PK
6197
D616
1874
v. 4

THE LIBRARY
OF
THE UNIVERSITY
OF CALIFORNIA
LOS ANGELES

Digitized by the Internet Archive
in 2013

http://archive.org/details/dinkardoriginalp04pesh

1 Dinkard

THE

DINKARD.

THE ORIGINAL PÉHLWI TEXT; THE SAME TRANSLITERATED IN ZEND CHARACTERS; TRANSLATIONS OF THE TEXT IN THE GUJRATI AND ENGLISH LANGUAGES; A COMMENTARY AND A GLOSSARY OF SELECT TERMS.

BY

PESHOTUN DUSTOOR BEHRAMJEE SUNJANA.

VOL. IV.

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE

OF THE

SIR JAMSEDJI JIJIBHAI TRANSLATION FUND.

Bombay:

PRINTED AT THE DUFTUR ASHKARA PRESS

BY RUSTOMJEE NOWROZJEE KHAMBATTA,

87 COWASJEE PATELL STREET, FORT.

IN THE YEAR 1252 OF YEJDAJARD AND 1883 OF CHRIST.

દીનકર્દ કેતાબ

તેહની

અસલ પેહલવી એબારત, જંદ અક્ષરે ઉચ્ચાર, ગુજરાતી તથા ઈંગરેજી તરજુમો, શરેહ, અને અગતનોગ પેહલવી શબ્દોની ફરહંગ સાથે.

બનાવનાર,

પેશોતન દસતુર એહરામજી સંજાણા.

દફતર ચોથું.

સર જમશેદજી જીજીભાઈ ટરાંસલેશન ફંડના આસરા હેઠલ

છપાવી પરગટ કરેલું છે.

મુંબઈ,

દફતર આશકારા છાપાખાનામાં,

રૂસતમજી નવરોજજી ખંબાતાએ છાપયું છે.

કોટ:—કાવશજી પટેલ સ્ટ્રીટ, ના૦ ૮૭.

સને ૧૨૫૨ યજદજરદી.

ઈસવી સને ૧૮૮૩.

PK
6197
D64
1874

સાંકલીઉં.

	પાનો.
સવાબ અને ગુનાહનું કામ કરવાને માટે કીઉં ઇનસાંન સકતીવાલું તથા વગર સકતીવાલું છે ?	૧૮૩
માંણસનાં આએ દુનીઆંનાં કામ આવતી દુનીઆંનાં એતેકાદ સાથે એકમલતાં હોવાથી, તે આદમી સુધરેલું (ઇઆને સવાબકાર) બનેછે. અને અહેર-મનનાં નાસકારક કઉઅતનાં સંબંધથી, તે ખરાબ થાએછે....	૧૮૬
સધલા સવાબકારો, તેમજ ગુનેહગારો, ભલાં અને બુરાં મુલની પખ્શવાલા અને તેને લગતો સંબંધ ધરાવનાર, આએ દુનીઆંની શરૂઆતથીછે.	૧૮૭
આદમીની ઓલાદને લગતી દીનની સકતી વીશે..	૧૮૯
દીનની સાથે સંબંધ ધરાવનારાં અને દીનથી જુદાઈ રાખનારાં માણસો કીહાંછે ? તે વીશે	૧૯૦
માંણસની અંદર ચહડતે દરજ્જેની અકલને લગતા બે ઓતમ ગુણોછે. તેમજ તેની અંદર નીચ દરજ્જેની ઉલટી અકલને લગતા બે દુરગુણોછે, તે વીસે.	૧૯૦
રોશની તથા અંધારાં વીસેનો ઓલાસો	૧૯૨
આએ દુનીઆંનાં માંણસોને અહેરેમનને લગતાં કામ કરવાનો વીચાર કેમ મલેછે ?	૧૯૬
સારી અને નરસી દાંનાઇ વીસે ભલી દીનને લગતો ઓલાસો..	૧૯૭
આએ દુનીઆંને સારી રીતે ચલાવવું, એ પાદશાહોની તરફથીછે....	૧૯૮
અગમબુદ્ધિ, ચહડતો દરજો, પીછાંણસકતી, દાંનાઇ, એતેકાદ, એકીન, તરકસકતી, હોશ, અકલ, વીચાર, વાચા અને કરણી વીસે	૧૯૯
માંણસની દાંનાઇ, ઇચ્છા અને વાચાના એક એકબીજા સાથના સંબંધ વીસે..	૧૯૯
એહરેમનને આએ દુનીઆંમાં હાંણી પોહચાડનારો કોણછે ? અને ઇનસાનને હાંણી પોહચાડવાથી હાંણી પામેલો કોણછે ? તે વીસે..	૨૦૨
દીનને લગતું કીહું ઇનસાંન, ભલાઇ અને બુરાઇના સંબંધવાલું છે ? અને તેનો તોલ સાથી થાઈ સકેછે ? તથા સાથી, તેની ભલાઈ અને બુરાઇ ઓલખાઇ સકેછે ?	૨૦૩
આદમીથી [illegible]ંધરમઇનીઉશને જુદું પડવું, કોઈ દીનની મારફતે નથી, પંણ એક મજદીઅસની દીનથીછે, તે વીસે	૨૦૪
દુનીઆંમાં ભલાં અને બુરાં કામથી, એકે બીજાની ઉપર ફાવવું છે, તે વીસે..	૨૦૬
કીઉં માણસ પોતે પોતાને સારૂછે. અને કીઉં પોતાને સારૂ નથી; તે વીસે..	૨૦૮
આદમીને તેના ધનધાને લગતી પુરતી સહમજ સાથી મલેછે ?	૨૦૮
માંણસોને મજદીઅસની દીનમાં લાવનારો પાદશાહ નેકીનો વધારો કરનાર અને બદીનો ઘટાડો કરનારછે	૨૦૯
ચહડતે દરજ્જેનું કઉઅત, એ માણસને સરવેથી ઉતચે દરજ્જે પોહોચાડનારી, અને તેને પ્રકાશ આપનારી, નીશાંનછે. અને નીચ દરજ્જેનુંક ઉઅત, એ માણ-સને નીચ અને અસ પામતી હાલતમાં લાવનારી નીશાંનછે, તે વીશે..	૨૧૦
મજદીઅસની દીનને વધારે પ્રકાશ આપનારા તથા તેને જાંખી કરનારા વીચાર વીસે..	૨૧૧
શરીર અને આતમાને લગતાં વહદકપણાંને લગતી બાબત..	૨૧૨
માંણસને આવતી દુનીઆંનું કામ કરવું ઘટારતછે, તથા નહી કરવાજોગ કામથી તેણે દુર રેહવું સજ્જવારછે, તે વીસે	૨૩૧

162490

સફો.

કીઉં માંણસ પોતાને આએ દુનીઆંમાં અમરગ હાલતમાં ચલાવેછે ? તથા કીઉં ઇનસાંન સ્પન્તોમઇનીઉશ અને અંધમઇનીઉશની પખ્શમાં પોતાને ચલાવનારંછે ? તે વીસે.... .... ૨૩૩
શુરીઅને તેની અસલ જગોએથી આએ દુનીઆંમાં કેટલી વખ્ત પ્રકાશવુંછે ? તે વીસે ૨૩૪
મજદીઅસની દીનની સહમજ અવસ્તાના તરંણુ ભાગમાં સહમજાવેલીછે, તે વીસે. ૨૩૬
આએ દુનીઆંમાં અંધમઇનીઉશની ધાતનો જોર હોવા છતાં, દાદાર પોતાની પેદાએશને હમેશાં ચાલુ રાખ્નારછે, તે વીસે.... .... ૨૩૮
આદમીઓએ દશ્તુરાંત દશતુરને માંન આપવાની, અને સરવેથી વડા એક દશતુરના કેહવાને કબુલ રાખ્વાની જરૂર વીસે ૨૪૦
આદમીઓએ પોતાના પ્રમાંણીક પાદશાહના હોકમ પરમાંણે ચાલવું સજાવારછે, તે વીસે ૨૪૨
મજદીઅસની દીનના (હાતેમાંગ્રે-દાત-અને ગાથાને લગતા) અવસ્તા એકબીજાને લગતી મતલબને જાહેર કરનારાછે, તે વીસે ૨૪૨
દુનીઆંને લગતા સરવેથી સારા અને સરવેથી બુરા વખ્તની નીશાંણી તથા તે દરએક વખ્તને લગતી ચેઆર આએપત વીસે.... .... ૨૪૪
જાંહાંખી બદકારીનો ઘણો વધારો હોએ, તાંહાંથી તેનો ઘટારો કરવાનું દીનનું ફરમાંનછે.... .... ૨૪૫
આદમીની અંદર યજદાંની ભલી યાદ હમેશાં કરવાનો જે મારગ, વીચારસકતીથીછે, તે વીચારસકતી તેની અંદર બંધ પડવાથી, તે ભલી યાદ કરવાને લગતો સારો ખવાસ આદમીમાં મુતલક રેહતો નથી.. .. .... ૨૪૬
પસંદ કરવાજોગ સારી કીરીઆવાલાં ધરમી કાંમોછે. અને (તેથી) ઉલટાં, નરસી કીરીઆવાલાં બુરાઇ અને જાદુઇને લગતાં કાંમોછે. તેનું નીવારંણ કરવાના ઉપાએ વીસે ૨૪૭
બાપે, તેનાં ફરજંદ ઉપર, તે ફરજંદની બચગીથી તે, તે મોટું થાએ તાંહાંશુધી, પોતાનો પેઆર રાખ્વો સજાવારછે, તે વીસે ૨૪૯
અશો લોકોના (સવાબના) બદલા વીસે, તથા તેઓની (ગુનાહને લગતી) સજા વીસે, અને પાપીઓની (ગુનાહને લગતી) સજા વીસે, તથા તેઓને મલતા બદલા વીસે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો ૨૫૦
પેદાના કરનાર દાદારને કોઇ જગોએથી, ઇઆ કોઇ ચીજથી હાંણી પોહચવીછે કે નહી ? તે વીસે.. .... ૨૫૧
જે કાંઇ મુલછે, તે ફલથીછે. અને જે ફલછે, તે મુલથીછે. તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.. .... ૨૫૨
છુટકારો મેલવવાની ઇચ્છાવાલું કોણછે ? અને તેનું નાંમ અવસ્તામાં શું છે ? તથા છુટકારો મેલવવાની ઇચ્છાવાલું કરનાર કોણ છે ? અને છુટકારો મલવાની ઇચ્છાવાલું કરવાનો શબબ શું છે ? છુટકારો મેલવવાની ઇચ્છાવાલું માણસ, તેના દુશમનની તરફના તરીકા ઉપર શોક કરવાને માંટેનું કેમ નથી ? અને તેને કોણથી તથા સાને સારૂ ફાએદો અને નોકસાંનછે. તે વીસે. ૨૫૩

૧૮૫ (આએ દુનીઆંમાં), જે સકતીવાંન તથા વગર સકતીવાલું (ઈનસાંનછે), તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાશો. ૧

જાંણવું કે, જે આદમી (આએ દુનીઆંમાં) ચહડતે દરજેનું, ઈચ્છા, ૨
ઉલટા એરાદાવાલું કાંમ કરવાથી, (મીનોઈ જેહાંનમાં સારો અથવા નરસો) બદલો મેલવવાને લાએકનું હોએછે; તે (આદમી) સકતીવાલા (સ્પન્તોમઈનીઉશ તથા અંધ્રમઈનીઉશ) ની તરફેનવાલું ગણાએછે. અને જે આદમી ચહડતે દરજનેનું, ઈચ્છા ઉલટા એરાદાવાલું કાંમ કરવાથી, (સારો અથવા નરસો બદલો, મેલવવાને લાએકનું નથી; તે (આદમી) સકતીવાલા (સ્પન્તોમઈનીઉશ તથા અંધ્રમઈનીઉશ) ની તરફેનવાલું ગણાતું નથી. આએ ૩
સકતીવાલા (સ્પન્તોમઈનીઉશ તથા અંધ્રમઈનીઉશ) ની તરફેનવાલાં જે (ઈનસાંનો) છે, તેમજ જે ઈનસાંનો તેઓને લગતી સકતી વગરનાંછે, તેઓની વીગત દીનની રાહે ફતવો આપનારા દસ્તુરોએ, ચેચ્યાર રીતે જણાવેલીછે. જેમાંનું એક ઈનસાંન તેછે, કે જે, મીનોઈ દુનીઆંને ૪
સારૂ, તેમજ આએ દુનીઆંને સારૂ, સકતીવાંન હોએ; જેની મતલબ હુશીઆરીવાલાં તથા અંદાંમના સઘલા અવયોથી સલાંમત ઈનસાન વીસેનીછે. બીજું ઈનસાંન તેછે, કે જે, મીનોઈ દુનીઆંને સારૂ સકતીવાંન હોએ, પણ ૫
આએ દુનીઆં (નાં કાંમ) ને માંટે અસકત હોએ; જેહની મતલબ હોશવાલાં, પણ બદનના સઘલા અવયોની સકતીથી અટકેલાં ઈનસાંનનીછે. તરીજું ઈનસાંન તેછે, કે જે, મીનોઈ દુનીઆંને લગતી હીલચાલની સકતી ૬
ધરાવતું નહી હોએ, પણ આએ દુનીઆંને લગતી સકતી ધરાવતું હોએ; જેની મતલબ હોશ વગરનાં, પણ બદનના સઘલા અવયોની સકતીથી સલામત ઈનસાંનનીછે. આએ ઈનસાંન તેની વાચા સકતી છતાં, કોઈનીબી તરફેનવાલું (ગણાઈ સકતું) નથી. કેમકે મીનોને લગતી સકતી વગરનું ઈનશાંન હોશ વગરનું હોએછે, અને તે હોશ વગરનું ઈનશાંન, નથી આએ દુનીઆંને લગતી સકતી (ઈચ્છાને સહુમજ) વાલું, કે નથી તે સકતીને મેલવવાને લાએકનું. એથું ઈનસાંન તેછે, કે જે, મીનોઈ દુનીઆંને સારૂ ૭
વગર સકતીનું, તેમજ આએ દુનીઆં (ની હીલચાલ) ને સારૂ વગર

કઉઅતનું છે; જેની મતલબ વગર હોશવાલાં તથા અંદાંમના સઘલા અવયેાની હીલચાલથી અપંગ માંણસનીછે.*

૧ ૧૮૪ (માંણસનેા) આએ દુનીઆંને લગતેા આપ (ઈઆને કાંમેા), આવતી દુનીઆંના એતેકાદના સંબંધ સાથે એકમલતાં હેાવાથી, આદમી સુધરેલું બનેછે. અને નાસકારક (અંધરમઈનીઉશની) કઉઅતના સંબંધથી, ઈનસાંન ખરાબ થાએછે. તે વીસે ભલી દીનને લગતેા ખેાલાસેા.

૨ જાંણવું કે, આએ દુનીઆંની આમીનશ, (ઈઆને ભેલસેલ હાલત) ની અંદર, માંણસના સુધારાને લગતાં કાંમેાને સારૂ, આવતી દુનીઆંને લગતી સખાવતેાછે. અને તે (સખાવત), એકબીજા સાથે, (ઈઆને આએ તથા આવતી દુનીઆંનેા) સંબંધ ધરાવનારી કઉઅતની સાથે, એકમલતી હેાવાએ બનેલીછે. (એટલે જે જે કાંમથી માણસનાં બદનને, તેમજ તેના આતમાને સુખ મલે, તેવાં કાંમ સખાવત ઈઆને ધરમને લગતાંછે.) તે ઉપરથી, નેકી સાથે જીનદગી ગુજારનારા દીનના પેશવા અને અશેા ધરમગુરૂ, આદરબાદ એબને જરથુશતે, † પેલા અગમ બુધીવાલા શેહ-

* આપણા પાક મજહબનું ફરમાંન એવું છે કે, આએ દુનીઆંથી જે ઈનસાંન ગુજરી જાએછે, તે ઈનશાંનની ચેહારમની બાંમદાદને વખતે, તેહને મીનેાઇ જેહાંનમાં ચાનવદપુલની નજદીક, પેાતાનાં આએ દુનીઆંમાં કરેલાં કાંમનેા હેસાબ, મેહર દાવર અને રશને રાસ્તની હજુરમાં આપવેા પડેછે. અને તેયાં નેક કાંમ કરનારને બેહસ્તનું મકાંન મલવાનેા અને બદ કાંમ કરનારને દેાજખનું મકાંન મલવા વીસેનેા ઠેડાવ થાએછે. પણ આએ ઉપલાં પ્રાકરણમાં જણાવેછે કે, આએ દુનીઆંનાં કરતુકનેા જવાબ દેનારૂં ઈનસાન સહમજ સકતી ધરાવનારૂં ઈનસાનછે. જે ઈનસાંનમાં, હેાશ અને અકલ નથી તે ઈનસાંન તેને લગતાં કરતુકનું જવાદાર નથી. તેમજ તે મીનેાઇ જેહાંનમાં સારેા મેાઠેા બદલેા મેલવી સકતું નથી.

† આએ 'આદરબાદ એબને જરતેાશત' નાંમનેા દસ્તુર, દસ્તુરાંન દસ્તુર આદરબાદ મારાજપંદનેા નબીરેા થાઈ ગીએાછે, આએ કાબેલ દસ્તુરે આપણા મજહબને લગતાં ઘણાંએક લખાંણ કરેઆં હતાં. વંદીદાદની પેહલવી શરેહ, શાયસ્ત લાશાયસ્ત, અને બીજાં પેહલવી પુસ્તકેાના લખનારાએ પેાતાનાં લખાંણની અંદર આએ દસ્તુરનાં લખાંણેામાંથી ઘણીએક નેાંધેા કરીછે. 'આફરીને પંજી' માં આએ અશેા દસ્તુરનાં રવાંનની યાદ બીજા બુજોરગ દસ્તુર દાવરેાનાં રવાંનેાની સાથે કરેઆમાં આવેલીછે.

નશાહ યજદગરદ એબને શાહપુર* ને, દીનને લગતા સકતીવાન વીચારની
સારી સહમજ, નીચે પરગટ કરેલા એક નકશના આકારમાં બતલાવી હતી.
અને સારી તથા નરસી ગેબી સકતીઓનું બલ, એકબીજાથી ખરાબ થવાએ,
એકથી બીજાને નકામું થવાનું (એટલે સ્પન્તોમઈનીઉશની સકતીની ગાલે-
બીથી અંધ્રમઈનીઉશની સકતીઓને હાંણી પોહચવા અને અંધ્રમઈનીઉ-
શની સકતીઓના ફાવવાથી સ્પન્તોમઈનીઉશની સકતીઓને દુર થવા) જણા-
વીઉં હતું; કારણ કે આએ દુનીઆંનું દરએક માંણસ, ગેતી અને મીનો, ૩
(ઈઆને આએ તથા આવતી) એ બેહુ દુનીઆંનાં સંબંધવાલી વસ્તુના
વસીલાથી, (પોતાની) હયાતીને શુધારવાને માંટેનું જે કાંઈ જણાએલું છે, તે
શારી અકલને લીધેછે. અને તે બેહુ દુનીઆંના સંબંધવાલી વસ્તુની ૪
બખ્શેશ, આએ દુનીઆંની અંદર મીનોને લગતા સાથી તરીકે, આતમાનાં
કાએમ રેહેવાથીછે. એમાં ગેતીને લગતી એક વસ્તુ (આદમીની) કાયાછે. ૫
અને મીનોને લગતી વસ્તુ રવાનછે. અને તેઓના એકબીજા સાથના મેલાપથી,
આદમી બનેલું છે. બીજી આએ દુનીઆને લગતી (વસ્તુ) દોલતછે, અને ૬
મીનોઈ દુનીઆંને લગતી (વસ્તુ) સવાબછે. તરીજી આએ દુનીઆંને લગતી ૭
(વસ્તુ) આબરૂછે, અને મીનોઈ દુનીઆંને લગતી (વસ્તુ) સારી હીલ
ચાલછે. ચોથી આએ દુનીઆંને લગતી (વસ્તુ) હકુમતછે, અને આવતી ૮
દુનીઆંને લગતી વસ્તુ દીનછે. પાંચમી આએ દુનીઆંને લગતી ૯
(વસ્તુ), સારી સખાવતછે. અને આવતી દુનીઆંને લગતી (વસ્તુ),
દાંનાઈછે. (માંણસ), રવાંનને લગતી સારી સકતીઓની મારફતે, ૧૦
આબરૂને લાએકનું થાએછે. અને સારી હીલચાલની મારફતે, દોલત
અને ઓત્તમ સવાબવાલું બનેછે. (માંણસનું) બદન, સારી સાહવચેતી- ૧૧
વાલું રવાનને લીધેછે. અને આતમા (પોતે), તે, એકબીજાના સંબંધને લીધે ૧૨
(ઈઆને રવાંન તરફથી બદનને સાવધ રાખવાના સબબથી), જુઠા દરૂજના
સંબંધથી દુર રેહી સકેછે. અને તે (આતમા અને બદન), એ દરએકની ૧૩
સકતીને કમજોર થવાથી, દરએકને સુસ્ત થવું છે; કેમકે આતમાને લગતી
કોઈબી સકતી નબલી થવાથી, બદનને લગતી દરએક સકતી અટકેછે.
અને બદનને લગતા કોઈબી ભાગને હાંણી પોહચવાથી, તેની સાથે સંબંધ
રાખનારા આતમાને ઈજા થાએછે. એટલા માંટે (માંણસની) આએ દુની-

---

* આએ પાદશાહ ઈસવી સને ૩૯૯ માં તખ્ત ઉપર બેઠા હતા.

આંને લગતી જાતને કીમતી થવું, એ રવાંતની પવીતરાઇને લીધેછે. અને
ગેબી રવાંતને પવીતરાઇ મેલવવી, એ આએ દુનીઆંને લગતી કાયાની
૧૪ સકતીઓનો મારફતેછે. આએ દુનીઆંની દોલતને બુજોરગી, આવતી
દુનીઆંને લગતા સવાબને, તેની મદદ મલવાથીછે; (કારંણ કે), આવતી દુની-
આંને લગતા સવાબનું મેલવવું, ધાગુંકરીને આએ દુનીઆંને લગતી
૧૫ દોલતથી બની સકેછે. આએ દુનીઆંને લગતી આબરૂની કીમત,
આવતી દુનીઆને લગતી સારી હીલચાલ (ઇઆને કાંમ) થીછે.
૧૬ અને આવતી દુનીઆને લગતી સારી હીલચાલ (ઇઆને કાંમ) નો
વધારો, આએ દુનીઆને લગતી આબરૂની કાલજી રાખવાથીછે.
૧૭ આએ દુનીઆની હકુમતનો સુધારો, લોકોની અંદર મીનોઇ (ઇઆને
ખોદાઇ) દીનની અસર હોવાથીછે. અને મીનોને લગતી દીનનું (દુનીઆમાં)
ચાલુ રાખવું, એ આએ દુનીઆંની હકુમતનો સંબંધ લોકોમાં ખુબીથી
૧૮ રાખવા સારૂંછે. આએ દુનીઆને લગતી સારી બખશેશ (ઇઆને સારાં
કાંમ) ને બુજોરગી, મીનોઇ દુનીઆને લગતો દાંનાઇનો તેની સાથે સંબંધ
હોવાને લીધેછે. અને આવતી દુનીઆને લગતી દાનાઇ, આએ દુનીઆંને
૧૯ માંટેની ઘણી સારી સખાવત કરવાથીછે. ગેબી રવાંતનાં પાપથી, આએ
દુનીઆંની કાયાને સજા થવીછે. અને આએ દુનીઆંની કાયાને ઇજા થવાથી,
૨૦ ગેબી રવાંતને તેનીથી જુદું પડવુંછે. મીનોને લગતા સવાબનું અટકવું,
આએ દુનીઆંની દોલતનાં ફના થવાથીછે. અને આએ દુનીઆની દોલ-
તના સંબંધનું નાલાએક થવું, એ મીનોને લગતો સવાબ તેનીથી
૨૧ કુરબલ થવાએછે. આએ દુનીઆને લગતી આબરૂની હાંણીથી, આવતી
દુનીઆને લગતી સારી હીલચાલનું ટુટવુંછે. અને મીનોઇ દુનીઆને
લગતી સારી હીલચાલના ટુટવાથી, આએ દુનીઆંની આબરૂનો સંબંધ
૨૨ માણસ સાથે રેહેતો નથી. આએ દુનીઆની હકુમતની ચહડતી કલાના
પડી ભાગવાથી, મીનોને લગતી દીનને (દુનીઆંમાં) ચાલુ રેહવાનો અટકાવ
થાએછે. અને મીનોને લગતી દીનની નાપાએદારીથી, આએ દુનીઆંને
૨૩ લગતી હકુમતનું કાએમ રેહવું નથી. આએ દુનીઆંને લગતી સારો
બખશેશ (ઇઆને કાંમ) થી, સારા બદલાનું નહી મેલવવું, એ મીનોને લગતી
દાંનાઇ વગરની નબલી બુધ્ધીથીછે. અને (મીનોને લગતી) દાંનાઇની ઇચ્છા
નહી રાખવાથી (ઇઆને ખોદાઇ દીનની સહમત વગર) કરેલી, આએ
દુનીઆંને લગતી શારી બખશેશ (ઇઆને કાંમો), સ્તુતી કરવા જોગ નથી.

(તે) નકશ આએછે.

મીનોને લગતાં રવાંનથી, આએ દુનીઆંને લગતું બદનછે.
મીનોને લગતી દાંનાઈથી, આએ દુનીઆંને લગતી બખ્શેશ (ઈઆને કાંમો) છે.
મીનોને લગતી દીનથી, આએ દુનીઆંને લગતી હુકુમતછે.
મીનોને લગતી સારો હીલચાલથી, આએ દુનીઆંને લગતી આબરૂછે.
મીનોને લગતા સવાબથી, આએ દુનીઆંને લગતી દોલતછે.

૧૮૨ આએ દુનીઆંની શરૂઆતથી, સઘલા સરાબકારો ભલા- ૧
ઈને લગતાં મુલની તરફેનચાલાછે. અને સઘલા
ગુનેગારો, બુરાઈનાં મુલની પખ્શચાલા તથા
તેહને લગતો સંબંધ ધરાવનારાછે તે વીસે
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, સઘલી ભલાઈનું મુલ, અને સઘલી ભલાઈનો સરવેથી ૨
આગેવાંન જે છે, તે પેદાના કરનાર અહુરમજદની ભલાઈની ઘણી ઈચ્છા-વાલો સ્પેતામીનોછે. માટે જે પાદશાહ, ભલાઈની પખ્શવાલેાછે, તે સઘલા લોકોને બેહદ ફાએદો કરનારો તથા આએ દુનીઆને લગતાં કાંમથી તેઓને મીનોઈ જેહાંનમાં ચહડતે દરજજે પોહુચાડનારોછે. અને તે, પોતાથી નોકસાંત-ને દુર કરનારોછે. સઘલી બદીનું મુલ અને સઘલી બદીનો સરવેથી આગેવાં- ૩
ન, બુરી ઈચ્છાવાલો અંગ્રમઈનીઉશ, જે (દુનીઆંને) ખરાબ કરનારો એહરેમ-નછે, તે છે. માટે જે પાદશાહ બુરાઈની પખ્શવાલેાછે, તે સઘલાં ઈનસાંનોને આએ દુનીઆંને લગતું, તેમજ આવતી દુનીઆંને લગતું, અતીસ્ય નોક-સાંન પોહુચાડનારોછે. અને તેથી તે, પોતાના ફાએદાનો અટકાવ કરનારોછે.
માંટે, જે ઈનસાંન, આએ દુનીઆંમાં, સારી વલાણવાલી અકલનાં મુલની ૪
મારફતે, હમેશાં સવાબની સાથે જોડાએલું રેહછે; તે જેમ બનેછે તેમ, સારાં કાંમની ઈચ્છા રાખેછે. અને તેથી (આએ દુનીઆંમાં) તે સવાબની આએ-પતવાલી ઈચ્છાવાલુંછે. અને જે ઈનસાંન આએ દુનીઆંમાં, ઉલટી વલાંણ- ૫

વાલી બુરી બુદ્ધિનાં મુલની મારફતે, હમેશાં ગુનાહની સાથે જોડાએલું રેહછે, તે જેમ બનેછે તેમ, બુરાં કાંમ કરેછે. અને (આએ દુનીઆંમાં) તે, ૬ (પાપની) વગર આએપતવાલી, ઈચ્છાવાલું છે.* (એટલા વાસ્તે) ધરમગુરૂઓમાના જે ધરમગુરૂના મનજહબથી, બદીને લગતી ઈચ્છા તથા હોકમ આપેઆમાં આવેલો હોએ, તો તે ધરમગુરૂનો મનજહબ, બુરો અને સઘલી બુરાઈથી તેહની કોમને નોકસાંન પોહચાડનારોછે. માંટે જે ધરમ, હયાતીને લગતી ઈચ્છાવાલો નથી, (ઈઆને જેમાં પેદાના કરનાર અહુરમનજદની ઈચ્છાને લગતું ગણેઆંન નથી), તે ધરમ પેલા અગણેઆણી, નેસ્તીવાલા (અંધ્રમઈનીઉશ) ની ઈચ્છાને મલતોછે. આએ મનજહબને જે કોઈ મનજહબ તરીકે કબુલ રાખેછે, તે ગુમરાહીથી વગર હયાતીના ધરમને પસંદ કરનારછે. એવા ધરમને ધરમ તરીકે ગણવો સજાવાર નથી.

---

* 'અહુન્વત ગાથા' ના બીજા, તરીજા અને ચોથા શલુકની અંદર આપણા અશો પેગમબર જરતોસ્તે, આપણને ધરમની કેલવણી લેઈને, સ્પન્તમઈનીઉશનાં કાંમોને પસંદ કરવા તથા અંધ્રમઈનીઉશનાં કાંમથી દુર રેહવાનું ફરમાંન, નીચે લખી જણાવેઆ મુજબ આપેલું છે :—

[illegible]

તમોએ પોતાને ચહડતે દરજજે પોંહચાડવાની (ધરમને લગતી) કેલવણી લેવી, અને રોશનીવાલા વીચારની મારફતે જોવું અને દરએક મરદ તથા ઓરતે મોહટાં કાંમથી, (આવતી દુનીઆંમાં) તેઓની જાતને શારો બદલો મલે, તેહની માહીતગારી મેલવીને, તે (કાંમો) ને પસંદ કરવાં; એટલા સારૂ કે, (સ્પન્તોમઈનીઉશ અને અંધ્રમઈનીઉશ) એ બેહુ મીનોઓ વચ્ચે, તેઓના ભલા અને બુરા વીચાર વચન અને કાંમને લગતી વાત, (ઈઆને બંદોબસ્ત), દુનીઆંની શરૂઆતમાં થએલોછે. અને તેજ મુજબ તે બેહુ મીનોઓ, પેહલ્લી પેદાએશની અંદર, (ઈઆને ગયોમરદની જાતમાં), દાએલ થએઆ હતા. તેઓમાના એકનું કાંમ, બદકાર (માંણસ) ને બદકારીનો વીચાર આપીને તેની જીનદગીને ખરાબ કરવાનું છે. અને બીજાનું કાંમ, અશો (આદમી) ને ભલો વીચાર આપીને, તેહની જીનદગીને જલવી રાખવાનું છે. માંટે તમોએ તે બે મીનોઓમાંથી, જે સારી દાંનાઈવાલો (સ્પન્તોમઈનીઉશ) છે, તેહને પસંદ કરવો. અને જે બુરી દાંનાઈવાલો (અંધ્રમઈનીઉશ) છે, તેહને નાપસંદ કરવો.

૧૮૧ આદમીની ઓલાદને લગતી દીનની સકતી વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, (આએ નેકી અને બદીથી) ભેલસેલ (દુનીઆંની) અંદર, ૨
આદમીની ઓલાદ, (નીચે જણાવેલી) સરવેથી ઓત્મ-મધ્યમ અને ઉતરતી
તરંણ પદવીમાં વેહચાએલીછે. અને તેની વીગત આએ પરમાંણેછે. જે ૩
(ઓલાદ દીનને લગતી સકતીની અંદર) સરવેથી સરશછે, તે (દીનને લગતી
સકતીમાં) મધ્યમ તથા સરવેથી ઉતરતી (ઓલાદ) ની અંદર ચહડતે દર-
જજેનીછે. જે (ઓલાદ દીનને લગતી સકતીની અંદર) મધ્યમછે, તે ૪
(જે ઓલાદ દીનની સકતીમાં) સરવેથી ઉતરતીછે, તેની ઉપર ચહડતે દર-
જજેનીછે. (ધરમને લગતી પદવીની અંદર), જે સરવેથી ઉતરતી ઓલાદ ૫
હોએછે, તે સરવેથી સરસ તથા મધ્યમ (દીનની સકતી ધરાવનારી ઓલાદ)
ની ઉપર ચહડતે દરજજેની થાએછે. અને તેનું કારણ, ઘણુંકરીને ભલી
દીન ઉપર તેઓનાં કરતાં વધારે ચુસ્ત રેહવાની તેહની દીનને લગતી
સકતી અને દીનને લગતો શોકછે. એ પરમાંણે કે જેમ ભલી દીનની ૬
ઉપર ચુસ્ત રેહવા સારૂ ઉતરતી ઓલાદવાલાઓ મધ્યમ ઓલાદવાલા-
ઓનાં કરતાં વધારે કાલજી રાખતા હોએ, તથા મધ્યમ ઓલાદવાલાઓ
(દીન ઉપર) સરવેથી સરસ એતેકાદ રાખનારાઓનાં કરતાં વધારે કાલજી
રાખતા હોએ, તે પરમાંણે તેઓ (દીનને લગતી કઉઅતની અંદર) ચહડતે
દરજજેના, (તેઓમાંના) એકની બીજાનાં કરતાં વધારે કાલજી હોવાથીછે.
અને (દીન ઉપર) સરવેથી સરસ એતેકાદ રાખનારા લોકો જે યજદોની ૭
મીસાલની જાતવાલા બનેછે, તે તેઓની પોતાની કાલજીથીછે. એજ પરમાંણે ૮
બુરી દીન ઉપર બેહદ એતેકાદ રાખવાએ, ચહડતે દરજજેની ઓલાદવાલાઓ,
પોતાની મરજીથી, સરવેથી નીચ ઓલાદનાઓના જેવા અને તેઓની ઉતરતી
પદવીના બનેછે. (બુરી દીન ઉપર એતેકાદ રાખનારાઓમાં), જે સરવેથી ૯
નીચ લોકોછે, અને તેઓ જે દેવ દરૂજની માફકની જાતવાલા બનેછે, તે પણ
તેઓના પોતાના બુરા શોકથીછે.

૧ ૧૬૦ **(માંણસોના દીનને લગતા) સંબંધ તથા જુદાઈ વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, (આએ દુનીઆંમાં), સંબંધ અને જુદાઈ રાખવા જોગ આદમીઓ ઘણી તરેહનાંછે; તેમાં એક, ખોદાના તાબેદારોનો એકબીજાની સાથે સંબંધ રાખવો, એ ખોદાની તાબેદારીમાં રેહવાના તેઓના (એકમલતા) ખવાસને લીધેછે. અને ખોદાના નહી તાબેદારોની સાથે તે તાબેદારોની
૩ જુદાઈ, તેઓની ખોદાની તરફની નાફરમાંનીના ખવાસને લીધેછે. બીજું—ખોદાના તાબેદારોને, (ઈઆને મજદીઅસની દીન ધરાવનારાઓને), ભલી દીનનાઓની સાથે સંબંધ રાખવો, એ ભલી દીનને લગતા તેઓના મનહબને લીધેછે. અને તેઓને બુરી દીનવાલાઓથી જુદું પડવું, એ તેઓના
૪ બુરી દીનને લગતા તરીકાને લીધેછે. તરીજું—ભલી દીનવાલાઓને, જે કાંઈ ભલા લોકો (ઈઆને અગેારનાંનો) શાથે સંબંધછે, તે યજદાંની આરાધના કરવા સારૂ બખશેશ આપવાનાં કારણને લીધેછે, અને તેઓને બુરા લોકોથી જુદાઈછે, તે યજદાંની આરાધનાં નહી કરવા માટે તથા તેઓની
૫ તરફથી બખશેરા નહી કરવાના સબબને લીધેછે. ચોથું—આએ તરણ જાતના મજદીઅસનાંનોમાં, જે સરવેથી ચહડતે દરજ્જેનાછે, તે યજદાંની આરાધના કરવાના સબબને લીધે, અને યજદોની દોસ્તી મેલવવાએછે. અને તેઓને દેવોથી જુદાઈ, દેવોની આરાધના તથા તેઓને લગતું કાંમ, તેવોની તરફથી મુતલક નહી થાવાને લીધેછે.

૧ ૧૬૧ **(માંણસની અંદર), ચહડતે દરજ્જેની અકલને લગતા બે ઓત્તમ ગુણોછે. તેમજ તેની અંદર નીચ દરજ્જેની હોલટી અકલને લગતા બે ઘણાજ બુરા કુરગુણોછે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, દીનની અંદર, (ઈઆને પાક અવસ્તામાં), જણાવેલુંછે કે, (માંણસની અંદર) ચહડતે દરજ્જેની અકલને લગતા જે બે ઓત્તમ ગુણોછે, તે (તેની અશો મરદને લગતી) સખાવત અને મોહબતછે. અને તે

(ગુણ), ખુદ ખોદાએતાલાને લગતાછે. અને એમાંનો દરએક (ગુણ), બીજા (ગુણ) ને લીધે, જલવાઇ સકેછે. (કેમકે), અશો મરદનો પેઆર મેલવવા સારૂ, તેહને ખાલેસ દીલથી આપવું, એ સખાવતછે. અને ભલા મરદને બખ્શેશ કરવાનો ચાહ, એ અશો મરદને લગતી મોહબતછે. જે (બેહુ ગુણો) થી, માંણુસને બેહશતનો સંબંધ થાએછે. તેજ પરમાંણે (માંણુસની અંદર), નીચ દરજ્જેની ઉલટી અકલને લગતા, બે ઘણાજ ખરાબ દુરગુણોછે, તે (અશો મરદને ભલાં કામને સારૂ નહી આપવાની) બખીલી અને (તેને લગતી) દુશમનીછે. વલી આએ બેહુ દુરગુણો, ખુદ દેવને લગતાછે. અને તેમાંના એકને, બીજાથી જેબ મલેછે. બખીલી તેછે કે, અશો મરદ જેકાંઇ વસ્તુ માંગે, તેની છત પેલાં ઇનસાન પાસે હોવા છતાં, તે (આદમી), અશો મરદની દુશમનીને સારૂ, તેહને તે નહી આપે. અશો મરદને લગતી દુશમની તેછે કે, જે ભલો મરદ (ઇચ્છાને અશો પુરૂષ), માંણુસની મોહબત મેલવવાને લાએકનોછે, તેહની મોહબત મેલવવાને બદલે, બખીલીની મારફતે, તેની દુશમની કરે.* 3

---

* વંદીદાદની ૧૮ મી પરગરદમાં 'સરોશ અશો' અને 'દેવી દરૂજ' વચ્ચે થાએલી વાતચીતની અલંકાર ભાશામાં, દાદાર અહુરમજદે, અશો મરદને મજદી-અસનાંનોની તરફની બખ્શેશ નહી થવાથી, તેઓને ગુનાહ લાગેછે, અને બખ્શેશ થવાથી, તેઓનો ગુનાહ કપાએછે, તે વીશેનું વરણુન, આપણા પેગમબરને આએ પરમાંણે જાહેર કરેલું છે.

તે દેવી દરૂજે સરોશ અશોને આએ પરમાંણે જવાબ દીધો કે, ઓ ખુબસુરત સરોશ અશો ! મારા તે જવાંનોમાંનો પેહલ્લો જવાંન તેછે, કે જે પુરૂષ, માંગવા છતાં, તેની દોલત અને મતાની અંદરથી થોડો ભાગ, ભલા સવાબને સારૂ,

૧ ૧૯૧ રોશની અને અંધારાં વીશે, ભલી દીનને
લગતો ખોલાશો.

૨ જાંણવું કે, રોશની અને તારીકીથી, આએ દુનીઆંને લગતી ગરમી-
સરદી-તરાવત અને સુકાસની મેલવણી (ઈઆને બનાવટ) છે. અને બીજી
તેઓને લગતી જુદી જુદી પેદાએશ, તેની, (ઈઆને ઉપલી વસ્તુઓની), મતલ-
બને લગતા અંગશવાલીછે. જેમકે તેથી, (ઈઆને રોશની અને તારીકીથી),
આએ દુનીઆંની વસ્તુઓ રોશનીવાલી, અંધારાંવાલી, ગરમીવાલી, સરદી-
વાલી, તરાવતવાલી અને શુકાસવાલીછે. તેમજ, આએ દુનીઆં, રોશનીને
લીધે રોશનીવાલી, અંધારાંને લીધે અંધારાંવાલી, ગરમીને લીધે ગરમીવાલી,
૩ તરાવતને લીધે તરાવતવાલી અને સુકાસને લીધે સુકાસવાલીછે. તેથી, (રોશ-
ની અને તારીકી), એ બેહુ એકબીજાના હરીફને, એકબીજાની સાથે રેહવું,
તથા (તેઓને સાથે રેહવાથી), આએ દુનીઆંનો દેખાવ એકસરખો દેખાવો,
એ નહી બની સકે હેવુંછે. તેમજ, ઘણીએક જુદી જુદી રીતોને લીધે, આએ
૪ દુનીઆંને એકની હરીફાઈમાં (અને બીજાની તરફેનમાં) રેહી સકવું નથી. વલી
(આએ દુનીઆંને), ગરમી તથા તરાવત, રોશનીથીછે. જેઆરે આએ દુનીઆં
રોશનીવાલી હોએછે, તેઆરે તેહને લગતી દરએક વસ્તુને ખુશબાઈ, પાકી, અને
સારો દેખાવ હોએછે. અને બીજી સારી પેદાએશ, સારી હકુમતવાલી † રેહછે.
૫ તેમજ (આએ દુનીઆંને), સરદી તથા સુકાસ, અંધારાંથીછે. જેઆરે આએ
દુનીઆં અંધારાંવાલી હોએછે, તેઆરે તેહને લગતી દરએક વસ્તુને બદબોઈ,
નજીસી, અને ગુનાહ ભરેલી હીલચાલ હોએછે. અને બીજી બુરી પેદાએશને
બુરૂ તેજ તથા બુરી હકુમત † મલેછે. માંટે આએ બેહુ (વસ્તુઓ) ની હરીફાઈ,

---

અશો મરદને નહી આપે. તે (પુરૂષ), મહને હમેલદાર કરેછે; જેમ બીજા જવાંનો
પોતાનાં બુતથી માદાઓને હમેલદાર કરેછે તેમ. (ત્યારે) મરોશ અશોએ, લડાઈને
સારૂ ઉઠાવેલા યુરજને હેઠે નાંખીને, (ઈઆને નરમાસથી), (તે) દરજને પુછીઉં કે, ઓ
મુખ વગરના અને ઉલટું કાંમ કરનારા દરજ ! તે (ગુનાહ) ની તોજશ (ઈઆને નીવા-
રણ), શુંછે ? ત્યારે તે દેવી દરજે તેહને જવાબ દીધો કે, ઓ ખુબશુરત મરોશ અશો !
તે (ગુનાહ) ની તોજશ, એછે કે, જો તે પુરૂષ, વગર માંગવે તેની દોલત અને મતાની
અંદરથી થોડો ભાગ, ભલા મવાબને સારૂ અશો મરદને આપે; તો જેમ એક ચોપગુ
વરૂ, એક બચ્ચાંને (તેની) માએનાં પેટમાંથી બાહેર કાઢીને ચીરી નાંખેછે, તેમ તે
(પુરૂષ), માહરા હમેલને તોડી પાડેછે.

† રોશનીથી-સારી પેદાએશ, સારી હકુમતવાલી રેહછે. તેહની મતલબ એછે
કે, સારી ચાલ ચલણવાલા લોકો, સારાં કાંમો, રોશનીનાં બલથી કરી સકેછે. અને

તેઓનાં જુદાં જુદાં મુલવાલી ચહડતે દરજેની સકતીઓને આએ (દુનીઆંની અંદર) એકબીજાની ઉપર ગાલેબ થવાથીછે. તેથી (તેઓમાંની) એક (સકતી) ને બીજાની સાથે રેહી સકવું નથી. (કેમકે, આએ વસ્તુઓમાંની) એક વસ્તુનું મુલ (સ્પન્તોમઈનીઉશ) છે, તેની મારફતે, આએ દુનીઆંની અંદર તેણે લડાઈ કરવી, હદની અંદર રેહવું, અને સારાં કાંમ કરવાંછે. અને બીજી વસ્તુનુ મુલ (અંધ્રમઈનીઉશ) છે, તેની મારફતે, આએ દુનીઆંમાં, (આદમીએ) પાપની સંઘટ કરવીછે. એ ઉપરથી કારંણ એવું જણાએછે કે, (આએ બે સકતીઓમાંની) એક સકતી, (માંણુસની અંદર), સારા ઉપાએવાલી અને કાએદાસરની સકતીઓ, જે યજદોને લગતીછે, તેહના સંબંધને દાખેલ કરનારછે. અને બીજી સકતી, (માંણુસની અંદર), તનપરવરીના સંબંધને લગતી (જે ઉલટી સકતીઓછે), તેનો સંબંધ આપનારછે. આએ (ઉપલું) લખાંણ, દીનનો પેશવા અને નેકીથી જીન્દગી ગુજરનાર, આદરફરોબગ એબને ફરોખજાદે, 'આઈનીન નામે' (નાંમની કેતાબ) માં કરેલું હતું, તેહને આગલા દીનના પેશવાઓની તરફથી થાએલાં 'દીનકરદ' નાં આએ બાબતને લગતાં લખાંણની અંદર દાખેલ કરેઆમાં આવીઉંછે. ૫

ધરમગુરૂઓ મધેથી, જે ધરમગુરૂના વચનો, અંધારાંને માંટેના, (ઈઆને દોનખી હીલચાલને લગતા) હોએ, અને જેમાં રોશની, (એટલેજે બેહશતને લગતા વીચાર), મુતલક નહી હોએ; તો, તે (વચનો), અંધારાંને લગતાછે. અને જાંહાં, (ઈઆને જે ધરમગુરૂઓના વચનોની અંદર), રોશનીનો પ્રકાસ વધારે હોએ, (એટલેજે જેહના વચનોની અંદર બેહશતને લગતી સઘલી હીલચાલનું વરણુન કરેલું હોએ), ત્યાં રોશનીનું કાએમ રેહવું, (ઈઆને બેહશતને લગતા વીચારનું ચાલુ રેહવું), અને અંધારાંનું અસ પાંમવું, (ઈઆને દોનખી વીચારનું નાણુદ થાવું) છે. જેમકે, જયાં અંધારાંનું પ્રકાશવું હોએચ, ત્યાં કોઈ ચીજને રોશનીનું મેલવવું નથી. તેમ (એ ધરમગુરૂના દોનખી વીચારથી, બેહશતને લગતું શુખ માંણુસને મલી સકવાનું નથી.) જયાંવેર, (સ્પન્તોમઈનીઉશ અને અંધ્રમઈનીઉશ), એ બેહુની હસ્તી આએ દુનીઆંનાં આદમીને ચલાવવાનો સંબંધ ૬ ૭

ચોરોનો અટકાવ, દુખનું નીવારંણ, બદબોધનો નાસ અને ખરાબ હવાનું દુર થવું, એ રોશનીથી થાઈ સકેછે. તેમજ અંધારાંથી બુરી પેદાએશ, બુરી હકુમતવાલી રેહછે. તેની મતલબ એછે કે, બુરી ચાલ ચલણવાલા લોકો–ચોરી, લુટકાંટ અને બીજાં ગુનાહનાં કાંમો, અંધારાંનાં બલથી કરી સકેછે. અને અંધારાંને લીધે રોગનો ઉપદ્રવ, હવામાં ખરાબ અસર અને પેદાએશની અંદર બદબોધની ઉતપનતી થાએછે.

ધરાવનારીછે, ત્યાંવેર ઉપલા, (રોશની અને અંધારાંને લગતા), સબબનું દેખાવું છે; પંણ એ બેહુની, (ઈચ્છાને સ્પન્તોમઈનીઉશ અને અંધ્રમઈનીઉશની), હદ, (આએ દુનીઆંમાં) પુરી થએચ્છા પછી, કોઈ ચીજની નેસ્તી નથી. આએજ કારંણુને લીધે, (રોશની અને અંધારૂ), એ બેહુનું, કેદેબી, એક જગોએ સાથે રેહવું નથી; પંણ હમેશાં એકને બીજાથી, ઢંકાઈ જવું તથા વગર તેજનું બનવું છે. અને એકને બંધ પડવાથી, બીજાનું ખોલ્લું થવું છે. (એટલેજે રોશનીના પ્રકાશવાએ, અંધારાંનો નાસ થવો અને રોશનીની ગેર હાજરીએ, અંધારાંને પ્રકાશવું છે. તેમજ અંધ્રમઈનીઉશને લગતી ઉલટા વીચારની સકતીએો, માંણસની અંદર બંધ પડવાથી, સ્પન્તોમઈનીઉશને લગતા નેક વીચારવાલી સકતીએોને, માંણસની અંદર ખોલ્લાપણાંથી હીલચાલ કરવીછે.) જેમ ગરમીને લીધે સરદી રેહતી નથી. અને તરાવતને લીધે ખુશકી રેહતી નથી. તેમ (સ્પન્તોમઈનીઉશને લીધે, માંણસની અંદર, અંધ્રમઈનીઉશનું રેહઠાંણ થાઈ સકતું નથી). એટલા વાસ્તે, જે એક (ઈચ્છાને અંધ્રમઈનીઉશ), બીજાથી, (ઈચ્છાને સ્પન્તોમઈનીઉશથી), ઢંકાવા અને વગર તેજનો થાવા જોગછે, તેહને સારૂ તેમ કેહવું વાજબીછે. કેમકે, (દુનીઆંમાં) ગરમીની હસ્તી વગર સરદી હોએછે. અને સરદીની હસ્તી વગર, ગરમી હોએછે. અને સુકાસની હસ્તી વગર, તરાવતછે. અને તરાવતની હસ્તી વગર, શુકાસછે. જે સબબને લીધે, તેએોમાંની કોઈ ચીજ વગર, કોઈનાં કાંમનું સેવટ, પારખી સકાત નહી. વલી દુનીઆંની સઘલી ચીજોની અંદર, એકબીજા સાથની હરીફાઈ તથા એકે બીજાને દાબી નાંખવું છે. તેઆરે (આએ દુનીઆંની) સઘલી વસ્તુએો, નેસ્તીને માંટેનીછે, એમ કેહવાવું જોઈએ.

૮ વલી એ વીસેનો (બીજો ખોલાસો) એ પરમાંણેછે કે, જે નેસ્તીવાલો (અંધ્રમઈનીઉશ) છે, તે પેહલ્લાને, (ઈચ્છાને સ્પન્તોમઈનીઉશને), મેલવી સકવાનો નથી. અને તેહની તરફેનવાલો થાઈ સકવાનો નથી. તેઆરે, રોશની, (જે સ્પન્તોમઈનીઉશને લગતી વસ્તુછે), અને તારીકી, (જે અંધ્રમઈનીઉશને લગતી વસ્તુછે), તે એકબીજાને કેમ મેલવી સકે ? તથા તે એકબીજાની તરફેન વાલી કેમ થાઈ સકે ? જો રોશનીથી, જે તારીકીવાલી વસ્તુછે, તેને વગર તેજનું થવું નહી હોત. તેમજ જો ગરમીથી, સરદીનો નાસ થવો નહી હોત. તો, એકબીજાથી જુદી વસ્તુએો, સાથે રેહી સકત. (તેથી) જે (ધરમગુરૂ), રોશની, (ઈચ્છાને સ્પન્તોમઈનીઉશ) ની તરફેનવાલોછે, તે (માંણસને) ખોલ્લી આંખવાલું બનાવનારોછે. અને જે (ધરમગુરૂ), તારીકી, (ઈચ્છાને અંધ્રમઈ-

નીઉશ) ની તરફેનવાલોછે, તે (માંણુસની) આંખને બંધ કરનારોછે. (એટલેજે જે ધરમગુરૂનો મજહબ, આએ દુનીઆંમાં રોશનીવાલો, ઈઆને બેહશતનો મારગ બતલાવનારોછે, તે ધરમગુરૂ આવતી દુનીઆંનું સુખ મેલવવા સારૂ માંણુસોની મનસકતીને ખોલ્લી કરનારોછે. અને જે ધરમગુરૂનો મજહબ, અંધારાંવાલો, ઈઆને આએ દુનીઆંમાં, લોકોને દોજખનો શેતાંની મારગ બતલાવનારોછે, તે ધરમગુરૂ આવતી દુનીઆંનું શુખ મેલવવા સારૂ માંણુસોની મનસકતીને બંધ કરનારોછે.) એજ સબબને લીધે, (આએ દુનીઆંમાં) જે કોઈ (શખશ), નેસ્તીને લગતું, (ઈઆને પાપી), કાંમ કરનારોછે, તેને (દીનની અંદર) દેવના સંબંધવાલો કહેલોછે. અને જે શખશ, નેસ્તીને લગતો મુતલક નથી, તેને (સ્પન્તોમઈનીઉશની) હદની અંદર રેહી સકનારો કહેલોછે. માંટે જો, (કોઈ ધરમગુરૂ), તારીકીને લગતો, (ઈઆને દોજખનો મારગ લોકોને બતલાવનારો) હોએ, તો તે, નેસ્તીવાલો, (ઈઆને માંણુસોને પાપી બનાવનારો) છે. અને એજ કારણુને લીધે, જેટલે દરજજે, જે ધરમગુરૂએો, તારીકીને લગતા (ઈઆને પાપી) હોએછે, તેટલે દરજજે તેએો, દેવોના સંબંધવાલા, અને તેને લગતો એલકાબ ધારણ કરનારાછે. કેમકે, તેએોની તરફથી, એવાં ભાશાંણો કરેઆમાં આવેલાંછે કે, ગોએઆ તેએો પોતાની ઉમતને નેસ્તીવાલી, (ઈઆને પાપી), કરવા માંગતા હોએ. માંટે તે પાપી ધરમગુરૂએો મુતલક કીરતીને લાએક નથી.* જેએો મજદીઅશની

---

* જાંણવું કે, આપણા મજદીઅસની જરતોશતી ધરમની અંદર, જે, નીતીશચાઈ, પરહેજગારી અને પુણને લગતા તરીકાછે, તેહને સ્પન્તોમઈનીઉશ ને લગતા, (ઈઆને બેહેશતનું શુખ મેલવવાને લાએકના), કહેલાછે. અને જે, અનીતી, બોટારૂ, નજીસી અને પાપને લગતા તરીકાછે, તેહને અંઘ્રમઈનીઉશને લગતા, (ઈઆને દોજખની સજા ભોગવવાને માટેના), કહેલાછે. અને આએ ઉપલા બે તરીકાએોને, જુદાં જુદાં મુલમાંથી નીકલેલા જણાવેલાછે. માટે 'દીનકરદ' નું ઉપલું લખાંણ કરનારની તરફથી, જે મુજાહેમત કરવામાં આવીછે, તે, જે મજહબની અંદર મજદીઅસની દીનને લગતાં નીતીનાં ફરમાંનો આપેઆમાં આવેલાછે, તેને સારૂ નથી; પણ જે ધરમગુરૂએોની તરફથી, અનીતીના તરીકાને લગતાં ફરમાંનો પોતાની કોમને આપેઆમાં આવેલાંછે, તે વીસેછે. 'દીનકરદ' ના કાબેલ લખનારે પોતાનાં ઉપલાં લખાંણુમાં, રોશની અને તારીકી-એ બે બોલો ઉપર જે શરેહ કરીછે, તેમાં તેનાં લખાંણુનો સાર એજછે કે, જેમ આએ દુનીઆંમાં સરદી વગર ગરમીની કદર જણાતી નથી. અને ખુશકી વગર તરાવતની કીમત થાઈ શકતી નથી. તેમ અંધારાં વગર રોશનીની ખુબી માંણુસથી સમજી સકતી નથી. માટે આએ દુનીઆંમાં અશો અહુરમજદે આએ બેહુ સકતીવાલી વસ્તુઓને એકેકના હરીફ તરીકે પેદા કરેલીછે, તેમાં જે સારી અને ફાએદેમંદ વસ્તુઓછે, તેહને પોતાની પસંદ કરેલી સ્પન્તોમઈનીઉશને નામે બોલખાતા સકતીને લગતી જણાવેલીછે. અને જે નરસી અને દુરગુણ વાળીછે, તેહને પોતાની નાંપસંદ કરેલી, અંઘ્રમઇનીઉશને

દીનવાલાછે, તેઓ, રોશની અને તારીકી, (ઈઆને કીહો બેહશતને લગતો મારગછે અને કીહો દોજખને લગતો તરીકોછે), તે બેહુને સારી રીતે સહુ-મજી સકેછે. અને પોતાને (સ્પન્તોમઈનીઉશની) તરફેનમાં રાખી સકેછે. અને ઉલટાં મુલથી પોતાને સાવધ રાખેછે.

૧ ।૬૮ એબ આપનાર (એહરેમન) ની શરૂઆતથી, તેહને લગતાં શેવટ શુધી, સઘલાં માણસોને, (આએ દુનીઆંમાં), તેના સંબંધનાં કાંમ કરવાનો વીચાર કેમ મલેછે ? તે વીશે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

૨ જાંણવું કે, (આએ દુનીઆંમાં), એબ આપનાર (એહરેમન) ની શરૂઆત થાઈ, તેમ્મારથી તે, (એહરેમન) નું શેવટ આવે ત્યાં શુધીનાં, તેને લગતાં સઘલાં માંણસો સાથનાં કાંમના સંબંધનો વીચાર, એક (મજદીઅસની) દીન (જે જરતોશતને લગતીછે તે) નો અંદર જાહેર કરેલોછે. (તેથી), જે આદમી, (આએ દુનીઆંમાં), તે દીનને લગતા બોલાસાની મારફતે, (આદમીનાં) રવાંનને ચહડતે દરજજે પોહચાડવાનો ઓત્તમ મારગ દેખાડનારૂંછે, તેહનો વીચાર (આદમીઓના) ઉલટા જોસ્સાઓને મારવાનો, અને નેકીને કઉઅત આપવાનોછે. (દુનીઆંની) શરૂઆતમાં, એબ આપનાર (એહરેમન) ને લગતાં કાંમો કરનારા આદમીઓને, (દીનમાં જણાવેલો) ઓતમ વીચાર પેહલ્લાં કેહનારો, ગયોમરદ હતો. અને આએ એક શખ્સ, (ઈઆને ગયોમરદ), જે દુનીઆંમાં પેહલો પેદા થાએલો હતો, તેનાં વીચારથી, સઘલાં આદમીઓ સારૂ વીચારનારાં, સારૂ બોલનારાં, અને

નાંમે ઓલખાતી સકતીને લગતી, જણાવેલીછે. અને આએ બેહુ મીનોઇ સકતીનાં અકરશંણની અંદર માંણસ જાતને મેલીને, બેમાંથી કોણને રસ્તે તેણે ચાલવું, તેહને સારૂ તે સાહેબે પોતાનો મજદીઅસની જરતોશતી ધરમ આએ દુનીઆંમાં મોકલેઓછે, કે તે મજદયની સડમજ મેલવીને, માણસ અહુરમજદની મરજી મુજબ આએ દુનીઆંમાં ચાલી સકે, અને શેતાની મારગથી તદન દુર રેહ; કે જેથી આવતી દુનીઆંમાં રોશનીવાલું બેહશતનું મકાંન તે મેલવી શકે. અને પોતાને સંકટ અને સજાવાલાં અંધારાં દોજખથી છોડવી સકે. એટલા વાસ્તે દરએક ધરમગુરૂની ફરજ એજછે કે, માંણસોને દોજખથી છુટકારો મલે અને તેઓ ઓતમ બેહશતનાં મકાંનને લાએકનાં થાએ, તે મારગ તેઓને હમેશાં બતલાવે, અને કોઈપી જાતનું પાપ તેઓ નહી કરી સકે, તે વીશેની હમેશાં તેઓને ચેતવણી આપતા રેહે.

સારૂ કરનારાં બનેઆં હતાં. અને હુમણાં પણ આદમીઓ, સારૂ વીચારેછે, સારૂ બોલેછે, અને શારૂ કરેછે, અને હવે પછે છેલ્લા સુધારાના વખત સુધી, (ઈઆને રીસ્તાખેન વેર), જે કાંઈ આદમીઓની અંદર તેને લગતો વીચાર કરવાની, બોલવાની અને કરવાની આદત ચાલુ રેહેશે, તે પણ, તે (ગયોમરદ) ના વીચારને લીધેન રેહસે.† અને તેથી, એબ આપનાર (એહરેમન) ની તરફથી, જે કાંઈ પાપી કામો અને દુખોનો આપ, દુનીઆંમાં અપાએછે, તે ટાલેઆમાં આવશે. અને દુનીઆંમાં અશો અહુરમજદની મરજી મુજબનો છેલ્લો સુધારો થસે. અને આએ દુનીઆંનાં લોકો એબ આપનાર (એહુરેમન) ના બુરા જોસ્સા વગરનાં બનસે, અને સધલી ભલી પેદાએશ હમેશાં અમરગ અને અનીતી વગરની રેહશે.

૧૯૮ શારી દાનાઈ, અને માઠી દાનાઈ વીશે, ભલી દીનને લગતો બોલાસો. ૧

જાંણવું કે, માંણસ શારૂ કામ કરનાર તથા નરશું કામ કરનાર, (પોતાની) દાનાઈથીછે. તેમાં, જે (માંણસ), સારાં કામ કરનારૂછે, તે સારી દાનાઈવા- ૨

† આપણા પાક મજહબનાં ફરમાંણ પરમાંણે, આએ દુનીઆંમાં, જે ઓદાની બખ્શેશ અને તેને લગતા વીચારથી જણમ પામેલું પેહલ્લું ઇનસાંન હતું, તે ગયોમરદ હતો. અને આએ દુનીઆંના આદમીની ઓલાદનો સેલ સેલો, તેહનીથી ચાલુ થાએલોછે. માટે જેમ, એક બાંનદાંનની અદર, તેહના વડીઅલનો બવાસ, તેહને લગતી દાનાઈ, અને હીમત હોએછે; તેમ અહુરમજદી રાહ ઉપર ચાલનારાં સંધલાં માંણસોની અંદર, શાચા વીચાર, સાચા વચણ અને સાચાં કામોનો અંકશ હજુર શુધી રહેલોછે અને હવેપછી રેહસે, તે, તેઓના પેહલા પીતા (ગયોમરદ) ની મુનીઆદના સંબંધને લીધેછે. જેમકે આપણી દીનના પેશવા દસ્તુરાંન દસ્તુર આદરબાદ જરતોશતે પોતાનાં લખાંણમાં આએ દુનીઆંની વસ્તુઓને ૨૫ ભાગમાં વેહચી નાંખીછે; તેમાં પાંચને બખ્તની સાથે, પાંચને કરણીની સાથે, પાંચને આદતની સાથે પાંચને મુનીઆદની સાથે અને પાંચને બાંનદાંનની સાથે નીસબત આપેલીછે. જેમાં જીનદગી—ઓરત—ફરજંદ—હકુમત અને દોલતને, બખ્તને લગતી વસ્તુ કેહીછે. અથોરનાંતપણું—અરથેશતારપણું—વાસતરીઓશપણું—સવાબ અને ગુનાહને, કરણીને લગતી વસ્તુ કહીછે. ઓરત સાથે હમબીસ્તર થવું—કામ કરવું—બાવું—ચાલવું અને શુવું ઈત્યાદી વસ્તુને, આદતને લગતી વસ્તુ કેહીછે. દયા—શરમ—સબાવત અથવા હીમત—સચ્ચાઈ અને ભલમણસાઇને, મુનીઆદને લગતી વસ્તુ કેહીછે. અને બદન—દેખાવ—હોશીઆરી—તરક સકતી અને કુવ્વતને, બાંનદાંનને લગતી વસ્તુનું નાંમ આપેલું છે. એમાના ચોથા વીભાગ વાલી પાંચ વસ્તુનો સંબંધ આપણામાં ગયોમરદથી હોવો જોઇએછે.

લું છે. અને તે (ઈનસાંન), સારાં કામો કરવા સારૂ પોતાની દાનાઈને વાપરવાથી, જે સાહેબની સાથે તેનો સંબંધ રાખવો જોઈએછે, તે એક (અશો અહુરમજદ) ની જાતની સાથે પોતાનો સંબંધ રાખી સકેછે. અને જે (આદમી), બુરાં કામ કરનારૂછે, તે બુરી દાનાઈવાલું છે. અને તે (ઈનસાંન), બુરાં કામો કરવામાં પોતાની દાનાઈ વાપરવાને લીધે, બીજાના તરીકાવાલું, (ઈઆને અંગ્રમઈનીઉશની ચાલચલંણવાલું), થાએછે; (કે જે ચાલચલંણ), ફરેહબુતને લગતીછે. શારી દાનાઈ, (માંણસને) ગુનાહથી પાક રાખનારીછે. કેમકે, શારી દાનાઈ, ઈનસાફની રાહે, (માંણસને) છુપી રીતે ખલકની ચોરી કરવાથી, અને તેહને ઈજા દેવાથી અટકાવનારી, તેમજ બીજાઓની માલમતાને એબ આપનારની મારફતે, (એટલેજે શેતાની વીચારથી), પોતાની કરવાથી, દુર રાખનારછે. તેમજ તે સારી દાનાઈવાલો શખ્શ, લોકોની માલમતાને જાહેર રીતે ચોરવાની, અને રાહજંણપણાંથી લુટી લેવાની, સાહમણે થનારોછે.

૧ ૧૯૦ જે, દુનીઆંનો માલેક (ઈઆને પાદશાહ) છે, તેનીથી, દુનીઆંને શારી રીતે ચાલવું છે. તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, આએ દુનીઆંને સારી રીતે ચલાવવી, એ, પાદશાહોની, એક શારૂ કામ કરવાની અને બીજી નરસુ કામ કરવાની બે ઈચ્છાછે, તેમાંની પેહલ્લી સારી ઈછાની મારફતેછે. કેમકે, પાદશાહની શારૂ કામ કરવાની ઈચ્છાને લીધે, આદમીઓ (આએ દુનીઆંમાં, પોતાનું) પાલણ કરી સકેછે. તેમજ પાદશાહની શારૂ કામ કરવાની ઈચ્છાથી, આદમીઓ, પોતાના આતમાને દોજખથી છુટકારો આપી સકેછે. અને તેથીજ આએ દુનીઆંને સારી રીતે
૩ ચલાવવું છે. પણ જો, પાદશાહની ઈચ્છા, (દુનીઆંનું) બુરૂ કરવાની હોએછે તો તેથી, આદમીની જાતનો ઘટાડો તથા તેઓના આતમાને નબલાઈ, (એટલે જે તેઓને સારૂ કામ કરવાની કમસકતી), થાએછે. અને તેથી દુનીઆંનાં લોકોની પાએમાલી થાએછે.

(૧૮૫) **અગમબુદ્ધિ—ચહડતો દરજો—પીછાંણ સકતી—દાનાઈ-**
એતેકાદ—એકીન—તરક સકતી—હોશ—અકલ—
વીચાર—વાચા અને કરણી વીસે, ભલી દીનને
લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, દીનને લગતી સહમનથી, દરએક વસ્તુના સેવટને પીછાં- ૨
ણવું, એ અગમબુદ્ધિછે. એક વસ્તુની અંદરથી, ઘણી વસ્તુને બનાવવી, એ ૩
ચહડતો દરજોછે. ઘણી સંખીઆની અંદરથી, વસ્તુને પીછાંણવી, એ ૪
દાંનાંઈછે. દરએક વસ્તુના નફા અને નોકસાંનને સારી રીતે ઓલખવું, એ ૫
પીછાંણ કરવાની સકતીછે. જે વસ્તુથી હયાતીનું મેલવવુંછે, અને જે ૬
વસ્તુથી હયાતીનું મેલવવું નથી, તેહને સહમનવાની મીસલ બતલાવનારી
ઈધાંણી, એ (માંણસનો) એતેકાદ અને એકીનછે. (માંણસની) મતલબને ૭
સહમજી સકવી, એ તરક સકતીથીછે. હોશ, એ (માંણસનાં) અંદરૂનની (સઘલી) ૮
સકતીઓને જાલવી રાખવા વીસેની કઉતછે. (માંણસની અંદર) અકલ, (દરએક ૯
ચીજને) તપાસી જોવા તથા તેને પસંદ કરવા સારૂછે. (માંણસની અંદર) ૧૦
વીચાર સકતી, એ પસંદ કરવાજોગ અંદેશાથી, (તેની) સકતીઓને (આએ
દુનીઆંમાં) ચલાવવા સારૂછે. (માંણસની અંદર) વાચા સકતી, એ માંણસની ૧૧
અંદરની છુપી બાબત તથા જેબી સકતીઓને લગતું વરણુન, (બીજાઓને)
જાહેર કરવા સારૂછે. અને (માંણસની અંદર તેની) કરણી-એ (માંણુ- ૧૨
સનાં) બદનના અવયોની મારફતે, તેની સકતીઓને, દાંનાઈથી ચલાવવાના
સબબ તરીકેછે.

(૧૮૬) **(માંણસની) દાંનાઈ-ઈચ્છા-અને વાચાના એકબીજા સાથના** ૧
સંબંધ વીસે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, માંણસો દરએક ઈચ્છાવાલાં તથા બોલવાની સકતી ધરા- ૨
વનારાં, દાંનાઈના સબબને લીધેછે. તેમજ ઈચ્છાવાલાં માંણસો દાંનાઈ- ૩
વાલાં, સઘલી રીતનું બોલવાની સકતી તેઓમાં હોવાને લીધેછે. અને ૪
બોલવાની સકતીથી, સઘલાં ઈનસાંનો દાંનાઈવાલાં તથા ઈચ્છાની કઉ-

૫ અત ધરાવનારાંછે. ઈચ્છાવાલાં માંણુસો બોલવાની સકતી વગર, દાંનાઈવાલાં
૬ માલુમ પડતે નહી. તેમજ આદમીઓ દાંનાઈ વગર, બોલવાની સકતીએ,
૭ ઈચ્છાવાલાં જણાતે નહી. અને વાચાસકતી વગર, માંણુસો ઈચ્છા અને
દાંનાઈવાલાં માલુંમ પડતે નહી. માટે દાંનાઈ—ઈચ્છા અને બોલવાની સ-
૮ કતી, (એ દરએક વસ્તુ), એક બીના સંબંધથી, જાંણઈતીછે. એટલા વાસ્તે,
ધર ગુરૂઓમાંના જે ધરમગુરૂઓ, (પોતાના) પેદા કરનારની ઈચ્છાવાલાછે,
તેઓની હયાતીનો નાસ, તે પેદાના કરનારની તરફનું અગણેઆંણુપણું,
(તેઓની તરફથી) બતલાવવાએ તથા તે સાહેબને લગતી ખુબી, આલમનાં
૯ લોકોને નહી સહમજાવવાએછે. અને તેથી, તે ધરૂમગુરૂઓ ધરમી કેહવાતા
નથી.* વલી (માણુસની) ચાલચલંણુને લગતાં જે કાંઈ કાંમો, જણાએલાંછે, તે
બોલવું અને હીલચાલ કરવી, એ બે તરેહની (વસ્તુની) મારફતેછે. જેમાંનું
એક (કાંમ) ઈચ્છાને લગતું છે; કે જે આદમીથીછે. અને બીજું (કાંમ)
જોસ્સાને લગતુંછે, કે જે આતશથીછે. એમાં જે (આદમી) ની ઈચ્છા,
ધરમ વગરનીછે, તે (આદમી) હયાતીને લાએકનું નથી, (એટલેજે આએ
દુનીઆંમાં જીનદગી ગુજારવાજોગ નથી). અને જે (આદમી), જો-
સ્સાને લગતી હીલચાલની મારફતે, જે કાંઈ કાંમ કરનારૂંછે, તે તેહની હયા-
તી શુધી, વગર વીચારવાલુંછે. હયાતી ધરાવનારાં ઈનસાંનની હીલચા-
લનું કાંમ, તેની જીનદગી ખતમ થાએઆ પછી નથી; તેમજ આતમાને
(આએ દુનીઆંમાં જણમ લીધા) ની આગમચ, કાંમનું થાઈ સકવું નથી.
(વલી માંણુસની હયાઆતી, આએ દુનીઆંમાં) ખતમ થયા પછી, તેહનું કોઈ
કાંમ, જણાતું નથી; કેમકે, (ઈનસાંનો) કાયા વગર-વગર વીચારનાં, વગર હા-
૧૦ સેલવાલાં અને અવગર સેવટનાંછે. જે (માંણુસની) જાત, તેહના પેદા કરના-
રનો આભાર માંણનારી નથી, તે (ઈનસાંન) તેહની, (ઈઆને દાદારની), હકુમતને
૧૧ તાએબે રેહનારૂં અને તેનાં ફરમાંન પરમાંણે ચાલનારૂં નથી. વલી દરએક
માંણુસ, ધરમના જોસ્સાવાલુ, ધરમને લગતો જોસ્સો ઉતપન કરનારા ધરમગુરૂની

* આએ ઉપલાં ફરમાંનની મતલબ આપણે એજ સહમજવી જોઈએછે કે, ધરમની માહીતગારી તથા કેલવણી લીધા વગરના શખ્સો, ધરમના પેશવાનો અથવા દસતુરનાં નાંમનો એલકાબ, ધારંણ કરવો વાજબી નથી; કેમકે દીનને લગતા એલ-મનાં બલ વગર, તે ધરમગુરૂ, તેની ઉમતનાં લોકોને કોઇપણ રીતે ઘટતી રેહનોમાઈ કરી સકતો નથી. માટે તેવો અગણેઆંણુ ધરમગુરૂ, પોતાની નાવાકેફી છતાં, પોતાના ઓધાની ફરજને લીધે, જો તેની દીનના લોકોને ઉલટા ફતવાઓ આપેતો, તેથી ખરેખર તે ધરમગુરૂ પોતાની, તેમજ પોતાની ઉમતનાં લોકોની, હયાતીને નાસકારક, (ઈઆને ઇજા ભોગવવાજોગ) બનાવેછે.

કઉઅતથી બણેલું હોએછે, અને તેથી તે (ઈનસાંન), પોતાના પેદા કરનાર ખોદા-
તાલાની તરફ ઈમાંન રાખીને રેહી સકેછે. જેના વગર, (ઈમાને મજહબ વગર),
પેદાનો કરનાર પેદાએશને માટેનો અને પેદાએશ તેના પેદા કરનારને માટેની, બની
શકતી નથી. જો કોઇ સવાલ કરે કે, જે ઈનસાંન ઈચ્છાની તરફેનવાલું છે, (ઈમાને ૧૨
જેનામાં કુદરતથી ઈચ્છાનો જરો ઉતપન થાએલોછે), તે (ઈનસાંન), તે (ઈચ્છા
મેલવા) ને સારૂં વાજબી ગણાવું જોઇએ, તે છતાં તે, તેવી ચીજને માટે, નાલાએક
કેમ ગણાએ ? કારંણ કે, હાજત વગર, (કોઇ ચીજની) જરૂર પડતી નથી. અને
શોક વગર, (કોઇ ચીજની) હાજત રેહતી નથી. અને હયાતીના હરીફ વગર,
શોક નથી. (તો તેનો) જવાબ એ છે કે, જે કાંઇ વસ્તુ ધરમને રૂએ વાજ-
બીછે, તે દાંનાઇ સાથની અને દુનીઆંનાં લોકોની ઘાતને દાબી નાંખનારી
તથા તેઓને સકતી મેલવવા જોગ અને પેદાએશની અંદરથી, એબ આપ-
નાર (એહરેમન) નાં જોરને હાંકી કાહડનારી અને તેનો ઘટારો કરનારીછે.
અને તેહને લીધે (માંણસ) ચહડતે દરજજેની કઉવતવાળું, ફતેહમંદ
મોરાદનું અને તેહને લગતી (ઈમાને ધરમનાં ફરમાંન પરમાંણેની)
ઘટતી ઈચ્છાથી, પોતાના પેદા કરનારનો આભાર માંણનારૂંછે. જો ૧૩
કણુ (માંણુસની) હાજતનાં કારંણને સારૂ, એબ આપનારને ખલકની
અંદરથી નહી દાબી નાંખવામાં આવેતો, તેથી તે (પાપી) નો ઘટારો મુતલક
નહી થાએ. અને સઘલી સહમજને લગતા લાએક ઉપાએ છતાં, (દુનીઆંનાં)
લોકોમાંથી, ઘાતને ટાલી સકાએ નહી. (એટલે જે ધરમને લગતાં બંધારંણ
વગર, માંણુસે તેહની મરજી મુજબની અનીતીને પસંદ કરવાથી, દુનીઆંમાં
ઘાતનો વધારો થાએછે). માટે જેમ બને તેમ, એબ આપનારી (શેતાની)
સકતીને, (દુનીઆંમાંથી) ટાલવી અને તેનો ઘટારો કરવો, શજાવારછે. વલી
(માંણુસની) હયાતીના દુશમન, (અંધમઈનીઉશ) ની ફતેહથી, જોકે (માંણુસ)
પોતાને મદદ કરી શકતું નથી; પણ તેથી, તે નેસ્તીવાલા (એહરેમનની તરફ) નું
નોકસાંન, દુનીઆંનાં લોકોને નાલાએક બનાવવા સારૂં, તેઓની અંદર નાંખે-
આમાં આવેછે. વાસ્તે, તે (ઈજા દેનાર) ને (દુનીઆંમાંથી) હાંકી કાહડવો, એ કાંમ
માણુસને સારૂં ઘણું ફતેહમંદી ભરેલું છે. માટે જે (ધરમગુરૂ) ઓ, જાંહાંબી પોતા-
ના લોકોમાંથી, તે એબ આપનારાનાં નાસકારક કાંમોનો ઘણો નાસ કરનારાછે,
અને જે લોકો, નોકસાંનકારક ઈચ્છાવાલાછે, તેઓની સાહમણે તે વીશેની
લડત કરનારાછે, તે (ધરમગુરૂ) ઓ, (દુનીઆંમાં) ફતેહમંદ જણાએલાછે.

૧ (૧૯૮) **(આએ કુનીઆંમાં એહરેમનને) હાંણી પોહચાડનારો—ઘણી હાંણી પોહોચાડનારો અને હાંણી પોહચાડવાનું કાંમ કરનારો કોણછે ? તથા હાંણી પોહચાડવાથી હાંણી પાંમેલો તથા ઘણીજ હાંણી પાંમેલો કોણછે ? તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, જે (આદમી) સ્પેનામીનોની સકતી ધરાવનારૂંછે, તે (એહરેમનને) હાંણી પોહચાડનારૂંછે. અને જે (આદમી) સ્પેનામીનોની ઘણીજ સકતીવાલુંછે, તે (એહરેમનને) ઘણીજ હાંણી પોહચાડનારૂંછે. અને તે ઈનસાંન, એહરેમનને નોકસાંન કરનારાં કાંમો કરનારૂંછે. અને તે, (સ્પન્તોમઈનીઉશની સકતીથી) સકતીવાલું ઈનસાંન, પોતાના હરીફ (અંધ્રમઈનીઉશ) ને હાંણી પોહોચાડનારૂં, (તેને) મારનારૂં અને (જમીનની અંદર) છુપો
૩ કરનારૂંછે. જે (આદમી), સ્પેન્તોમઈનીઉશનાં પુરતાં સારાં બલથી, ઘણુંજ સકતીવાંનછે, તેનીથી, જે હાંણી પોહચવાજોગ-હાંણીને લગતાં કાંમને માટેનો અને હાંણીમાં પોહચેલાછે, તે, પાપી બલવાલો અંધ્રમઈનીઉશછે. અને તે અંધ્રમઈનીઉશ, જે કાંઈ, (ઉપલી સ્પન્તોમઈનીઉશની સકતીવાલાં ઈનસાંનથી), ઘણીજ હાંણી પાંમવા જોગછે, તેહનું કારંણ, તે, દરએક ભલી પેદાએશને હાંણી પોહચાડવાને માટેનોછે, તે છે. અને તે હાંણી પોહચાડનાર દરૂજને, (ઈઆને અધ્રમઈનીઉશને), જે કોઈ સ્પન્તોમેનીઉશની શકતીમાં સરવેથી ઉતરતી સકતી ધરાવનારાં માંણસોછે, તેવો પણ હાંણી પોહચાડી સકેછે.*

---

* આએ ઉપલાં લખાંણ ઉપરથી આપંણને ખોલલી રીતે માલુંમ પડેછે કે, આપંણ મજદીઅસનાંનોએ જેમ બને તેમ, પોતાની અંદર સ્પન્તોમઈનીઉશને લગતા જે સારા ગુણોછે, તેને સંધરી રાખવા. અને તેહનાં બલથી, અંધ્રમઈનીઉશને લગતા જે દુરગુણોછે, તેમાંનાં એકનેપણ, પોતામાં પેવસ થવા દેવા નહી; કે તેથી, સ્પન્તોમઈનીઉશની સાહેતા આપણાંમાં ચાલુ રેહ, તો અંધ્રમઈનીઉશની બદીની અસર, આપણાંમાં પેવસ થાએ નહી. અને તેથી એહુ જેહાંનનું જે ખરૂં સુખછે, તે આપંણને મલી સકે.

(૧૯૧) દીનને લગતું કીહુ ઈનસાંન, ભલાઈ અને બુરાઈના સંબંધ વાલુંછે ? અને તેહનો તોલ, સાથી થાઈ સકે ? તથા સાથી, તેની (ભલાઈ અને બુરાઈ), ઓલખાઈ સકે ? તે વીસે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, દીનને લગતું કીહું ઈનસાંન, ભલાઈ અને બુરાઈના ૨
સંબંધવાલુંછે ? તેહનો ટોલ અને પીછાંણ, ઘણી દાંનાઈવાલી એક દીનથી થાઈ
સકેછે. અને તેહના, તરણ તરીકાછે. તેમાં, એક તરીકો, દીનને લગતા ખ- ૩
વાસનોછે; બીજો તરીકો, દીનને લગતી આદતનોછે. અને તરીજો તરીકો, દીનને
લગતી દાંનાંઈનોછે. વલી આએ ઉપર જણાવેલા તરણ તરીકાને
લગતો ખોલાસો, તેહને લગતાં પ્રાકરંણમાં કરેલોછે, તેમાં કેટલાંએક
(આદમી) ને કાએદાસરનાં ગણેલાંછે, અને કેટલાંએકને, કાએદાથી ઉલટાં
ગણેલાંછે. આએ તરંણ તરીકાવાલાં ઈનસાંનો, જેમ નેક કાંમવાલાં, તેમજ
બદ કાંમવાલાંછે. અને તે (નીચે જણાવેલી) આઠ તરેહનાંછે.

પેહલ્લું (તે આદમી), કે જે, ખવાસ-આદત અને દાનાંઈ, એ તરં- ૪
ણેની મારફતે સારી દીનવાલું હોએ. બીજું- (તે આદમી), કે જે, ખવાસ ૫
અને આદતની મારફતે સારી દીનવાલું હોએ, પંણ દાંનાઈની મારફતે બુરી
દીનવાલાના જેવું હોએ. તરીજું (તે આદમી), કે જે, ખવાસ અને દાંના- ૬
ઈની મારફતે સારી દીનવાલું હોએ, પંણ આદતની મારફતે બુરી દીનવાલું
હોએ. ચોથું (તે આદમી), કે જે, આદત અને દાંનાઈની મારફતે સારી ૭
દીનવાલું હોએ, પંણ ખવાસની મારફતે બુરી દીનવાલું હોએ. પાંચમું- ૮
(તે આદમી), કે જે, ખવાસ અને આદતની મારફતે બુરી દીનવાલું હોએ,
પંણ દાંનાઈની મારફતે સારી દીનવાલું હોએ. છઠું (તે આદમી), કે જે, ૯
ખવાસ અને દાંનાઈની મારફતે બુરી દીનવાલાના જેવું હોએ, પંણ
આદતની મારફતે સારી દીનવાલું હોએ. સાતમું (તે આદમી), કે જે, ૧૦
આદત અને દાંનાઈની મારફતે બુરી દીનવાલું હોએ, પંણ પોતાના ખવા-
સની મારફતે સારી દીનવાલું હોએ. આઠમું (તે માંણસ), કે જે, ખવાસ- ૧૧
આદત અને દાંનાઈ, એ તરણેની મારફતે બુરી દીનવાલાં (ઈનસાંન) ના
જેવું હોએ. આએ આઠ તરેહનાં ઈનસાંનની અંદર, કીહું આદમી ૧૨
ભલાઈ અને બુરાઈના સંબંધવાલુંછે ? તેહની તપાસ, જે કોઈ પોછાંણ કર-
નારો ગણીઆંણી પુરૂશ હોએછે, તે તેહને જોવાથી કરી સકેછે.

૧ (૧૦૦) **બુરાં મુલવાલા (અંધરમઈનીઉશ) ને (માણસથી) જુદું પડવું, એક (મજદીઅસની) દીનથીછે. નથી દેવની દીનથી-યાહુદીના ધરમથી, કે બીજા કોઈબી આએ દુનીઆંમાં આસમાની ધરમને નાંમે કબુલ રાખેલા 'માંની' ના જેવા ધરમથી. કેમકે, તે સઘલા, હોનરમંદીની ચીજોથી બનેલા ધરમોછે. અને તે, અસલ મુલ વગરના (અંધરમઈનીઉશ)-ના, નીચ વીચારની દીનની ઉપર, ઈમાંન લાવવાને લગતાછે. તે વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, બુરાં મુલવાલા (અંધ્રમઈનીઉશ)ને, (માંણસથી) જુદું પડવું તથા દુર રેહવું, તે એક (મજદીઅસની) દીનથીછે. દેવની દીનથી અને યાહુદીના મજહબથી, (તેહને દુર થવું) મુતલક નથી. કેમકે, તે (દીન) માં આએ વીચારછે કે, જેઆરે (સ્પન્તોમઈનીઉશથી) બીજો (ઈઆને અંધ-મઈનીઉશ), (સ્પન્તોમઈનીઉશના) હરીફ, (અથવા દુશમન) તરીકેછે, તેઆરે તેહને શું કાંમ બુરાં મુલવાલો અને (માંણસના) સંબંધથી દુર રાખવા કેહવો, અને તેને દેવોના સંબંધવાલો ગણવો જોઈએ ! સબબકે, તે બીજો (અંધ્રમઈ-નીઉશ), પેહલ્લાનો, (ઈઆને સ્પન્તોમઈનીઉશનો), બેહદ મુદતવેર હરીફ હોએતો, તે, આએ દુનીઆંના સંબંધવાલું એક જોડું હોવાનું કારંણ કેહવાવું જોઈએ.

૩ વલી બીજા 'માંની'* ને લગતા બુરાં મુલવાલા, આએ દુનીઆંમાં આસ-માંની ધરમને નાંમે કબુલ રાખેલા દરએક ધરમનું આએ મતછે કે, એક

---

* માની—આએ શબ્દ એક ઘણો વખણાએલો ચીતારો હતો. અને તે ઈ સે ૨૪૦ ઈસવીમાં જણમેએલો હતો. માંની—યાહુદી, ખરીસ્ટી—બુધ—અને જર-તોશતી ધરમને લગતો કેટલોએક અભીઆશ કરીને, પેહલ્લાં ખ્રીશ્ટીએનો પાદરી બનેએલો હતો, અને તે પછી તેણે એક નવો મજહબ પોતાની તરફથી ઉભો કરીને તેમાં કેટલાએક લોકોને સામેલ કરેઆ હતા. એ પછી તેણે ઈરાંનના સાસાંની તબકાના પેહલ્લા પાદશાહ શાહપુર એબને અરદેશેરની દરબારમાં જાઈને પેગમબર તરીકેનો દાવો કીધો હતો. જે ઉપરથી પાદશાહ શાહપુરે પોતાની દરબારમાં તે વખ-તના ઈરાંનના વડા દસતુરને બોલાવીને, તેની સાથે માંનીને તકરાર કરાવી, અને તે જરતોશતીઓના વડા ધરમગુરૂ સાથની તકરારમાં માંની લાજવાબ થએએલો અને તેણે હાર ખાધી, તેથી, તે પાદશાહે, ફરીને બીજા ઠગારાએલો તેવું કાંમ કરવાની હીમત નહી કરે, એવી ધારણાથી, એબરત બેસાડવા સારૂ માંનીને કતલ કરાવેએલો હતો. મી૦ રાલીનશન, માંનીનો દાવો પાદશાહ શાહપુર પેહલ્લાના વખતમાં થેડવેછે. પંણ શાહનાં માંનો બનાવનાર ફીરદોસી તુસી તેને શાપુર બીજો જેહને શાપુરે 'જુલ અકતાફ' કરીનેબી કેહછે, તેહના વખતમાં થેડવેછે. પાદશાહ શાપુરે દસતુરાંન દસતુર સાથે

આદમીને જાતે આસમાંની બની સકવું નહી કાંએ હોએ ! (એટલેજે આએ દુનીઆંનું એક માંણસ પોતે જાતે પેગમબરનો દાવો કરવા માંગેતો તે બની સકે હેવું છે). કેમકે, માંણસની અંદર, તે (પેગમબરી) ની કઉવતનું જાણાવું, તેહની કાયા સેવાએની હયાતીને લગતી વસ્તુથી, (ઈઆને તેના આતમાથી) છે. પંણ (ઉપલા) બેહુ મજહબોમાંનો દરએક મજહબ, આએ દુનીઆમાં બનેલોછે, તે આ સમાંની કેમ ગણાઈ સકે ? જે સબલા હોનરમદીની ચીજોનાં કાંમથી ૪
બનેલા ધરમોછે, તે બુરાં મુલવાલા (એહરેમન) ની નીચ વીચારની દીનની તરફ, ઈમાંન આપનારાછે. વલી તે ધરમોનો વીચાર એવોછે કે, જેહારે બંદોબસ્ત કરવા, મુજબ, બેહદ વખત શુધી એક (સ્પન્તોમઈનીઉશ) (દુનીઆંમાં) રેહનારો હોએ, તો બીજા (અંધ્રમઈનીઉશ) ને દેવોને લગતો કાંએ ગણવો જોઈએ ? તો (તેનો જવાબ એ છે કે), દરએકને સારૂં, બેહદ મુદતવેરના, ઘણાંએક જુદા જુદા બંદોબસ્તો હોવા છતાં, તેઓ એક બીજાના સાથી કેમ કેહવાઈ સકે ? (એટલે જે આપણી દીનનાં ફરમાંન મુજબ, સ્પન્તોમઈનીઉશ અને અંધ્રમઈનીઉશને લગતી દીન એકબીજાથી તદન જુદીછે, તેહને સારૂં તેઓને થકી, અશો અહુરમજદે જુદા જુદા નીઅમો બાંધેલાછે; તે છતાં ઉપલા મજહબવાલાઓ તે બેહુને એક કેહવા માંગેછે, તે વાત નહી બની સકે એવીછે.)*

માંનીને તકરાર કરાવી અને તેમાં તે લાજવાબ થએલ્યો હતો; તે વીસે ફીરદોસી પોતાનાં બનાવેલાં શાહનામામાં, નીચે મુજબ લખી ગીએોછે.

بیامد یکی مرد گویا ز چین — که چون او مصور نبود در زمین
بدان چرب دستی رسیده بکام — یکی پر منش مرد مانی بنام
بصورتگری گفت پیغمبرم — زدین آوران جهان برترم
ز چین نزد شاپور شد بار خواست — بپیغمبری شاهرا یار خواست
سرش تیز شد موبدانرا بخواند — زمانی فراوان سخنها براند
کزین مرد چینی چیره زبان — فتادستم از دین او در گمان
بگویید وزوهم سخن بشنوید — مگر خوب گفتار او بگروید
بگفتند کاین مرد صورت برست — نه پرمایه موبدان موبداست
ز مانی سخن بشنو اورا بخوان — چوبینند ترا که کشاید زبان
بفرمود تا موبد آمدش پیش — سخن گفت با او زاندازه بیش
فروماند مانی میان سخن — ز گفتار موبد ز دین کهن

* કેટલાએક બીજા ધરમવાલાઓનું તેઓના ધરમ પરમાંણે એવું મતછે કે, શારૂ અને માઠું કરવાની બેહુ સકતીઓ માંણસની અંદર પાક ઓદાએતાલાએ મેલેલીછે, માંટે એ બેહુ સકતીઓ, એકબીજાના સાથી તરીકેછે. અને એ

૧ (૧૦૧) **દુનીઆંમાં, ભલાં અને બુરાં કાંમથી, એકે બીજાની ઊપર પ્રાવવું છે, તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલારો.**

૨ જાંણવું કે, માંણશોનાં કાંમ, ઘણું કરીને જેને લગતો તેઓનો ખવાસ હોએછે, તેહને લગતાં હોએછે. અગત કરીને માંણસોનો ખવાસ, તેઓની જેવી દીન હોએછે, તેહની સાથે જોડાએલો હોએછે. અને તેઓને ગુનાહની તરફ ફરવું, એ (ભલી) દીનની બાબત નહી શાંભલીને (દીનથી ઉલટાં) કાંમો કર-
૩ વાથીછે. અને એ પરમાંણેનાં માંણસો, તરંણ તરેહનાંછે. (તેમાં) એક સારૂં કાંમ કરનારને સખાવત કરનારૂં, અને બુરૂં કાંમ કરનારને નહી બખશેશ
૪ કરનારૂં. બીજું-સારૂં કાંમ કરનારને, તેમજ બુરૂં કાંમ કરનારને બખશેશ
૫ કરનારૂં. તરીજું-બુરૂં કાંમ કરનારને બખશેશ કરનારૂં અને સારૂં કાંમ કરનારને નહી બખશેશ કરનારૂં. જે (આદમી) તેની દીન અને ખવાસથી બુરૂં કરનારને સખાવત કરનારૂંછે, અને સારૂં કરનારને સખાવત કરનારૂં નથી; તે (બખશેશના ઉલટા) ખવાસવાલું ઈનસાંન, દુનીઆંમાં માંણસોની અંદર, દાદારની ભલાઈની કઉઅતની મારફતે, જે અમરગીનું ચાલુ રેહવુંછે, તે ભલી વસ્તુનો અટકાવ કરનારૂં, અને બદકારીનો (તેહને) બોધ આપનારૂંછે. જે (આદમી) પોતાનાં ઉપલાં કાંમથી નીચ બનેલું હોએછે, તે તેના (આએ બુરા) ખવાસની મારફતે, પોતાને દોજખનું કેદી બનાવનારૂછે, તેમજ તે પોતાને ઘણી હલાકી પોહચાડનારૂંછે. જે આદમીઓ ઘણાંજ બુરાંછે, તેઓ દેવોનો ઘણો અતલગનો સંબંધ ધરાવનારાંછે, અને દુનીઆંનો ઘણો ઘટાહો કરનારાંછે. અને તેથી ખલકનાં લોકો બુરી નીતી તથા બુરી દીનવાલાં
૬ બનેછે. જે (માંણસ), જેમ નેક કાંમ કરનારને, તેમજ બદ કાંમ કરનારને, સખાવત કરવાના ખવાસનું હોએછે, તે (ઈનસાંન)-તેથી, (ખરી સખાવત

એમાંની કોઇપણ સકતીથી થાએલું કાંમ, પાપી નહી હોવું જોઇએ; માટે 'દીનકર્દ'-ના કાબેલ લખનારે ઉપલાં મતવાલાઓના ધરમોને, આપણા મજદયસની ધરમથી તદન ઉલટા અને દેવના તરીકાવાલા ગણેઆછે. કેમકે, જો ઉપલાં મત પરમાંણે, નેકી અને બદીનો આએ દુનીઆંમાં ફરક નહી હોએતો, મજદીઅસની દીનમાં જે નેકી કરવાનાં ફરમાંનો આપેઆમાં આવેલાંછે, અને દરએક બદીથી માંણસને દુર રેહવાની જે ચેતવણી કરીછે, તે નકામી ગણાએ; અને આવતી દુનીઆંમાં માંણસને નેકીનો સુખ સાથનો બદલો, અને બદીનો દુખ સાથનો બદલો મલવા વીસે જણાવેલું ખોટું થઉ. એટલુંજ નહી પંણ, આએ દુનીઆંમાં જે અનીતીનાં કાંમ કરનારાઓને ઈનસાફની દરબારથી સજા થાવાના કાએદાઓ બંધાએલાછે, તે નકામા થાઇ પઉ.

રનારૂં નથી, પણ) ઘણાએક લોકો પાસે પોતાની પુંજા કરાવનારૂંછે. અને તે
નીઆંમાં ઉલટા ખવાસનાં આદમીઓને બદીની આમેજશની અંદર તથા
ઓનાં ગુનાહનાં કાંમોને ખાતર, ઘણાં ચાલુ રાખનારૂંછે. તેમજ તે, સારૂં
મને માંઠું, (એ બેહુ જાતનું) કાંમ કરનારૂંછે. અને તેથી, એબ અને
મનીતીને આદમીની અંદર ફાવવુંછે; તથા તેથી, દુનીઆંમાં અતીશય
રાંની, સંકટથી ખલકનો ઘટારો થવો, અને આદમીઓને ઘણુંજ પાપી
નવુંછે. અને માંણસોનાં રવાંનને હાંણી પોહચાડનારાં પાપથી, તથા બુરા
રૂજના ઘણા જોલમથી, (માંણસોને) કીરતી બખ્શનારા યજદોની બખ્શેશનું
કાઇ જાવુંછે. અને તેથી, ગેાયા દુનીઆંમાં નજીસી, અપવીતરાઇ, અને
ણીએક તરેહની હલાકીના દેખાવને, તે (આદમી) જાહેર કરનારૂં થાએછે;
જ સબબને લીધે, તે આદમી, ખલકનું દુશમનછે.* વલી જે આદમી ૭
ક લોકોને બખ્શેશ કરનારૂં હોએ, અને બુરા લોકોને નહી બખ્શેશ
રનારૂં હોએ, તે (આદમી) દુનીઆંની અંદર દીનને લગતેા ફાએદેા
રવાનેા અને લોકોમાં અમરગીને લગતી ચાલચલણને ચાલુ રાખવાનેા
થા માંણસોના ખવાસને ભલાઇની તરફ ફેરવવાનેા, અને તેઓની દાંના-
ને, ભલાઇના વીચાર, વચન અને કાંમને લગતા ખવાસવાલી દાંનાઇથી,
ુમત-હુન્નર અને હુવરશતને માંટેની બનાવવાનેા, શોક રાખનારૂંછે. અને
તે ઇનસાંન), સારા ગુણેા અને સારા વીચારોની મારફતે, દુનીઆંને ચહ-
તે દરજજેની બનાવનારૂં, આદમીઓનાં રવાંનને (દોજખથી) છુટકારો
આપનારૂં, અને આદમીઓને ચહડતે દરજજેના ફાએદાની અંદર ચલા-
વવાથી, (એટલેજે નેકીને લગતા કાએદાની અંદર જાલવી રાખવાથી),
તેઓનાં રવાંન અને બદનને, દુનીઆંને પેદા કરંનારની તરફની બખ્શેશને
આએક કરનારૂંછે. (વલી) દુનીઆંમાં (દીનને) હમેશાં ચાલુ રાખવાથી, તથા ૮
સઘલાં આદમીઓ દીન ઉપર ચુસ્ત રેહવાથી, તેઓ ખાલેસી ભરેલાં અને

---

* આએ બાબત ઉપર મજદીઅસનાંનોએ ખુબ ધેઆંન આપવું જોઇએછે;
કમકે, તેઓમાંના ઘણાએકો, ઘટતી સખાવત કેહીછે ? અને અણઘટતી સખાવત
કેહીછે ? તે ઉપર ધેઆંન આપતા નથી. પંણ ઘણી વેલાએ તેઓ, પોતાના પાક
મજહબને લગતી ઘટતી સખાવતને એક કોરે મુકીને, મતલબ-મરવત અને કોઇ
જાતનાં આએ દુનીઆંને લગતાં માંનને ખાતર સખાવતો કરેછે, તે સખાવત, ખરી
સખાવત તરીકે ગણાવાની નથી; પણ જેઓને તે સખાવત કરેઆમાં આવેછે,
તેઓથી તે સખાવતે થતાં બુરાં કાંમોનેા જોખમ, તે સખાવત કરનારાઓનેસર
રેહછે. માટે કે, તેઓ જે બુરાં, અને ભલા લોકોને ઇજા દેવાનાં કાંમ કરેછે, તે
ભેલા સખાવત કરનારના પઇસાનાં બલથીછે.

ભલાઇવાલાં થાએછે. અને તેથી દુનીઆં વગર ઘાતની અને હમેશની નેક વાલી બનેછે. અને આલમનાં લોકોને તે વીસેની સહમજ આપનારી ન વસ્તુછે, તે ખાલેસ, ભલાઇવાલી, અને સઘલી દાનાઇનો સીનગાર પાંમેલ મનદીઅસની દીનછે.

૧ (૧૦૧) **(જે માંણસ) પોતે પોતાને સારૂછે, અને (જે માંણસ) પોતે પોતાને સારૂ નથી, તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, જે ઇનસાંનનો વીચાર, વચન, અને કાંમ, તેહના માલેકની વલાંનના (ઇચ્છાને ખોદાએતાલાની મરજી મુજબના) હોએ, અને તેહનાં અન્ત કરંણની અંદર, ભલી દીનના સંબંધની મારફતે, સરવેથી બુનેરગ પેદાના કરનાર અહુરમનદનો મેલાપ હોએ, તે આદમી પોતાને વાસતેનુંછે. અને તે ઇનસાંન પોતે, તે સાચ્ચા તરીકાની મારફતે, રોશનીવાલાં, હમેશની નેકી સાથનાં અને પુરતી ખુશીવાલાં, (બુલંદ બેહેશતનાં) મકાંનમાં, પોતાને પોહચાડ
૩ નારૂછે. જે આદમીનો વીચાર, વચન, અને કાંમ, ઉલટી અકલ (ઇચ્છાને બુરા હવસ) ના એરાદાને લીધે, પોતાના માલેક (ની વલાંણ) થ ઉલટાં હોએ, તે ઇનસાંન ઉલટી અકલના બુરા તરીકાના સંબંધને લીધે બુરી દીનવાલું, અને અંધ્રમઇનીઉશની પાપી કુશેશથી, હંમેશનાં હલાકી વાલાં અને પુરતાં દુઃખવાલાં, (દોજખનાં) મકાનમાં, બંદીવાંન થવાને લાએક નુંછે; તે ઇનસાંન પોતે પોતાને વાસ્તેનું નથી.

૧ (૧૦૮) **આદમીને, તેહના ધનધાને લગતાં કાંમની પુરતી સહમજ મલવા વીસે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, માણસને, તેહના ધનધાને લગતાં કાંમની પુરતી સહમજનુ મલવું, અને (તેના ઉદ્દીએાગમાં) ધણુકરીને તેને ફાવવું, એ, જેઆરે, તેનામાં (તે કાંમને લગતો) ધટતો વીચાર, અને સારી બખ્શેશવાલા (યજદાંની તરફ

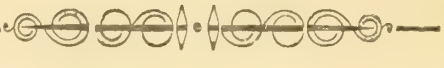
ના અંદેશો હોએછે, તેઆરેજ હોએછે. અને તેથી, તેના ધંધાને લગતી સહમજમાં તે ચહડતે દરજજેનું રેહછે. અને તેનાં દરએક કામમાં તે ઉપર આવેછે. અને તેહના વીચારને ખોલ્લો કરનારૂ તેહનું અન્તકરંણછે. જેમ એક ફતેહમંદ ઈચ્છાવાલું માંણસ, તેહની ફતેહને માંટે, વધારે ખુશી ભરેલું હોએછે; તેમ તે આદમી, હમેશાં, તેહના બદનની સકતીની અંદર, એક સરખી રીતનું રેહછે. વલી તે આદમીને હોશની મારફતે, અંદેશો કરવાની આદત રાખવાથી, ભલા વીચારની સકતીની મારફતે, તેહનાં કામને લગતી સહમજ મલેછે. તેથી તે (આદમી, તેહનાં કામની અંદર), વધારે મેહનત ભરેલું સંકટ આવવાથી, કંટાલતું નથી. તેમજ વધારે ચહડતે દરજજે સગવડ થવાથી, તે છકઈ જતું નથી.

(૧૭૯) **જે પાદશાહ હાલના વખતમાં, બીજી કોમના લોકોને આપણી મજદીઅસની દીનમાં લાવનારોછે, તે (પાદશાહ), ભલા લોકોના ખવાસનો-લાંબી જીંદગીવાલો અને દુનીઆંની સંકટને અટકાવનારોછે. અને તે બુરા લોકોને ચહડતો દરજજો આપનારો નથી. તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.** ૧

જાંણવું કે, ભલા (પાદશાહ)ઓની હકુમત, ધરમનીતિના પાકની કોમોને સુધારનારીછે; સાથીજે ધરમનીતિનો પાકીજગી ભરેલો અને તાજગી આપનારો નીઅમ, અનીતીવાલાં તથા એબવાલાં ઈનસાંનને ધુજાવેછે. માંટે જે (પાદશાહ), દુનીઆંનાં આદમીઓને તાજગી ભરેલાં રાખનારોછે, તે ગોઆ નાજુક-ખુબીવાલાં અને ખુશબોદાર પાંણીના જેવોછે. જેમ તે ખુબી આપનારાં પાંણીથી, (માંણસોને) તરાવત અને રાહતનું મેલવવું છે, તથા તેઓથી સુકાસનું દુર થવુંછે, અને નાસકારક પાંણીથી, (માંણસોને) જુરત મરણ પાંમવુંછે. તેમ પેલા ભલા પાદશાહોની હકુમતથી, આએ દુનીઆંનાં આદમીઓને, પાક બોદાએતાલા અને તેહના મીનો પયગંબરની યાદ કરવા સારૂ તથા તે બોદાવંદ અને તેના પયગંબરની મારફતે પોતાની મોરાદ મેલવ્વા થકી, પાછું ઉલું થાવુંછે. (એટલેજે જેમ ખુબીવન્તાં પાંણીથી, આ- ૨

દમીઓની જીનદગીની હાલતમાં શુધારો થાએછે, તેમ ભલા પાદશાહથી તેઓની ધરમનીતીના ઉલટનો વધારો થાએછે); તેમજ તે પાદશાહોના પાક મન હબથી, આદમીઓને, તે મનહબનો સંબંધ મેલવવાનો ઉપાએ, તથા પાક યજદાંની નેકીને પીછાંણવાનો ઉદીઓગ, થાએછે.

૩ બુરા લોકોની હકુમત, એ અનીતીવાલા અને એબીઅલ (ફરેહબુત અને અઈબી બુત) ની હકુમતછે. તે (હકુમત) થી, નીતીવાલા ગણેઆણી પુરૂષનાં ધરમનીતીનાં કઉઅતનું અસ પામવું થાએછે. વલી તાંહાં શુધીની હદ કે, દુનીઆંમાં ફરેહબુત અને અઈબીબુતને લગતાં જે કાંઈ કાંમો જાંણીતાંછે, તે કાંમો, આએ દુનીઆમાં કરનારો તે પુરૂષ હોએછે, (કે જે આગલ ધરમી પુરૂષ હતો.) અને તે સબબને લીધે, જેવો તે પુરૂષ દુનીઆંમાં તેનાં (સારાં) કાંમથી, કીરતી મેલવેલો હતો, તેવો તે કજલાએલો અને હાંણી પાંમેલો થાએછે. તે (બુરા લોકોની) હકુમત, જાતે ખરાબીને માંટેની હોવાને લીધે, તેનીથી પેલો (ભલો) પુરૂશ, તેની કીરતી હલકી થાવાએ, (આએ દુની-
૪ આંમાં) પસ્ત દરજ્જેનો થાએછે. વલી તે બુરી હકુમત ધરાવનારાઓથી, ઘણીએક મેહનત તથા નોકસાંન અને દુઃખ, લોકોને પોહચવાએ, આએ દુનીઆંનાં આદમીઓને, પાક ખોદાએતાલાની અને મીનો યજદોની યાદમાં પાછું ઉઠવું નથી.

૧ **(૧૦૧) ચહડતે દરજ્જેનું કઉઅત, એ માંણસોને, શરવેથી ઊનચે દરજ્જે પોહચાડનારી, અને પ્રકાશ આપનારી, નીશાંનછે. અને નીચ દરજ્જેનું કઉઅત, એ માંણસોને, નીચ અને અસપાંમતી હાલતમાં લાવનારી, નીશાંનછે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, ચહડતે દરજ્જેની સકતી માંણસોને ઉનચે દરજ્જે પોહચાડનારી તથા પ્રકાશ આપનારી નીશાંન તરીકેછે. અને તેને લગતાં ઈન-
૩ સાંનો તરણ તરેહનાંછે. તેઓમાં પેહલ્લાં જે ઈનસાંનોછે, તે એછે કે, જેઓ, દીનની ઘણી શહમજ ધરાવનારા પુરૂષની સીખાંમણ તથા હોકમને માંનનારાં હોએ, અને તે ધરમગુરૂથી દીનને લગતી પુછપરછ કરીને, તથા તેનીથી

સારી વાત સાંભલીને, પોતાને તેહનીથી ઉતરતી પદવીનાં ગણતાં હોએ.
બીજાં તે આદમીએોછે, કે, જેએો (પોતાથી) ઉતરતે દરજેના (ધરમના ૪
વીચારવાલા) એા ઉપર, પોતે સંપુરણ વીચારથી ચહડતાં હોએ, તે વીચારની
બખ્શેશ, પોતાથી ઉતરતી પદવીવાલાએોને કરે, અને ઉતરતે દરજેનાએોને
ખુબીની અંદર ચહડતે દરજેના બનાવે. તરીજાં તે આદમીએોછે, કે, જેએો ૫
પોતાના ચહડતે દરજેના એેરાદાએે, ધરમ પાલનારા ઉતરતે દરજેનાએોની
ઉપર, પોતે ચહડતાં હોએે, અને તેએો પોતાની ચહડતે દરજની (દીનની)
તાબેદારીના નમનતાઇ ભરેલા વીચારથી, પોતાને, તેએો કરતાં ઉતરતે
દરજેના ગણે.

વલી જે નીચ દરજેની સકતી, માંણસોને હલકે દરજે પોહચાડ- ૬
નારીછે, તે ઉપર જણાવેલાં, તરણ તરેહનાં માંણસોની વીગતથી, ઉલટી નીશાંન
વાલીછે. જેમાં પેહલાં ઇનસાંનો તે છે, કે જેએો, જે શખ્શ દેવની ૭
દીનને લગતું ઘણું ગણેઆંણ ધરાવતો હોએે, તેની નસીહત અને હોકમને
માનનારાં હોએે, અને તે ધરમગુરૂથી દીનને લગતી પુછપરછ કરીને, તેને
લગતાં કાંમનો ઉલટ રાખનારાં હોએે. અને પોતાને, તે (ધરમગુરૂ) થી ઉત-
રતી પદવીનાં ગણતાં હોએે. બીજાં તે (આદમી) એોછે, કે જેએો, પોતા- ૮
થી ઉતરતે દરજેના (બુરા વીચારવાલા) એોને, પોતાની ધીકારવાલેગ ખાસી-
અતોની તથા ઇજા દેનારી આદતોની બખ્શેશ કરનારાં હોએે, અને પોતાથી
ઉતરતે દરજેનાંએોને, બુરાઇની અંદર ચહડતે દરજેનાં બનાવે. તરીજાં ૯
તે માંણસોછે, કે જેએો, ખોદાતાલાની નાંફરમાંનીમાં તથા દેવની દીનનો
શોક રાખવામાં, બીજાએો કરતાં વધારે હોએે, તે છતાં, પોતાના નીચ વીચા-
રથી, લોકોને ઘણી ઇજા દેવામાં, પોતાથી ઉતરતાએોના કરતાં, પોતાને નીચાં ગણે.

(૧૦૫) મજદીયરની દીનને વધારે પ્રકાશ આપનારા તથા (તેને) વધારે કજલાવનારા વીચાર વીસે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો. ૧

જાંણવું કે, જરતોશતી કોમના સરવેથી વડા ધરમગુરૂના એેખતીઆર ૨
તલે, અશો લોકોએે પોતાની દીનના લોકોને, દીનને લગતી કેલવણી આપ-

વાથી, તથા તે અશો ધરમગુરૂના સખુનો સાંભલીને, સઘલા લોકોએ તેહને તાએબે રેહવાથી, અશો ધરમગુરૂ મજદીઅસની દીનને વધારે પ્રકાશ આપ-
૩ નારોછે. મજદીઅસ દીનને વધારે જાંખ પોહચાડનારા 'ફરેહબુત' અને 'અદખીબુત' છે;* આએ લોકો અંધ્રમઈનીઉશને લગતાછે, તેથી તેઓ, ભલી દીનના લોકોને ધાત કરનારા, તેઓમાં દુશમની અને મારામારી ઉતપન કરનારા અને તેઓને પોતાના દશતુરનો ધીકાર કરવાનું સીખવનારાછે.

૧ (૧૦૧) **વઈદકને લગતું મુલ—તેને લગતાં ઘટતાં કારણ—તેના વીભાગના તરીકા, કાંમ અને પ્રાએદા વીશે. તથા વઈદકની સહમજ વગરનું હકીમુ, બીમારીને માંટેનુંછે, તે વીશે. કેહવી પ્રકારનો વઈદ તેહનાં કાંમની અંદર ખુબીવન્તો, દાનાઈ ભરેલો અને કીમતીછે? વઈદ તેનાં કામમાં દાંનાઈવાલો અને કીમતી, તેહની સારી દીઆનત અને સારી સખાવતથીછે. બદનને લગતા વઈદની પ્રીખ્શા, બદનને લગતી બીમારીને દુર કરવાથીછે, અને રવાંનને લગતા વઈદની પ્રીખ્શા, રવાંનને લગતી બીમારી (ઈઆને એબ)ને દુર કરવાથીછે. અને આએ બેહુ તરેહના વઈદો, વગર અજમાવેલા નહી, પણ અજમાવેલા જોઈએ. જે શેહરનાં આદમીઓને પોતાને સારૂ વઈદ બનાવવાની જરૂર હોએ, તેઓએ (પેહલ્લાં તે વઈદની) અજમાએશ કરવી, કેમકે, વગર અજમાવેલા વઈદ પાસે વઈદુ કરાવવાથી, તેઓ સજાને લાએકનાં થાએછે. જે હકીમને અજમાવેલો હોએ, તેહનેજ (માંણસોએ) હકીમાંના ધંધાને સારૂ પસંદ કરવો. જે**

---

* આએ દીનને લગતાં ઉપલાં લખાંણુમાં, જેઓને 'ફરેહબુત' તથા 'અદખીબુત' નું નાંમ આપેઆમાં આવેલું છે, તેઓને આપણે તે લોકો સહમજવા જોઇએછે કે, જે લોકો, જેમ પોતે અનીતીવાલા એહરેમના મારગ ઉપર ચાલતા હોએ, તે પરમાંણે મજદીઅસની દીનના લોકોને ચલાવવાની મતલબથી, તેઓની સુલેહ સંપજનો ખીગાડ કરે, તેઓની અંદર એકખીજમાં અથરાંમણી કરાવે, મજદીઅસની દીનનાં પવીતર ફરમાંનોની મતલબને ઉધી અને ઉલટી સહમજાવીને, દીનદારોનાં દીલમાં દીન વીશેનો શક અને વસવસો નાંખે, અને દશતુર મોબદોની નીનદા તથા ગીબત કરીને, તેઓને જરતોશતી કોમના લોકોમાં હલકા પાડે. તથા દીનના દશતુરોનો ધીકાર કરવાનું જરતોશતીઓને સીખવે. આએ ઠગારા આશમાગો કોઇપણ જાતના હોએ, પછી શું તેઓ દીનમાં રેહીને પોતાની મતલબને સારૂ ઉપલાં કાંમ કરતા હોએ, કે વગર દીને દીન દુશમનીથી તેમ કરતા હોએ.

વઈદ રવાંનને લગતા મરજનું તથા બદનને લગતા મરજનું નીવારણ કરનારોછે, તે 'બજશક' (ઈઆને 'મરજને મારનાર') નાં નામને લાએકનોછે. અને જે બદનના એબ્યયોને સાંધનારો વઈદછે, તે 'દરવેરતપત' (ઈઆને બદનના ભાગેલા અવયયોને સાંધનાર) નાં નામને લાએકનોછે. વઈદકપણાંની અંદર, જે રવાંનને લગતો વઈદછે, તે બદનને લગતા વઈદથીછે. અને જે બદનને લગતો વઈદછે, તે રવાંનને લગતા વઈદથીછે. આએ બેહુ જાતની બીમારી અને એબને લગતા વઈદો, કેહવી પ્રકારે તેઓના ધનધામાં સકતીવાંન થાઈ સકેછે ? તે વીસે. તરેહ તરેહની દવા, એ લોકોને કઉીઅત આપનારી વસ્તુછે. હાડ વઈદું, એ બદનના (ભાગેલા) અવ્યયોને શુધારવાને લગતું કાંમછે. જે હાડ વઈદછે, તે હાડ વઈદાંની મારપ્રતે, ગોયા પ્રાએદેમંદ કાંમો કરવા સારૂ આતમાને લગતી સકતીઓને શુધારનાર તથા તેને લગતી બનાવટને બરોબર રાખનારોછે. અને એ દલીલઉપરથી, આદમીઓને તે વઈદનીબી જરૂરછે. આતમાને સારૂ બદનને શુધારેલું રાખવા સારૂ, દવાઈ તેહના પ્રમાંણ પરમાણે બાવી સજાવારછે. તેમજ તે વઈદ, સારા શુધારાને સારૂ દવાઈ બનાવવાને લગતો અસબાબ રાખવો જોઈએછે. જેનું કાંમ બદનને લગતા મરજનું નીવારંણ કરવાનુંછે, તેણે બદનને લગતાં દરદોને સાપ્ર કરવાનું કાંમ કરવું. અને જેનું કાંમ (આતમાને સારૂ), આકેબતને લગતા વીચાર દીનની મારપ્રતે આપવાનુંછે, તેણે દીનને લગતો ખોલાસો (માંણસોને) કરવો સજાવારછે. તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, મરજનું નીવારણ કરનારૂં મુલ, (એટલેજે દરદને દુર કરનારો વઈદ), એવી પ્રકારની દુરબંદેશીવાલો હોવો જોઈએ કે, દરએક મરજની ઉપર ફતેહ કેમ મેલવવી ? તથા આદમીનાં દુઃખનું નીવારણ કેમ કરવું ? તેહને લગતી ઘણી સારી સહમજ તેહનામાં હોએ. હકીમાંની, (ઈઆને વઈદકપણાંની) મતલબ, આએ દુનીઆંનાં લોકોને એબ આપનારની ખાપણ ૨

(ઈઆને દરદ તથા ફુરગુણ) થી સાચવવાની, તથા તેવોને સલાંમત રાખવા સારૂ, તેઓને લગતી બીમારીનું, ઘટતી રીતના ઉપાએઓથી, નીવારણ કરવાનીછે. બીમારીનું નીવારણ કરનારો વઈદ, (તેને લગતાં) વઈદક શાસ્ત્રથી અણજાંણેા હેાએતેા, તે હકીમ હકીમાંને લગતાં ગણેઆંણ વગર, મરજનું
૩ નીવારણ મુતલક કરી સકવાનેા નથી. દીનની અંદર, એક બદનને લગતા મરજોનું નીવારણ કરવાની સહમજ આપેલીછે, અને બીજી આતમાને લગતા મરજનું નીવારણ કરવાની નસીહતેા કરેલીછે. (તેમાં) આતમાને લગતા મરજોનું નીવારણ કરવાની નસીહતેા, જે બીમારી તથા ખાપણ, દુનીઆંનાં લેાકેામાં એબ આપનાર (એહરેમન) ની કઉઅતથી, (ઈઆને માંણસની અનીતીના બલથી), પેાહચેલી હેાએછે, તે (બીમારી તથા ખાપણ) ને, (એટલેજે પાપને), લેાકેામાંથી ભલી દીનની કીરીઆની મારફતે દુર કરાઈ તથા ઘટાડી સકાએછે, તે વીસેનીછે. અને બદનને લગતાં દરદોનું નીવારણ કરવાની સહમજો, ભલી દીનને લગતી દાંનાઈની મારફતે, આએ દુનીઆંનાં લેાકેાનાં બદનને એબ આપનાર (એહરેમન) ની બીમારીથી દુર
૪ રાખવાની તથા તેઓને થાએલાં દરદનું નીવારણ કરવા વીશેનીછે. આએ (આતમા અને બદનને લગતાં) દરએક જાતનાં હકીમાંની અંદર, (આતમા તથા બદનને) અમરગ કરવાના અને તેને માંટે ધરમનેા બેાધ આપવાના, બે જુદા જુદા ભાગછે. તેમાં મીનેાઈ દુનીઆંમાં રવાંનને અમરગ (ઈઆને વગર ઈજાનું) કરવા સારૂં, તેહને લગતા મરજનું (એટલેજે પાપનું), નીવારણ કરવું, એ ભલી દીનથીછે; અને રવાંનને અમરગ કરનારાં સઘલાં આદમીએા, તેઓના રવાંનને લગતા મરજનું નીવારણ કરનારાં, તેઓના માલેક તથા પાદશાહ અને જરતેાશતી કેામના વડા ધરમગુરૂની મારફતે, તેઓના ખવાસેાને શુધારવાએછે.

૫ આદમીઓનાં રવાંનનાં દુઃખનું નીવારણ કરવા સારૂ, તેઓને (ધરમનેા) બેાધ આપવેા, અને તેઓને દુશમત-દુશએાખ્ત અને દુશવરશત (એટલેજે બુરૂ વીચારવાના-બુરૂ બેાલવાના અને બુરૂ કરવા) ના એરાદાથી અટકાવી, તેઓને હુમત-હુખ્ત અને હુવરશત (ઈઆને સારૂ વીચારવાનેા-સારૂ બેાલવાનેા અને સારૂ કરવા) નેા ઉલટ આપવેા ઘટારતછે; કે જેથી દાહપણુવાલા દીનદારલેાકેા, ભલી દીનને લગતી સહમજથી, પેાતાનેા ખવાસ સુધારવાને વધારે સકતીવાંન થાએ.

આએ દુનીઆંને લગતાં દુઃખનું નીવારંણ કરી, માંણુસનાં બદનને ૬
બ્મરગ (ઈઆને વગર ઈજનું) કરવું, એ બલી દીનની સહમજ ધરાવનારા
ર્રતોશતી કોમના દશતુરાંત દશતુરની ધરમને લગતી હકુમતથી તથા પાદશા-
હનાં ખુબી ભરેલાં ફરમાંનોથીછે. તેમજ આદમીઓનાં રોગનું નીવારંણ
કરવું, તથા જે લોકોનાં શરીરો, વગર વઈદે ખરાબ થતાં હોએ, તે ઉપર
ધોકસી રાખીને, તેઓનો સંભાલ કરવોબી તેઓથી, (ઈઆને દશતુરાંત દશ-
તુર તથા પાદશાહની તરફથી) છે. દરએક આદમીનાં બદનને લગતાં દરદનું
નીવારંણ, તેને લગતો બોધ આપનારા નેક હકીમોથીછે, કે જેઓ માણસોને
તેવોને લગતાં દરએક દરદનાં નીવારંણની સહમજ આપી સકે. વલી આદ-
મીની જાતને લગતાં દરદોનું નીવારંણ, જે ચીજથી તેઓને લગતા અવયઓને
નોકસાંન થાઈઉં હોએ, તેનો સંભાલ કરનારા દરવેસ્ત પદો (ઈઆને
તે ભાગોને સારૂં કરનારા વઈદો) થીછે.* બદનને લગતા, તેમજ આત- ૭
માને લગતા, જે ભાગો નોકસાંન પાંમેલા હોએ, તેઓનાં દરદનું
નીવારંણ કરવાને માંટે, આએ (નીચે લખી જણાવેલી) વસ્તુઓછે. અને
તે (વસ્તુ) ઓનાં દીનને લગતાં નાંમો, (આએછે). (એક) દરદનું નીવારંણ
કરનારી પવીતરાઈ; (બીજું) દરદનું નીવારંણ કરનારો આતશ; (તરીજું)

---

* આએ ઉપલાં લખાંણ ઉપરથી, આપણને એવું સીધ કરવાને બની આવેછે
કે, જરતોસ્તી દીનનાં ફરમાંન પરમાણે, આપણી હકુમતના વખતમાં, રવાંન અને તન,
એ બેહુને લગતાં દરદોનું નીવારણ કરવાનો બોધો, ધરમની કેલવણી લીધેલા અથોર-
નાનોને સ્વાધીન હતો; તેથી તેઓ, જેમ ટોલા ઉપર Doctor of Divinity એટલેજે
દસતુરીનો, તેમજ Doctor of Medicine ઈઆને શરીરના વઈદ તરીકેનો, બોધો
બતાવતા હતા. જો આએ બીજી પદવી, તે વખતમાં અથોરનાંન સેવાએ, વારતરી-
બોશ બેહદીનને મલતી હતી; તો તે હકીમને ધરમને લગતું પુરતું ગણેઆંણુ, અથોર-
નાંનની તરફથી મલતું હતું. કેમકે ઉપલાં લખાંણુમાં આપણે જોઇઉંછે કે, તનને
લગતા વઈદને સારૂં ધરમનાં ગણેઆંણુની જરૂરછે. અને જો તે ધરમનું ગણેઆંણુ
તેઓમાં હોએ, તોજ તેઓ શરીરને લગતા મરજોનું નીવારણ, આદમીઓ અપ-
વીત્તર નહી થાએ અને ધરમી રેહી સકે, તેવી સહમજથી કરી સકે. સાથી જે, જર-
તોશતી ધરમમાં, નજીસ ચીજો-મુરદાંને લગતી વસ્તુઓ અને બીજી તેવીજ હવાને
બ્મરાબ કરનારી અને મરજો ઉતપન કરનારી બદબોઇવાલી ચીજોને બોલખીને, તેને
નહી અડકવાનું તથા તેથી દુર રેહવાનું ફરમાંન આવેલુંછે, તે સબબી જાલવણી,
ધરમનાં ગણેઆંણુ વગર, જરતોશતી ડાકટરોથી કવચીત બની સકે નહીં. ઉપલાં
લખાંણુની અંદર, રવાંન-અને તનને લગતા ડાકટરોને ꯀꯨꯛꯀ ꯑꯣꯏ રોબાંન બજશક,
ꯀꯨꯛꯀ ꯑꯣꯏ તનુ બજશક, અને ꯀꯨꯛꯀꯨꯛꯀ દરવેસ્તપત, એવાં તરણ નામ આપેલાંછે,
તેમાનો પેહલ્લો દીનનો દશતુરછે; બીજો શરીરનો વઈદછે; અને તરીજો હાડવઈદછે.

દરદનું નીવારંણ કરનારાં જાડપાંન; (ચોથું) દરદનું નીવારંણ કરનારાં વાડ
કાપનાં હથીઆરો; (પાંચમું) દરદને બાલી નાખનારો તેજાબ; અને (છહું
મરજનું નીવારંણ કરનારૂં અવસ્તાનું પદાંણુછે.* તેમાં મરજનું નીવારંણ
કરનારાં અવસ્તાનાં પદાંણુને લગતી સહુમજ એછે કે, આએ દુનીઆંમ
બદનને લગતા બુરા ખવાસના જે કાંઈ નખમો, દરદો અને ઈજાઓ તરેહ
વાર ઉપાએલાઓ કરવા છતાં દુર નહી થાઈ સકે, તો બદનની અંદર
તેહને લગતી બીમારીને જલદીથી દુર કરવા સારૂં, અહડતે દરજજેનો ઉપાએ
૮ અવસ્તાને લગતાં ભણુતર અને તેની કીરીઆઓછે. બીજો—દુઃખ
નીવારંણ કરનાર આતશછે, તેની મતલબ એછે કે, આતશની કઉઅત
કોહાત અને નાસનો ઉપદરવ કરનારી હવાની બીમારીને બરતરફ કરવાને
સબબછે; તેથી આતશ ઉપર ફતેહમંદ સુંધંધીવાલી જરીબુટીને મેલીને
તેહની ધુંઈ તથા તાએશ બદનને આપવાથી, તેને લગતી ઘણીએક બીમારી
૯ દફે થાએછે. અને તેથી શરીરને આરાંમ મલેછે. તરીજું—જાડપાંન
અથવા જરીબુટીથી જે કાંઈ દુઃખનું નીવારંણ કરવુંછે, તેની મતલબ એછે
કે, જખમ અને ઘર ગુમરાંનો ઉપાએ, વાડકાપનાં હથીઆરો તથા તેજાબથી
થઈ સકેછે; પણ બીજી તરેહની બદનને લગતી બીમારીઓ દવાદારૂ પીધા
થી તથા શુંગવાથી બરતરફ કરી સકાએછે. વાડકાપનાં હથીઆરો
તથા તેજાબની દવાઈથી દરદનું નીવારંણ કરવાની અંદર, પેહલ્લાં દરદનું
નીવારંણ હથીઆરથી કરવું. અને શેવટે તેજાબથી દરદનો ઉપાએ
કરવો સજાવારછે.

૧૦ રવાંનને લગતું હકીમું, (ઈઆને તેના મરજનો ઉપાએ), તરણ તરીકાથીછે
(તેમાં એક) ભલી દીનને લગતું પદાંણ કરવાથી, (બીજું) ભલી દીન ઉપર ઈમાંન
લાવવાથી, અને (તરીજું) ભલી દીનને લગતાં કામ કરવાથીછે. એમાં ભલી દી
નને લગતું પદવું અને કામ કરવું, એ બેહુની અંદર (ભલી દીનને લગતાં)
ઈમાંનનું કઉઅત હોવાથી, આદમીનાં રવાંનને લગતાં મરજનું નીવારંણ થાઈ

---

* 'અશવહેશત' (ઈઆને અરદીબેહશત) યશતના પાક અવસ્તામાં 'આતશ'
અને તેની સાથે [illegible] અશ, [illegible] દાત, [illegible] કેરેત, [illegible], ઉરવર, અને [illegible]
માંઅ, ઈઆને પવીતરાઈ, નીતી, હથીઆર, જાડપાંણ, અને અવસ્તાનું ભણુતર,
એ પાંચ વસ્તુઓને મરજનું નીવારણ કરવાનાં સાંધણ તરીકે જણાવેલીછે. અને
'અશવહેશત' ને લગતી "અર્ઈરીઅમન" નામની અશો અહુરમજદે પેદા કરેલી
કુદરતી સકતીને, મરજને તોડવામાં ઉપલી ચીજોને મદદ કરનાર તરીકે જણાવેલીછે.

કેછે. દુનીઆમાં (માણસને) સલાંમતી સાથની હાલતમાં રાખનારા બે લાએક ૧૧
ણીએછે, તેમાં એક આદમીનાં રવાંનને ગુનાહથી અમરગ (ઈઆને વગર
જનું) કરનારોછે. અને બીજો, આદમીનાં બદનને બીમારીથી જાલવનારો-
છે. દુનીઆંમાં જે કોઈ, આદમીનાં રવાંનને લગતા ગુનાહનું, અને તેહનાં
દનને લગતી બીમારીનું, નીવારંણ કરનારછે, તે હકીમનાં નાંમને લાએકનો-
છે. અને જે કોઈ, દરએક આદમીને ગુનાહથી અને તેનાં બદનને બીમા-
થી જાલવનારછે, તે, માંણસોની અંદર, દરએક (ઈનસાંન) ને સલાંમત
ાખનારા માલેક (ઈઆને ધરમગુરૂ) નાં નાંમને ઈએોગીયછે. આદમીએોની ૧૨
અંદર જે કોઈ, દરએક માંણસનાં રવાંનને લગતા ગુનાહનું અને બદનને
ગતી બીમારીનું દુઃખ ટાલનારછે, તે દરએક જણ હકીમનાં નાંમને લાએકના-
છે. અને વલી એમાં, જે બદનને લગતા હકીમછે, તે બે તરેહનાછે; એક બદનને
ગતાં હાડને દરૂસ્ત કરવાને માંટેનો, અને બીજો બીમારીથી બદનને સાનજી
કરવાને માંટેનો. તેજ પરમાંણે રવાંનને લગતા હકીમબી બે પરકારનાછે,
એક રવાંનને જાલવનારો અને બીજો તેના ગુનાહનું નીવારંણ કરનારો.
હકીમાંનું અમરગીને લગતું કાંમ, અમરગીવાલાં આદમીએોનાં રવાંન તથા ૧૩
દનને બીમારીથી જાલવ્વાએ તથા તેહનાં દુઃખનું નીવારંણ કરવાએછે.
અને તેહને લગતો જે ફાએદોછે, તે, દુનીઆંને સલાંમત—પવીતર અને
ારી સહમજ સાથે રાખવાનોછે. હકીમાંને લગતું, આખેરશને લગતા ૧૪
ારા ખવાસનું કાંમ, દરએક માંણસનાં રવાંનને ગુનાહથી, અને બદનને
બીમારીથી, સાચવ્વાનુંછે. અને તેથી, જે ફાએદો થાએછે, તે માંણસોનાં
દનને તનદરૂસ્ત રાખવાનો અને તેએોનાં રવાંનની પવીતરાઈને લગતાં
ાંમો કરવાનોછે. આએ પરમાંણેના વીચારવાલા, અને અગમબુદ્ધીવાલા ૧૫
હકીમો, પાદશાહની તરફથી મુકરર થવા જોઈએછે. અને તે ભલી દીનની
સહમજ ધરાવનારા રવાંનને લગતા તથા બદનને લગતા બંધે હકીમો ઉપર,
વાંનને લગતો વહો હકીમ, જે જરતોસ્તીએોનો દસ્તુરાંન દસ્તુરછે, તેહનો
હાકમ ચાલવો જોઈએછે; કે જે વહો દસ્તુર, ખાલેસ ખસલતનો, જાતી
અકલવાલો, દીનને પુરતી આરાસ્તગી આપનારો, યજદાંની યાદ કર-
ારો, અહુરમજદને માંનનારો, આતમાને જોનારો, શુધ અવસ્તા
ઢનારો, અવસ્તાની માએનીની મતલબને સહમજનારો, દીનથી વાકેફ-
ાર, વગર શકની ચાલચલણવાલો, મોહટાં દીલનો, ઉનચા વીચારનો,
નલા વીચારવાલાને પીછાંણનારો, ગોસ્સા વગરનો, ઉલટા વીચારને ટોડનારો,

લોભને મારનારો, ગુનેહગારોને સજા કરવા સારૂં તુરત હોકમ આપનારો નેકીના બદલા તથા હીસ્સાને લાએકના લોકોને ઘટતી બખ્શેશ કરનારો અને અહુરમજદના તાબેદારની સવારથ કરનારો હોએ. અને આંખ—મોહડું—જબાંન—કાંન અને દોક, એ પાંચ ચીજને પ્રમાંણુની અંદર રાખનારો હોએ; તેમાં આંખને નજર લગાડવાથી, મોહડાંને વગર નીએમત ખોરાકથી, જબાંનને બેહુદું બોલવાથી, કાંનને અણઘટતું સાંભલવાથી અને ગરદનને વારેઘડીએ હીલવવાથી (અંદાજમાં રાખે). કે જેથી, તે, કેટલીએ એબવાલો નહી થાએ. અને ચેહારે પેશાના લોકો, (તેનેથી) ગુનાહની ચાલચ લણુવાલા નહી થાઈ સકે. એ ઉપરાંત (તે દશતુર), લોકોને દેવોની ઈજાથી વગર ઈજાએ રાખનારો, ખલકને (દોજખથી) છુટકારો બતલાવનારો, અને પાદશાહ તથા રઈઅત વચ્ચે, સાચ્ચો ફતવો આપનારો હોએ. સાચો દસતુર સધલી દોલત તથા પુરતી આએપતની મારફતે, તેહની દીનને લગતાં રાજનુ તેજ તથા તે (દીન) ને લગતી મતલબને, જાલવી સકેછે, અને સધલાં દીનને લગતાં ફરમાંનો આપી સકેછે, તથા તેને અમલમાં લાવી સકેછે.

૧૬ જે વગર શકતીવાલાં, શરીરને, (દવાદારૂને લગતી) ચીજથી શુધારનારાં
૧૭ હકીમછે, તે ભલી દીનના લોકોને તનદરૂરત રાખનારો ગુરૂછે. વલી જે હકીમ
૧૮ દરએક હેકાંણે, સારી તદબીરથી ફતેહ મેલવનારો, રવાંનને ચાહનારો, બારીકીથી મરજની તપાસ કરનારો, ઘણું વાંચનારો, લખાંણુની યાદ રાખનારો અને ઘણી અનભાએશવાલોછે, તે (હકીમ) અસલ (મરજ) નો ઉપાએ કરનારો
૧૯ અને બદનને હલાકી આપનારા મરજો ઉપર ફતેહ મેલવનારોછે. (જે હકીમ) અંદામ (ઈસ્માને બદનના ભાગો) ને પીછાંણનારો, તેએાના ફેરફારને જાણનારો બીમારીના ઉપાએની સહમજ ધરાવનારો, વગર આમેજશની વસ્તુવાલે (ઈસ્માને અપવીતર દવા નહી કરનારો), જાતે દરદીનો એલાજ કરનારો, તથા તેહના મદદગાર દોસ્ત તરીકેનો, અદેખાઈ વગરનો, શીરીન જબાંનથી બોલનારો, તુચકાર વગરનો, સંભાલ કરવાજોગ સારા ઉપાએ કરનારો, બીમારીને શતરૂ, બીમારોનો દોસ્ત, વગર શરમે (દરદીએાની) ચાકરી કરનારો, નીરદોશ, દરદ વગરનો, (દરદીથી) કોઈબી રીતની મદદને નહી છુપી રાખનારો સધલી કીરતી સાથે દરદીનો સંભાલ કરનારો, દુઃખનાં નીવારંણુના ઉપાએ બતલાવનારો, નેકનામીને જાલવનારો, (ઈસ્માને કજસ નહી મેલવનારો (આએ દુનીઆંની) વગર આવકે, પણ મીનાઈ દુનીઆંમાં સારો બદલો મેલવ્વાની ઉમેદથી, દવા કરનારો, અને (દરદીને લગતી) દરએક બનેલી બાબ

ાને શાંભલનારો હોચ્એ; તે કામેલ હકીમછે. અને તે (હકીમ) અઈરીઅમન*ની
યહડતે દરનજેની મદદ તથા મોહબતના સંબંધને લીધે, જાડપાંણુની દવાની
ડઉચ્અતની મારફતે, મરજનું નીવારંણ કરનારો, સારી રીતનો અસરકારક
ઉપાચ્એ કરનારો, બીમારીને બરતરફ કરવાને લગતી પરહેજથી આજારી માંણુસને
રાખનારો, તથા મરજની ખરાબી તથા નાપાકીને ફેરવીને, (બીમારની) જીનદ-
ગીને સુખ, સવાદ અને આરાંમ આપનારોછે.

રવાંનને લગતા હકીમની ખુબી તથા મરતબો, રવાંનને લગતા મરજનું ૨૦
નીવારંણ કરવામાં અરદીબેહશત અમેશાસ્પંદની (ઈચ્આને અમરગીના ચ-
હડતા દરજાવાલી ઓતમ નેકીની) સાચ્ચી તાબેદારીનો આચ્એ હુનીઆં-
નાં શોક રાખવાથીછે. અને તનને લગતા હકીમની ખુબી તથા મરતબો, ૨૧
તનને લગતા મરજનું નીવારંણ કરનાર યજદોમાં 'અઈરીઅમન' જે અરદીબે-
હશત અમેશાસ્પંદની સાથે કામ કરનારી જેબી શકતીછે, તેનો પ્રતાપ મલવાથીછે.
વલી, જે રવાંનને લગતા મરજનું નીવારંણ કરનારો (હકીમ) છે, તેહેનું આદ- ૨૨
નીઓની અંદર જે કામછે, તે પેહલ્લે દરજેનુંછે; (કારંણ કે) રવાંનને લગતો
હકીમ), સઘલાં આદમીઓનો (હકીમ) છે, અને તેનું મુખ્ય કામ (આદમીને)
મલી દીનને લગતાં કામ કરવાની તથા ઉલટાં કામથી દુર રેહવાની કેલવણી
આપવાને લગતુંછે. અને તે અરદીબેહશત અમેશાસ્પંદ (ઈચ્આને બેહશતને
લગતી અમરગ તથા બુન્જેરગ નેકીવાલી સકતી) નો પ્રતાપ મેલવ્વાથી, રવાં-
નને ગુનાહથી જાલવ્વાનું તથા ભલા શવાબે કરી, (આદમીઓને) અશો બના-
વ્વાનુંછે. જે તનને લગતો હકીમછે, તેનું મુખ્ય કામ, દરએક આદમીના ૨૩
આતમાંવાલાં બદનનાં માદદાને લગતુંછે, તેથી તેનું કામ, બદનના માદદાને પર-
હેજ તથા ઉપાચ્એથી સકતી આપવાનું, તથા અઈરીઅમનના પ્રતાપથી
માણુસોનાં શરીરને સલામતીની અંદર જાલવી રાખવાનું, અને તેને
બીમારીથી સાહજુ કરવાનુંછે. રવાંનને લગતા ગુનાહનું નીવારંણ કરવું, ૨૪
અને તેને કીમતી બનાવવું, એ તનને લગતાં બલથીછે; (કારંણ કે), તનની
ફુયાતીને લીધે, રવાંનને લગતા ગુનાહનું સાફ થવુંછે. તનને લગતા ૨૫

* અઈરીઅમન—આચ્એ નામવાલા એક યજદને અરદીબેહશત અમેશાસ્પં-
દના સાથી તરીકે અશો અહુરમજદે પેદા કરેલોછે, જેને લગતું વરણુન વંદીદાદની
૨૨ મી પરગરદમાં આવેલુંછે, તેમાં જણાવેલુંછે કે 'અંઘ્રમઇન્યોશ' થી ઉતપન
થનારા સઘલા અજરોને તોડવાની એજમતી સકતી અશો અહુરમજદે આચ્એ
યજદને 'માંઘ્ર સ્પન્ત' ના સંબંધથી બખ્શેલીછે. માંટે સચ્ચાઈ અને પરહેજગા-
રીથી હકીમું કરનારા દીનદાર હકીમનો તેહનાં કામની અંદર, અશો અહુરમજદથી
મદદ પાંમેલો 'અઈરીમન', મદદગારછે.

મરજનું નીવારંણ કરવું અને તેહને કીમતી બનાવવું, એ રવાનને
લગતી કઉઅતથીછે; (કારંણ કે,) બદનની તરફથી જે કાંમ થવુંછે, તે
૨૬ રવાંનને લગતી સકતીઓનાં બલને લીધેછે. રવાંનને લગતું હકીમું
દીન પોતેછે. અને તનને લગતું હકીમું, દીનને લગતી સકતીઓનુ
૨૭ કઉઅતછે. રવાંનને લગતો હકીમ ખુબીવંતો, આતમાને લગતી ઉલટ
સકતીઓને, તથા તે સકતીઓને લગતા દરેક ગુનાહને, પીછાંણીને, તે ગુના
હથી માંણસને પાછું રાખવાના સબબથી, તથા તેના દરએક ગુનાહનો નાસ
કરી, તેને તોડીને, તેના આતમાને સલાંમતી ભરેલી હાલતમાં પાએદાર કેમ
રાખવો ! તેહની સહમજ રાખીને, રવાંનને લગતા મરજનું નીવારંણ કરવા-
૨૮ થીછે. બદનને લગતો હકીમ ખુબીવંન્તો, બદનના અવયો (ઈઆને ભાગો),
જે તેઓના જોસ્સાની અંદર ખરાબ થાએલા હોએ તેઓને, જેમ બદનને
લગતાં વઈદકપણાંથી શુધારવા તથા એકસરખી હાલતમાં બેસતા કરવા જોઈએ
૨૯ તેમ કરવાથીછે. રવાંનને લગતા હકીમની તપાસ, રવાંનને લગતા મરજનું
નીવારંણ કરવા સારૂ તેને લગતા સ્વભાવ અને અકલની સકતીની મારફતે
પેહલ્લી અથેારનાંનોની અંદર; બીજી ધરધણીઓની અંદર; તરીજી મોહ-
લ્લાનાં માલેકોની અંદર; ચોથી ગાંમના માલેકોની અંદર; અને પાંચમી
પાદશાહઓની અંદર થવી જોઈએ. (અને એ તપાસની અંદર) ઉતરતે
દરજ્જેથી, જેમ જેમ રવાંનને લગતાં હકીમાંને સારૂં, તે લાએક થડે,
તે પરમાંણે મરતબાની અંદર તેને વધતાં વધતાં, છેક જરતોશતી કોમના
૩૦ વડા દસ્તુરાંત દસ્તુરના ઓધાને સારૂં તેને પસંદ કરે. જે રવાંનને
લગતો સરવેથી સરસ હકીમ હોએ, તેહની તપાસ આદમીઓથી થવી જોઈએ
નહી; કારંણ કે ઉતરતે દરજ્જેની સકતીવાલાં માંણસની મારફતે, ચહડતે
દરજ્જેની સકતીવાલાં માંણસની તપાસ તથા પસંદગી થાઈ સકતી નથી.
૩૧ બદનને લગતા હકીમની તપાસ, બદનને લગતાં હકીમાંને સારૂં, પેહલ્લી
દેવયસ્ન,* નાં બીમાર બદન ઉપર થવાથી, તથા તે બીમારનો તે મરજથી છુટ-

* 'દેવયસ્ન' એ ઘણુંજ તકસીરવાર ઈનસાંનને સહમજવું જોઈએછે, કે જે ઈનસાંન, તેનાં પાપી કરતુકથી હમેશનાં બંદીખાંનાંની સજા તથા ફાસીની સજાને લાએક થડેલું હોએ. વંદીદાદની સાતમી પરગરદની અંદર બદનને લગતા મરજોનું નીવારંણ કરનારા હકીમની પ્રીક્ષા કેમ કરવી ? તે વીસેની જેકર આવેલીછે. તેમાં 'દેવ પ્રસ્ત' (ઈઆને પાપી) ઈનસાંનનાં તરંણ જાતનાં જુદાં જુદાં દરદની ઉપર દવાઈની અજમાએશ કરવાથી, જે હકીમ તેહનાં દરદનું નીવારંણ કરી સકે, તેહને હકીમ તરીકે કબુલ રાખવા સારૂં આપણા પેદા કરનાર અશો અહુરમજદે આપંણને ફરમાવેલુંછે, અને ઉપલી તપાસમાં તે હકીમ કતેહમંદ નહી ઉતરે, તો તેહને હકીમાંનાં કાંમથી રદ કરવાનો હોકમ કરેલોછે.

ારો હોવાથી, તેહને બદનને લગતા આજમુદ્દેહ હકીમ તરીકે ગણવો. જો તે
હકીમ), આદમીઓની અંદર, તનને લગતા મરજનું નીવારણ કરવાનાં કામની
તપાસમાં, વધારે ચહડતી કઉઅતવાલો જણાએ તો, તેહને પુરતાં મતથી,
આખાં ઈરાંન શેહરનાં લોકોએ તનદરૂસ્તી આપનારા હકીમ તરીકેના ઓષધાને
સારૂં ચુંટી કાહાડવો અને મુકરર કરવો વાજબીછે. પણ જો, તેહની તરણ
જણ ઉપર તપાસ કરતાં, તેઓ મરણ પામે, તો તે હકીમને, તપાસમાં ફતેહ-
મંદ ઉતરેલો ગણવો નહી. અને તેહને હકીમુ કરવાની છુટ આપવી નહી.
હકીમને તેહનાં કામને લગતી ફરજ, આદમીઓને સાહજાં કરવાનીછે; ૩૨
તેથી તે હકીમે, યજદાંની પેદાએશની બીમારીને સારૂં પુછપ્રછ કરવા થકી તથા
તે બીમારીને પીછાંણવા સારૂ, હમેશાં ગામડાંઓમાં જવું. અને દરરોજ દરએક
દરદીને તાંહાં મુકરર વખતે હાજીર થવું અને બીજે દાહડે તે બીમારનાં
મંદામના બીજા ભાગને, ચહડતે દરજીની દવા તથા હથીઆરથી સારો મદદ
આપવી. મરજને પીછાંણેઆ પછી, ચહડતે દરજીની દવાઈની સાહેતાથી,
બીમારનો ઉપાએ કરવા સારૂં, તેની બીમારીની સામણે (તે બીમારીના) દુશમન
તરીકેની તેણે કુશેશ કરવી. અને તે આજારીનાં દુઃખનું નીવારંણ એવી રીતે
કરવું કે, તેહની કુશેશથી, તે ગામની અંદર, કોઈબી દરદીનું દુઃખ, તેહનો
ઈલાજ કરેઆ વગરનું નહી રેહ. આદમીઓએ તેવા હકીમને હમેશાં પોતાનો
સાથી કરવો. અને તેહની સારા ખોરાકને લગતી, ભપકાદાર પોશાકને લગતી,
તેજ ચાલના ઘોડાને લગતી, વચ્ચે જગાવાલાં ઉનચાં મકાંનને લગતી, તથા તેહને
લગતા પઈસાની અને વલી તે ઘરને લગતા અસબાબની, હાજીત (ઈચ્છાને
મુટ) ને, પુરી પાડવી. જો ઘરને લગતા હકીમની પાસે ઘરની અંદર, ૩૩
મોહલ્લાને લગતા હકીમની પાસે મોહલ્લાની અંદર, ગામને લગતા હકી-
મની પાસે ગામની અંદર, અને શેહરને લગતા હકીમની પાસે શેહરની
અંદર, જાંહાંબી તેને જોઈતી વસ્તુ અને સવારીનું જાંનવર નહી
હોએતો, તે હકીમ તે ઘટતી વસ્તુ તથા હમેશની સવારી વગર, દરદીઓનો
ઈલાજ નહી કરી સકે. માંટે બીમારોને સારૂં કરવા સારૂ, (સકતીવાનોએ)
હકીમને તેજ ચાલનો ઘોડો, તથા પુરતી દવાઈ, અને હથીઆરો, ઘટતે
વખતે પોહચાડતા રેહવું.

તનની અંદરના મરજનું નીવારંણ કરવાને માંટેના હકીમ, આએ ૩૪
નીચે જણાવેલી પાંચ તરેહનાછે. તેમાં એક (હકીમ) સરવેથી ચહડતો,
એક (હકીમ) સરવેથી ઉતરતો, અને તરણ મધ્યમ હાલત વાલા હકીમછે. એમાં

જે (હકીમ), આદમીઓના મરજનું નીવારંણ પુણનાં હેતુથી, અને તેને લગતી નાંમદારીને સારૂં કરેછે, તે શરવેથી સરસ હકીમછે. જે (હકીમ) આએ દુનીઆંના બદલા અને નાંમદારીનાં હેતુથી (હકીમું) કરેછે તે મધ્યમ દરજાવાલોછે, અને તે મધ્યમ દરજાવાલો હકીમ, સાધારંણ હકીમ તરીકેછે. જે પુણ અને પઈસાના હેતુથી (હકીમું કરેછે), તેમાં જે હકીમ (પઈસા કરતાં) પુણની તરફ વધારે ખાહેશ રાખનારોછે, તે જોકે મધ્યમ ગણા એછે, તોપણ તે સરવેથી સરસ હકીમની પદવીને વધારે નજદીકનોછે. જે (હકીમો) પઈસા અને પુણના હેતુથી (હકીમું કરનારા) છે, તેઓમાં જે (પુણન કરતાં), પઈસાનો વધારે શોક રાખનારછે, તે મધ્યમ દરજાનો હકીમ, સરવેથ ઉતરતા દરજાના હકીમની વધારે નજદીકીવાલોછે. એમાં જે ખાલેસ પુણને લગતા આવાજાને લગતો હકીમછે, તેને સરવેથી ઓતમ મરતબાવાલો ગણવો તેની ઉપર વીસવાસ રાખવો અને તેને માંન આપવું. અને જે હકીમ પ ઈસાથી બદલો મેલવ્વાને માંટેનોછે, તેહનો દરજજો પુણના આવાજાવાલ હકીમની અંદર મધયમછે; કેમકે, તેનું જે કાંઈ પુણછે, તે (સવછ નથી); પા (પઈસાની) ભેલસેલ સાથનુંછે. અને તેથી તે (હકીમ) આમીનશ ભરેલાં પુણ વાલોછે. અને સરવેથી ઉતરતો હકીમ પાપી અને દુઃખનું નીવારંણ કરવામ ઘાતકી હોએ, તે છે. તેવા હકીમને દીનની અંદર નાંપસંદ કરવા, નહ
૩૫ માંન કે નહી બદલો આપવા સારૂ ફરમાવેલુંછે. તનને લગતાં દુઃખનું નીવ રંણ કરવાનાં કાંમમાં જે આનમુદે હકીમછે, તેને સરવેથી ઉતરતાં ગોસપ દથી, તે સરવેથી ચહડતાં ગોસપંદનાં સરીરને લગતા મરજનું, તેમજ સરવેથ ઉતરતાં ઈનસાંનથી, તે સરવેથી ચહડતે દરજજેનાં ઈનસાંનનાં બદનનાં દ દનું, નીવારંણ કરવાથી, તેને શું મુજદ આપવું ? તે વીસે ચહઢતી સંખીઆથ તે છેક ઉતરતી સંખીઆ શુધીનું વરણન, દીનની અંદર જાહેર કરેલુંછે
૩૬ તેમજ તપાસ કીધા વગરના હકીમને, હકીમું કરવાની મનાઈ કરેલીછે. વગર અજમાએશવાલો હકીમ આરાંમ કરેતો, તેહને મુજદ આપવા જણા વેલું નથી; પણ જો તે, (નાં આનમુદે હકીમ) થી, માણસ જખમી થાએતો,

* વંદીદાદની સાતમી પરગરદના પાક અવસ્તામાં, અથોરનાંનના મરજ નીવારંણ કરનાર હકીમને, તે અથોરનાંનની તરફની દુઆ કરવા સેવાએ કર મુજદ આપવાને ફરમાવેલું નથી; પંણ અથોરનાંન સેવાએના ચડતી ઉતરતી પ વીનાં લોકોના મરજનું નીવારંણ કરવાની કીમત, ચહડતાં ઉતરતાં ગોસપંદ અ બાર બરદાર જનંવરોને લગતી કીમતનું મુજદ તે હકીમને આપવાને ફરમાવેલું છે તેમજ ચહડતાં ઉતરતાં ગોસપંદો અને બાર બરદાર જનંવરોના મરજનું નીવ રંણ કરવાનું મુજદ, તેનાં પરમાંણ પરમાંણે, હકીમને આપવાને જણાવેલું છે.

ખમને લગતી સજા કરવા તથા તેહનાં બદનની ઉપર સખતી ગુજરવા
રૂં દીનમાં જણાવેલું છે. જે તપાસ કરેલો અને ચુટી કાહડેલો દસતુર ૩૭
એ, તે રવાંનને લગતા મરજનું નીવારંણ કરનારો હકીમછે. અને તેની
ર (સરદાર તરીકે), આખી નરતોશતી કોમનો વડો દસ્તુરછે. જે (તપા- ૩૮
થી ચુટી કાહડેલો) તનને લગતો હકીમછે, તેની ઉપર વડો, ઈરાંન દેશનો
રવેસ્તપત' (ઈચ્છાને સધલા ભલી દીનવાલા લોકોના બદનને લગતા મર-
નો નીરમલ ઉપાએ કરનારો વડો હકીમ) છે. વઈદકનો ધનધો કરનારાઓમાં, ૩૯
થોરનાંત ટોલાની અંદરથી, જે દુઃખનું નીવારંણ કરવાને માટેનો હકીમ,
આને દસ્તુર) છે, તે ગોયા આતમાને લગતો હકીમછે. અને વાસ્તરી-
ાશ ટોલાની અંદરથી, જે દુઃખનું નીવારંણ કરનારો હકીમછે, તે ગોયા
નને લગતો હકીમછે. * દુઃખનું નીવારંણ કરવું, અને તનદરૂસ્તી આ- ૪૦
વી, એ ધારણાની મારફતે જોતાં એકછે; પણ વીચાર કરીને જોતાં, બીમા-
નાં પ્રમાંણ બેછે. તેમાં હદની ઉપર નવું તથા એબીઅલ થવું, એ આ-
માની બીમારીનું મુલછે; અને તેજ તનને લગતી બીમારીનું બી મુલછે. અને
બેહુ તરેહની બીમારીનું મુલ, માણસને હદની બાહેર લેઈ જવાનું કાંમ
નારો તથા માંણસને એબવાલું બનાવનારો અંધ્રમઈનીઉશછે. બીમારી, એ ૪૧
ાંણસને) એબીઅલ કરનારા અંધ્રમઈનીઉશની તરફનો, આતમાને લગતી
કતીઓને ગુનેહગાર બનાવવાની હરીફાઈને લગતો સબબછે. આતમાને
બીઅલ કરવા સારૂં બુરી સહમજ, ઠગાઈ, પવીતરાઈને હાંણી પોહચા-
ી, કાહેલી, મગરૂરી, તીરસકાર, બુરો હવસ, ચુગલી, જનાંકારી અને આલ-
ઈછે. અને એ વસ્તુઓ, (માણસને) ગુનાહ તથા બદીનો સંબંધ આપનારીછે.
નને લગતાં તત્વોમાં, જે (ચીજો) બદનની અંદર રોગ ઉતપણ કરવાને માટે- ૪૨
છે, તે થંડી—સુકાસ—બદબોઈ—કોહાટ—ભુખ—પેઆસ—નઈફી અને
નતાછે. અને એ વસ્તુઓ (માણસને) બીમાર તથા મોહતવાલું બના-
ાના સબબ તરીકેછે. જે વસ્તુ, (આદમીઓને) તેઓની ચાલચલણથી ૪૩
મારી કરવાને માટેનીછે, તે તેઓના આતમાને ઉલટે મારગે લેઈ જનારી
ણી તથા જોસ્સોછે. જેમકે આતમાને લગતો ગોસ્સો, એ, કેટલાએક
રૂં કાંમ કરનારા જોસ્સાઓને હાંણી પોહચાડનારી (વસ્તુ) છે. ઈત્યાદી.

* આએ લખાંણ ઉપરથી જણાએછે કે, વાસ્તરીઓશ લોકો જાડપાંનના
ોને સારી રીતે પીછાંણવાની સહમજ ધરાવનારા રેહછે, તેથી શરીરનાં દરદોનો
ાજ કરનારા હકીમ તરીકેની કેલવણી, તેઓ સેહલાઈથી લેઈ સકતા હતા, એટલા
તે શરીરના હકીમ તરીકેની પદવી તેઓને મલતી હતી.

બદનને ફુરબલ કરનારી ઘણીએક તરેહની બીમારીછે, કે જે અંધ્રમઈની
શની તરફથી પેદાએશની શરૂઆતથી ઉતપન કરેઆમાં આવેલીછે. અને
દરદોને ટાલવા સારૂ, દાદારની તરફથી, 'અઈરીઅમન' સકતી ને ફરમા
આમાં આવેલું છે; અને તે વીસે જેમ મજદીઅસની દીનની અંદર (ઈઆ
પાક અવસ્તામાં) જાહેર કરેલું છે, તેમ તે યનદ, ૪૩૩૩ તરેહનાં દરદોને તોહેં
જેમકે તે દરદોનાં નામ (અવસ્તાની અંદર) નીચે મુજબ જણાવેલાંછે
અપિર—અધૂર—અધ્રાંમ—ઉધ્રાંમ—દાજુ—તફનુ (તાપ)—સારન—સા
સ્ત્ય—અધપી—અને બીજાં, કે જેઓની ઓલખ જાંણઈતીછે. (આરે
ઉપર લખી જણાવેલી વીગતવાલાં દરદો, (આદમીનાં) બદનનાં તત્વોમ
આમેન થવાની કઉવ્વત ધરાવનારાંછે. અને તે 'ક્રશોકેરેત' (ઈઆને સેવટ
શુધારાના) વખત શુધી, રેહસે. અને તે સઘલાં દરદોનો 'ક્રશોકેરેત' ના વખ
ઉપર, નાસ થવા સારૂં તથા તેઓનો અન્ત આવ્વા થકી, (દીનમાં) જાહે
૪૪ કરેલું છે. આએ તનને લગતી બીમારીના જુદા જુદા વીભાગોછે. તે
દરએક બીમારીની અંદરથી, બીજી તરેહની બીમારીની ઉતપનતી થાએદે
એમાં કેટલાંએક દરદો પારખી સકાએ એવાંછે, અને (તેવાં દરદો)
'પતુરાક' ઈઆને બાહેર નીકલી આવેલાં (દરદ) ને નામે જણાવેલાંછે; જેવાં
વંટારે વરસાદથી નાબુદ થનારાં દરદો—તથા ઘર-ઘુમડાં, ઈત્યાદીછે. અ
બીજી (બદનને લગતી બીમારીમાં) કેટલાંએક દરદો, જે માલુમ નહી પ
એવાંછે, તેને 'અપતુરાક' ઈઆને બાહેર નહી નીકલી આવેલાં દરદોને નાં
જણાવેલાંછે. જેવાંકે—તાપ—તથા અંદરથી લાગતી લાગણીને લગતાં દર
૪૫ (જેમકે, નજલો—દુખારો—પેન ઈત્યાદી) છે. એજ મુજબ આતમાને લગ
દરએક બીમારીને, બે ભાગમાં વેંહચી નાંખેલીછે. તેમાં એકને, આગ
એરાદાવાલા દુરગણનું નાંમ આપેલું છે, જેમાં લોભ, ગોસ્સો ઈત્યાદી (દુરગુણે
છે. અને બીજાને પાછલા એરાદાવાલા દુરગુણનું નાંમ આપેલું છે, અ
તેમાં દેવપ્રસ્તી (ઈઆને બુરી હીલચાલ) તથા (ગુનાહને લગતાં) છુપેચ
કાંમો, ઈત્યાદી દુરગુનોનું નાંમ આપેલું છે. (આએ ઉપર જણાવેલા) બદન
લગતા મરજોની દવા, તરેહ તરેહનાં ઝાડ-પાંણની જાતથી જણાવેલીદે
કે જે બેહદ ઝાડપાંણો જમીન મધેથી ઉગેછે. અને તે દવાઈ ઈનસા
નની સકતીનાં પરમાંણ મુજબ આપવાને ફરમાવેલું છે. આગલનાં કરત
હમણાં જે કાંઈ, દવાઈની અંદર શુધરેલી અને ઘણી ઉમદા, દવા
તરીકે મુકરર થાએલીછે, તે 'અરીરકને કાબુરી' નાંમની દવાછે. આ

વાઈ, આગલ ઘણીજ જેહરી હતી, પણ હમણા તે દવાઈ, બીજી દવાઈની
ાથે મેલવીને આપવાથી, તે, (દરદી) ના ઉપાએ તરીકે થાઈ પડીછે. અને
ાંણસ તથા ગોસ્પંદનાં ખાનાંમાં, જે કાંઈ જેહર પેાહચેલું હેાએચ, તેા
ાએ દવાથી, તે સઘલું ચહડતે દરજજેનું જેહર, (તેમાંથી) દુર કરેઆમાં
ાવેછે. વલી એમ કેહછે કે, આજાર અને દરદ તથા તેહને લગતાં બીજાં
વાં નવાં (દરદેાના) ઉપદરવનું નીવારંણ કરવાના તરેહવાર એલાજ, તથા
નદરૂસ્તી આપવાની સરવેથી વધારે કઉઅતવાલી જે કાંઈ વસ્તુએાછે, તે જાડ
ાંન તથા શુખ્ખડનાં જેવાં લાકડાંનાં જાડથી જુદી રીતે જમીનની અંદરથી ઉગેલાં
ગેાકરતન'* નાંમનાં જાડથીછે. અને સઘલી દવાદારૂ આએ 'ગેાકરતન'

---

* 'ગેાકરતન' એ વંદીદાદની ૨૦ મી પ્રગરદમાં જણાવેલાં .ગ્ગ્ગ્

નાંમનાં એક જાડથી ઉતપન થાએલીછે. વલી 'હોમે શુફેદ'† નાંમનું એ
જાડ, જે 'ફ્રાંકરદ' નાંમના દરીઆની અંદર ઉગેલું છે, તે (હોમેશુફેદ) થી, સેવટન
૪૬ શુધારાને વખતે, માંણુસોને અમરગ કરવા વીસે, (દીનમાં) જણાવેલું છે. (માંણુ
સની જાતને) તનદરૂસ્તી, બે તરેહનીછે; તેમાં એક તનદરૂસ્તી, તેનાં રવાંને
માંટેનાં સારાં પ્રમાંનો, (ઈઆને સારા ગુણો) ની મારફતે, નેકો મેલવવાએ
૪૭ તથા આતમાને લગતી સકતીઓને, સુધરેલી રાખવાએછે. બીજી તનદરૂસ્તી
તનને લગતીછે; તે બદનને લગતા અવયોને સલાંમતી ભરેલી તરતીબથ
૪૮ રેહવાએછે. (માંણુસના) આતમાને સુધારવાની જરૂર, તેહને લગતી સક

-દરીઆબેન્દ્ર . અબ્બાસ્સ્ત્રાબ્બ્ર . દરીઆબેન્દ્ર અબ્બાસ્સ્ત્રાબ્બ્ર . અબ્બાસ્સ્ત્રાબ્બ્ર . દરીઆબેન્દ્ર-
. ૬ . અબ્બાસ્સ્ત્રાબ્બ્ર . અબ્બાસ્સ્ત્રાબ્બ્ર . ૬૬૬૬૬ . અબ્બાસ્સ્ત્રાબ્બ્ર .

'હજાર ગણી અને દસ હજાર ગણી તનદરૂસ્તી આપનારાઓમાંના, તે અશે
મરદની હમો યાદ કરીએ છઇએ કે, જેણે 'એસ્મોખ્નવાઓ' નું નામધારણ કરીલ
હતું; અને બીજા અશોઓનાં કરતાં, અહુરમજદનાં પેદા કરેલાં એજમતી 'ગએ
કેરેન' ને લગતી પુછપ્રછ (ઈઆને શોધ) કરનાર, યાદ રાખનાર અને તેને લગતો એતેકા
રાખનારો હતો. (તે) અહુરમજદનાં પેદા કરેલાં 'ગએકેરેન' ની હમો યાદ કરીએ
છઇએ.' આએ જાડ વીસે 'ખુન્દેહશને' કેતાબમાં લખેછે કે :—" દર વરસ, પેલુ
મોરગ, તે જાડને જખમી કરેચ, (એટલેજે તે જાડને હીલવેચ, તેથી તે ઉપર થાએલ
બીઆં ખરી જાએછે), અને તેથી તે બીઈ, દરીઆનાં પાંણીમાં પડેછે, અને વરસાદના
સાથે તેશતર યજદ, તે બીઓને જમીન ઉપર વરસાવેછે." 'મીનોખરદ' માં લખેછે કે
તે બી ખરી પડેછે, તેને 'ચમરૂસ' નામનું એક પક્ષી દરીઆવનાં પાંણીની અંદર નાંખેછે

† 'હોમે શુફેદ' નું જાડ 'ફ્રાકરદ' નામના દરીઆવની અંદર ઉગેલું છે
'ખુન્દેહશને' નામની પેહલવી કેતાબમાં લખેછે કે, "'હોમે શુફેદ' નું જાડ અરદુ
ઇસુરનાં પાંણીના ચશમાની અંદરછે. અને તે 'ગએકેરેન' જાડની નજદીકછે
(એટલેજે 'ફ્રાંકરદ' દરીઆવના જે કીનારા ઉપર 'ગએકરેન' જાડછે, તે જાડની
સામણે દરીઆની અંદર 'હોમે શુફેદ' નું જાડછે.) આએ એઆજર કરનારા હોમે
સુફેદની સલીઓને કુટીને તેનો રસ પાવાથી (આખેરશના વખતમાં અશો અહુરમ
જદ) માણુસોને અમર કરશે." ઈજશનેના ૧૦ મા હાની સેવટે, તરણ જાતન
હોમની ઈઆદ કરેઆમાં આવેલીછે, તેમાં પેહલ્લી પાહડ ઉપર ઉગનારા હોમનીછે
બીજી દુનીઆંનાં લોકોને ચહડતે દરજજેનું શુખ આપનારા હોમ યજદનીછે, અને
તરીજી (ઈઆને છેલ્લી) યાદ, આખેરશને વખતે મોહતને દુર કરનારા હોમનીછે
જેમકે :—

-બ્બ્ર્ર્ર

ીઓની અંદર આમેજ થએલી ધાતથીછે. જેમકે (માંણસની) સહમજ
કતી, જે આતમાને લગતી સકતીછે, તેની અંદર, તેના દુશમન તરીકે,
રી વકુફ—જનાંકારી—દીનની નાવાકેફીથી થતા ગુનાહ, ઇત્યાદી વસ્તુછે.
મને દાંનાઇની સકતીથી, જે સારો ખવાસછે, તેની અંદર જનાકારી,
નની ઉપર નહી ધેચ્યાન આપવાની આતમાને લગતી દુશમની તથા
વીતરાઇને હાંણી પોંહચાડનારાં ગુનાહને લગતાં કાંમ અને ઠગાઇ હોએ-
. વલી (માંણસની) બલ સકતી જે આતમાનું કઉઅતછે, તેની અંદર
હના દુશમન તરીકેની દેવપરસ્તી કરવાનેા તથા પવીતરાઇને હાંણી પોહચા-
વાનેા ગુનાહ રેહછે. વલી પુરતી વીચાર સકતી, જે આતમાનું બલછે,
માં અશોઇને હાંણી પોંહચાડનારા દુશમન તરીકે, દેવફસતીને લગતેા ગુનાહ,
લેલેા હોએછે. તેમજ આતમાને લગતી શલીઅતા સકતીની અંદર, તેના
શમન તરીકે, (ભલી પેદાએશની) ગીબત કરવાનેા ઉલટી અકલને લગતેા
રગુણ મલેલેા હોએછે. વલી (આતમાની) જોવાની લાએક સકતીની અંદર,
ના દુશમન તરીકે, ઉલટી અકલને લગતેા જનાકારીનેા દુરગુણ મલેલેા
એછે. તેમજ આતમાની હીલચાલ કરવાની સકતીની અંદર, તેના દુશમન
રીકે, આલસાઇ તથા બદકારીને લગતેા દુરગુણ મલેલેા રેહછે. વલી (ઇન-
ાંતને) ચુપ રેહવાની સકતીની અંદર, તેના દુશમન તરીકે, બદકારીને
ગતું બેાલવાનેા દુરગુણ તથા આલસાઇને લગતેા ગુનાહ મલેલેા હોએછે.
ંટે જાંહાંસુધી માંણસ, તેહને લગતા સુધારાવાલી સકતીઓના સારા મેલાપથી,
દીના સંબંધથી પેાતાનેા સુધારેા નહી કરે, તાંહાંસુધી તે ધાતવાલું રેહછે.
થા તેહના આતમાની સકતીઓને, તે ધાતથી ઇજા ભેાગવવીછે. (માંણસે)
મરાહીનેા પરદેા નાંખનારાઓની ગાફેલીને, પેાતાના આતમાથી દુર કરવી,
ા આતમાને પવીતરાઇની મારફતે સુધારવાએ, તથા ગુનાહથી દુર
હીને, સવાબને લગતી કુશેશ કરવાએ, અને અપવીત્તર થએઆ વગર,
વીત્તર રેહવાએછે. બદનને લગતાં દુઃખનું નીવારણ કરવાની જરૂર, જે ૪૯
ંડી અને શુકાસવાલાં દરદ, એબ આપનાર (અંધમઇનીઉશ) ની ધાત
રીકેછે, તેનેા ઉપાએ કરવાનાં કારણસરછે. વલી લેાહી, એ (માંણસનાં)
દનના સીનગાર તરીકેછે, (માંટે બદનના) જે ભાગની અંદર, તે લેાહીને
લલ પેાંહચેછે, ત્યાં તે બંધાઇ જાએછે. અને સરદીને લીધે લેાહીને
ગતી ગરમી થંડી પડી જાએછે. અને શુકાસને લીધે (લેાહીને લગતી)
રાવત શુકાએછે. તેથી બદનને શીનગાર આપનારૂં જે લેાહીછે, તે

બદનની અંદર તેનો સંભાલ કરવા સારૂ, મુતલક કઉઅતદાર રેહતું નથી અને તેથી પેદાએેશ આએે દુનીઆંમાં ચાલુ રેહવાથી તથા 'ક્રશકેરેત
૫૦ (ઈચ્આને સેવટના સુધારા) ને લગતો સંબંધ મેલવવાથી, અટકેછે. દાદા રના હોકમથી કાંમ કરનારા (ગેબી યનદો), વગર ધીલે, જે તત્વોર્ન તરફથી, સરદીને લીધે, ગરમીને એકદમ ઢંકાઈ નવાએે, તથા શુકાસથી તરાવતનો નાસ થવાએે, બદનને નોકસાંન થઈઉં હોએેચ, તે વગર સકર્ત વાલાં બદનનાં લોહીને, બદનની અંદર પાછી હયાતી આપેછે. અને તેર્ય તત્વો, એેકબીજાની સાથે બરોબરરીતે ચાલનારાં તથા (બદનમાં) શુધારે કરનારાં થાએેછે. અને સરદીને લગતી બદીનો અટકાવ થવાથી, બદનને પાછી તરાવત મલેછે. અને શુકાસને લગતી બદીનો અટકાવ થવાથી, બદનનો પાછો ઉપાએે થાએેછે. એેટલેજે બદનને લગતું લોહી તથા કઉઅત, જે કાંઈ ખરાબ શંબંધથી, જીનદગીને નોકસાંન કરનારૂ થઈઉં હોએેચ, તે બદ નને લગતાં મુલને ઉધારનારી સકતીએેાની મારફતે, કાએેમીવાલું તથા શુધરેલું થાએેછે. (દીનની અંદર) એેમ જાહેર કરેલું છે કે, સઘલાં જાનદારોનાં બદ નની અંદર બીમારી, એેબ આપનાર (અંધ્રમઈનીઉશ) ની હરીફાઈ તથા બદકારીથી થાએેછે. અને બદનની અંદર તનને લગતી જે ધાત પાકેછે. તે, તેની અંદર, ખોટારાંવાલી સકતીનું રેહઠાંણ હોવાને લીધેછે. અને બદનને લગતાં લોહીનો શુધારો અને તેહની કઉઅત, તેની (અંદરના) જોસ્સાએેાથીછે. લોહીનો જોસ્સો, બદનની અંદરના ભાગને, તેમજ બદનના બાહેરના ભાગને, તેહને લગતી દવાઈ અને ઉપાએે કરનારા સારા હકીમથી, તનદરૂસતી આપેછે. અને તેથી એેબ આપનાર (એેહરેમન) ની ધાત કરવાની આમીનશ ભરેલી હાલત છતાં, આએે દુનીઆંમાં ખલકનું તથા તેહની ઓલાદનું, ચાલું રેહવું થાએેછે. વલી (દીનમાં) એેમ જાહેર કરેલું છે કે, (આએે દુનીઆંમાં) એેબ આપનાર (અંધ્રમઈનીઉશ) ની ધાતને લગતી આમીનશની હાલતમાં, માંણસે પોતાને, જેમ તેની જાત સલાંમત રહી
૫૧ સકે, તેવી રીતે, શુધારવું જોઈએેછે. માંણસનાં બદનની તનદરૂસ્તીને શુધારવા સારૂ, બદનના આકારને બનાવનારાં તત્વોછે. અને ઈનસાંનના આતમાને ફાએેદો કરવાને માંટેની સકતીએેા, 'અખો' ને (ઈચ્આને
૫૨ અગમચેતી આપનારી ગેબી સકતીને) મલતી છે. બદનને લગતા જોસ્સાને હાજતમંદ રાખવો, એે તેહને લગતો હરીફ જે લુખ્છે, તેથીછે; માંટે તે હરીફ તરીકેની લુખને બેસાડી દેવા સારૂ, બદ-

ના જોસ્સાને, (ખોરાકની) મદદ આપવી; (કેમકે,) હયાતીવાલાં ઈનસા-
ની કઉઅતને ચાલું રાખવા સારૂ, (તેને લગતું) ખાંણું પીનું છે. ઈનસાંન
હના પેટમાં ખોરાક બરોબર હોવાથી, તત્વોની મદદને લીધે, કઉઅતદાર અને
જોસ્સાવાલું રેહછે. વલી જો ખોરાકની અંદર તરાવત વધારે હોએચ તો,
નસરોની અંદર તરાવતવાલું (ઈઆને આબી) તત્વ, (બીજા તત્વોની ઉપર)
ધારે ગાલેબ થાએછે. એટલેજે, જાંહાંશુધી તરાવતવાલું, (ઈઆને આબી)
ત્વ, નુકસાંનકારક શુકાસને સારૂ હોએછે, તાંહાંશુધી, (ઈનસાંન) હલાક
તું નથી. અને જાંહાંશુધી ગરમીનું તત્વ, નોકસાંનકારક શરદીને સારૂ
ાએછે, તાંહાંશુધી, તે (ઈનસાંન) થંડું થતું નથી. જો ખોરાકની અંદર
વનનું તત્વ, (ઈઆને બાદી ઉનસર), વધારે હોએછે તો, બીજાં તત્વોની
પર તે પવન ગાલેબ થાએછે. ઈઆને જાંહાંશુધી, તે પવનને લગતું તત્વ,
ઈઆને બાદી ઉનસર), નાતવાંનીને સારૂ, (એટલે જે કમસકતીને દફે કરવા
કી), હોએછે, તાંહાંશુધી તે, માંણસના દમને બંધ કરતું નથી. જો ખોરાકની
અંદર ખાક, (ઈઆને આતશ-બાદ-અને આબ સેવાએની પદારથ વધારે)
ાએચ તો, બીજાં તત્વોની ઉપર તે ખાકી તત્વ, ગાલેબ થાએછે. એટલે જે
તાંહાંશુધી ખાકી તત્વ, શુસ્તીથી દમને બંધ કરતું નથી, અને તેને ખોલ્લો
ખેછે, તાંહાંશુધી તે, આએ સઘલાં તત્વોની અંદર, કેથેબી કોઈ તત્વ, જો ભુ-
નના ગલબાથી, કેટલેએક દરજજેની નાસકારક અસુખાકારીવાલું હોએ, તો
હનો શુધારો કરેછે. આદમીની જીનદગીનો જે શુધારો રેહેછે, તે
ાફકસરના પરમાંણીક ખોરાકથીછે. તેમજ વલી જાંહાં દવાઈ ખોરા-
નાં પ્રમાંણ કરતાં વધારે થાએછે, તો તે દવાની કઉઅતથી માંણસ બેજાંન
ાએછે. કેટલેએક દરજજેની દવા થોડી ખાવાથી, (માંણસને) ફાએદો
ાએછે. અને તેનાં તત્વોને પ્રમાંણ પરમાંણેની કઉઅત મલેછે. દાદારની
રફથી (માંણસને, તેની) હયાતીને સારૂ મલેલી વસ્તુમાં, ઘણુંકરીને આત-
ાને શુધારવા સારૂ, દાંનાઈછે; જેની મારફતે આતમાને લગતી સકતીઓ, તેને
ગતા ગુનાહ અને અપવીતરાઈનો ઉપાએ કરનારી વસ્તુ તરીકેછે. તેમજ
દનને તનદરૂસ્ત તથા શુધરેલું રાખવા સારૂં, દાંનાઈની મારફતે બદનને
ગતાં તત્વો, તેને લગતી બીમારી અને મોહતનો ઉપાએ કરનારી વસ્તુ
રીકેછે. તે દાંનાઈ વગર, બીજી વસ્તુથી, (આતમા અને બદનને લગતી)
ાતનો, નાસ થાઈ સકે નહી. તનને લગતો હકીમ, રવાંનને લગતા હકી- ૫૩
થીછે. અને રવાંનને લગતો હકીમ, તનને લગતા હકીમથીછે; કારંણ કે

રવાંનને લગતા મરજનું, (ઈચ્છાને પાપનું), નીવારંણ કરવામાં, ભલી ઈ
સીખવનારો રવાંનને લગતો હકીમ, જે ફાવેછે, તે (માંણસનું) બદન (તનદ
રતીની અંદર) યોગીઅ હોવાને લીધેછે. અને તનને લગતાં દરદનું નીવ
રંણ કરવામાં, જે તનને લગતાં દરદોને સાફ કરવાની કેલવણી લીધેલ
હકીમ ફાવેછે, તે (માંણસનું) રવાંન ધટતી, (ઈચ્છાને વગર ફીકર ચીનતાવાલી
હાલતમાં હોવાથીછે. આએ બેહુ (તરેહના) હકીમો, તેઓને લગત
દરદોનું નીવારંણ કરવા સારૂ, તેઓના ઓધા તથા કાંમની તરતીબને લગત
સહમજને લાએકના, પાદશાહની તરફથી મુકરર થવા જોઈએછે. એમાં, ૬
બદનને લગતા મરજનું નીવારંણ કરવાનાં મુખ્ય કાંમોછે, તે નીચે જણ
વેલી પાંચ તરેહનાંછે. પેહલ્લું—(કાંમ) અસલને (ઈચ્છાને બદનને) ત
હયાતીને, (ઈચ્છાને આતમા) ને, શુધારવાનુંછે. બીજું—(કાંમ) તત્વોં
એકસરખી હાલતમાં ચલાવવાનુંછે. તરીજું—(કાંમ) આતમા તથ
બદનના અવયો (ઈચ્છાને ભાગો) ને, તેહને લગતાં નોકસાંનથી, નવેસરથ
સુધારવાનુંછે. ચોથું—(કાંમ) જનમેલાંને ઉધારવાનુંછે. પાંચમું—(કાંમ
૫૪ અંદાંમના જોસ્સા તથા ખવાસને કાએદામાં રાખવાનુંછે. હકીમાંન
તરીકાની અંદર, બદનનાં દુઃખનું નીવારણ કરવાનાં કાંમ, દુનીઆંન
(વસ્તુઓની) ઉતપનતી કરનારાં ચેઆર ઉનસરોને, (તેને લગતાં) નોકસાં
નથી, સંભાલમાં રાખવાનું તથા બદનનાં તત્વોની અંદરથી, તેહનું સેવ
લાવનારા વંચારા અને એબને બાહેર કાહડવાનું, અને પ્રમાણીક ઉપાએથી
૫૫ તેહને સુધારવાનું અને બદનને સલાંમતી ભરેલું રાખવાનુંછે. રવાંનને
લગતાં દરદ (ઈચ્છાને પાપ) નું, નીવારણ કરવાનું કાંમ, આતમાને લગત
ચેઆર સકતીઓ* ને, સારાં કાંમ કરવા સારૂ એકબીજાની સાથે જોડેલ
રાખવાનું, તથા ગુનાહને લગતા હરીફથી તેહને જાલવી રાખવાનું, અને
માંણસની વીચાર સકતી, વાચા અને કરણીને, બુરા વીચાર, બુરા વચન
અને બુરાં કાંમથી પાછી રાખીને, સારા વીચાર, સારા વચણ અને સાર
કાંમની મારફતે, તેની સેવટની હાલતને, (ઈચ્છાને આવતી દુનીઆંને લગત
જીનદગીને), આરાસ્તગી આપવાનું, અને રવાંનનો (દોજખથી) છુટકારો
કરવાનુંછે.

---

* રવાંનને લગતી ચેઆર સકતીઓ—તે જાંન-ઓએ-અકો અને ફરેહરને
સહમજવાં.

(૧૦૮) (માંણસને) આએ દુનીઆંમાં નવી હયાતી (ઈઆને મીનોઈ દુનીઆં) ને લગતું કાંમ કરવું, તથા નહી કરવા જોગ કાંમથી દુર રેહવું, સાજાવારછે. તે વીસે ભલી દીનનો ખોલાસો.

જાંણવું કે, કીહાં કાંમ (આએ દુનીઆંમાં માંણસે) કરવાં, અને કીહાં ૨
હી કરવાં, તે વીસે આએ (નીચે જણાવેલા) બે તરીકાછે. તેમાં એક, શહ-
જીને કાંમ કરવાનો તરીકોછે. અને બીજો, વગર શહમજે કાંમ કરવાનો
રીકોછે. એમાં, જે સહમજીને કાંમ કરવાનો તરીકોછે, તેની ચેચાર રીતછે. અને
વગર સહમજે કાંમ કરવાનો તરીકોછે, તેની આઠ રીતછે. અને તે દરએ-
નો ખોલાસો, દીનની રાહે નીચે જણાવેઆ પરમાંણેછે. જેમકે, (દીનમાં) જાહેર
રેલુંછે કે; જે (ઈનસાંન), સહમજીને સવાબનું કાંમ કરનારૂંછે અને ગુનાહ- ૩
નાં કાંમ) થી દુર રેહનારૂંછે; તે દીનની રાહે, તેહનાં તે કાંમથી, યનદોની બરા-
રની પાક જાતવાલુંછે. (બીજું), જે (ઈનસાંન), સહમજીને ગુનાહ (નું કાંમ) ૪
રનારૂંછે અને સવાબ (નું કાંમ) કરવાથી દુર રેહનારૂંછે; તે દીનની રાહે
વના જેવી પાપી જાતવાલુંછે. (તરીજું), જે (માંણસ), સવાબ અને ગુનાહ, ૫
બે બંધે (કાંમ) સહમજીને કરનારૂંછે; તે દીનની રાહે, આએ પ્રકારનુંછે
, તે સવાબ કરવાએ સારો બદલો મેલવનારૂં, અને ગુનાહ કરવાએ સજા
ોગવનારૂંછે. (ચોથું), જે (ઈનસાંન), જાંણવા છતાં, નહી સવાબ, કે નહી ૬
ુનાહ, એ બેમાંનું કોઈ કાંમ કરનારૂં નથી, તે વીસે દીનમાં એમ જણા-
લુંછે કે, (તે ઈનસાંન) ગુનાહ નહી કરવાથી, ઈનસાફની રાહે કેદ
ગરનુંછે. અને જે સવાબ તેહની ફરજીઆત તરીકેનો હોએ, તે
હી કરવાથી, (ઈનસાફની રાહે) તે કેદવાલું, (ઈઆને દોનખની
જા ભોગવનારૂં) છે. વલી વગર સહમજે કાંમ કરનારાં આદમી- ૭
ોમાં, જે (ઈનસાંન), વગર સહમજે સારી ચાલચલણના વીચારથી, સવાબનું
ાંમ કરનારૂં, અને ગુનાહ (નાં કાંમ) થી દુર રેહનારૂંછે, તે વીસે દીનની
મંદર એમ જણાવેલુંછે કે, તે (આદમી), ભલાઈના એરાદાવાલું છે, તેથી
વાબ (નું કાંમ) કરવાએ, તે ચહડતો દરજો મેલવનારૂંછે. પણ જે (માંણસ),
ગર જોવે, (ઈઆને તપાસ કીધા વગર), સવાબનું કાંમ કરે તથા ગુનાહ
નાં કાંમ) થી દુર રેહ, તો તેથી, તેહને (આવતી દુનીઆંમાં) બુજોરગીનું

૮ મલવું નથી.* (બીજું), જે (માંણસ), વગર સહમજે, બુરી ચાલચલંણ
વીચાર, સાથે સવાબનું કાંમ કરનારૂં અને ગુનાહથી દુર રેહન
હોએ, તો તે વીસે દીનની રાહે જણાવેલું છે કે, તે (ઈનસાંન) બુરાદ
૯ એરાદા છતાં, (દોજખની) સજામાંથી છુટકારો મેલવાનારૂં છે. (તરીજું), દી
ને લગતા વીચાર વગર, જે ઈનસાંન બેહશતનો બદલો મેલવવા સારૂ, સ
બનું કાંમ કરનારૂં હોએ. અને તેહનીથી જે કાંઇ ગુનાહ થએલો હો
તેનો ધીકાર કરનારૂં તથા ફરીને તે ગુનાહનું કાંમ નહી કરનારૂં હોએ, તે
વીસે દીનમાં એમ જણાવેલું છે કે, તે (આદમી), સારી ચાલચલંણના વીચારે ક
ભલાઈના એરાદાવાલું છે, તોપંણ તે, ગુનાહ કરવાએ સજા ભોગવનારૂં છે. અ
૧૦ સવાબથી દુર રેહવાએ (દોજખનું) બંદીખાંનું ભોગવનારૂં છે. (ચોથું),
(ઈનસાંન) વગર સહમજે, બુરી ચાલચલંણના વીચારથી ગુનાહ કરન
અને સવાબથી દુર રેહનારૂં છે, તે વીસે દીનમાં એમ જાહેર કરેલું છે કે
(આદમી), બુરાઈના એરાદાવાલું છે, તેથી તે ગુનાહ કરવાએ ઘણી સ
ભોગવનારૂં અને સવાબથી દુર રેહવાએ (દોજખનું) સખત બંદીખાં
૧૧ ભોગવનારૂં છે. (પાંચમું), જે (ઈનસાંન) વગર સહમજે, સારી ચાલચ
ણના વીચારથી, સવાબ અને ગુનાહ, એ બેહુ કરનારૂં છે. તે વીસે દીનમાં એ
જણાવેલું છે કે, તે ભલાઈના એરાદાવાલું છે; માંટે તે (આદમી), સવાબ
વાથી બુન્દેરગી મેલવનારૂં છે. પંણ જો તે (સવાબ) ની તપાસ નહી ક
હોએતો, તે (દોજખથી) છુટકારો મેલવનારૂં નથી. અને ગુનાહ કરવ
૧૨ (દોજખનું) બંદીવાંનછે. (છઠું), જે (ઈનસાંન), વગર સહમજે ઉલટી ચાલચ
ણના વીચારે, સવાબ અને ગુનાહ, એ બેહુ (કાંમ) કરનારૂં હોએ, તો તે વ
દીનનો એવો હોકમછે કે, તે બદીના એરાદાવાલું (માંણસ) છે. માંટે સવાબ
કાંમ કરવાએ (પોતાના પેદા કરનારનો) આભાર માંનનારૂં થડતું નથી. અ

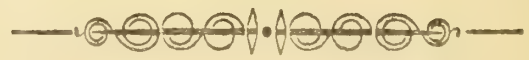
* વગર જોયે, સવાબનું કાંમ કરવાની અને ગુનાહથી દુર રેહવાની મતલ
એ સહમજવી કે, દરએક આદમી પોતાને સારૂ બીજાને ધરમનું કાંમ કરવાનું સે
અને તેહને તે કાંમ કરવા સારૂ, પોતાની તરફથી રૂપીઆ આપે, પણ તે કાંમ
કીધું છે કે નહી ? તે વીસેની તપાસ નહી કરે, અને જો તે કાંમ નહી થાઈઉં હોએ
પેલા કરાવનારા ધણીને તેહનો બેહરો મલે નહી. જેમકે એક દાખલો લઇજીએ
એક ગાંમમાં જરતોશતીઓની હાલત ઘણી કંગાલ હોએ, તેઓની હાલત સુધારવ
અને તેઓને બખ્શીશ કરવાનું કાંમ, અતરેનો એક જરતોશતી ગરહસ્થ, તાંહ
રેહવાસી એક જરતોશતીને સોંપે, અને તેહની જોસ્તજોઇ કીધા વગર તે (પહ
આપનારો ગરસ્થ) બેપી રેહ, અને પેલો શખ્સ તે કાંમ નહી કરે તો, તે કરાવના
સવાબનો બદલો મલતો નથી.

ર ચોકસીથી તે કાંમ કરવાએ, (દોનખથી) છુટકારો મેલવેઆ વગરનું અને
ાહ કરવાએ, સખત બંદીખાનું ભોગવનારૂંછે. (સાતમું) જે(ઈનસાંન ૧૩
ીને લગતી) વગર સહમજે, સારી ચાલચલંણુના વીચારની મારફતે, (સવાબ
ને ગુનાહ) એ બેહુ કાંમથી દુર રેહનારૂંછે, તે વીસે દીનનો એ હોકમછે
તે (ઈનસાંન) ગુનાહ કરવાથી દુર રેહવાને લીધે બુજોરગી ભોગવનારૂં
ને સવાબ કરવાથી દુર રેહવાને લીધે (દોનખનાં) કેદખાંનાં વગરનુંછે.
ાઠમું), જે (ઈનસાંન), વગર સહમજથી, ઉલટી ચાલચલંણુના વીચારે, ૧૪
વાબ અને ગુનાહ) એ બેહુ કાંમથી દુર રેહનારૂં હોએ, તે વીસે દીનનો
ો હોકમછે કે, તે (માંણસ), ઉલટી ચાલચલંણુના વીચારને લીધે, બદીના
ાદાવાલુંછે; તેથી તે ગુનાહ કરવાથી દુર રેહવા છતાં, (બેહેશતની) બુજો-
ી વગરનું, અને સવાબથી દુર રેહવાએ (દોનખનું) બંદીવાંનછે.

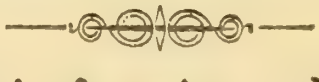
(૧૦૧) **જે માંણસો, પોતાને (આએ દુનીઆંમાં) અમરગ હાલ- ૧**
તમાં, તથા (રપન્તોમઈનીઉશ અને અંધરમઈનીઉશનાં)
પંતીઆલાંમાં, અને સઘલો વખત તેઓની તરફેનમાં,
ચલાવેછે. તે વીસે ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

જાંણવું કે, જે માંણસ, એબ આપનાર (એહરેમન) ને પોતાની ૨
દરથી દુર રાખનારૂંછે, તે પોતાને અમરગીને માટે ચલાવનારૂંછે. અને
(ઈનસાંન), તેહની દરએક હીલચાલમાં ઉલટી અકલનો ભાગ લીધા વ-
પુરતી હુશીઆરીવાલી આદતથી (આએ દુનીઆંમાં) પોતાને ચલાવના-
છે. માંણસનાં દરએક કાંમની વલાંણ, (ભલી અને બુરી બેબી ૩
તીઓની સાથે), પંતીયાલાંનો સંબંધ ધરાવનારીછે. અને તેનું
ંણ, આગલા દીનના પેશવાઓએ એવું જણાવેલુંછે કે, જે (ઈન-
ન), ભલા મીનો (ઈઝાને સ્પન્તોમઈનીઉશ) ની મારફતે, પોતાને
ાએ દુનીઆંમાં) ચલાવીને, જે આએપત મેલવનારૂંછે, તે (આએ-
), પવીતરાઈને માંટેના સવાબની મદદવાલીછે. અને જે આદમી,
ા મીનો, (ઈઝાને અંધ્રમઈનીઉશ) ના ફરેબથી, પોતાને (આએ દુનીઆંમાં)
ાવીને, જે આએપત મેલવનારૂંછે, તે (આએપત), અપવીતરાઈને માંટેના

૪ ગુનાહની મારફતે પોતાને બંદીવાન કરવાનીછે. માંટે, દાદારે તેહની હરવેઃ આગહીની મારફતે, સઘલાં આદમીઓને, પેદાએશની શરૂઆતથી, દરૂજ ઘટાડો કરવા સાથે (આએ દુનીઆંમાં) ચાલવાની સહમન આપેલીછે. કેમ તે દરૂજનો ઘટાડો કરવાનાં કામથી, (માંણુસને) સેવટના સુધારાને માં આખેરશને લગતા છુટકારાનું મેલવવું, અને તનપસીનના વખતમાં શુ પુરતાં ખોરેહ અને ચહડતા દરજાતમાં જાહેર થવું (ઈચ્યાને જણમવું)

૧ **(૧૫૦) આસમાંનની અંદર સરવેથી ઊનચી જગોએ, કે જેયાંથી દાદારે ખોરશેદને, દુનીઆંની શરૂઆતમાં પેદા કરેએા હતો, ત્યાંથી તેને કેટલી વખતે પાછું પ્રકાશવું છે? તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, આસમાંનની અંદર સરવેથી ઉનચી જગોએ, જેયાં દાદારે ખોરશેદને, દુનીઆંની શરૂઆતમાં પેદા કરેએા હતો, ત્યાંથી, તે (ખે શેદ) ને ચેઆર મરતબે પ્રકાશવું છે. અને (ખોરશેદને) તેમ (પ્રકાશવા) મતલબ, (ચેઆર મરતબે આએ દુનીઆંનાં લોકોને) દીનની સહમન આપ વીસેનીછે. દાદારે પરથમ દુનીઆં પેદા કીધી, તે વખતે ખોરશેદને આ માંનની અંદર સરવેથી ઉનચી જગોએ ઠંમ, (ઈચ્યાને હીલચાલ વગરને પેદા કરેએા હતો. અને (તેઆરપછી તે ખોરશેદને), તે સરવેથી ઉન જગોએથી, ચેઆર તબકકે, દરએક તબકકાના અરસામાં, તેની શુરજમુખી અંદર તેને વધતો જતાં, ઘણા કઉઅતદાર દેખાવે, એહે ઉતારેએા હતો. અ તેજ હાલતમાં, ખલકનાં લોકોને ફાએદો કરવા સારૂં, અને કશોકન્તના વખ શુધી તેહને હમેશાં ચાલુ રેહવા સારૂં, ચાલતો કીધોછે. તે (ખોરશેદ) દુનીઆંમાં હમેશાં ચાલુ રેહવું, સઘલી દુનીઆંને પેદાના કરનાર દાદાર કઉઅતવાલા એરાદાથી (ઈચ્યાને અશો અહુરમજદની મરજી મુજબની વલ ણુથી) છે. અને તેને પરથમ પેદા થવાની સરવેથી ઉનચી જગોમાં, (એ જે) જયાં તેહને (ખોદાએતાલાએ) પરથમ પેદા કરેએા હતો, ત્યાં પાછું આવ ખલકનાં લોકોને ફાએદો કરનારાં ફરમાંન લાવનારા (પેગમબરો) ના વખત (બતલાવવા) સારૂછે. ખોરશેદને કશોકન્તના વખત શુધીમાં, (તેની અર જગોએથી) જેટલી વખત ચાલુ રેહવું તથા જેટલી વખત, (આસમાંન

અંદરનાં) તેનાં સરવેથી ઉનચાં મકાંનમાં પાછું જવુંછે, તે તેના પેદા કર-
ારની કઉઅતના એરાદાથી (ઈઆને તે સાહેબની મરજીનાં બલથી) છે.
ારશેદનો, એ કઉઅતને લગતો એરાદો, (ઈઆને બેારશેદને તેહનાં અસલ ૩
કાંનમાં જવું અને ત્યાંથી પાછું ચાલુ થવું), એ અશો જરતોશતની
ારફતે (દુનીઆંમાં) પરસીધ થાએલી મજદીયસની દીનને ફરીને ચાલુ
વા વીસે (ની નીશાંન તરીકે) છે. અને તે(ને લગતો ૪
હલલેા એરાદો), હવે પછી જરતોશતનેા હજારેા (ઈઆને
રતોશતીની મારફતે ચાલુ થાએલી દીનની હદ), પુરી થવાના વખ-
ને લગતોછે. આએ વખતે, (સુરજને ફરવાની સ્પાટીને) મથાલેથી
સુરજને) પાછું ઉપર જવાની એક હદ, કે જે (હદ), પેહલ્લા અંદરગાહ
ઈઆને તબક્કા) ને નાંમે એાલખાએછે, તે (સુરજને) પરકાશવાનાં આસ-
માનની અંદરનાં પેહલ્લાં મકાંનમાં, (સુરજને) અટકવુંછે. અને તે તબક્કાની
અંદર ૧૦ દાહડા અને રાત શુધી તેહને રેવુંછે. (એ પછી) હેાશેદરનેા ૫
હજારેા, (ઈઆને હેાશેદરની મારફતે ચાલુ થાએલી દીનની હદ), પુરી થતી
ખતે, (સુરજને ફરવાની સ્પાટીને) મથાલેથી, (સુરજને) પાછું ઉપર જવાની
ીજી હદછે, કે જે (હદ), બીજા અંદરગાહ, (ઈઆને તબક્કા) ને નાંમે એાળ-
ખાએછે, તે (સુરજને) પ્રકાશવાના આસમાંનની અંદરનાં બીજાં મકાંનમાં,
સુરજને) વધારે કઉઅતવાલા એરાદાથી પાછું આવવુંછે. અને તે તબક્કાની
અંદર ઘણાં કઉઅત સાથે (સુરજને) ૨૦ દાહડા અને રાત શુધી રેહવુંછે.
એ પછી) હેાશેદરમાહનેા હજારેા, (ઈઆને હેાશેદરમાહની મારફતે ચાલુ ૬
થાએલી દીનની હદ), પુરી થાતી વખતે, (સુરજને ફરવાની સ્પાટીને) મથાલેથી,
સુરજને) પાછું ઉપર જવાની તરીજી હદછે, કે જે (હદ), તરીજા અંદરગાહ
ઈઆને તબક્કા) ને નાંમે એાલખાએછે, તે સુરજને પ્રકાશવાનાં આસમાં-
નની અંદરનાં તરીજાં મકાંનમાં, (સુરજને) ઘણાં વધારે કઉઅતવાલા
એરાદાથી પાછું આવવુંછે. અને તે તબક્કાની અંદર ઘણાં વધારે કઉઅત
સાથે (સુરજને) ૩૦ દાહડા અને રાત શુધી રેહવુંછે. (એ પછી) સેાસીએાશ ૭
(ની મારફતે ચાલુ થાએલી દીન) નાં ૫૭ વરસ પુરાં થાતી વખતે, (સુરજને
ફરવાની સ્પાટીને) મથાલેથી, (શુરજને) પાછું ઉપર જવાની ચેાથી હદછે, કે
જે (હદ) ચેાથા અંદરગાહ, (ઈઆને તબક્કા) ને નામે એાલખાએછે, તે શુર-
જને પ્રકાશવાનાં આસમાંનની અંદરનાં ચેાથાં મકાંનમાં, (સુરજને) ઘણાંજ કઉ-
અતવાલા એરાદાથી પાછું આવવું અને તે તબક્કાની અંદર રેહવુંછે.

કે જયાં તેહની જાતને, ખલકને ફાએદો પોહચાડવા સારૂ પરથમ પેદા કરે આમાં આવી હતી. અને શરૂઆતમાં વગર હીલચાલે રાખેઆમાં આવ હતી. આએ વખતે, કે જે વેલા સુરજ આસમાંનની અંદરના સરવેથી ઉનચ ચોથા તબક્કાની અંદર પ્રકાસ્સે, ત્યારે જે કોઇ એહરેમનને લગતાછે, તેઓને હાંણી પોહચવી, તનપસીનનું બનવું, અને ખલકને પાછું સવછ થવુંછે.

૧ (૧૫૧) **મજદીયસની દીનની ચહડતે દરજેની સહમજ, (અવસ્તાના) તરંણ ભાગની અંદર (આપણને) મલવા વીસે, (ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.)**

૨ જાંણવું કે, દીનનો જે પેહલ્લો પેશવા (અશો જરતોશત) હતો, તેણે મજદીઅસની દીનને લગતી ચહડતે દરજેની સહમજ, (અવસ્તાના તરંણ ભાગની મારફતે, જેકાંઈ ભલી દીનની અંદર બતલાવેલીછે, તે એટલા સારૂછે કે, દાત* ની મદદથી, હાત માઅ† અને ગાથા‡ ને લગત કાંમછે. અને 'હાત માઅ' ની મદદથી, 'દાત' અને ગાથાને લગત કાંમછે. તેમજ 'ગાથા' ની મદદથી, 'હાત માઅ' અને 'દાત' ને લગત
૩ કાંમછે. એ વીસેનો સહમજ પડવા જોગ ખોલાસો એછે કે, 'દાત' ની અંદ આએ દુનીઆંને લગતાં આદમીઓને, આએ દુનીઆંમાં કેમ ચાલવું, તે વીસેનું ચહડતે દરજેનું ગણેઆંણ આપેલુંછે. અને 'હાતે માંઅ' અને 'ગાથા,
૪ તેના (ઇઆને દાતના) વસીલા તરીકેછે. ગાથાની અંદર મીનોઇ દુનીઆ અને તાંહાંના રેહવાસીઓનાં કાંમને લગતું ચહડતે દરજેનું ગણેઆંણ આપેઆમાં આવેલુંછે. અને તેના વસીલા તરીકે 'હાત માઅ' અને 'દાત' છે
૫ 'હાત માઅ' ની અંદર, મીનો અને ગેતી (ઇઆને આવતી મીનોઇ દુનીઆં

---

* દાત—એ, જે અવસ્તાની અંદર આએ દુનીઆંમાં માંણસે કીહાં કાંમ કરવાં અને કીહાં કાંમથી દુર રેહવું, તે વીસેની સહમજ આપેઆમાં આવેલીછે; તે અવસ્તાના ભાગને કેહછે.

† હાત માઅ—એ પાક ઓદાએતાલા અને તેના નેક ગુણવાલી સકતી ધરાવનારા યજદ-અમેશાસ્પંદોની આરાધણા અને અસ્તુતી કરવાના તથા તેઓની હજુરમાં નેક દુઆ માંગવાના અવસ્તાનો, જે ભાગછે; તેહને કેહછે.

‡ ગાથા—એ અવસ્તાના જે ગાએણરૂપી ભાગની અંદર, પાક દાદાર અને તેહની મીનોઇ દુનીઆંને લગતાં કામની સહમજ આપેઆમાં આવેલીછે, તેહને કેહછે.

મને આએ ફાંની દુનીઆં) ના લોકોનો એકબીજા વચ્ચે સંબંધ રાખવા
ીસેના વસીલાઓને લગતું ચહડતે દરજજેનું ગણેઆંણ આપેઆમાં આવે-
ંછે. અને 'ગાથા' અને 'દાત' તેના વસીલા તરીકેછે. (એટલેજે દાતને
ગતા અવસ્તાની અંદર માંણસને આએ દુનીઆંમાં નીતી અને પરહેજ-
ારીથી રેહવાની સહમજ આપેલીછે. અને ગાથાના અવસ્તાની અંદર
ીનોઇ દુનીઆને લગતાં કાંમ અને તાંહના રેહવાસીઓને લગતી સહમજ
માપેલીછે. તેથી આદમીને જેમ આએ દુનીઆંમાં તેણે શું કાંમ કરવાં,
ોહાં કાંમથી દુર રેહવું, એ બાબત જાણવાની જરૂરછે, તેમજ તેને આવતી
ીનોઇ દુનીઆં કેહવી પરકારનીછે, અને તેઆં શુખ અને દુખ કેહવી રીતે
ાલેછે, તે વીસેની સહમજ મેલવવાની અગતછે; કેમકે એ બેહુ જાતની
સહમજ મલેઆ વગર માંણસ આએ દુનીઆંમાં કાએદાસર રેહી સકે નહી,
મને આવતી દુનીઆંનું શુખ મેલવવાને કણુ લાએક થાએ નહી. પણ
માએ ઉપલી બેહુ જાતની સહમજ મેલવવા છતાં, આએ દુનીઆંમાં
માંણસથી, મીનોયજદોની સાહેતા વગર, એકસરખી રીતે દીનનાં ફરમાંન
ુજબ, શુધરેલી હાલતથી રેહવાઇ સકાતું નથી. કેમકે, તેહની ઉપર, સ્પન્તો-
મઇનીઉશ અને અંગ્રમઇનીઉશને લગતી સારી અને માડી ગેબી સકતી-
ોતું બેંચાંણ ચાલેછે; તેથી માંણસ અંગ્રમઇનીઉશની ખરાબ વલાંણ તરફ નહી
બેંચાએ અને સ્પન્તોમઇનીઉશની તરફેનમાં રેહ તેહને સારૂ, તેણે આએ
ુનીઆંમાં ગેબી યજદ અમેશાસ્પંદોની મદદ, દોસ્તી અને તેઓનો પ્રતાપ
મેળવવા થકી, તેઓની બંદગી અને સ્તુતી કરવી જોઇએછે. અને તેમ કર-
વાનાં સાંધણ તરીકે તેને સારૂં માએના અવસ્તાછે. કે જે પઢવાથી, તે
માંણસ સાથે, યજદ અમેશાસ્પંદોની મોહબત જોડાએછે, અને તેઓની
મદદથી તે અંગ્રમઇનીઉશની વલાંણથી દુર રેહી સકેછે.) અને તેમજ અવ-
સ્તાની દરએક બંદગી જોડેઆમાં આવેલીછે.*

---

* આપણા અવસ્તામાં પેગમબર અશો જરતોશતની તરફથી જેખી બંદગી
જોડવામાં આવેલીછે, તે દરએક બંદગીની અંદર, ઉપર જણાવેઆ મુજબ 'દાત',
'હાતે માંએ', અને 'ગાથા,' એ તરણે ભાગના અવસ્તા એકબીજાની વચ્ચે પઢવા
સારૂં મુકરર કરેલાછે. જેમકે દાખલા તરીકે, વંદીદાદની બંદગીની અંદર, 'હાતે
માંએ', 'ગાથા,' અને 'દાત' એ તરણે ભાગના અવસ્તા એકબીજા વચ્ચે પઢેઆ-
માં આવેછે. તેમજ એક મરોશબાજની બંદગીની અંદર તપાસીને જોસું તો, તેમાં પણ
ઉપલી તરણે બાબતને લગતા અવસ્તા આવેલાછે. અને એજ પરમાંણે આપણા
દરએક અવસ્તાની બંદગી, ઉપલા તરંણ જાતના અવસ્તાની મતલબ વગર જોડા-
એલી નથી. માટે એવી રીતની પેગમબર જરતોશતની મારફતે દીનને લગતાં

૧ (૧૫૧) **અંધરમઈનીઉશની જે ઘાત, સ્પન્તોમઈનીઉશની પેદાએ**
શની ઉપર ગલબો કરવા સારૂ છે, તે ઘાતને દુર કરીને, દાદાર
તે(હની પેદાએશ) ને, (આએ દુનીઆંમાં) ચાલુ રાખનારછે.
તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, અંધ્રમઈનીઉશે, (તેની) ઘાતમાંની દરએક ઘાતને, સ્પન્તો
મઈનીઉસની પેદાએશ ઉપર ગલબો કરવા સારૂં કરેલીછે. તે ઘાતનો હમે
૩ સ્પન્તોમઈનીઉશ, તેની પેદાએશથી ઘટાડો કરેછે. અને આએ (નીચે જણાવે
પાંચ તરીકાથી, સ્પન્તોમઈનીઉશ, તે(ની પેદાએશ)ને તે (ઘાત)ની ઉપર, (ઈઅ
૪ તે ઘાત હોવા છતાં), ચલાવનારછે. જેમાંનો પેહલો તરીકો, અંધ્રમઈનીઉશ
ઘાતનો એક રીતનો ઘલબો, જે (વસ્તુ)ની ઉપર થએલો હોએછે, તેહને
કરવાનોછે. એટલા વાસતે કે, અંધ્રમઈનીઉશનું કાંમ હરીફ તરીકે, ખાલે
ગરમીની અંદર, સરદીને પોહચાડવાનું, અને ખાલેસ તરાવતની અં
સુકાસને પેવસ કરવાનુંછે. અને તેનો એરાદો સરદીની મારફતે ગરમી
અને સુકાસની મારફતે તરાવતનો, અંત લાવવાથી, ભલી જીનદગી ધરા
નારાઓને વગર તેજના કરવાનો, ખલકને નકામી કરવાનો અ
લોકોને (દુનીઆંમાં) ચાલુ રેહવાથી અટકાવવાનોછે. સ્પેન્તો મ
નીઉશ, ખાલેસ ગરમીની સાંહાંમણે દુશમનીથી પોહચનારી સર
જે તરાવતને હાંણી પોહચાડનારીછે, તેને અટકાવનારછે. તથા ખાલે
તરાવતની સાંહાંમણે પોહચનારો સુકાસ, જે ગરમીને ખરાબ કરનારો
તેનો અટકાવનારછે. જાંહાં, તરાવતની સાથે સરદીનું, અને સુકાસ
સાથે ગરમીનું ભલવું થાએચ, તાંહાં (દમનું) બંધ થવુંછે. (કેમકે), ગરમી
દુશમન તરીકેની સરદીને, ગરમીની ઉપર (વધી) જવાથી, (બદનની) અ
ગરમી રેહતી નથી; તેથી બદનને મદદ કરનાર તરીકે, તરાવત સાથની

આદાઈ ગણેઆંણુથી જોડાએલી બંદગીને, આપણુ જરતોશતીઓએ ખરી
આદાતાલાની પસંદગી ભરેલી બંદગી ગણવી જોઇએછે. અને જાંણવું કે,
બંદગી ખરા એતેકાદથી કરવાએ, દરએક જરતોશતીને સારૂં, આવતી દુનીઆ
નેજાત અને સુખનો મારગ ઓલો થવાનોછે. બાકી હાલમાં કેટલાએક સહમત
હદથી બાહેર ગએલા જરતોશતીઓ, પોતાને મનગમતાં લખાંણો કરીને, તેને આ
એતાલાની અવસ્તામાં જોડાએલી બંદગીની જગોએ, જરતોશતીઓને પઢાવવ
કુશેશ કરેછે, તેમાં તેઓ પોતે ઠગાએછે. અને તેથી તેઓ, પાક આદાએતાલ
તકસીરવાર થાએછે. અને પેગમબર અથો જરતોશતની બદ દુઆ મેલવેછે.

ાં એકસરખાં પ્રમાંણવાલી સરદીછે. તેમજ સરદીના દુશમન તરીકેની ૬
ીને સરદીની ઉપર (વધી) જવાથી, બદનની અંદર સરદી રેહતી નથી;
બદનને મદદ કરનાર તરીકે, તેમાં ગરમીની સાથે તરાવતનાં એકસરખાં
ણવાલો સુકાસછે. અને તેએનો સંબંધ, (બદનના) સુધારાને માંટેનો
બદનની અંદર ગરમી અને તરાવતનો મેલાપ રેહવાથી, બદનનો
રો થાએછે; અને તેથી જીનદગીને ઘણીજ કઉઅત અને તવાંનાઇ
છે. અને તેથી અંધ્રમઇનીઉશ, અહુરમજદની પેદાએશનો અટકાવ ૭
ા સારૂં, તેહને લગતી વસ્તુની બનાવટ કરવાના એરાદામાં, નીરાસ થાએછે.
ન્તોમઇનીઉશનો) બીજો તરીકો, જે કાંઇ પેદાએશની અંદર, દરૂજને ૮
મીનજશ ભરેલાં કામો કરવાની રીતછે, તેથી પેદાએશને ભલી ઇચ્છાની
કરવાનો અને તેહને ફાએદેમંદ બનાવવાનોછે. એ પરમાંણે કે, પેદા-
ની અંદર, જે કાંઇ એધ્રમનીઉશની સરદી અને સુકાસનો મેલાપ હોએ
તે પેદાએશને સ્પંન્તોમઇનીઉશ, તેજ આપનારી ગરમી અને તરાવતના
પની ફાએદાકારક મદદ કરનારોછે. વલી એ કારંણ ઉપરથી દેખઇતુંછે ૯
જેમ હયાતી વાલી જાતનો અંદરથી, સ્પન્તોમઇનીઉશની ગરમીને, એબ
નાર (એહરેમન) ની તરફની સરદીનો વધારો થવાથી, નીકલી જવુંછે.
પરમાંણે ગરમીના સાથી તરીકેની તરાવતને, (એબ આપનાર એહરેમ-
તરફના) સુકાસ (ના વધારા) થી, નીકલી જવુંછે. પણ પ્રમાંણીક
ાથી, માંણસ જાતને તેને લગતા ભલા ફાએદાનું પાછું મલવુંછે. અને
નામીનો), દરૂજનાં દુરગણી, એબવાલાં અને ધાતના કામથી, દાંનાઇની
ફતે, માંણસને ઘણો ફાએદો પોહચાડેછે. તરીજો (સ્પેનામીનાનો) તરીકો, ૧૦
ણસને) આલાએશ ભરેલી હાલતમાં લાવવા સારૂં, (આએ દુનીઆંમાં)
ધાત થવા છતાં, (માંણસની હયાતીને) ચાલુ રાખવાનો તથા તેહનો સેલ-
(આએ દુનીઆંમાં) ચલાવવાનોછે. જે (ધાત), ખલકનાં લોકો ઉપર
દમ, એકજગોએ અને એક વખતે પોહચેછે; જેમકે (દાખલા તરીકે)
ઇતુંછે કે, અંધ્રમઇનીઉશ તેહની જલેમીને લગતા બુરા લોભને, તેમજ
બદીઓને, એકની મારફતે, (એટલે જે ઉલટી અકલના વસીલાથી), સધલા
બોલનારા લોકો ઉપર, સધલે વખતે, સધલી જગાંઓ અને સધલાં
રામાં નાંખેછે, તેને (સ્પન્તોમઇનીઉશ), તે લોકોથી દુર કરેછે. અને તેઓને
દામાં રાખીને, સારા દેખાવવાલા બનાવેછે. (સ્પન્તોમઇનીઉશનો) ૧૧
ા તરીકો, જે કાંઇ ધાત લોકોને ખરાબ કરવા સારૂં દરૂજ કરેછે, તે

ધાતને પાછી તે દરૂજની ઉપર ફેરવવાનોછે. જેમ દુશમનોના ગુરૂજ
તેઓનું, (ઈઆને દુશમનોનું), માથું ભાંજવામાં આવેછે; તેમ દેવ
(હથીઆર) દરૂજથી, દેવને માર ખાવોછે. જેમકે દેવની મરજી મુજબ
કાંમ કરનાર અફરાસીઆબને, દરૂજથી (ઈઆને તેનાં પાપથી) ઈજા પોહ
૧૨ હતી. અને તેમજ જેમસ્તાંનથી ખફસ્તરોને ઈજા પોહચેછે. તેમજ દાદાર
ક્રશોકન્ત કરવાના વખતમાં, અંધ્રમઈનીઉશે કરેલા લોભથી, અંધ્રમઈનીઉશ
પોતાને પાછું ફરવા સારૂં, તથા તેહના સઘલા કાંમદારીઓને ગરક જ
તથા તેઓને હાંણી પોહચવા અને પરેશાંન થવા સારૂં, (દીનમાં) જણાવેલું
૧૩ (સ્પેનામીનોનો) પાંચમો સરવેથી સરશ તરીકો, દાદારની તરફથી (તેહ
પેદાએશને) સંપુરંણ સહમજથી ચલાવવાનો, તથા પુરતાં બલથી ક્રશોકન્ત
વખતમાં દરવંદ (એહરેમન) નાં સઘલાં પાપી કઉમતને વગર તેજનું ક
વાનો અને પાપી સકતીઓનું મુલ (જે અંધ્રમઈનીઉશછે તે)ને, (તેને લગ
હસ્તી વગર ખરાબ થવાનો તથા પાછો તેને બીજી વખત નહી શુધરવાને
ભલી દીનની અંદર જાહેર કરેલોછે.

૧ (૧૫૮) આદમીઓએ દશતુરાંન દશતુરને માંન આપવાની, અ સરવેથી વડા એક દશતુરના કેહવાને કબુલ રાખવાની જરૂર વીસે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, ભલી દીનની સહમજ આપનારા દશતુરાંન દશતુર
આદમીઓએ માંનવો અને તેહને તેઓની દીનનો આસરો આપનારા સ
રવેથી સરસ હાકમ તરીકે, તેમજ તે દીનની સરવેથી ચહડતે દરજ્જેન
૩ નીશાંન દાખલ ગણવો સજાવારછે. આદમીઓની અંદર જે મજદીઅસન
દીનનો તાબેદાર હોએ, તેણે પોતાનાં મકાંન-મોહલ્લા, ગાંમ, અને શેહરના વ
ધરમગુરૂ તરીકે તેને ગણવો. અને મજદીઅસની દીનના તાબેદારોમાં,
ભલી દીનવાલા અથોરનાંનો હોએ, તેઓએ તેને, પોતાના સીનગાર અ
ચલકાટ તરીકે સહમજવો. જેઓ અરથેશતાર હોએ, તેઓએ તેને પોતાન
પેહલવાંની બખ્તર તરીકે ગણવો. જેઓ વાસ્તેયોશ (ઈઆને ખેડુત) હોએ
તેઓએ તેને પોતાની ખેતીનાં પુરતાં શુખ તરીકે માંનવો. અને જેએ

ખ્શ (ઈચ્છાને સારો વેપાર તથા ઉદ્દીએાગ કરનારા) હોચ્એ, તેચ્એાચ્એ તેને,
ાના પેહડવાના પેાશાક તરીકે સહમજવેા.* અથેારનાંનેાની અંદર, જેચ્એા ૪
મને લગતી) કેળવણી લેનાર અને કેળવણી આપનાર હેાચ્એ, તેચ્એા અથેા-
નેાનાં બદનની ચાંમડી તરીકે છે. જેચ્એા મેાબેદ અને દસતુર તરીકે હેાચ્એ,
ા અથેારનાંનાં હાડ અને બુદ્ધિ તરીકે છે. અથેારનાંનેાની અંદર જેચ્એા
ીજ એાત્તમ ભલાઈવાલા હેાચ્એ, તેચ્એા અથેારનાંનેાના દેલ અને જેગર
કે છે. અને તેચ્એામાં જે, ખલકનેા સંભાળ લેનારા પાદશાહનાં કરતાં
ડતે દરજ્જેનેા હેાચ્એ, તે અથેારનાંનેાનાં (શરીરનાં) ગદુદ તથા સાંધા તરી-
છે. માંટે તેચ્એાચ્એ, (ઈચ્છાને મજદીચ્અસનાંનેાચ્એ), તે જુદી જુદી પદવી
ા અથેારનાંનેાને ચહડતે દરજ્જેના ગણવા. અને પેાતાને વાસ્તે દરચ્એક
ી તથા હલાકી (ઈચ્છાને સુખ તથા દુઃખ) તેચ્એાની મારફતે સહમજવું.

---

* ઈજદશનેના ૧૪ મા હાના પાક અવસ્તામાં આપણા પેગમબરે નાચે લખી
ુાવેલી સેફત અને ગુણવાલા અથેારનાંનને દસ્તુરાંન દસ્તુર તરીકે પસંદ કરેલેાછે.

'જે મજદીચ્અસની દીનને લગતી સરવેથી સરસ સહમજથી અથેારનાંનેાને
ીજ સારી કેલવણી આપનારેાછે, તેને હું અથેારનાંનેાનેા વડેા કેહુંચ. અને જે
મેશાસ્પંદેાની ઘણીજ ફાચ્એદા ભરેલી દાંનાંઈવાલેા (ચ્એટલેજે યજદ અમેશાસ્પં-
ી ગેખી બેશારત મેલવનારેા), ઘણું સાચ્ચું બેાલનારેા, ઘણી મદદ મેલવનારેા
ને (લેાકેાને) અતી અંત અકલ આપનારેાછે, તેને અથેારનાંન, અરથેશતાર
ને આબાદી કરનારા વાસ્ત્રીચ્એાશની મજદીચ્અસની દીનને લગતી ઘણી સરસ
નત તરીકે તથા તેચ્એાને વડા ધરમગુરૂ તરીકે ગણું ચ્ય અને તેને લગતું માન આપું ચ્ય.'

આચ્એ ઉપલા અવસ્તામાં આપણા અશેા પેગમબરે દીનના દસ્તુર તરીકે બે
હની સકતીવાલા ગરહસ્થેાને ગણેચ્આછે; તેમાં એક દીનનેા એલમ સીચ્એલા અને
એલમ બીજાને સીખવનારા શખ્સને અથેારનાંનેામાં વડેા ગણેચ્એાછે. અને
ના એલમ ઉપરાંત જે દસ્તુરમાં રીચ્આજતની મદદથી યજદ અમેશાસ્પંદેાનેા
ંધ હેાચ્એ અને તેથી તેહને જે કાંઈ ગેબી બેશારત મલેછે, તેવા એજમતી દસ્તુ-
પેહલ્લાના કરતાં ચહડતે દરજ્જેનેા ગણેલેાછે. અને આચ્એ છેલ્લી પદવીવાલા
ુરેામાં, દસ્તુરાંન દસ્તુર આદરબાદ મારાસ્પંદ અને અરદાચ્એવીરાફ સેવાચ્એ
જચ્એા આપણને જણાચ્એલા નથી.

૧ (૧૫૯) **આદમીઓએ, પાદશાહનાં ફરમાંનોને કબુ રાખવાં, અને (તે મુજબ) પોતાને (આએ દુનીઆંમાં) ચલાવવાં સજાવારછે. તે વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાંણવું કે, આદમીના આતમાની ઉપર હકુમત કરનાર તરી તેહનું પોતાનું ખાલેસઅન્તકરંણ છે. અને તેહનાં અન્તકરણની ઉ હોકમ કરનારી, તેહની નેક અને બદને પીછાંણનારી અકલ છે. અને બેહુની સાથે, (માંણસને) પુરતી રીતે આબાદ રાખનારી ઈચ્છાવાલી અહુ મજદની દીન છે. (આએ) તરંણ ચહડતે દરજેની દરએક (વસ્તુ) ઉપર, ખલકનો સંભાળ કરનારા પાદશાહનું ફરમાંન, પુરતી મોહે રાઈવાલું છે. માંટે (મજદીઅસનાંનોએ) પોતાનો આતમા, બદન અ આએ દુનીઆંની દરએક દોલતને, તે (દીનદાર પાદશાહ) ની તાબેદા તથા હોકમ તલે રાખવી. અને કાળજી રાખીને, પોતાને નીતીની અં ચલાવવું. તથા સઘળા લોકોએ દરએક ગુનાહને સારૂ, પોતાને કેદ અંદર, (ઈઆને હદમાં), રાખવું. અને કઉઅત આપનારાં સઘ સવાબનાં ઓત્તમ કાંમો કરવાં.

૧ (૧૬૦) **મજદીઅસની દીનના (હાતેમાંથર-દાત-અને ગાથા લગતાં) તરણ તરેહના અવસ્તા, એકબીજાને લગતી મતલબને જાહેર કરનારા છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખાલાસો.**

૨ જાંણવું કે, ગાથાના વચનોની સહમજ, હાતમાંથ્રા અને દાત (ના અવસ્તા) થી છે. અને હાતમાથ્રા અને દાતના અવસ્તાની સહમ ગાથાના કલાંમોથીછે. અને તેનું કારણ એ છે કે, પાક ખોદાએતાલા તરફ બુરો વીચાર ધરાવનાર તથા તે સાહેબનાં ફરમાંનને તોડનારને સા જેમ હાતેમાથ્રા અને દાત (ના અવસ્તા) માં ઘણાએક હોકમો અને ઘણ એક ઘટતી સજા જણાવેલીછે; તેનું કારણ ગાથાની બાધણીવાલા અવસ્તા

ંદર એવી રીતે જણાવેલું છે કે:—તે ભલાઈનો માલેક (પાક ખોદાએતાલા),
ીઆંના જે માલેકો તેહના હોકમને તાબેએ રેહનારાછે, અને સઘલા
કોને તેની (ઈઆને પાક ખોદાએતાલાની) માફક રાખનારાછે, તેઓને,
ાન જે લોકો તેવા માલેકોના ફરમાંબરદાર અને તાબેદારછે
ોને, તેઓની તેવી ઈચ્છાનો ચહડતે દરજેનો બદલો બખશનારછે.
ને જે માલેકો, પાક ખોદાએતાલાની તાબેદારોમાં રેહીને દુનીઆંના લોકોની
તને તથા તેઓની દોલતને, પાક ખોદાએતાલાના હોકમ મુજબ રાખ-
રાછે, તેઓની નાફરમાંની કરનારા તથા તેઓની તરફ બુરો વીચાર રાખના-
ોને, તેઓનાં તે કાંમથી, (બેહુ) દુનીઆંમાં કોઈબી પરકારનો ઈનસાફ કે
ઈબી ચીજની બખશેશ મલવાની નથી; પણ તેના બદલામાં તેઓને (બેહુ)
ીઆંના લોકોથી દુઃખ ભોગવવું છે. હાતેમાઅ અને દાત (ના અવસ્તા)
જાહેર થવું, ગાથાના વચણોને સારૂં છે. અને ગાથાનાં પ્રમાંણવાલા
વસ્તામાં, આએ મતલબ જણાવેલીછે કે, જે સચાઈથી ચાલનાર (ઈનસાન)
તેહને, તયારપછીના વખતમાં, (ઈઆને આવતી દુનીઆંમાં) નોકસાંન
હુચવું નથી. હાતમાંઅ (ઈઆને પાક દાદારની બંદગી તથા તેની નુરી
ાએશની સ્તુતી કરવા વીસેના અવસ્તા) ની ઉતપન્તીનો સબબ, (દીનની
ંદર) એમ જણાવેલોછે કે, જેમ હુજાર ગણું લશકર તેના સાચ્ચા માલેકની,
ે લગતી સચ્ચાઈનાં પ્રમાંણથી મદદ કરેછે, અને તેને નોકસાંનથી
ાવી રાખેછે; અને તેથી તેની જાતને નોકસાંન પોહચતું નથી. તેમ હાત
અ, સાચ્ચી દોનવાલા શખ્સની મદદ કરેછે.† અને જેમ (માંણસને)
ા વીચારવાલા (અંધ્રમઈનીઉશ) ની એબવાલા ગુનાહોથી, તેહને લગતી
જા કરવાએ વગર ધાસતીનું બનવુંછે. અને તેથી તેને ઈજા થવી

† 'અહુરમજદ યશત' ના પાક અવસ્તામાં અશો અહુરમજદે, તેહનાં
મની હમેશાં ઈમ્દાદ કરનાર શખ્સનાં સઘલાં દુઃખને ટાલવાની આપણા
ામબરને કબુલાત આપેલીછે, અને તેમાં તેણે જણાવીઉંછે કે:—

[illegible]

નથી. તેમ માંથી, ગુનેહગારોની સજાને પાછી ફેરવવી, (એટલે જે માણ
સની તકસીરનું નીવારંણ કરવું) છે.‡ વલી 'ગાથા', મીનોઇ (દુનીઆંની
સહમજ ધરાવવાને લીધે, (ગેતી અને મીનોની) વચ્ચેના 'માંથ' ના (અવ
સ્તા) ઉપર, તથા ગેતીને લગતી દાનાઈવાલા 'દાત' ના અવસ્તા ઉપર
વધારે ચહડતા દરજાવાલાછે. તેથી 'દાત' અને 'માંથ' ના અવસ્તાની
અંદર ગાથાને પઢવાનું અને 'ગાથા' ની સાથે 'હાતમાંથ' અને
'દાત' ને પઢવાનું કારંણ, (માંણસનાં) બેચાજારપણાંને સારૂં દેખઈતુ
(ઇચ્છાને જરૂરનું) છે.

૧ (૧૫૫) દુનીઆંને લગતા સરવેથી સારા અને સરવેથી બુર વખતની નીશાંની તથા તે દરેક (વખત) ને લગતી ચેચાર આચેપત વીસે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, દુનીઆંમાં સરવેથી સારા વખતનું વીચારવું, દીનના તાબેદારોની દાંનાઈની મારફતે, સઘલાં આદમીઓનો ખવાસ ઘણો સારો બનવાએછે. અને તે (દીનની) દાંનાઈની મારફતે શુધરેલા અને સમરેલ વખતનું ફલ (ઇચ્છાને પરીનાંમ), દરએક સારા ગુણ, ભલાઈ, આબાદી અને પુણને લગતુંછે. અને તે સઘલા તરીકા, આએ દુનીઆંને લગતી તેમ

---

૦ .ક્ષેમમમમ. ક્ષમમમ. ક્ષમમ. ક્ષમમમ. ક્ષમમમ. ક્ષમમમ. ક્ષમમમ. ક્ષમમમ. ક્ષમમમ. ૦

૦ .ક્ષેમમમમ. ક્ષમમમ. ક્ષમમ. ક્ષમમમ. ક્ષમમમ. ક્ષમમમ. ક્ષમમમ. ક્ષમમમ. ક્ષમમમ. ૦

એ સપીતમાંન જરતોશત! જે કોઈ તનોમંદ દુનીઆંની અંદર મારાં તે (ઇચ્છાને ઉપર કહેલાં), નાંમોને રાત અને દાહડા ગણીને પઢે, (એટલે જે તેન વેરદ કરે). તે દાહડા અને રાતની અંદર, બુરા 'હેશમ' નો બદ વીચાર તે મરદને નોકસાંન નહી કરે. અને તેને મકરાજ, ગોફન, તીર, તલવાર ગરજ અને ફતરથી કસ્સું નોકસાંન નહી થાએ; કારંણ કે, જેમ હજામરને એક મરદની ઉપર નેગેહબાંની રાખેછે; તેમ એ મારાં નાંમો, ઉલટી અકલવાલ ગેબી દરજથી, અને વેર રાખનારા એહરેમનથી, તથા અંઘ્રમઇનીઉશની તરફ થી (માણસને) હાંણી પોહચાડનારી સઘલી બદીથી, તે શખ્સનો સંભાલ કરેહે

‡ માંથ્રથી ગુનેહગારોની સજાને પાછી ફેરવવી—તેની સહમજ એછે કે કેટલાએક ગુનાહઓનું નીવારણ, આપણી દીનનાં ફરમાંન મુજબ, તેને લગતી મુકર કરેલી બંદગીઓથી, પસ્ચાતાપ કરવાએ થાએછે.

નોઇ દુનીઆંને લગતી નેકી અને શુખવાલાછે. અને ઘણાજ બુરા વખ- ૩
ું વીચારવું, સઘલાં આદમીએાની સજા ભોગવવા જોગ આલુદગી ભરેલો
દી ધરમની ખાસીઅતોથીછે. અને તેનું ફલ ખરાબી અને ઘણીજ
કારીને લગતા વખતનુંછે. અને તે (ધરમને લગતી) બુરી બુદ્ધિ અને બીજી
ોથી, આએ દુનીઆંનાં લોકોની દરએક (આએપત), ખરાબ ચાલચલણ,
ાઇ, કંગાલીઅત અને પાપને લગતીછે. અને તેથી (માંણસોને) મીનોઇ
ીઆંને લગતું દુઃખ અને હલાકીછે.

(૪૪) **જાંહાંબી બદકારીનો ઘણો વધારો હોએ, તાંહાંથી તેનો** ૧
ઘટારો કરવા સારૂં (દીનમાં) ફરમાવેલું છે. તે
વીસે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, અહુરમજદની પેદાએશની અંદર, (તે પેદાએશનો) ૨
ણી પોહચાડવા સારૂ દરૂજ, (ઇઆને અંધ્રમઇનીઉશ) થી, બદી પેવસ
મેલીછે. તેથી, દાદાર અહુરમજદ, પેદાએશની શરૂઆતથી (તેનાં) શેવટશુધી,
ાની પેદાએશને, તેને ખરાબ કરનારા દરૂજની ઉપર, ફતેહમંદ કરનારછે.
ને સઘલાએાને બદીથી શુધારનારછે. કારણ કે, તે સાહેબ પોતે, તેની અગમ
દ્રથી વાકેફછે કે, આખેરને વખતે ભલી કઉઅતવાલી પેદાએશથી, દરૂજની
તીનો (ઇઆને અંધ્રમઇનીઉશનાં બુરાં બલનો) નાસ થવોછે. પણ દરૂજને
માને અંધ્રમઇનીઉશને), તેનો સેવટે નાસ થવાની ખબર, શરૂઆતમાં
વચલા વખતમા પડવાની નથી. બલકે આખેરના વખતની નજદીકીમાં,
ારે તેની ઘણીએક બુરી સકતીએાનો નાસ કરેઆમાં આવસે, તેયારે
તેનો વખત પુરો થવાની સહમજ પડસે. અને તે વખતે નાંઉમેદીથી તે
આંમાં પોતાનાં સઘલાં સખત બલથી કુશેશ કરતો જણાસે. (પણ) વખત
થવા પછી દુશમનોની શઘલી કુશેશ કરેલી ફોકટ છે. કેમકે તે વખત,
ીનદાર નેક લોકોને, આતશી કઉઅત (ઇઆને યજદી ખોરેહ) ના સંબંધથી,
રે ચલકાટવાલી કઉઅતના બનાવવાનોછે. દરૂજના ઘણા બુરાં જોરનો ૩
ડો થવાના વખત પછી, તેનાં બુરાં બલને જેમ શરૂઆતમાં દોડવું હતું,
ને તેહની સઘલી સકતીએાને જોલમ ગુજારનાર થવું હતું, તેમજ તેને
વચલા વખતમાં જે કાંઇ ઘણું બલવંત બનવું હતું, તેમ તેને (તે વખ-
ાં) પાછું બનવું નથી.

(૧૫૮) આદમીની અંદર (યજદાની) ભલી યાદ, હમેશાં કરવાને જે મારગ વીચાર શકતીથીછે, તે વીચાર શકતી તેની અંદર અંધ પડવાથી, તે ભલી યાદ કરવાને લગતો સારો ખયાલ, તેનામાં મુતલક રેહતો નથી. તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, આદમીની અંદર હમેશાં સવછ નેકીનો વીચાર હોએછે. ત્યા
જેઆરે હલાકીને લગતો વીચાર પોતાનું મકાંન કરેછે. તેયારે તે (ઈનસાં
માં જે કાંઈ હમેશાં ભલી યાદ કરવાનો વીચાર હોએછે તે, તેનામાં મુત
લક રેહતો નથી. અને તેથી તે આદમી, હમેશાં નેકી વગરની હલાકીવાલ
રેહછે. તેનાં (દીલ) માં ઉલટા વીચારે મકાંન કરવાથી, તેનામાં સારી યા
કરવાનું મુતલક રેહતું નથી. જે આદમી, તેહને લગતી હલાકી વગર
અને સધલી નેકી સાથનુંછે, તે ઓત્તમ બેહસ્તનાં મકાંનવાલુંછે. અ
જે આદમી, નેકી વગર, સધલી હલાકી વાલુંછે, તે સરવેથી બુરાં દોજખ
વાલુંછે. આએ બેહુ મકાંન (ઈઆને બેહશત અને દોજખ) ની વચ્ચે, ગેત
(ઈઆને આપણાં હાલનાં રેહઠાંણુવાલી દુનીઆં) છે. તેમાં જે ઈનસાં
અંધકાર વીચારવાલું (ઈઆને શેતાંની મારગ ઉપર ચાલનારૂં) છે, તેને
ઉતારો તાબેદારીવાલાં (દોજખનાં) મકાંનમાંછે. જે મેહમાંનનો વીચાર
તેનાં અસલ વીચારની વીગત મુજબ, તે મકાંનમાં જનમ લેવાનો હોએછે
કે જે જગો, વગર શુખની અને ઘણી ધાતવાલીછે. તો, તાંહાં તે જાએછે
અને જે મેહમાંનનો વીચાર, તેનાં અન્તકરંણના વીચારની વીગત મુજ
જણમ લેનારાં ફાએદેમંદ કાંમો અથવા બીજા તેવાજ સબબોને લગતે
હોએછે. તો, તે (આદમી) વગર ચલકાટ અને ઘણી ધાતવાલી જગ
સેવાનાં, ચલકાટ ભરેલાં બેહસ્તનાં મકાંનમાં જાએછે. કે જે વગર ધાતનુ
મકાંન, ઘણું કરીને યજદાંની હમેશાં યાદ કરવાને લગતુંછે. અને તે વગ
ચલકાટવાલાં તથા ઘણી ધાત સાથનાં (દોજખનું) મકાંન નથી; પણ તેથ
ઉલટું તેના અસલ જનમવાલી (યાને પાક બોદાએતાલાએ જાંહાં બેહુલ્લ
તેહનાં રૂહને પેદા કરીઉં હતું તે) જગોછે. જે શખસની વીચાર શકતીમ
દીનને લગતી દાંનાઈનો મારગ હોએચ, અને તે અહુરમજદી વીચારવાલે
હોએચ, તો તે ચલકાટવાલું અને વગર ધાતનું મકાંન મેલવનારોછે. વલ

શખ્સનો વીચાર, તેની જનમ ભોમીમાં પોતાને પોહચાડવાથી ઉલટો
ેછે, તો તે શખ્સ, તેહની જનમભોમીને સારૂ ખાંમી ભરેલો હોવાથી,
ું મકાંન, વગર સુખવાલી અને ઘણી ધાતવાલી (દોજખની)
વાલુંછે.

(૧૧) પસંદ કરવા જોગ સારી કીરીઆવાલાં ધરમી કાંમોછે. અને (તેથી) ઊલટાં, નરસી કીરીઆવાલાં, બુરાઈ અને જાકુઈને લગતાં કાંમોછે. તેનું નીવારંણ કરવાના ઉપાએ વીશે, ભલી દીનને લગતો બોલાશો.

જાંણવું કે, પસંદ કરવા જોગ, સારી કીરીઆવાલાં ધરમી કાંમોછે. ૨
ને તેથી ઉલટાં, નરસી કીરીઆવાલાં બુરાઈ અને જાકુઈનાં કાંમછે. અને
નીવારંણ આએ પ્રકારેછે કે, જેકોઈ, દાદાર અહુરમજદનાં અને
શાહનાં ફરમાંનની ઉપર ઓસ્તવાર રેહીને, ધરમી કાંમ કરનારો હોએછે,
મકાંન, બદન અને પોશાક, દરએક તરેહની રીમનીથી, દીનનાં ફરમાંન
ાંણેનું, (ઈઆને પાક), અને બદબોઈને ટાંકી નાંખનારી તથા દરૂજને
નારી ફતેહમંદ ખુશબોઈવાલું હોએછે. અને તે (પાક) મકાંનમાં, યજ-
ી યજશને કરનારા ભલા લોકો, તેઓનાં નેક દીનને લગતાં, અથોરનાંન-
ને લગતાં, ખુબી ભરેલાં મનથી વીચારવાને લગતાં, અને સાચ્ચું બોલવાને
તાં, નાંમદારી ભરેલાં, નેક કાંમો કરવા સારૂ, ઘણીએક રોશનીવાલી, પાક
ખુશબોદાર વસ્તુને લેઈ જાએછે. ધરમી અને પાક આદમીઓએ, હમેશાં
થી દુર રેહવું. તથા તેઓએ દેવના તરીકાને લગતી, બુરી કીરીઆવાલી
ઈથી તથા બુરાઈ ભરેલાં કાંમથી, હાંણી પોહચાડનારા એહરેમનની સ્તુતી
કરવી. અને ઘણીજ બેમાલુંમ રીતે પોહચનારી રીમની તથા
ંગીને, પોતાનાં મકાંન, બદન અને પોશાકથી, દુર રાખવી. (કારંણ કે),
, (ઈઆને મુરદાંને લગતી વસ્તુ), અને અહેર, (ઈઆને મુરદાંને
તી પ્રવાઈ તથા શુકી ચીજ) ને પસંદ કરનારાં આદમીથી, યજદો
ીર અને દેવો ખુશી થાએછે. દેવની પ્રસ્તેશ કરવાની બુરી

દીનથી, તથા જુહું બોલવાનાં ઉલટાં મનવાલા વીચારથી, અને ઉલટાં કાંમે
કરવાથી, આદમીઓ દેવપ્રસ્તી ઉપર ઈમાંન લાવનારાં અને પોતાન
કાંમમાં દેવોની નાંમ બ નાંમ યાદ કરનારાં થાએછે. અને તેથી તેઓ, બુર
નાંમદારીવાલાંછે. જાદુઈને સારૂ નસા અને બીજી દેવને લગતી સધલી વસ્તુ
૩ પસંદ કરનારૂ આદમી, જાદુગરોનું સરદારછે. આએ (બે તરેહનાં આદ
મીઓ) માંનાં દરએકને પીછાંણવું, એ અકલને લગતા ઉપાએથીછે. અને તે
આએ રીતેછે કે, બેમાંથી જે ધરમવાલો, (ઈસ્લામને મજદીઅસની દીનનાં ફરમાં
પરમાંણે ચાલનારો) શખ્સછે, તે ગરમ આતશમાં કાંમ કરનારાઓ, (એટલેજે
જેઓ તાવેલાં કાંસાની અંદર ચાલનારાછે, તેઓને લગતી તકરારથ
જુદોછે. (કેમકે) તે આતશી વસ્તુથી તેની જબાંનને, અને તે આતશન
ચાહથી તેના પગને, ડાહાગવું નથી. પણ કોઈબી રીતની આતશન
સોજશ તેહને નહી લાગવાથી, તે આતશની ચાહ તેને એક નુરવાલી ચીન
તરીકેછે. વલી જો તે (તાવેલી ધાતુની ગરમી), તે આદમીનાં બદનને સજા થવા
જોગ તથા દુઃખ આપવાજોગ લાગેછે, તો તે તેનાં ખોટું બોલવાના છુટકાર
તરીકેછે. અને જે લોકો પોતાની જબાંન તથા હીલચાલથી પાકીવાલાછે, તેઓને
(તે વેલા) કોઈ પરકારનું કેદખાંનું નથી. વલી જે કોઈ જાંણીજોઈને દરૂજ તથ
દેવની આરાધના કરનારાછે, તેઓની છાતી, જબાંન અને પગની ઉપ
(ખોદાતાલાની તરફની) બેઈમાંનીની નીશાંણનું દેખાવું છે. અને આએ
(સજાને લગતા) બંદોબસ્તથી, (એટલેજે તાવેલાં કાંસાંની ધાતુમાં ચલા
વવાથી), બેહુ તરેહના ધરમી લોકો, (એટલેજે અશો અને દરવંદ)
તે ખોદાઈ સકતીનાં કાંમથી, દેખાવમાં સેતારાના જેવા (ઈસ્લામને ચલ
કાટ ભરેલા) થાસે. આએ (બે તરેહના લોકોમાં), એકને, (એટલેજે
પાપીઓને), તે આતશને લગતી ધરમી કીરીઆની મારફતે સજા થવીછે, (એટ
લેજે) તેઓને દજાડનારી હલાકીથી, તેઓના અસલ ગુનાહને બરતરફ કરવોછે
૪ અને બીજા જે સાચ્ચું બોલનારા લોકોછે, તેઓને જુહું બોલનારા તથા જુઠાં કાં
કરનારા લોકોની અંદરથી ચુંટી કાહડી, તેઓને અહડતો દરજ્જો આપવોછે
અને ઈજા ભોગવનારા લોકોથી તેઓ છુટાછે, તેનું તેથી જણાવુંછે. વલ
જેહની હયાતી (આએ દુનીઆંમાં) કાએદાસરની હોએ. અને તેણે પોતાન
જીનદગીને (અપવીતરાઈથી) પુરતી રીતે પરહેજમાં રાખેલી હોએ; તો તેન
જાતને આતશની મારફતે બરવાથી અ નકાંમી થવાથી છુટકારો મેલવવોછે
પણ જેની હયાતી (આએ દુનીઆંમાં પાપી કાંમોથી), પરહેજથી રાખેઆમ

ડી આવેલી હોએતો, તેની જાતને આતશની મારફતે, (એટલેજે તાવેલાં
સાની ધાતુથી), નકામું (ઈઆને ૨૬) થવું છે. અને તેથી, એહરેમને તેને,
ુી ઠગાઈ કરનારો બનાવેએો હતો, એવું તેને જણાસે.*

(૧૧૰) બાપે, તેનાં પુરનંદ ઉપર, તે (પુરનંદ) ની બચગીથી તે, ૧
તે મોહટું થાએ તાંહાંશુધી, પેઆર રાખવો સન્જાવારછે.
તે વીસે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, ભલી દીનનું ફરમાંનછે કે, મા બાપે તેઓનાં ફરનંદો જ- ૨
મે, તેઆરથી તે, તે ફરનંદ ૭ વરસ† ની ઈઆ તેથી વધારે ઉમરનું થાએ
હાંશુધી, તે ઉપર ઘણો પેઆર રાખવો. અને તે હદની અંદર, બે વરસ ઈઆ
ણ વરસ શુધી, દુધના ખોરાકથી તે બચ્ચાંને ઉધારવું. અને તેની બચ્ચગીથી
તે સાત વરસની ઉમરે પોંહચે તાંહાંશુધીમાં, તેની જાતથી જે કાંઈ ગુનાહ

* આએે ઉપલી બાબતને લગતી, તનપસીનના વખતમાં તાવેલી ધાતુમાં માંણ-
ને ચલાવવાની શાખ્શી, 'અહુન્વત્' ગાથાના તરીજા હાની સેવટે આવેલીછે.
ને તે આપણા પેગમબરે પોતાના વચણોમાં આએે પરમાંણે જણાવેલીછે :—

.ꬹꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ

.ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ

.ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ ٥

'(તનપસીનના વખતમાં), અશો અહુરમજદ તે એહુ તરેહનાં આદમીઓને,
એટલેજે નેક તથા બદ લોકોને), તેઓને લગતા એતેકાદની સહમજ આપવા સારૂ,
વેલી ધાતુમાં નાંખસે. તે વેલા જેઓ અશો હસે, તેઓ કાએમ રેહસે; (એટલેજે
ઓને તે તાવેલી ધાતુની સોજશ લાગસે નહી). અને જેઓ પાપી હસે, તેઓ
ી ઈજા પામસે. અને સેવટે તેથી, અશો લોકોને ફાએદો થાસે.'

વલી એ વીસેની બીજી જીકર, એજ 'અહુન્વત ગાથા' ના ચોથા અને
ચમા હાના પાક અવસતામાં પણ આવેલીછે.

† જાણવું કે, આપણી મજદીઅસની જરતોશતી દીનની અંદર, માબાપ
રના ઈતીમ બચ્ચાંની સાત વરસ સુધી, અને સગનાં બચ્ચાંની છ મહીના સુધી,
વરશી કરવાની, કોઈપી જરતોશતીની ફરજ જણાવેલીછે. અને તેને લગતું
માંન અવસતામાં નીચે લખી જણાવેઆ પરમાંણે આવેલું છે.

٥ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ .ꬵꬾꬵꬾꬵꬾꬵꬾ

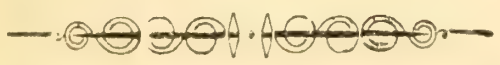
છ મહીના સગની પરવરશી કરવી. અને સાત વરસ (આદમીનાં ઈતીમ)
ચ્ચાંની પરવરશી કરવી.

થયેા હેાએ, તેની તેને સજા નહી કરવી; કારણ કે, (તેટલી ઉમરમાં) ગુનાહ તેહ
મુતલક લાગુ પડતેા નથી. પણ ત્યાર પછીના સઘલા ગુનાહઓનેા ઘટાડેા,
૩ બચ્ચાંની તરફ પેઆર રાખવા સાથે, તેની કાએનાત મુનબ કરવેા. બાપે તે
બચ્ચાંને ચહડતે દરજજેનું બનાવવા સારૂં, તેને તાબેદારીથી રેહવાની ઘટ
કેલવણી આપવી. અને બાપની અંદર જેટલી સકતી હેાએ, તે મુનબ તે
તે બચ્ચાંને ઉનચે દરજજેના સંપુરણ એલમ સીખવીને, મેાહટી પદવી
પેાહચાડવું. કારંણ કે, બાપની ફરજ, તે બચ્ચાંને તેના બાલકપણાંમાંથી, તે
ઉતરતે દરજજેથી, ચહડતે દરજજેનું બનાવવાનીછે. અને તે ફરજંદની ફરજ
પેાતાના બાપની તરફ, તાબેદારી અને નમ્રતાઈથી રેહીને, બાપનેા પેઅ
મેલવવાની તથા તેને ખુશ રાખવાનીછે. જેઆરે તે બાલકની અંદર જે
વીચાર સકતી જણુમ લીએછે, તેઆરે નીચ દેવેા, (ઈઆને બુરી બુદ્ધિની તરં
ઉસકેરણી કરનારી જેબી સકતીઓ), તેહને (આએ દુનીઆંમાં) ખરાબ થવ
ની નીચ સલાહ આપેછે. માટે તે આદમીની અંદર બુરા વીચારનેા અ
ભાવ કરવા સારૂં તથા તે આદમીને હમેશાં લાંમબી જીનદગીવાલા (ઈઆ
નીતી તથા નેકીનાં) કાંમ કરવા સારૂં, તથા તેની જાતને (ગુનાહથી) પ
રાખવા થકી, જેમ બને તેમ જલદીથી, તેની અંદરથી દરૂજને (ઈઆને ગુન
હને લગતી સકતીને) હાંકી કાહડવા સારૂં, તેને મજદીઅસની દીનને લગ
પુરતી સહમજ આપીને, તેને દીનદાર બનાવવું.

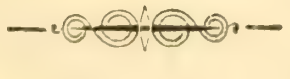
૧ (૧૮૧) **અશેા લેાકેાના (સવાબનાં) બદલા વીસે, તથા તેઓની (ગુનાહને લગતી) સજા વીસે, અને પાપીઓની (ગુનાહને લગતી) સજા વીસે, તથા તેઓને મલતા બદલા વીસે. ભલી દીનને લગતેા ખેાલાસેા.**

૨ જાંણવું કે, ભલી દીનનાં ફરમાંન મુનબ, સવાબને લગતી આએપતાં
(સવાબનેા) બદલેા સહમજવેા. અને ગુનાહને લગતાં દુઃખને, (પાપની) સ
ગણવી. મીનેાઈ જેહાંનમાં દરએક ઈનસાંનને સવાબ કે ગુનાહ કરવા
સબબનેા મુતલક સંબંધ નથી. પણ ત્યાં (માંણસેાને) સવાબનેા બદલેા મલ
૩ અને ગુનાહની સજા ભેાગવવીછે. દરવંદેા (ઈઆને પાપીઓને
સવાબનેા) બદલેાછે તે, તેઓના ગુનાહની સજા, જે કશેાકન્ત

ા શુધી દોજખ ભોગવવાનીછે, તે સજાને ફેરવવાથીછે. અને
ુનાહની સજાને આગમચથી ફેરવવી, એ આએ દુનીઆંમાં
વાસ્તેના ઉપાએ તરીકેનાં સવાબનાં કાંમ કરવાથીછે. અશો ૪
ને જે ગુનાહને લગતી સજાછે, તે જે કાંઈ ગુનાહ, આએ દુનીઆમાં
ને લાગુ પડેએો હોએય, તેના ઉપાએ તેએાની તરફથી નહી થાવાને
ીછે. અને તે સજાનું આગમચથી ફેરવાવું, તેએાના સવાબના બદ-
અંદરથીછે. (એવી તરેહથી કે), તે અશોનાં રવાંને ગુનાહ કરતાં
મ કેટલેા કરેલેાછે ? તેની તપાસમાં, (ગુનાહ બાદ કરતાં), તે પવીતર રેવાથી,
શોને એાત્તમ મકાંનમાં જવુંછે. અને તેવા અશો લેાકેાને, સવાબના
માં હમેશનાં બેહશતનું મલવુંછે. મજદીએસની દીનની અંદર
વેલુંછે કે, બલકનાં લેાકેા, સવાબના બદલાવાલાં અને ગુનાહની સજાને
ં દરએેક મુલના સબબ તરીકેછે. માટે આએ દુનીઆં (તેએાને સારૂ)
ઈ દુનીઆંને માટેની બખ્શેશ મેલવવાનાં મકાંન તરીકેછે. અશો ૫
ના ગુનાહને લગતી સજાને ફેરવવી, એ આએ દુનીઆંમાં તેએાએ
ાં વાંકેાનેા જાહેર રીતે એકરાર કરવાથી, અને જે ચીજથી તેએાને
ઈ દુનીઆંમાં સવાબનેા બદલેા મલે, તેને લગતી યાદ રાખવાથી, તથા
ને કેટલીએક બખ્શેશ આએ દુનીઆંમાં નહી મલે, તે ઉપર રાજી રેહવા-
પાપીએાને (તેએાના) ગુનાહને લગતી સજા, નાંપસંદગી સાથે ૬
ી, એ ગુનાહનાં કાંમનાં નીવારંણુને સારૂં, તેએામાં મીનેાઈ
માંને માટેનાં કાંમેા કરવાની તથા તે કાંમેાને ઉધારવાની સકતી હોવા
તેમ નહી કરવાથી, અને નેકીના બદલાની તથા તેહને લગતેા (બેાદાનેા)
ાર માંનવાની યાદ નહી રાખવાથીછે. મીનેાને લગતાં મકાંનને ખરાબ
, એ, માંણુસની પેાતાની ઈચ્છાથીછે.

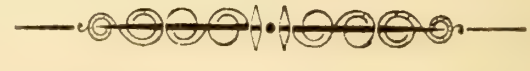

૪) દાદારને કેાઈ જગેાએથી ઈઆ કેાઈ ચીજથી હાંણી પેાહ- ૧
ચવી છે કે નહી ? તે વીસે ભલી દીનને લગતેા બેાલાસેા.

જાંણવું કે, દાદાર પેાતે, દરએેક માંણુસને ભલી દીન ઉપર એતેકાદ ૨
રેહવાની ઈચ્છા રાખનારેા તથા તે (દીન) ને લગતું ફરમાંન આપનારેાછે.
ુ કે, જો ઈનસાંનેા, આએ દુનીઆંમાં, ભલી દીન ઉપર એતેકાદ રાખ-

નારાં હોએતો, તેઓ એબ આપનાર (એહરેમન) નો ધટાડો કરી
અને જો તેઓ, ભલી દીનનો સંબંધ રાખનારાં નહી હોએતો, તેઓ (ચ
દુનીઆંમાં) વગર ધાતે, સવછ હાલતમાં અને સધલાં સુખથી રહી
નહી. જેઓ ભલી દીનને લગતી (બાબદની) શોકથી પુછપ્રછ કરના
તેઓનાં કરતાં ચહડતે દરજજેના તે લોકોછે, કે જેઓ ભલી દીનને લ
સહમજ રાખવા સાથે, તે દીન ઉપર સાચ્ચા એતેકાદથી રેહનારા હોએ.
ગુનેહગાર આદમી, એબ આપનારા (એહરેમન) ને લગતાં ધણું પા
(દુનીઆંના) લોકોની અંદર દુખ અને ઈજા કરનારૂ હોએછે, તેનીથી
દાદારનાં હોકમ અને તેની ઈચ્છાથી ઉલટા જાએછે. અને તેજ સબબછે,
૩ ના કરનાર (દાદાર) ને હાંણી પોહચાડવાનો. જે ધરમગુરૂઓ, દાદારને લ
વસ્તુને કાંઈબી નોકસાંન કરનારા હોએ તો, તેઓનો મનહુબ નેસતીને લ
તથા દાદારની મરજી અને ફરમાંનને દુબારનારોછે. જે ગુનેહગાર (આ
આએ દુનીઆંમાં કોઈબી ગુનાહનું કાંમ નહી કરેતો, તે (આવતી
ગાંમાં) સવાબના બદલાને તથા ગુનાહની સજાને લાએકનું નથી.
જો તે, દાદારનાં ફરમાંનને રદ કરવાની ઈચ્છા નહી ધરાવતો હોએ,
(દાદારની) ઈચ્છા અને ફરમાંનને લગતાં કાંમ કરનારો હોએતો, તે
(ધરમવાલો) હોવા છતાં, સવાબના બદલાવાલોછે. અને ગુનાહની સ
લાએકનો નથી. જો કોઈ પાપી (ધરમવાલો), દાદારનાં ફરમાંનને પો
ઈચ્છાથી નહી રદ કરે તો, તે વીસે દીનમાં ફરમાવેલુંછે કે, તે શખ્સ દા
ફરમાંન વીસે તેહની ઈચ્છાની અંદર હમશરીકછે. કેમકે, જે ધરમ
ઈનસાંનની તરફથી કેહવાએલો હોએછે, તે ધરમ તરીકે ગણાતો નથી.

૧ (૧૧૮) **જે કાંઈ મુલછે, તે પ્રલથીછે. અને જે પ્રલછે, તે મુલથ**
તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

૨ જાંણવું કે, જે કાંઈ મુલછે, તેહની હયાતીનું જણાવું, (તેનાં) ફ
અને મુલ, જે પરમાંણેનું હોએછે, તે પરમાંણેની સારી ઈમાંનદારીવાલ
ખુદ ફલો હોએછે. અને તેઓ ખવાસની અંદર સારા દેખાવવાલાં તથા
દેખાવવાલાં, ખુશબોઈવાલાં તથા બદબોઈવાલાં, અને ખાવાની અંદર

ાલાં તથા નરસી લેનતવાલાં, અને કઉઅતની અંદર તનદરૂસ્તી ભરે-
ને દુબલા દેખાવનાં, તેનાં મુલનાં જેવાં હોએછે. જેઓની હસ્તી, અંધ- ૩
ખ્ંધમઈનીઉશ) ને લગતી હોએછે, તેઓ તેના જેવી ખાસીઅતના હો-
અને તેને લગતું જે કાંઈ ફલછે, તેથી દરએક ચીજની હયાતીને નોકસાંન
તે ફલનો ખવાસ તેનાં મુલને મલતો હોએછે. અને જેઓ તે અંધકાર
લગતાછે, તેઓ આએ દુનીઅાંમાં, તે (અંધકાર) ની બુરી બુધ્ધિના
ને લીધે, બુરી બુધ્ધિવાલાછે. અને (તેની) પાપી હાલતના સંબંધને લીધે,
રનારા જણાએલાછે. અને જેઓ, અહુરમજદી મુલના સંબંધવાલા,
ને સ્પન્તોમઈનીઉશને લગતા) છે, તેઓ તેને લગતી દાનાઈના સંબં-
ાંનાઈવાલા, અને તેને લગતાં પુનના સંબંધથી, પુણ કરનારાછે. તેથી
યાહુદી ધરમવાલાછે, તેઓ ખુદ એક મુલના, (ઈઆને અહુરમજદના)
ાલા, બની સકતા નથી. કારણ કે, દાંનાઈ અને બુરી બુધ્ધિ, એ જાતે એક
તેથી જે જાતે દાંનાઈવાલો, બુરી બુધ્ધિવાલો જણાએતો, તે બુરી બુધ્ધિવાલાં
છે. કેમકે, બુરી બુધ્ધિવાલો પોતે, તેને માટેનો ગુનાહ કરવાના સબબ
. વાસ્તે ગુનાહનું કાંમ કરનારી જાત, ખાલેસ સ્પન્તોમઈનીઉશને
મુતલક નથી; પણ તે ખચીત અંધમઈનીઉશને લગતી હોવી જોઈએ.

) છુટકારો મેલવવાની ઈચ્છાવાલું કોણછે? અને તેનું નામ ૧
વસ્તામાં શુંછે? તથા છુટકારો મેલવવાની ઈચ્છાવાલું
કરનાર કોણછે? અને છુટકારો મેલવવાની ઈચ્છાવાલું
કરવાનો સબબ શુંછે? છુટકારો મેલવવાની ઈચ્છાવાલું
(માંણસ), તેના દુશમનની તરપૂના તરીકા ઊપર શોક
કરવાને માટેનું કેમ નથી? અને તેને કોણથી તથા સાને
સારૂ પૂાએદો અને નોકસાંનછે? તથા તેથી ખલકને
શું મોહટો પૂાએદો થવોછે? તે વીસે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણવું કે, (દોનખથી) છુટકારો મેલવવાની ઈચ્છાવાલું, આએ દુનીઆ- ૨
રનું માંણસછે. અને અવસ્તામાં તેને અહુએ અસ્ત હુમનંદ કરીને
. જેનો અરથ તનવાલો માલેક, તથા વીચારવાલો સાહેબ, એવો થાએછે.

છુટકારો મેલવવાની ઈચ્છા વાલાં આદમીની હકુમત, (પોતાના) આતમ
માટેની ઈચ્છાની તરફ પોતાને ચલાવવાની તથા તેને લગતું ચહડતે દરજ્જ
કાંમ કરવાનીછે. (આદમી સેવાએ), આએ દુનીઆંની બીજી પેદાએશ, અ
પરમાંણે પોતાની મરજી મુજબનું રાજ કરનારી નથી. જ્યારે યજદે
અંદરથી આદમીનો એક માલેકછે. ત્યારે તે સાહેબની તરફ, આદમ
પોતાને કાંએ નહી ચલાવવું જોઈએ ! આદમીએ પોતાને, તે બોદાએતા
ની તરફ એટલા વાસ્તે ચલાવવું સજાવારછે, કે તે સાહેબથી
આએ દુનીઆંમાં જણમ લીધોછે. આદમી પોતાની અંદર મીનોયજ
રાખવાથી, તે મીનોયજદોની (સાહેતાને) લીધે, પોતાને આએ દુ
૩ આંની કાયાવાલું રાખી સખેછે. (માંણસને) છુટકારાની ઈચ્છાવ
કરનાર, પેદાનો કરનાર અહુરમજદછે. આદમીને વાસ્તેની હકુ
છુટકારાને માટેની ઈચ્છા રાખવાએછે. આદમીઓ ચહડતે દ
જેની ઈચ્છાવાલાં, સવાબને પસંદ કરવાએ અને ગુનાહને
પસંદ કરવાએછે. દાદારની મતલબ, (આદમીના) છુટકારાની ઈચ્છાને
તીછે. અન્તકરંણુની આંખ, આદમીને જોતું, (ઈચ્છાને સાવધ) રાખનાર
અને તેની હકુમતની મારફતે, આદમીએ પોતાને લાએક બનાવવુંછે.
તેની હકુમતથી, (માંણસને) દાદારની તરફની કઉમતનું મલવુંછે.
આએ (અન્તકરંણુની આંખવાલી) સકતીને લીધે, માંણસ દરૂજના સ
લશકરને હાંકી કાહડવાને માટેનું સરવેથી સરસ બલ ધરાવનારૂંછે. તે
તે, અહુરમજદની પેદાએશને હાંની પોહચાડવા સારૂં પોહચનારા દર
દરૂજને કજલાવનારૂંછે. અને તેને, (ઈચ્છાને અન્તકરણુની આંખને),
કરનારી ભલી દીનને લગતી નીતીનો બોધ આપનારી બોદાઈ અકલ
૪ આસ્ને ખેરદ (ઈચ્છાને બોદાઈ અકલ) ના દુશમન તરીકે, ઉલટી અ
તથા બુરી બુદ્ધિને લગતો બોધછે. કે જે (ઉલટી અકલ અને બુરી બુ
ગણેઆંણ), અકલને આડે આવનારી અને દરૂજની બુરી દીનને મદદ
નારી (વસ્તુ) છે. (માંણસને) સ્પેનામીનોની તરફથી સવાબને (લગતાં
મને) પસંદ કરવું, વીચારવું, (તેને વાસ્તેનું) બોલવું અને કરવુંછે.
ગુનાહને નાંપસંદ કરવો, નહી વીચારવો
નહી કરવોછે. તેની સાંહમણે, (માંણસે) અંધમઈનીઉસની તર
ગુનાહનાં કાંમને પસંદ કરવું, તેને માંટેનો વીચાર કરવો,
સારૂં બોલવું અને તેને વાસ્તેનું કરવુંછે. અને સવાબનાં ફા

રેલાં કાંમને નાપસંદ કરવું, તેને માંટે નહી વીચારવું, નહી બોલવું
ને નહી કરવું છે. ગુનાહનાં કાંમને નાપસંદ કરવાએ, નહી વીચારવાએ, ૫
હી બોલવાએ અને નહી કરવાએ; તથા સવાબનાં કાંમને પસંદ કરવાએ,
ચારવાએ, બોલવાએ અને કરવાએ, માંણસ પોતે પોતાને (દોનખની
નથી) છુટકારો આપવાની હકુમતવાલું છે. તેમજ તે, આએ દુનીઆંનાં
જા લોકોને, યજદાંની તરફની કઉઅતની મારફતે, દરૂજનાં નોકસાંનથી
ટકારો આપનારૂં છે. અને ગુનાહને પસંદ કરવાએ, વીચારવાએ, બોલવાએ ૬
ને કરવાએ; તથા સવાબને, નાપસંદ કરવાએ, નહી વીચારવાએ, નહી
લવાએ, અને નહી કરવાએ, માંણસ પોતાને પોતાની હકુમતની મારફતે
ાનખનું) બંદીવાંન કરનારૂં છે. અને તેજ પરમાંણે બીજા લોકોને, તેઓને લગતી
ગની સકતીની મારફતે, (દોનખનાં) કેદી બનાવનારૂં છે. ખલકનાં લોકોને ૭
ણા ફાએદો થવો, તેઓની (દરૂજથી) છુટકારો મેલવવાની ઈચ્છાથીછે. અને
ઘલાં આદમીઓ પોતાને માંટેની હકુમતવાલાં, દરૂજની ઈચ્છાનો તથા
રી દીનનો શોક નહી રાખવાથીછે. દાદારની ભલી દીનને લગતી ઈચ્છાનો
હુડતે દરજ્જેનો શોક રાખવાથી, માંણસ પોતાને શુધારનારૂં છે. અને ગુના-
નાં કાંમને નાપસંદ કરવાએ, નહી વીચારવાએ, નહી બોલવાએ, અને
હી કરવાએ; તથા સવાબનાં કાંમને પસંદ કરવાએ, વીચારવાએ, બોલ-
એ અને કરવાએ, (માંણસ તેના) આતમાને દાદારની ઈચ્છા મુજબ સારી
તે રાખનારૂં છે. અને તેથી, ખલકના દુશમન તરીકે ઉભા થાએલા અંધ્ર-
ઈનીઉશનો ઘટારો થવોછે. અને ખલકના લોકોને અમરગી, ખાલેસી અને
મેશનાં સુખને સારૂ તેના દુશમન અંધ્રમઇનીઉશથી દુર રેહવું છે. જે ધરમ- ૮
રૂઓ, ગુનાહનાં કાંમને પસંદ કરવાએ, વીચારવાએ, બોલવાએ અને કર-
એ; તથા સવાબનાં કાંમને નાપસંદ કરવાએ, નહી વીચારવાએ, નહી
લવાએ અને નહી કરવાએ, માંણસનો (દોનખથી) છુટકારો કર-
ની અતીઅંન્ત ઈચ્છા રાખનારાછે. તેઓ સેવટે હમેશના દોનખી
. અને દોનખથી તેઓનો હરગેજ છુટકારો થવાનો નથી. તેઓનો મન-
ખ, માંણસને (તેઓના કેહવા મુજબ), (તેઓના) ધરમની ઈચ્છાએ, (પાપથી)
ટકારો આપવાનોછે; પણ તે (ધરમ) આદમીના ફાએદાને માંટેનો નથી એટ-
ંજ નહી, પણ પાક યજદાને ઘણી ઈજા પોહચાડનારો અને આએ દુની-
માંનાં સઘલા લોકોને સેવટની બુરાઈ તથા હલાકી પોહચાડનારોછે. અને
ાનખથી) છુટકારો આપનારો નથી, પણ તે, તે મનહુબવાલા લોકોને ખરાબ
રનારોછે. તેને નીતીવાલો નહી, પણ પાપી ધરમ કેહવો જોઈએછે.

આએ પુસ્તકને છપાતાં થએલી ભુલને લગતું ગુજરાતી

શુદ્ધી પત્ર.

ષ્ઠ.	સતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧૩	૮	નરસૈા....	નરસૈા).
૧૪	૨૪	જવાદાર..	જવાબદાર.
૨૨	૧૦	સરદીને લાધે સરદીવાલી.
૨૫	૩૩	સકતી....	સકાતી.
૦૦	૫	ખીના.	ખીજના.
૦૦	૬	ધરગુરૂ	ધરમગુરૂ.
૦૦	૯	૯ મેા ફકરેાછે તેને બદલે.. ..	૧૦ મી સતરે ૯ મેા ફકરેા ગણવેા.
૦૦	૨૨	અવગર..	વગર.
૦૧	૬	મેલવા	મેલવવા.
૦૨	૧૪	પેાહચેલા..	પેાહચેલેા.
૦૧	૨૦	તે.	તેનાં.
૦૩	૨૦	કાહેલી	દેવપ્રસ્તી, કાહેલી.
૦૦	૧૦	તથ..	તથા.
૦૮	૧૬	....	(ફકરેા) ૫.
૦૧	૨૫	તેઅેાને	તેઅેાના.
૦૬	૨૩	સેવાનાં	સેવાઅેનાં.
૦૨	૨૬	અવાસ	રંગ.

THE ENGLISH TRANSLATION,

BY

RATANSHÁH E. KOHIYÁR, B.A., LL.B.

UNIVERSITY OF BOMBAY.

CONTENTS.

PAGE.

ıen who are strong or weak in doing deeds of righteousness or sin 189

become better (righteous) when their doings in this world are in conformity with (their) faith regarding the coming world; and they receive harm from holding relations with the destructive power of Ahereman... 190

n the beginning of the world the righteous and the sinners have respectively been of the side of the Good and the Evil Source 194

ırding the power of religion over the children of men ... 196

ırding men who belong to and men who do not belong to the religion 196

ırding two excellent qualities connected with superior intelligence possessed by man, and two wicked qualities connected with perverse inferior intelligence possessed by him 197

sition regarding light and darkness... 199

it is that men of this world have thought of doing the work of Ahereman 203

sition in the good religion regarding good and evil intelligence 204

pends upon kings whether the world walks in the good path or not 205

rding foresight, superior rank, discrimination, wisdom, faith, belief, inference, sense, understanding, thought, speech and deed 205

rding the mutual connection of wisdom, desire and speech.. 206

in this world causes harm to Ahereman? Who is harmed by injuring man? 208

PA

Regarding men of the religion who hold relations with good and with evil; how they are to be judged; and how their goodness or wickedness is to be distinguished ... ... 2(

No other religion save the Mazdiasnian religion severs Anghra Mainius from man 2:

Men prevail over one another in the world through good and evil deeds 2:

Regarding men who exist for their good and men who do not exist for their good 2:

How does a man acquire complete knowledge of his calling? ... 2:

The king who brings men into the Mazdiasnian religion augments virtue and diminishes vice 21

Superior strength confers upon men rank and lustre: inferior strength brings them into a low and degenerate condition. 21

Of the thoughts that impart increased lustre and increased darkness to the Mazdiasnian religion 21

Exposition regarding physical and spiritual medicine 2:

Regarding the duty of man to do the work relating to the next world and to remain aloof from doing what ought not to be done 24

Regarding the men who in this world make themselves walk in the ways of immortality and remain on the side of Spento Mainius and Anghra Mainius 24

Regarding the number of times the sun will shine upon this world from its original place 24

Of the exposition of the Mazdiasnian religion in the three parts of the Avestá 24

God will always keep up his creation in this world notwithstanding the harm-causing power of Anghra Mainius 25

Regarding the duty of men to respect and to obey the High Pontiff 2:

Regarding the duty of men to obey a just king 2:

The three parts of the Avestá (Hat Máthra, Dát and Gáthá) make known co-related matters 2:

PAGE.

Regarding the signs of the best and worst times of the world and the four outcomes of each 257

Regarding the commandment of the religion to diminish wickedness wherever it may be most prevalent 258

Regarding the disappearance in man of the disposition to make good invocations owing to the cessation in him of the faculty on which the practice of invoking God depends ... 259

Religious works of good ceremonial are fit to be approved: opposed to them are works of wickedness and sorcery and evil ceremonial: the means of averting the latter... ... 260

Regarding the duty of a father to love his children from infancy to adolescence 263

Regarding the rewards of the pious and their punishment for sin, and the punishment of the wicked and their rewards... 264

Whether harm will reach the Dádár from any quarter or from any thing? 265

Roots spring from fruits and fruits spring from roots 267

As to who is possessed of the desire to obtain liberation; his name as given in the Avestá; who it is who gives the desire for liberation; why it is that a desire for liberation is given; and why it is that one possessed of the desire for liberation does not like the ways of his enemy, and from whom and why does he derive benefit or harm ... 268

ERRATA AND CORRIGENDA.

Page 190 note † line 1 *for* Son *read* son.
„ „ „ „ „ 1 *for* grand son *read* grand-son.
„ 191 line 2 *for* Son *read* son.
„ 194 „ 2 *for* beginings *read* beginning.
„ 198 „ 4 *Put a full point after* other.
„ 208 „ 3 *for* (that(*read* (that).
„ 215 „ 14 *Put a comma after* (system)·
„ 227 note * line 4 *for* mediu *read* medium.
„ 236 „ * „ 3 *delete* that.
„ 265 line 4 from bottom *for* place *read* quarter.

GLOSSARY.

Page 2 Column 1 line 11 *add* Of high rank, Superior.
„ 7 „ 2 lines 12 & 13 *delete* having been.
„ 10 „ 1 line 11 *for* taken *read* token.
„ 15 „ 2 line 3 from bottom *for* Perod read Period.
„ 19 „ 2 „ 4 *for* chooses *read* choose.
„ „ „ „ „ 7 from bottom *for* imjuring read injuring.

Exposition in the good religion regarding the strong and the weak. (۱۳۶)

Be it known that, a man is considered to be of the side (either of) the Powerful Ones (Spento Mainiús and Anghra Mainiús) according as he deserves to be requited for deeds of a superior or of a perverse character. And the man who does not deserve to be requited for either superior or perverse deeds is not considered to be of the side of (either of) the Powerful Ones. Those who are of the side of the Powerful Ones, as also those who are without the strength derived from them, have been described by the Ḍastúrs, on the authority of the religion, in four ways. Of these one is the man who is strong for the invisible world as well as for this world, that is, a man who is (both) intelligent, and sound in every member of (his) body. Another is the man who is strong as regards the invisible world but who is weak for this world, that is, a man who is intelligent but who is hindered in respect of the vigour of all his bodily members. The third is the man who is without the strength required for actions suited to the invisible world but who is possessed of the strength required for this world, that is, a man who is wanting in intelligence but is sound with the vigour of all his bodily members. Such a man, notwithstanding his power of speech, is not of the side of any one. For, the man who is without the strength of the invisible (world) is lacking in intelligence, and the unintelligent man is possessed neither of the strength (intelligence) of this world nor is he worthy of acquiring that strength. The fourth is the man who is without strength for the invisible world as also for this

world, that is, a man who is wanting in intelligence and the movements of all his bodily members.*

---

1 **Exposition in the good religion regarding (the fa that) the improvement of man depends on the correspondence between the givings (i. e. doings or deeds) of this world and the faith regarding the coming world, and that his deterioration depends upon connection with the destructive Power (Anghra Mainius). (۱۳۷)**

---

2 Be it known that, for the work of improving ma there are, in the mixed condition of things in this worl the gifts (*i.e.* generous deeds) connected with the comin world: and they consist in an accordance between the and the mutually related powers (of this and the comin world): (*i.e.* whatever promotes the physical and spiritua happiness of man, is a work of generosity *i.e.* of religion Owing to this (truth) it was that that virtuous hig priest and holy teacher, A'ḍarbáḍ the son of Zarthúsht was able to expound, in the form of the *Naksh* (tex

---

* It is said in our holy religion that when a man passes away from th world, he has, on the morning of the fourth day from his decease, to render a account of his doings in this world to Meher the Judge and Rasné the Just, nea the Chinwaḍ bridge in the invisible world. And there the order is given fo the good man to reside in paradise and the evil-doer is consigned to hell. Th above text, however, points out that it is the intelligent man that is hel accountable for his deeds. The man who is without sense or intelligence is no held accountable: nor can he obtain the reward for good or evil deeds.

† This Ḍasṭúr A'ḍarbáḍ the Son of Zarthúsht was a grand son of the grea Ḍasṭúr A'ḍarbáḍ Máráspanḍ and was the author of many works on religiou subjects: many extracts are given from his writings in the Sháyasṭ Lásháyas the Pehlwi commentary on the Vanḍiḍaḍ, and in the works of other Pehlw writers. His spirit is, along with those of other great Ḍasṭúrs and religiou men, invoked in the A'friné Panji.

uoted below, to that far-sighted emperor, Yajdgard the
on of Sháhpúr*, the potent thoughts of religion. And
ie) pointed out (the fact) that the strength of the good
nd evil powers, being mutually destroyed, was rendered
seless; for, it is owing to (his) good sense that every 3
an in this world is known to be an improver of (his)
xistence through the medium of things related to both this
nd the invisible world. And the boon of the things related 4
o both the worlds depends on the soul remaining steadfast
n this world as the associate of the invisible world. Among 5
iem, (*i.e.* things related to both the worlds), one thing related
o this world is the body (of man). And the thing related
o the invisible world is the soul. And man is formed by
he union of these with each other. Another (thing) belong- 6
ng to this world is wealth, and to the invisible world is
ighteousness. A third (thing) belonging to this world is 7
onour and to the invisible world is good behaviour.
A fourth (thing) belonging to this world is dominion, and to 8
he coming world is religion. A fifth (thing) belonging to 9
his world is well-directed generosity, and to the coming
vorld is wisdom. (Man) becomes worthy of honour through 10
he good powers belonging to the soul. And (he) becomes
ossessed of riches and the highest righteousness through
ood movements (deeds). It is owing to (his) soul that 11
a man's) body is well-warned. And the soul (itself) re- 12
nains aloof from the contact of false Druj, owing to the
onnection, one with another, (of soul and body). And each 13
soul and body) is rendered dull by the weakening of the
trength of the other; for, when any of the powers of the

* He came to the throne in the year of Christ 399.

soul become enfeebled, every one of the powers of (the) bod
is brought to a standstill. And when harm is done to an
part of the body, injury is caused to its co-related sou
Therefore, it is owing to the purity of the soul that the bod
pertaining to this world becomes valuable. And the acquis
tion of purity by the soul is through the powers of th
14 body pertaining to this world. The riches of this world a
exalted when they render help to the righteousness of th
coming world ; (for), it is generally through the riches o
this world that the acquisition of righteousness for the com
15 ing world is rendered possible. Honour in this world a
quires (its) value through the good movements (deeds) fo
16 the coming world. And the increase of good movemen
(deeds) for the coming world depends on the solicitude fo
17 for the honours of this world. The improvement of rule i
this world depends on the influence exerted on the people b
the religion from the invisible world. And the religio
from the invisible world is continued (in this world) tha
rule may be maintained among the people in excellenc
18 The good gifts (deeds) of this world acquire eminence b
being connected with the wisdom for the coming world
And the wisdom for the coming world depends on goo
19 gifts (deeds) in this world. The body of this world i
punished because of the sins of the invisible soul. An
the invisible soul is separated from the body, when the bod
20 of this world is injured. When the riches of this world
are lost, the righteousness for the invisible world is obstruc
ted. And it is when the righteousness for the invisible world
is enfeebled by them that the contact of the riches of thi
21 world becomes improper. The good movements (deeds) fo
the coming world are broken up when reputation in thi

orld is lost. And when the good movements (deeds) for
e coming world are broken up the connection of this
orld's honour with man ceases to exist. When the waxing 22
ndition of rule (sovereignty) in this world is destroyed, the
ntinuance in this world of the religion pertaining to the
visible world is prevented. And when the religion which
rtains to the invisible world becomes unstable, rule (sove-
ignty) in this world is rendered unenduring. The non- 23
quisition of good reward from gifts (deeds) in this world is
ving to the unwise (and) enfeebled understanding connected
ith the invisible world. And the gifts (deeds) of this world
ade without a desire for (the) wisdom (of the invisible
orld) are undeserving of praise.

THIS IS THE NAKSH (TEXT.)

This world's body is (exists) because of the soul which
elongs to the invisible world.

The gifts (good deeds) of this world are (exist) because
f the wisdom belonging to the invisible world.

Sovereignty (rule) in this world is (exists) because of the
eligion which concerns the invisible world.

Honour (reputation) in this world is (exists) because
f the good movements (deeds) concerning the invisible
world.

The riches of this world are (exist) because of the
ighteousness belonging to the invisible world.

1 Exposition in the good religion regarding all the righteous being, from the beginings of this world, of the side of the Source of Good, and all the sinners being of the side of the Source of Evil and holding communion with him. (۱۴۸)

---

2 Be it known that, the source of all good and the hea
most promoter of all good is the Spenámino who is possesse
with an exceeding desire for the goodness of the Creato
Ahúrmazd. Therefore, the king, who is on the side of goo
ness, causes immense benefit to all the people and rais
them to a high position in the invisible world through th
works of this world. And he puts off harm from himsel
3 The source of all evil and the most forward promoter of a
wickedness, Anghra Mainius of the wicked desires, is Aher
man, the injurer (of the world). Therefore, the king who
of the side of wickedness is the doer of exceeding harm to a
mankind both in this world and in the coming world. An
4 hence he is the hinderer of benefits to himself. Hence th
man who in this world, through the Source of well-incline
wisdom, perpetually keeps (himself) connected with righteous
ness, is, as much as possible, possessed of a desire for goo
deeds. And, therefore, he is desirous of the income o
5 righteousness. And the man who, in this world, throug
the Source of wickedly-inclined evil wisdom, keeps (himself
always connected with sin, is, as much as possible, a doe
of wicked deeds. And he is possessed of the income-les
6 desire (of sin).* (Therefore), if the religion of one religiou

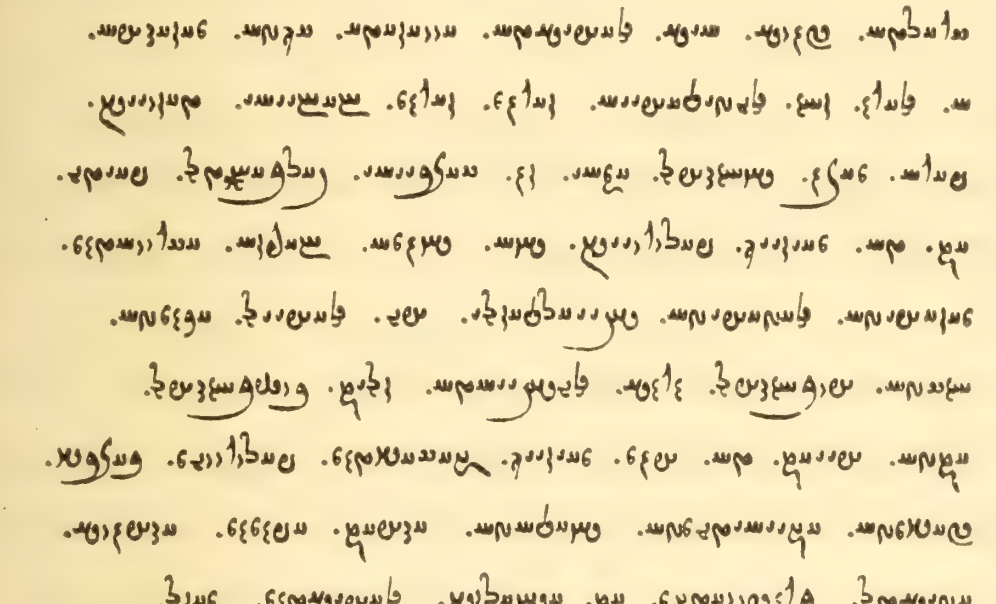
---

* Our holy Prophet, Zarthusht, has, in the second, third and fourth verse
of the Ahúnvat Gáthá, enjoined us in the following terms to obtain a knowledg

acher, among others, (is such as to) impart wicked wishes
nd commandments, the religion of that religious teacher
wicked and calculated to cause injury to his community
rough all wickedness. Hence, the religion which is devoid
the wishes pertaining to life, is a religion which conforms
the wishes of the Unknowing and the Death-causing
(Anghra Mainiús). Whoever accepts such a religion as a
ligion is an approver, through missing the (right) path,
a lifeless religion. It is not right to consider such a
ligion as a religion.

---

our religion and to approve of the work of Spento Mainius and to keep aloof
m the work of Anghra Mainius :—

i. e. You should receive (religious) instruction such as may raise you to a higher
ndition, and should look (at things) through (the instrumentality of) light-
aring thought. And every man and woman should acquire knowledge of
eat deeds calculated to obtain for them rewards (in the coming world), and
ould approve (of) them ; for this reason that, at the beginning of the world a
nversation (compact) took place between the two Minos (invisibles) (Spento
ainius and Anghra Mainius) about the good and evil thoughts, words and deeds
rtaining to them. And in accordance (with the compact) the two Minos
tered into (pervaded) first creation, (*i. e.* Gayomard). The work of one
them is to suggest wicked thoughts to the wicked and to ruin their life. The
rk of the other is to suggest good thoughts to the pure and to protect their
ves. Therefore, of the two Minos you should prefer the one who is possessed
good wisdom, and should reject the one who is possessed of evil wisdom.

Exposition in the good religion regarding the power of religion among the children of men. (۱۴۹)

Be it known that, in (this) mixed (world of good a
evil) the progeny of man is divided into three ranks,—t
highest, the middle, and the lowest. And the particul
thereof are thiswise. The highest is superior to the midd
and the lowest (rank). The middle is superior to the lowe
The lowest of the children of men become superior to the
in the highest and middle rank. And the reason general
is their firmer faith in the good religion and their great
liking (for it). It is thiswise that, in proportion as the lowe
of the progeny of men are more solicitous to remain firm
the good religion than the middle (rank) of the progeny
men, and as the middle (rank) of the progeny of men a
more solicitous than the highest believers, in the same pr
portion are they superior (in rank to the others), owing
the greater solicitude of the one than that of the othe
And it is because of their solicitude that the highest believe
are of a nature like unto that of the Yajads. Similarly, th
highest of the children of men become, of their own accor
like unto the lowest of the children of men and (eve
inferior to them by reason of excessive faith in the religio
of evil. Those also who are the meanest and who becom
like unto the Dévs and Drujs in their nature, are such, b
cause of their wicked desires.

Exposition in the good religion regarding (religious) communion and severance. (۱۵۰)

Be it known that, men fit to hold communion with or t
remain aloof from are of various kinds: of these, firstly, th

ommunion between those obedient to God is owing to their
isposition to remain in obedience to God. And the severance
etween those obedient to God and those disobedient to Him is
ving to the disobedient disposition (of the latter) towards God.
econdly, the communion between those who obey God and the 3
lievers in the good religion is owing to their faith being that
the good religion. And their severance from those belonging
the evil religion is owing to their (of the latter) ways per-
ining to the evil religion. Thirdly, those belonging to the 4
od religion are connected with the good (i. e. the priests or
thornáns) because of gifts made for the worship of God;
d their separation from the wicked is owing to their (the
tter) failing to worship God and to make gifts. Fourthly, 5
these three kinds of Mazdiasnians, those who are the high-
t in rank, are such, owing to the worship of God and to the
quisition of the friendship of the Yajads. And their sepa-
tion from the Ḍévs is owing to their entirely refraining
om worshipping Ḍévs and from doing the work pertaining
them.

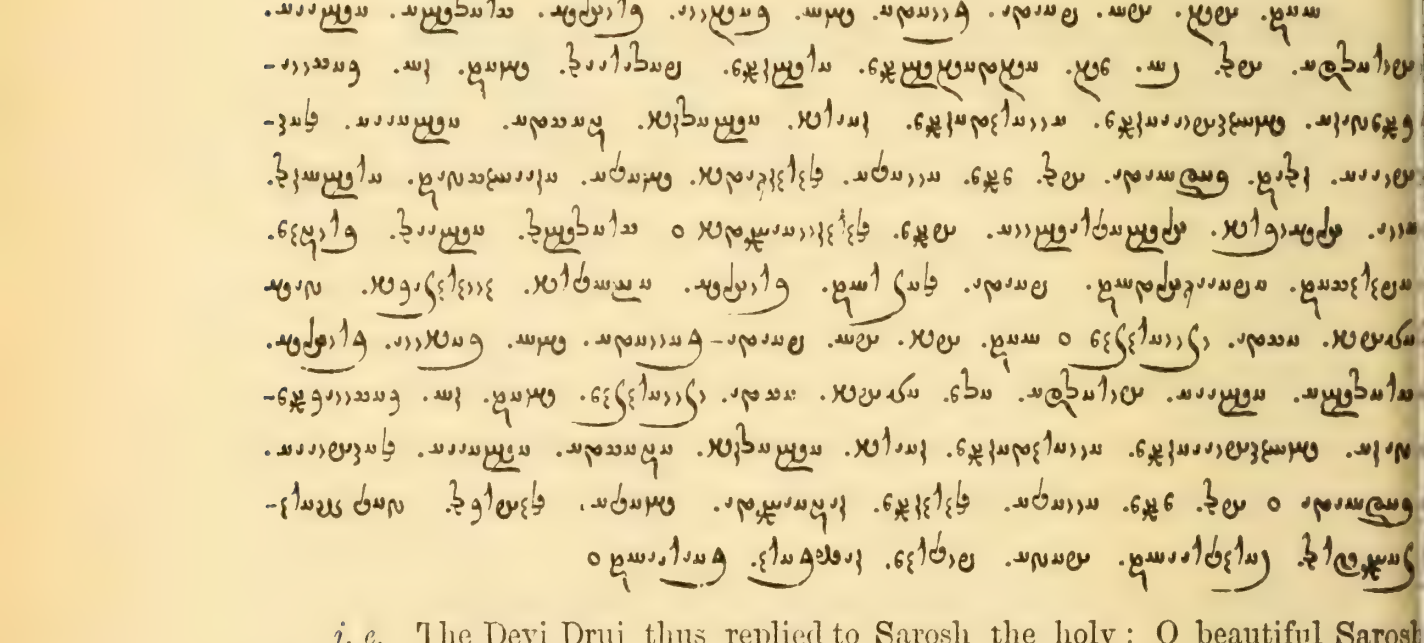
Exposition in the good religion regarding two most excellent qualities connected with superior intelligence and two most wicked qualities connected with perverse intelligence. (۱۴۱) 1

Be it known that, it is mentioned in the religion that the 2
o most excellent qualities pertaining to intelligence of a
gh order, are, liberality and love. And they pertain to
od himself. And each of these (two qualities) is fostered
the other. (For), to make a gift with a pure heart to a
ly man in order to secure his love is liberality. And a
king for making gifts to good men is love for holy men.
hrough these (qualities) man becomes connected with heaven

3 (paradise). Similarly, there are two most evil vices pertain
ing to perverse intelligence of a low order, which are miserlines
and animosity. Further, these two vices belong to the Ḍev
themselves. And each of them is set off by the othe
Miserliness consists in refusing to give a thing to a holy ma
who asks for it (merely) from animosity to the holy man (and
notwithstanding that the person has the thing in abundance
Animosity for holy men is where there is a good man worth
of securing the love of men, and instead of securing his love
enmity is shown towards him, through (a spirit of) miser
liness.*

---

* In the shape of a dialogue between "Sarosh the holy" and "Ḍevi Ḍruj", con
tained in the 18th pargard of the Vanḍiḍâḍ, Ahurmazḍ thus announces to ou
prophet that a Mazdiasnian is guilty of sin when he refuses to make gifts t
holy men and that sin is diminished when such gifts are made :—

i. e. The Ḍevi Ḍruj thus replied to Sarosh the holy : O beautiful Sarosh
the holy ! the first of these men of mine is he, who, notwithstanding that he is
asked, refuses to give a small portion of his riches and property to a holy man
for the sake of good righteousness. This (man) makes me pregnant as other men
render women pregnant with their seed. (Then) asked Sarosh the holy of the
Ḍruj, lowering the club uplifted for battle : O Ḍruj that art unhappy and a doer
of perverse deeds ! what is the atonement for that (sin) ? Then the Ḍevi Ḍruj
answered him : O beautiful Sarosh the holy ! the atonement for that (sin) is this,
that if the man give, for the sake of good righteousness, without being asked, to
a holy man, a small portion of his riches and property he destroys my pregnancy
just as a four-footed wolf takes out a child from (its) mother's womb and tears it.

Exposition in the good religion regarding light and darkness. (١٤٢).

Be it known that, it is owing to light and darkness, that here is a mixture (formation) in this world of heat, cold, moisture and dryness. And the other related varieties of created things possess them in the required degree. Thus, it is owing to them (light and darkness) that the things of this world are possessed of light, darkness, heat, cold, moisture and dryness. Similarly, this world is shining because of light, dark because of darkness, hot because of heat, moist because of moisture, and dry because of dryness. Therefore, it is impossible for these two rivals (light and darkness) to associate with each other and for this world to wear a uniform aspect. Similarly, it is not possible, owing to many diverse ways, for this world to be the rival (antagonist) of the one (and the partisan of the other). Again heat and moisture are (exist) because of light. When this world is lighted up every thing upon it is fragrant, pure and good looking. And other (portions of the) good creation are possessed of good sway* (influence). Similarly, cold and dryness are owing to darkness. When this world is in darkness every thing upon it is stinking, filthy and of sinful movement. And (other portions of the) evil creation acquire evil lustre and evil sway* (influence). Therefore, the antagonism of these two (light and darkness) depends upon the predominance in this (world), one over another, of the

* The meaning here is that good men are enabled to do good deeds through the power of light; and that robbery is prevented, pain relieved, bad odours destroyed and vitiated air purified by means of it; that wicked men are enabled to commit robbery, plunder and other sinful deeds through the power of darkness and that diseases, a vitiated atmosphere and offensive odours are the outcome of darkness.

superior powers in whom they have their different source
Hence, one (of these powers) cannot associate (coexist) wit
the other. (For), one of these things (light) has a source (Spent
Mainius) through which it fights (its fights), keeps withi
bounds and performs good deeds in this world. And the othe
thing (darkness) has a source (Anghra Mainius) through whic
there is companionship with sin. From this it appears tha
one of these powers introduces relations with powers, goo
at adopting remedies and well-regulated, such as belong t
the Yajaḍs. And the other power gives (introduces) rela
tions with the (perverse powers) connected with the cherishin
6 of the body. This (the above) was written by the hea
of the religion, the virtuous A'ḍarfarobag the son o
Farokhjáḍ, in the (book called) A'inin Nameh an
has been introduced into what was written on the sam
subject in the Ḍinkarḍ composed by the former heads o
the religion.

7 If the sayings of any one of the religious teachers ar
calculated for darkness, and are wholly devoid of light, such
(sayings) are connected with darkness. And where (in the
sayings of religious teachers) there is much shining of light
there, there is permanence of light and disappearance (setting
of darkness. Just as where darkness shines (prevails) no
object can obtain light, so as long as there is the existence o
these two (Spento Mainius and Anghra Mainius) holding rela
tions with the conduct of man in this world, so long the above
objects (causes) (light and darkness) will appear: but when
the limit of both (Spento Mainius and Anghra Mainius)
is reached (completed) nothing will perish. For this
reason these two are nowhere found in the same place

ht one of them is always covered up or rendered lustreless eprived of vigour) by the other. And the shutting up of e one is the manifestation of the other. As where heat is, ld cannot remain, and where moisture is, there is no dry- ss : so (where there is Spento Mainius, there Anghra Mai- us cannot remain). Hence, it is just to speak suitably of e one (Anghra Mainius) who is deserving of being covered and rendered lustreless by the other. For wanting the istence of heat there is cold. And wanting the existence cold there is heat. And where there is (exists) no dryness ere is moisture. And the non-existence of moisture is dry- ss. For this reason, without (the existence of) any one of ese things the end of the action of any one (the other) cannot made out (distinguished). Further in all the things in e world there is antagonism and a suppression of one by e other. Therefore it must be said (admitted) that all ings (in this world) are for destruction.

Again (further explanation) in regard to this matter is 8
is, that, he who is for destruction (Anghra Mainius) will t be able to obtain the first one (Spento Mainius). And ll not be able to be of his side. Then, how is it possible light and darkness to obtain (secure) each other? or how n they be of the side of each other? If things of darkness ere not rendered lustreless (feeble) by light; if, similarly, ld was not destroyed by heat, these things differing from ch other could have remained together. Therefore, the ligious teacher who is of the side of light makes (man) en-eyed. And the religious teacher who is of the side of rkness shuts up the eyes (of man). For this reason he who es the work of destruction (sin) is spoken of (in the religion) as

connected with Ḍevs. And he who is wholly unconnected w
destruction is spoken of as one who can live within (t
bounds (prescribed by Spento Mainius). Therefore, if (a reli
ous teacher) is for darkness, he pertains to destruction. A
for this reason in proportion as religious teachers are
darkness they are connected with Ḍevs and hold correspon
ing designations (titles). For, such speeches (sermons) a
made by them as if they intended to render their (follow
perishable (sinful). Therefore these religious teachers are who
undeserving of glory.* Those who belong to the Mazḍiasni
religion are well able to understand both light and darkne
And (they) are able to keep themselves on the side (
Spento Mainius): And keep themselves on their gua
against the perverse Source.

---

* In our Mazḍiasnian Zoroastrian religion the ways of virtue, truth, pur
and righteousness are called the ways of Spento Mainius: and the ways of vi
untruthfulness, filthiness and sin are called the ways of Anghra Mainius. A
these two opposing courses of conduct are declared to have originated in t
different sources. The writer of the Ḍinkarḍ is here controverting, not t
moral precepts and commandments contained in the Mazḍiasnian religio
but the immoral precepts and commandments promulgated by certain religio
teachers. The substance of the above comments by the learned author of t
Ḍinkarḍ on light and darkness is this, that as in this world it is impossible
understand what heat is without knowing its opposite cold, or to appreeia
moisture without a knowledge of dryness; so it is impossible for man
understand the excellence of light without knowing what darkness is. Henc
the creation by the holy Ahúrmazḍ of things having these two opposing powe
or virtues. Those things that are good and beneficial He has declared
belonging to His chosen power or principle known by the name of Spen
Mainius, and those things that are evil and hurtful as belonging the power
principle Anghra Mainius of which he disapproves. And having placed ma
between these two invisible principles each drawing him towards itself, He ha
to enable him to make his choice between the two, revealed the Mazḍiasnia
Zoroastrian religion, that by a knowledge thereof he may be enabled to wal
in this world in accordance with His wishes and remain aloof from the way
of Satan, thus obtaining in the next world the shining abode of paradise an
freeing himself from the punishment and the darkness of hell. It is, ther
fore, the duty of every religious teacher to point out to men the path that fre
them from hell and makes them fit for paradise, and to warn them against th
commission of sin.

xposition in the good religion as to how, from the beginning to the end of the Blemish-giver, men acquire thoughts (knowledge) regarding work connected with him. (۱۴۳)

1

Be it known that, thoughts (considerations) regarding 2
work of the Blemish-giver in connection with men, from
beginning to his end, are promulgated in the one (Maz-
snian) religion. Therefore the man who, by means of the
planations in that religion, points out to the soul (of man)
best way for attaining superior position has for his object
suppression of perverse passions and the strengthening
virtue. In the beginning (of the world) the first person
communicate high thoughts to men doing the work per-
ning to the Blemish-giver was Gayomard. And it was
rough the precepts (thoughts) of this one man who was the
st (person) created in this world, that all men became
od-thinking, good-speaking and good-doing. And it is
ing to his precepts that men even now think (what is)
od, speak (what is) good and do (what is) good, and will
ntinue to be in the habit of thinking, speaking and doing
e same till the time of the final improvement.* And it
by means of them that whatever sinful deeds and miseries

* According to our holy religion the first man whom God in his goodness
ated with thoughts (attributes) such as He approved was, Gayomard, from
om all the children of men have descended. And, just as the nature, the
dom and the courage of an ancestor are inherited by his descendants, so
atever true thoughts, true words and true deeds are found in men who walk
the path of Ahurmazd are traceable to the first father of all, Gayomard.
s on the same principle that A'darbád Zarṭosht, a high priest of our religion,
dividing the things of this world into 25 classes, has connected 5 with luck
fortune, 5 with one's deeds, 5 with one's habits, 5 with one's origin and 5 with
's family characteristics. He assigns life, wife, children, power and riches
fortune: a man's being an Athornan (of the priestly class), an Arthestar
the warrior class), a Vástariosh (a cultivator) and sin and righteousness depend

are inflicted (given) on the world by the Blemish-giver w
be removed (got rid of). And there will be final improv
ment of the world in consonance with the wishes of t
holy Ahurmazd. And the people of this world will becon
free from the evil passions of the Blemish-giver, and t
whole good creation will be for ever immortal and fr
from vice.

1 Exposition in the good religion regarding good and evil intelligence. (۱۴۴)

2 Be it known that it is because of wisdom that a ma
is a doer of good or evil deeds. He who is a doer of good deed
is possessed of good wisdom (intelligenee). And he, usin
his wisdom for the purpose of doing good deeds, is able t
keep up his connection with the One Lord with whom con
nection ought to be maintained. And he who is a doer
evil deeds is possessed of evil wisdom (intelligence). An
he, using his wisdom in doing evil deeds, is of the way
the other one (Anghra Mainius) (and) Farehbúṭ. Good in
telligence keeps (a man) pure of sin. For, good intelligenc
(wisdom) keeps (a man), in accordance with justice, aloof fron
secretly dispoiling the people and doing them harm, and
similarly, keeps (him aloof) from appropriating to himself
through the Blemish-giver, the goods and property of others
In the same way a person of good intelligence (wisdom
opposes the open plunder, and highway robbery of men'
goods and property.

upon his deeds : sexual congress, work, eating, walking and sleeping are matter
of habit : tenderness of heart, a sense of shame, generosity, courage, truthfulnes
and goodness are matters that depend upon a man's origin : and, the bodily frame
the appearance, acuteness, the power of reasoning, and strength are things
traceable to family characteristics. The five attributes mentioned in the fourth
class must have come to us from Gayomarḍ.

Exposition in the good religion regarding him who is the owner (i.e. King) of the world and the world's walking in the good path (way) owing to him. (۱۴۵)

Be it known that, the moving of the world in the good ath depends upon the first of the two desires (inclinations) Kings,—one, (a desire) to do good deeds and another, desire) to do evil deeds. For, men are enabled to main- in (themselves) because of the desire of Kings to do good eeds. Similarly, it is owing to the desire of Kings to do good at men are enabled to redeem their souls from hell. And us is the world made to move in the right manner (path). ut if the desire of the King be to do evil deeds, then ankind are diminished and their souls are enfeebled. nd thus are the people of the world destroyed.

Exposition in the good religion regarding foresight, superiority, power of discrimination, wisdom, faith, belief, power of inference, sense, understanding, thought, speech and deed. (۱۴۶)

Be it known that, foresight is a knowledge of the final d of things derived from a knowledge of the religion. uperiority consists in making (creating) many things out of ne. To recognise a thing out of a multitude is wisdom. o know the advantages and disadvantages of every thing is e power of discrimination. Faith and belief are the analo- ical indications for understanding the things which obtain ecure) life and which do not obtain life. Inference is the ower to understand the object (or aim of things). Sense is e strength for preserving the internal powers. The under-

10 standing is for examining and selecting things. Thou
is (given) for guiding the powers of (man) through approva
11 reflection. Speech is (given) for the purpose of mak
known what is hidden (private) in man and for describ
12 the invisible powers. Deeds are the result of the guida
through the members of the body (and) through wisd
of its powers (of the body.)

---

1 **Exposition in the good religion regarding the mutual relations of wisdom, desire and speech. (۱۴۷)**

---

2 Be it known that, it is through wisdom that m
3 possess all desires and the power of speech. Simila
men with desires are possessed of wisdom because of
4 power of expressing (their thoughts) in every way. A
it is through the power of speech that all men
5 possessed of wisdom and of the strength of desires. Wi
out the power of speech, men with desires would
6 have appeared possessed of wisdom. Similarly, with
wisdom, men would not have possessed desires throu
7 the power of speech. And without the power of spe
men would not have appeared possessed of desires a
8 wisdom. Hence, wisdom, desires and the power
speech become manifest through their mutual connecti
Consequently, the existence of those among religious t
chers who are for (on the side of) the wishes of the Cr
tor, is destroyed because of their manifesting ignora
regarding the Creator and because of their failing to expl
9 to the people of the world the excellencies of the Lord. A
for this reason such religious teachers are not considered

ous.* Further, what are known to be deeds connected
h conduct are (exist) through (the instrumentality) of
ech and motion. One of these is connected with desire,
ich has its source in man. And the other is connected
h passion which has its source in fire. He whose desires
without religion (irreligious) is not deserving of life.
d he who does (his) work through the movements of the
sions, is without thought (thoughtless) throughout his life.
ere is no work of movement for life-possessing man after
termination of his life : Similarly, previously (to birth)
re is no possibility of work for the soul. After (life) is
led, nothing done (by man) is to be seen, for, without
lies, (men) are without thoughts, without objects and
hout end. The man who is not thankful to his Creator is 10
obedient to His rule and does not act in accordance with
s behests. Again, every man becomes possessed of religious 11
husiasm through the power of a religious teacher who
ites (creates) religious enthusiasm (passion), and thereby
is enabled to remain, in faith, on the side of his Creator,
Self-Existent. Without it (religion) the Creator cannot
for the creation and the creation for its Creator. Should 12
y one say (question) : man being of the side of the appetites
sires) (*i.e.* appetites springing naturally in him), the
tisfaction of) appetites must be considered just; that being
how can it (such satisfaction) be considered improper ?
unless a thing is wanted there is no necessity for it ;
l there is no want (felt) without desire (appetite) ; and

* The idea here is simply that without religious learning and education it is
roper for a man to assume the name of high priest or dastur, as without such
ning he is incapable of guiding those who believe with him. A religious
her who, notwithstanding his ignorance, feels himself called upon in virtue
is office to decide religious questions may well be said to be destroying
injuring) his own soul and the souls of those who believe with him.

unless there be one antagonistic to life there can be liking (desire). The answer is: Any thing that is rig according to the religion is (a thing that is) wise, (th suppresses danger to the people of the world and gives th strength, and (that) drives out the power of the Blemis giver from the creation and reduces it. And in virtue of (man) becomes possessed of strength of a superior kind, su cessful in his hopes, and thankful to his Maker through t
13 proper wishes connected with it (the religion). If the B mish-giver were not forced out (suppressed) from amo the people, because of wants (desires), there would be diminution of him whatever. And danger could not averted from among the people notwithstanding all prop (and) sensible measures. Hence it is a duty to avert a diminish as much as possible the power of the Blemish-giv Again, the success of the Enemy of Life, although it do not enable (man) to help himself, yet thereby harm (emana ing) from the Destroyer (possessor of death) is thrown in men to render them unworthy. Therefore, to drive him o is, for men, a victorious deed. Hence, those who, at wha ever place, largely annihilate from among their people harr causing works of the Blemish-giver and who do batt against those possessed of injurious desires have always bee known to be victorious.

---

1 **Exposition in the good religion regarding him wh causes harm (to Ahereman), who causes grea harm, and who does the work of causing harm and (regarding) him who is harmed through in jury caused (to him) and who is most harmed. (14**

---

2 Be it known that, he who is posessed of the power the Spenámino causes harm (to Ahereman). And he who

ossessed of the power of the Spenámino in the highest egree does the greatest harm (to Ahereman). And that an is the doer of deeds which harm Ahereman. And that rength-possessing man causes harm to his antagonist, smites m and makes him hide himself (in the earth). He who is 3
eserving of being harmed, who is (exists) for the work of arm and who has received harm at the hands of one most rong with the full good strength of Spento Mainius, is nghra Mainius of sinful strength. And the reason why nghra Mainius is deserving of the utmost harm is that he for harming each good created thing. And those men ho possess in the smallest degree the strength of Spento Iainius are also capable of causing harm to that harm-using Drúj (Anghra Mainius,)*

Exposition in the good religion as to who among men of the religion holds relations with good and with evil: and how he is to be weighed: and how he is to be distinguished. (۱۴۹) 1

Be it known that, it is by means of the one religion of 2
reat wisdom that the weighing and ascertainment of the en belonging to the religion who hold relations with good

---

* It is clear from the above text that we Mazdiasnians should as much as ssible have within us the qualities pertaining to Spento Mainius, and should ideavour with their help to prevent any of the evil qualities of Anghra Mainius om finding an entrance within us, that thus we may be enabled to acquire true appiness in both the worlds.

and with evil can be made. And these (men) are of three ways
3 Of these, one way is that pertaining to religious disposition
another way is that pertaining to religious habit: and the
third way is that pertaining to the wisdom of the religion
Further explanation regarding these three ways is given
under the sections relating to them where some (men) are
considered as acting according to the law and some as acting
contrary to the law. Men of these three ways, as they
are doers of good deeds so are they doers of evil deeds
And they are of eight kinds.

4 The first is he who is of the good religion through these
5 three,—disposition, habit and wisdom. The second is he
who is of the good religion through disposition and habit;
but through wisdom (intelligence) is like unto one who be-
6 longs to the evil religion. The third is he who is of the
good religion through disposition and intelligence but is
7 through habit of evil religion. The fourth is he who is of
the good religion through habit and intelligence but is
8 through disposition of evil religion. The fifth is he who is
of the evil religion through disposition and habit but is of
9 the good religion through wisdom (intelligence). The sixth
is he who is like unto one belonging to the evil religion
through diposition and intelligence, but is through habit of
10 the good religion. The seventh is he who is of the evil re-
ligion through habit and intelligence but is through his
11 disposition of the good religion. The eighth is one who is
of the evil religion through the three,—disposition, habit and
12 intelligence. A discerning wise man is able find out by
examination who among these eight kinds of men holds good
and who evil relations.

Exposition in the good religion that the severance of him 1
of the Evil Source (from man) is possible through the one Mazdiasnian religion, and not through the religion of Devs, of Yahudis (Jews), or through any other religion accepted in this world as a heavenly religion, such as that of Mani; for, all these religions are founded on things done with skill (art) and they are all connected with faith in the religion of base thoughts, of the One not of the Original Source (Anghra Mainius). (150)

Be it known that, the severance and remaining aloof 2
from man) of him of the Evil Source is by means of the one Mazdiasnian) religion, and is not at all by means of the eligion of Devs or that of Yahudis (Jews). For, in these religions) it is thought that if the Other (Anghra Mainius) s a rival, why should he be called of the Evil Source nd one to be kept aloof from and one connected with Devs? for, if the Other is to be a rival of the First Spento Mainius) for limitless time, that must be said to e a reason for their being a pair connected with this world. Again, it is the belief in every religion of the Evil 3
Source pertaining to Máni* (and) accepted in this world s divine: why should it not be possible for man to become personally divine (heavenly)? For, the manifestation in man of that (divine) power is through the living hing (principle) other than the body. But each of these wo religions was fabricated in this world; how can they be

---

* Máni was a celebrated painter, who was born in A. C. 240. Having studied the Hebrew, the Christian, the Buddhist and the Zartoshti religions, he at first became a Christian priest, then founded a new religion of his own and had a few followers. Afterwards he went to the court of Sháhpur, the son of Ardesher the first of the Sassanid Kings of Persia, and claimed to be a prophet.

4 considered divine? All those religions which are formed (founded on) work done with things of art repose faith the religion, base in thought, of him of the Evil Sour Again, it is said (thought) in those religions: when, accordi to compact the One (Spento Mainius) is to remain (in t world) for limitless time, why should the other be consider as of the Ḍevs? Then (the answer is): notwithstanding (t existence of) numerous different compacts for limitless tir in reference to each, how can they be called the colleagu of each other *?

Sháhpur directed him to hold a disputation with the high priest of Persi and on his being discomfited in the contest by the high priest of the Zoroastria Sháhpur, in order to discourage future impostors, had him beheaded. Mr. Ra linson places Máni's imposture in the time of Sháhpur I, but Firdosi Tusi, t author of the Sháh Námeh places it in the reign of Sháhpur II, known also Jul akṭáf. Firdosi has thus described Máni's disputation with the high priest:

یامد یکی مرد گویا ز چین — که چون او مصور نبد در زمین
دان چوب دستی رسیده بگام — یکی پر منش مرد مانی بنام
صورتگری گفت پیغمبرم — زدین آوران جهان برترم
ز چین نزد شاپور شد بار خواست — بپیغمبری شاهرا یار خواست
سرش تیز شد موبدانرا بخواند — زمانی فراوان سخنها براند
زین مرد چینی چیره زبان — فتادستم از دین او در گمان
بگوید وزوهم سخن بشنوید — مگر خوب گفتار او بگروید
بگفتند کاین مرد صورت پرست — نه پرمایه موبدان موبداست
ز مانی سخن بشنو اورا بخوان — چوبیند ترا که کشاید زبان
بفرمود تا موبد آمدش پیش — سخن گفت با او زاندازه بیش
فروماند مانی میان سخن — ز گفتار موبد ز دین کهن

* It is the opinion of men of other religions that good and evil qualiti having been placed in man by God they are the complements of each other an that any act which has its origin in either of these qualities cannot be calle sinful. The learned author of the Ḍinkarḍ has declared such religions to b opposed to the Mazdiasnian religion and to be based on the ways of Ḍevs. Fo if according to this opinion there were no difference between virtue and vic the commandments contained in the Mazdiasnian religion about doing virtuou deeds and the warnings given to man to remain aloof from vice would be useles and what is said about the reward of virtue being happiness in the next worl and of vice being misery would be untrue. Not only that, but the laws for th punishment of wicked persons enforced in courts of justice would be nugatory.

Exposition in the good religion that in the world one (man) prevails over another through good and evil deeds. (101)

Be it known that, the deeds of men appertain to that which their disposition appertains. In especial men's positions are dependent upon their religion. And their ming towards sin depends upon their doing things hout attending to matters of religion. And such men of three kinds. One that makes gifts to those who good and does not make gifts to those who do evil ds. The second that makes gifts to those who do good and se who do evil. The third that makes gifts to those who evil and does not make gifts to those who do good. He o, owing to his religion and disposition, makes gifts to se who do evil and does not make gifts to those who good,—a man of this disposition is a hinderer of that mortality which prevails in this world through the strength the goodness of the Ḍáḍár, and is a giver of advice for l. The man who has debased himself by the deeds (men-ined) above, has rendered himself a prisoner of hell through disposition, and also is a great injurer of himself. Men o are very wicked hold very intimate relations with Ḍevs l are great diminishers of the world. And thereby the ple of the world become possessed of wicked morals l of wicked religion. The man who makes gifts to those o do good equally with those who do evil, thereby gets nself worshipped by many men. And that they may do ir sinful deeds he makes men of perverse disposition in world continue very much to walk in contact with sin. , he is one who does (both) good and evil deeds. And ereby vices and immorality prevail in man; and there-

by the world is rendered extremely desolate, people
diminished (in numbers) through hardships and men beco
very sinful. And, owing to sin that causes harm to t
souls of men, and to the heavy oppression of wicked Dru
the gifts of glory-bestowing Yajaḍs are covered up (disappea
And thereby he, as it were, makes known the manifes
tion in the world of uncleanliness, unholiness and hardshi
of various kinds ; for which reason, such a man is (considere
7 an enemy of the people.* Further, the man who mak
gifts to good men and gives no gifts to wicked men,—su
a man is possessed with a desire to do (secure) to the wor
the benefits of the religion, and to keep up among the peo
ways that are (calculated) for immortality, and to tu
men's dispositions towards good, and to render their (men
intelligence fit (calculated) for good thinking, good speaki
and good doing through the Wisdom whose nature it is
think, speak and do good. And (such a man), throu
the instrumentality of good attributes and good though
renders the world superior, redeems the souls of men (fro
hell), and makes the souls and bodies of men fit for t
gifts of the Creator of the world by making them walk in (t
8 path that secures) superior benefits. Men become pure a
good through the constant prevalence of religion in the wor
and through the firm belief of all men in religion. A

---

* This matter deserves the particular attention of Mazḍiasnians ; for, a gr
many of them seem to ignore the distinction between proper and impro
liberality. Very often, they are liberal from interested motives, from a des
to gratify others or for the sake of the honours of this world, to the neglect
those occasions of liberality that are approved in our holy religion. Su
liberality will not be accounted true liberality. On the contrary, the perso
making such objectionable gifts will be held responsible for all the evil whi
the objects of their generosity are enabled to do by such gifts. For, it is t
money that is bestowed upon them that puts it within their power to
wicked deeds and deeds that harm the good.

ereby the world is rendered free from danger and perpe-
ally good. And the thing that explains these (matters)
the people of the world is the pure, the good Mazdiasni
ligion, adorned with all wisdom.

Exposition in the good religion regarding (the man) who is for himself (i. e. lives for his good) and regarding (the man) who is not for himself (i. e. does not live for his good). (١٥٢) 1

Be it known that, the man whose thoughts, words and 2
eds have the tendency of his Master's, and in whose heart
through the instrumentality of the good religion, union
th the Creator Ahurmazd, the Highest,—that man is for
mself. And that man conveys himself, by means of that
e path (system) to the shining mansion of perpetual good-
ss and complete joy. The man whose thoughts, words and 3
eds are, owing to the aims of perverse intelligence,
posed to those of his Master's,—that man is, owing to the
nnection with the evil path (system) of perverse intelli-
nce, of the evil religion, and is, owing to the sinful efforts
Anghra Mainius, fitted to be a prisoner in the mansion
perpetual hardship and of complete pain. Such a man
not for himself.

Exposition in the good religion regarding the acquirement of complete knowledge by a man about the business of his calling. (١٥٣) 1

Be it known that, the acquisition by a man of perfect 2
owledge of the work of his profession, and generally his
ccess therein, happen only when he is possessed of proper
ought and of concern for the Possessor of Good Gifts. And

thus he stands (remains) high in the knowledge of
calling. And in every work of his he comes above (othe
And the opener of his thoughts is his heart. Just as a n
of successful desires is filled with great joy on account of
success, so such a man is always of uniform action (mann
in regard to his bodily powers. Further, such a man, bei
accustomed to reflect through intelligence, obtains a kno
ledge of his work (business) through the good-thinki
Power. Thus, he does not feel wearied when danger, invol
ing much trouble, comes upon him. Likewise, he does not f
elated when a higher degree of ease is experienced.

---

1 **Exposition in the good religion that the king, who in the present times brings people of other religions into the Mazdiasnian religion, is one possessed of the disposition of good men, is longlived and a preventer of the world's dangers; and that he does not give high rank to wicked people. (١٥٣).**

---

2 Be it known that, the rule of the good improves the hol
ordinances of religion, because the holy and refreshin
precepts of religion make immoral and vicious (possessed
blemishes) men tremble. Therefore, he who keeps the peopl
of the world refreshed (healthy and prosperous) is like unt
water that is fragrant and of delicate excellence. As b
means of excellence-imparting water moisture and ease ca
be obtained (by men) and dryness removed (driven away) fro
them, and as injurious water causes immediate death, so b
means of the rule of good kings the people of this world wi
rise up again to invoke (remember) the holy Self-Existe

nd his invisible Yajaḍs and to obtain their desires through
he Self-Existent and his Yajaḍs. Likewise, owing to the
oly religion of such kings men obtain the means of being
onnected with that religion and make endeavours to know
he goodness of the holy Yajaḍ of Yajaḍs.

The rule of wicked people is the rule of the Immoral 3
nd the Vicious (one full of blemishes). Thereby the power
f the religious system of virtuous intelligent men is des-
royed (set). Further, things are carried so far that (a man
riginally religious) performs in this world deeds known in
he world as those of Farehbúṭ and Aibibúṭ. And, owing
o this, the man becomes as obscured (darkened) and damaged
s he (before) was glorious in the world through (good) deeds.
uch rule being itself (calculated) for evil (destruction), owing
o it, that good man,—his glory (fame) being lessened,—is
educed to the lowest rank. Further, owing to the many 4
roubles, injuries and hardships caused to the people by
icked rulers there is no resurrection (rising again) for the
eople in this world for the remembrance of the holy Self-
Existent and the invisible Yajaḍs.

Exposition in the good religion regarding superior strength 1
being a characteristic that raises men to the highest
rank and confers lustre, and inferior strength being
a characteristic that brings men into a low
and sinking (setting) condition. (100).

Be it known that, superior strength is like unto a charac- 2
eristic that raises men to a high rank and confers lustre
upon them). And men in this respect are of three kinds.

3 Of these, (the men of) the first (kind) are those who obey t
advice and directions of a person highly versed in the religi
and who, making inquiries about the religion, of th
religious teacher and hearing good words (matter) from hi
consider themselves as inferior in rank to him. Men of t
4 second (kind) are those who being themselves superior, wi
consummate thought, to those of inferior rank, impart (mak
a gift of) those thoughts to those who are inferior to the
and raise those who are of inferior rank to superior rank i
5 virtue (excellence). Men of the third (kind) are those wh
owing to their superior aims, are superior to those of th
faithful (believers in the religion) who are inferior, and wh
owing to their humility—(the result) of higher obedienc
(to the religion),—consider themselves inferior to the others.

6 Further, the inferior (low) strength which carries me
to inferior rank, has characteristics the opposite of those des
cribed as belonging to the abovementioned three kinds o
7 men. Of these the first (kind of) men are those who obe
the advice and directions of a person highly versed in th
religion of Ḍevs and who, making enquiries, about religion
of that religious teacher, are zealous in the work relating t
8 it, and consider themselves inferior to him. (Men of) th
second (kind) are those who impart (make a gift of) thei
hateful disposition and hurtful propensities to those inferio
to them, and who raise those inferior to them to a highe
9 degree in vice. Men of the third (kind) are those who being
more disobedient to God and more fond of the religion o
Ḍevs than others, notwithstanding consider themselves, owing
to the meanness of their thoughts, to be inferior in high
hurtfulness to those beneath them.

Exposition in the good religion regarding thoughts that impart increased lustre and increased darkness to the Mazdiasnian religion. (194).

1

Be it known that when, under the authority of the 2
ighest religious teacher of the Zartoshti community, holy
ien impart religious instruction to the people of their reli-
ion, and when, heeding the words of the holy religious
eacher, all men remain in obedience to him, the holy
eligious teacher imparts increased lustre to the Mazdiasnian
eligion. Those who impart increased darkness to the 3
Iazdiasnian religion are the "Farehbút" and Aibibút*:
iese people belong to Anghra Mainius, and therefore,
iey harm people of the good religion, create enmity
nd dissensions among them and teach them to hate their
wn Dastur.

* By 'Farehbút' and 'Aibibút' are to be understood those persons who, hile walking themselves in the wicked path of Ahereman, sow discord and ssensions among believers in the Mazdiasnian religion, give rise to doubts and uestions in the minds of true believers by perverting and misrepresenting the recepts of that religion and lower Dasturs and mobeds in the estimation of their religionists by slandering and traducing them, and teach Zoroastrians to despise ie Dasturs of their religion. These deceitful Ashmogs, may be of any kind: iey may act as above for the promotion of their objects while professing the Iazdiasnian religion, or, being irreligious, they may be actuated by animosity o that religion.

1 Exposition in the good religion, regarding the origi
of medicine, the appropriate causes thereof, th
principles of its divisions, its work and its benefits
regarding medical treatment without a know
ledge of medicine resulting in illness: (regarding
the kind of physician who is meritorious, wise
and valuable in relation to his work: (regarding
a physician being wise and valuable in his work
owing to right honesty and right liberality
(regarding) the test of the physician of the bod
consisting in the removal of the ailments of the
body, and the test of the physician of the soul
consisting in removing the maladies (vices) of the
soul: and that the physicians of both these kinds
must not be untried but tried men: that the
people of a city who find it necessary to have a
physician ought (in the first place) to try (him);
for, they become worthy of punishment by
allowing an untried physician to practice physic:
that a tried physician alone should be chosen for
the profession of a medical practitioner: that the
physician who is an averter of the diseases of the
soul and of the body deserves the name of "Baj-
shak" (i. e. the destroyer of disease) and that the
physician who joins (sets) the limbs (parts) of the
body deserves the name of "Darvestpaṭ" (i. e. the
joiner or setter of broken parts): that in the pro-
fession of physicians, the physician of the soul
exists because of the physician of the body, and
the physician of the body exists because of the
physician of the soul: regarding how the physi-
cians of these two kinds of illness and defect

become capable in their professions: that medicines of various kinds are things that give strength to the people: that surgery is the work of improving (broken) parts of the body: that the surgeon is, as it were, through the instrumentality of surgery, the improver of the powers of the soul and the maintainer in proper order of the structures relating to it for the performance of beneficial works, and that, on this ground also, men have need of this physician: that to keep the body in good order for the purposes of the soul it is a duty to take medicines in due proportions: that, similarly, it is incumbent on the physician, to provide himself with materials for the preparation of medicines so as to ensure proper improvement: that he whose business it is to avert bodily ailments ought to remove bodily diseases and he whose business it is to impart, through the religion, thoughts relating to the End ought to expound the religion. (10v).

Be it known that, the source which averts disease (*i. e.* a 2
hysician) ought to be possessed of such forethought that he
ould have in him a very good knowledge of how to over-
me disease and how to avert human suffering. The object
medicine is to protect the people of this world from
emish-giving defects and to ward off by proper remedies
eir illness in order to preserve them. If a physician (profes-
ng) to cure (avert) disease, should be ignorant of the science
medicine, such a physician will, without a knowledge of
edicine, be wholly incapable of curing disease. In the religion 3

there is contained, first, an exposition about the warding
of diseases of the body, and, secondly, advice regarding the p
vention of diseases of the soul. The precepts for dispell
diseases of the soul have reference to the removal and dimi
tion from the people, by means of the observances of the gc
religion, of those illnesses and shortcomings which have reacl
(into the world) through the power of the Blemish-Giv
And the exposition (explanation) for the warding off of
maladies of the body has reference to the keeping al
of the bodies of the people of this world from the illnes
of the Blemish-Giver and to the removal of their diseases,
4 means of the wisdom pertaining to the good religion.
(connection with) each of these systems of medicine there a
two distinct sections (divisions) for rendering (the soul a
body) immortal and for giving religious instruction in rega
to them. The removal of the diseases pertaining to the so
in order to render it immortal in the invisible world,
effected by means of the good religion: and all men, seeki
the immortality of their souls, are enabled to remove t
diseases affecting their souls, by improving their dispositio
through the instrumentality of their master and king a
of the head religious teacher of the community of Zartosht.

5 For the removal of the sufferings of the souls of men
is proper that they should be instructed (in religion), an
while prevented from evil-thinking, evil-speaking and evi
doing, should be encouraged in good-thinking, good-speakir
and good-doing; that thereby wise, religious people migh
through a knowledge of the good religion, be the more e
abled to improve their dispositions.

6 It is through the religious authority of the high priest an
the meritorious commands of the king of the Zoroastrian com

nity that men's bodies are, after being freed from the suffer-
s of this world, rendered immortal (*i. e.* freed from harm).
ilarly, it is owing to them that the diseases of men are averted
those whose bodies are being corrupted for want of (the
vices of) a physician are looked after and protected. The
oval of every disease affecting the human body is owing
good physicians who give the necessary instruction and
o are capable of informing men as to (the means of) avert-
the several maladies connected with them. Again, the
oval of the diseases affecting the bodies of men is effected
ough the Ḍarvestpaṭ (surgeons) whose business it is to
k after those things which injure the members (of their
ies).* For the removal of the diseases of those parts of the 7
dy as also the soul which have been injured there are these
ngs. And (these are) their religious names :—disease-
rting purity ; disease-averting fire ; disease-removing herbs
getation) ; disease-removing surgical instruments ; essences
rits or tinctures) that burn out disease ; and, disease-

---

* What is written above goes to prove that at the time when our people held
y in their own country the office of curing the ailments both of the soul and the
y was, in accordance with the commandments of the Zoroastrian religion,
usted to Athornáns (priests) versed in the religion, who as they were Doctors
Divinity so were Doctors of Medicine also. And when a person belonging to
Vástariosh and non-priestly class was also allowed to practise in those times as
octor of Medicine he always received adequate instruction in religion through
Athornáns, for, we find from the text that religious knowledge is essential to
physician of the body, and that it is only when he possesses a knowledge of
religion that he is enabled to remove the diseases of the body without ren-
ng his patient impure or irreligious. Without a knowledge of the religion it
npossible for a Zoroastrian physician to recognize and to refrain from touching
se unclean things mentioned in the Zoroastrian religion, those matters forming
t of dead bodies, those evil-smelling things which vitiate the atmosphere
give rise to diseases, which a believer in it may not touch or go near. In
text the physicians of the soul and the body are styled רופא אשו *Robán*
shak, רופא תנו *Ṭanu bajshak* and דרוסטפת *Darvestpaṭ* : the first of these is
priest of the religion, the second the physician of the body and the third
e surgeon.

removing recitations from the Avesṭá.* Of these, the expla
nation regarding the recitation of disease-removing Avest
is this that when bodily wounds, diseases and injuries of
malignant nature cannot, in spite of the adoption of variou
remedies, be removed, then the best remedy for casting awa
8 bodily illness, is the recitation of the Avesṭá. Secondly, th
meaning of fire being a remover of suffering is this that th
power of fire is the cause of the removal of illness arising fro
putrefaction and noxious gases, so that if conquering fragran
herbs he placed upon fire and the body be fumigated an
warmed many ailments arising from this cause are dissipated
9 And thereby relief is obtained by the body. Thirdly, th
meaning of pain being removed by vegetables and herbs i
this that wounds, boils and tumours are cured by means o
surgical instruments and tinctures (essences), and bodil
illnesses of other kinds are dispelled by drinking (taking) an
inhaling medicines. In removing disease by means of sur
gical instruments and medicinal essences, it is right that i
should first be removed by means of instruments and the
treated by means of essences.

10 The treatment of the soul is effected in three ways : b
recitations from the good religion, by putting faith in th
good religion and by doing works relating to the good religio
Of these (three) the strength of faith being infused into th
(other) two,—recitations from and performance of the wor
relating to the good religion,—the diseases relating to the soul

---

* In the holy Avesṭá of the Ashvahesht (Ardibehsht) *Yesht*, *Asha*, *Dâta*, *Kereṭa*, *Urvara*, and *Máthra*, that is, purity, virtue, arm
vegetation, and recitation of the Avesṭá, have been mentioned as the mean
along with *A'tash* (fire), for warding off and removing disease: and the natur
power, *Airiaman*, which has been created by the holy Ahúrmazd in connectio
with Ashvahesht, is spoken of as assisting these in stamping out disease.

f men are enabled to be dispelled. There are two worthy 11
ersons who keep (men) in a state of security in (the) world:
ne of these renders the soul of man imperishable from sin, and
he other preserves the body of man from disease. Whoever
n the world is a remover of the sins pertaining to the souls
f men and of the ailments affecting his body is deserving of the
ame of a physician (doctor). And whoever saves (the souls
f) men from sin and their bodies from disease, he, among men,
s deserving of the name of the all-saving master. Every 12
man who, among men, is a remover of the pain caused by
the sin of the souls of men and the disease of their bodies is
worthy of the name of a doctor. And, further, those among
them who are physicians of the body are of two descriptions,
one for the restoration of the bones of the body and the other
for the cure of the body from disease. Similarly, the phy-
sicians of the soul are of two kinds: One preserves the soul
and the other frees it from sin. It is in the preservation of 13
the souls and bodies of immortal men and in the removal of
their sufferings that the immortal work of physicians consists.
And the benefits of it consist in the maintenance of the world
in safety, purity and good discernment. The good work 14
of physicians connected with the End consists in securing the
soul of every man from sin and his body from illness. And
the benefit that results therefrom is that of keeping the bodies
of men in health and of doing the work of purity of their
souls. Physicians possessing thought and foresight like 15
this ought to be appointed by the king. And the physicians,
both of soul and body, versed in the good religion, should be
under the control of the high physician of the soul, the priest
of priests of Zoroastrians, which high priest should be pure of
disposition, possessed of natural ability, an adorner of the

religion, one who remembers God, believes in Ahurmazd, perceives the soul, recites the true Avestá, understands the meaning of the Avestá, is versed in the religion, is of indubitable conduct, large of heart, high of thought, a discerner of the good of thought, passionless, a destroyer of perverse thought, a suppresser of temptations, giving immediate orders for the punishment of sinners (offenders), making appropriate gifts to those worthy of the reward and portion of virtue, and a supporter of those obedient to Ahurmazd. And he (the high priest) should be one who keeps within bounds (in due proportion) these five things,—the eyes, the mouth, the tongue, the ears and the neck,—the eyes from casting an evil eye, the mouth from irregular food, the tongue from foolish speech, the ears from hearing what is improper and the neck from frequent motion : that thereby he may not be possessed of certain defects (blemishes) : and the men of the four professions may not become of sinful conduct. Further more, he (the high priest) should be one who keeps the people harmless from injury by the Devs, points out to them (the path to) salvation and gives right decisions as between the sovereign and the subject. A true Dastur (high priest) is able, through wealth of all kinds and adequate income, to preserve the lustre and the aims of the religion and to issue all commands pertaining to the religion and to bring them into force.

16 The physician who is the improver (restorer) of the enfeebled body by means of (medicinal) things, is the preceptor
17 (teacher) who keeps the people of the good religion in health.
18 Again, the physician who, in every situation, prevails through good expedients, loves the soul, examines diseases with minuteness, reads largely, remembers what is written, and

possesses great experience, is a curer of original (disease) and
a victor over maladies that give pain to the body. An 19
accomplished physician is one who is acquainted with the
members of the body, knows their changes, understands the
remedies for illness, is possessed of unadulterated things (*i. e.*
drugs that are not unclean), treats patients in person, is a
helping friend to them, is without envy, sweet-spoken (speaks
with a sweet-tongue), undisdaining, adopts preservative and
good remedies, is an enemy of illness, a friend of those who
are ill, tends the sick without feeling ashamed, is harmless,
free from disease, never keeps back (conceals) any kind of assist-
ance (from the sick), a care-taker of patients with all renown,
a pointer-out of remedies for maladies, is careful of (his)
good name (as a physician), treats (patients) without (hope of)
income (in this world) but in expectation of a good reward
in the invisible world, and, listens to every circumstance
that has happened (to the patient). And such (a physi-
cian) owing to the superior assistance and friendship of
"Airiyaman",* averts disease by means of the virtues of medi-
cinal herbs, adopts good, efficacious remedies, keeps (preserves)
sick persons by means of illness-dispelling regimen, and,
gives happiness, flavour and ease to life by turning away the
hurtfulness and and the impurity of disease.

The excellence and dignity of a physician of the soul 20
depend upon his love (fondness), in this world, for true
obedience to Ardibehesht Amesháspand while (endeavouring)

---

* An Yajad of this name has been created by the holy Ahurmazd as the associate of Ardibehesht Amesháspand and an account of him is given in the 22nd pargard of the Vandidád, where it is declared that the holy Ahurmazd has bestowed upon this Yajad, through the mediu of "Máthra spant," the miraculous power of destroying all diseases originating from Anghra Mainius. Hence, God-assisted "Airiyaman" is a helper in his work of every religious physician who practises his profession with sincerity and purity.

21 to ward off diseases of the soul. And the excellence an
dignity of a physician of the body depend upon his acqui
sition of the virtue (efficacy), from among the Yajaḍs wh
ward off diseases of the body, of "Airiyaman" the inv
sible power working in conjunction with Arḍibehesht Ame
22 sháspanḍ. Further, the work among men, of him who avert
diseases of the soul is of the first rank, (for) he (the physician
of the soul belongs to (*i. e.* is the physician of) all men, and
his principal work is to give instruction in the doing o
works pertaining to the good religion and in remaining aloo
from deeds of the opposite kind. And it (the work) consist
in saving the soul from sin and rendering (man) pure b
means of righteousness through the acquisition of the virtu
23 (occult efficacy) of Arḍibehesht Ameshάspanḍ. The chief wor
of the physician of the body has reference to the stomach o
the soul-possessing body of man: hence his work it is t
strengthen the stomach of the body of man by regimen an
remedies, to preserve the bodies of men in safety through th
24 occult efficacy of Airiyaman, and, to cure it of disease. Th
removal of the sin pertaining to the soul and the renderin
it precious depends upon the strength of the body; (for,) i
is owing to the existence of the body that there is cleansin
25 of the sin of the soul. The removal of the diseases of th
body and the rendering it valuable depend upon th
strength of the soul; (for,) it is owing to the strength o
the powers of the soul that the work of the body is per
26 formed. The system of medicine pertaining to the soul i
the religion itself. And the system of medicine pertainin
to the body constitutes the strength of the powers pertain
27 ing to the religion. The merit of the physician of the sou
consists in (literally, the physician of the soul become
possessed of merit by) removing the diseases of the soul, b

scovering the perverse powers of the soul and every
n connected with those powers and keeping man back
om (the commission of) those sins, and by understand-
g how to annihilate every sin pertaining to him, break
down and keep his soul in a safe, durable condition.
he merit of the physician of the body consists in improv- 28
g and rendering uniformly fitting, in the manner required
medical science, the bodily members whose humours
ve become internally vitiated. The trial of a physician 29
the soul, as to averting diseases of the soul, should be
ade, in respect of the necessary temper and intellectual
gour, first, among Athornáns (priests), secondly, among
useholders, thirdly among the heads (owners) of streets,
urthly among the heads (owners) of villages and fifthly
nong kings. And according as he should be found
ualified, (beginning) from the lowest rank, in the art of
eating the soul, he should be raised in rank until he is chosen
the high priest of the community of Zarṭosht. He who is 30
e highest physician of the soul ought not be tried (tested)
men, for, men of inferior abilities are incapable of
sting and selecting men of superior abilities. The 31
ial of a physician of the body, as to the art of treating
e body, having first been made upon the diseased body
a Ḍevyasna,* and the sufferer having been freed from
e disease, he (the physician) should be considered an
perienced physician of the body. Should he be found,

* A Ḍevyasna must be understood to be a man guilty of the highest offen-
s and adjuged to be punished with perpetual imprisonment or hanging. The
h pargarḍ of the Vanḍiḍáḍ deals with the examination of a physician profes-
g to cure diseases of the body; and there we are enjoined by the holy
urmazḍ to acknowledge as physicians those persons only who have succeeded
curing a Ḍev-prasṭ (Ḍev-worshipper, sinner) of three different kinds of
eases, and to reject those who have failed.

in the examination for the business of removing diseases of the body from among men, to be possessed of superior abilities (literally, strength) it is proper, he should, on a sufficiency of votes, be selected for and appointed to the post of a health-conferring physician by the entire population of Irán. But if on examining him (trying his skill) upon three persons, they should (all) die, he should not be considered to have successfully passed his examination.

32 And he should not be permitted to practice physic. The duty of a physician as regards his profession (work) is to cure men: hence a physician ought always to visit the villages to make enquiries about the illnesses of God's creation and to (learn to) distinguish diseases. And he should visit every patient every day at a time appointed, and should, on the second day, administer superior medicine to other parts of the body of the patient and help him well with instruments. After diagnosing the disease, he should endeavour, in order to cure the patient, (to fight) against the disease with the help of superior medicines, as if he were its enemy. And he should avert the sufferings of sick persons in such a way that, through his exertions, there should be no person affected with disease in the village whose sufferings have remained without a remedy being applied. Such a physician men should always make their companion. And his wants as regards good food, fine dress, fast horses, a house in a central elevated locality together with the funds and even the furniture required in connection with it, should

33 be supplied. If a physician belonging to a house (attached to a family) does not possess in the house, or a physician attached to a street does not possess in the street, or a physician attached to a village does not possess in the

illage, or a physician attached to a city does not possess
n the city,—if anywhere he does not possess the things
equired by him and an animal to ride upon, he will be in-
apable, without the necessary materials and an animal to
ide upon always, of applying remedies to sufferers. There-
ore, in order to cure the sick, a fast-trotting horse, suffi-
ient medicines and instruments should be supplied to a
hysician at fitting times.

The physicians for removing the diseases of the body 34
re of the following five kinds:—Of these, one occupies the
ighest rank, one the lowest rank, and three are of interme-
iate rank. Of these, those who avert the diseases of men
rom motives of righteousness and for the sake of the
enown that attends only upon them (such motives) are the
est physicians. Those who are actuated by the rewards
nd renown of this world are (physicians) of intermediate
ank; and a physician of the intermediate rank is the
rdinary physician. Of those who are actuated by (both)
ighteousness and money, the physician who has a greater
ove for righteousness (than for money), though he is
eckoned as of intermediate rank, yet he approaches
nearer to the rank of the highest physician (than the other).
Of those who are actuated by (both) money and righteous-
ness, he who loves money more (than righteousness),—that
physician of intermediate rank approaches nearer the phy-
sician of the lowest rank (than the other). Among these,
he physician who looks to the renown of pure righteous-
ness must be considered as the most noble in rank, must
e relied upon and honoured. And the physician who looks
o be rewarded in money,—his rank as regards physicians
whose reward is righteousness is intermediate, for, his

righteousness is (not pure), but mixed. And, therefore, he is possessed of mixed righteousness. And the lowest physician is he who is sinful and cruel in averting diseases. It is enjoined in the religion that such physicians should
35 be disapproved of and neither honoured nor rewarded. As to what remuneration should be given to the physician experienced in the work of removing the diseases of the body, particulars are given in the religion of the highest to the lowest amount (to be given) for removing the diseases of the bodies of the lowest to the highest Gospand (cows, sheep &c.), and of the bodies of the highest to the lowest men.* Similarly, an untried physician is prohibited from practising phy-
36 sic. In the event of an untried physician curing (a disease), nothing is mentioned about the remuneration to be paid to him; but if a man is injured (literally, wounded) by him, it is provided (mentioned) in the religion that he (the physician) should be punished for the injury and hardship inflicted
37 on his person. A Dastur (high priest) who has been tried and chosen is a physician for removing the diseases of the soul. And over him is the head Dastur of the whole Zar-
38 toshti community. The Darvestpat for (the whole of) Irán
39 is the superior over the physician of the body. Of those who follow the profession of physician, the physician for the removal of suffering who belongs to the Athornán class is, as it were, a physician of the soul. And the physician for the removal of suffering who belongs to the Vástariosh class

---

* The 7th pargard of the Vandidád provides no remuneration for curing an Athornán (a priest) other than his blessings. But for the cure of the different ranks of men who are not Athornans payment in Gospands and other beasts of burden of more or less value is provided. For the treatment of Gospands and other beasts of burden also a scale is laid down.

is, as it were, a physician of the body*. Viewed cur- 40
sorily, removing pain and bestowing health are one (and the
same thing), but looked at thoughtfully there are two de-
grees in illness. As regards these, the going beyond
bounds and becoming possessed of blemishes (vices) is the
source of the illness of the soul; and the same is also the
source of the illness of the body. And the source of illness
of both these kinds is Anghra Mainius who does the work of
carrying man beyond bounds and renders man possessed
of blemishes. Illness is the effect of the rivalry of the ble- 41
mish-giving Anghra Mainius seeking to render sinful the
powers of the soul. To render the soul full of blemishes
(vicious) there are evil understanding, deceit, injury to
purity, apathy, pride, scorn, evil passions, slander, adul-
tery, and idleness. And these things are the cause of
relations with sin and evil. Of the ingredients (principles) 42
of the body, those that originate disease in the body are
cold, dryness, stinks, putrescence, hunger, thirst, old age
and anxiety. And these things are the causes that render
(man) ill and mortal. Those things that cause illness 43
(to men) through their behaviour are the affections and
passions that mislead the soul. Thus anger of soul is
(a thing) that injures the impulses that do good, and so
on. There are many kinds of ailments that enfeeble the
body which have been produced by Anghra Mainius ever
since the beginning of creation. And God has commanded
the power, Airiyaman, to remove these ailments; and, as is
mentioned in the Mazdiasni religion, that Yajad cures

* This shows that the members of the Vástariosh class, being well-acquainted with the properties of herbs, acquired with ease the education necessary for a physician and obtained the rank of a physician of the body.

(breaks) diseases of 4,333 kinds. The names of thes
diseases are given as follow: *ashir*, *aghur*, *aghrám*, *ughrán*
ḍáju, *ṭafnu* (fever), *sáran*, *sársataya*, *aghshi*, and othe
which are well-known. The above-mentioned disease
have power to mix with the elements of the body. An
they will endure till the time of Frashokereṭ (resurrection
And it is declared (in the religion) that all these disease
will, at the time of Frashokereṭ, be destroyed and brough
44 to an end. These bodily diseases are divided into diffe
ent classes. As regards these, every ailment gives rise to ai
ments of other kinds. Some of these diseases are visible an
these are mentioned (known) under the name of Paṭushal
i. e. diseases that appear outwardly (literally, come out
such as those diseases that disappear on a heavy fall of rai
and boils and others. And certain other diseases whic
are invisible are mentioned (known) under the name
Apaṭushak, *i. e.* diseases that do not appear outwardly, suc
45 as fever and diseases pertaining to the inner parts. In th
same way the ailments of the soul are divided into tw
parts. (The ailments) in the first of these (parts) are d
signated evil attributes (vices) of the previous dispensatio
(intention, scheme), among which are covetousness, ange
&c. The others are designated evil attributes (vices) of th
after dispensation, and among them are mentioned worshi
of Ḍevs and secret (sinful) deeds, and other vices. Th
medical treatment of diseases of the body is declared to b
by means of herbs and plants, which innumerable herbs an
plants grow out of the ground. And these medicines,
is enjoined, should be administered in proportion to th
strength of men. The medicine which at the present time
considered (fixed) as, among medicines, better and more e

ellent than all previous (medicines) is that called *Arirakne íburi*. This medicine was at first highly poisonous, but t present, being administered in conjunction with other edicines, it has come to be a remedy (for disease). And henever any poison has got into the food of man or gos- and, all that virulent poison is removed by this medicine. oreover, it has been said that the various remedies for spelling diseases and ailments and the new co-related econdary) affections, and that all the most powerful articles r conferring health are derived from a tree named okarṭan* which grows out of the ground in a manner

---

* Gokarṭan is the tree mentioned in the 20th pargarḍ of the Vandiḍáḍ under e name of .ꬰꬱꬵꬰꬵꬱꬰ Gaokeren. In the Bundeheshne, a Pehlvi work, this tree given the descriptive name of ꬰꬵꬱ ꬱꬰꬵ ꬵꬵꬵ ꬲꬱꬳꬵ ꬰꬱꬵꬰꬵꬱꬰ *i.e.*, the tree containg all the seeds that subdue disease. Professors Spiegel, Justi, and West have entified this tree with the Haome Shufeḍ ; but looking to the references to it the Aveṣṭá, the Bundeheshne, the Minokherḍ, the Afrine Panji, and the above kt, Gaokeren and Haome Shufeḍ would appear to be two distinct trees. The okeren is mentioned as growing on land forming the margin ot the sea, where- the Haome Shufeḍ grew within the Frákarḍ sea. According to the Minokherḍ e former, which grows on land, is the habitation of the Simurg, and the latter, ich grows in the sea, is guarded by a fish named Kar from the ravages of hrafastras.

In the 20th pargarḍ of the Vandiḍáḍ which treats of the removal of disease holy Ahurmazḍ thus speaks to the holy prophet Zarṭosht : I, Ahurmazḍ, in der to dispel all diseases affecting the bodies of men, have, out of the tree Gaoren, caused to grow every where more than hundreds, (more than) thousands, ore than) tens of thousands of health-giving trees. The original text of the eṣṭá is as follows :—

ꬰꬵꬱꬰꬵꬱ. ꬲꬱꬳꬵ. ꬰꬱꬵꬰꬵꬱꬰ. ꬰꬱꬵꬰꬵꬱꬰ. ꬰꬱꬵꬰꬵꬱꬰ

different from other trees and from trees like the sandal-wood tree.

And all medicines are derived from this tree named Gokarṭan. Again, it is mentioned (in the religion) that at the time of the final improvement men will be rendered immortal by means of the Haome Shufeḍ, a tree which grows
46 in the sea called Frákarḍ*. Health is of two kinds: of these, one depends upon the acquisition of merit (virtue) through the good qualities of the soul and upon the im-
47 provement of the powers of the soul. The second (description of) health refers to the body: it consists in the safe-

---

-𐬞𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬌 𐬵𐬀𐬥𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬎𐬀𐬌 𐬵𐬀𐬥𐬀𐬭𐬀𐬵𐬀𐬌𐬎𐬀𐬌 𐬞

rdering of the members of the body. The necessity for 48
he improvement of the soul arises from the dangers
nherent in its powers. Thus, the power of understand-
ng, which is a power of the soul, has (inherent) in it, as
ts enemy, evil sense, adultery, sins committed through
gnorance of the religion and other things. And good
lisposition, which is the result of the power of wisdom,
as in it adultery, the hostility to the soul that consists
n not attending to the religion, sinful deeds that cause
njury to purity, and, deceit. Again, vigour, where-
n (literally, which) is the strength of the soul, has resid-
ng in it, as its enemy, the sin of Ḍev-worship and of doing
arm to purity. Further, the power of sufficing thought,
herein (literally, which) is the strength of the soul, has
nixed with it, as the enemy that causes harm to purity, the sin
f Ḍev-worship. Similarly, with the power of politeness per-
aining to the soul, is mixed, as its enemy, the vice of adultery
onnected with (arising from) a perverted intellect. Again,
ith the proper (suitable) power of sight, is mixed, as its enemy
he vice of adultery connected with (arising from) a perverse
ntellect. In the same way, with the power of movement of
he soul are mixed, as its enemies, the vices of idleness and
l-doing. Again, with the power of silence are mixed, as
s enemies, the vice of speaking about wickedness and the
n of idleness. Hence, so long as man does not improve
imself (by breaking away) from contact with evil by
eans of contact with the improving faculties pertaining
him, so long does he remain in danger. And the powers
f his soul suffer injury from that danger. It is by im-
roving the soul by holiness; and, by making endeavours
r righteousness, remaining aloof from sin; and by remain-
g pure without being impure that (man) is enabled to

put off from his soul the dulness (unwariness) of (induced by) those whose business it is to throw (upon others) the evil of misguidedness. It is necessary to avert the ailments of the body because of the measures to be taken against the diseases of (arising from) cold and dryness which are strokes from the Blemish-Giver. Again, blood is like unto an ornament of the body: in whatever part that blood is injured there it coagulates. And owing to cold the heat of the blood is reduced. And owing to dryness the moisture (of the blood) is dried up. Thereby the blood that embellishes the body does not keep at all strong in the body to preserve it. And hence the creation is prevented from continuing in this world and from forming relations for Frashkeret (final improvement). Those who work in accordance with the commands of God (*i. e.* the Yajaḍs) give, without delay, renewed life, in the body, to the blood of the enfeebled body which has been injured, through the elements, owing to heat being suddenly covered up (driven out) by cold and moisture being destroyed by dryness. And thereby the elements behave (work) well with each other and work improvement. And the evil of cold being prevented the body again obtains moisture. And the evil of dryness being prevented the body is again remedied. That is to say that the blood and the strength of the body which, owing to some evil connection, have become injurious to life, become, through the instrumentality of the powers that develope the principles of the body, durable and improved. It is declared (in the religion) that illness arises in the bodies of all life-possessing things through the hostility (rivalry) and the wickedness of the Blemish-Giver. And all the physical (bodily) danger (destruction) that

originates in the body, does so because of the residence within it of the Power of Falsehood. And the improvement and the strength of the blood of the body depend upon its vigour (vitality). The vitality of the blood, with (the assistance of) the good physician who administers the medicines and adopts the remedies appropriate to it, confers health upon the inner as well as the outer parts of the body. And thus there is a continuance of the people and of their progeny in the world notwithstanding the state of destructive commingling of the Blemish-Giver. Again, it is declared (in the religion) that man must, in the state of destructive commingling of the Blemish-Giver, improve himself in the way calculated to preserve himself. For improving the health of the body of man there are the elements which give form to the body. And the powers for benefiting the soul of man are akin to (resemble) Akho (the invisible power that gives foresight). It is owing to their enemy hunger that the bodily functions are in a state of want; hence, to suppress that enemy-like hunger the bodily functions ought to be helped, (for) to continue the strength of life-possessing man there is food and drink. When there is adequate food in the stomach of man he remains, owing to the assistance of the elements, strong and vigorous. Again, if there be much moisture in the food, the element of water prevails (over the other elements). That is to say that so long as there is the watery element for (to neutralise) the injuriousness of dryness, so long (man) feels no harm. And so long as there is the element of heat for (to balance) injurious cold, so long (man) does not become cold. If the element of air preponderate in the food, it overpowers the other elements.

That is to say that so long as the element of air is for weakness (*i. e.* counter-balances and so removes weakness) so long it does not stop the breath of man. If the element of earth preponderate in the food, that earthy element overpowers the other elements. That is to say that so long as the earthy element does not stop the breath through lassitude and keeps it free, so long it, of all the elements, improves (makes better) any of the elements which, owing to an attack of hunger, have anywhere become to any extent injuriously unhealthy. The improvement of life (health) depends upon moderate (and) proportionate food. In the same way, where medicine is (taken) in excess proportionately to food, man is rendered lifeless by the potency of the medicine. Some medicines do good to man when taken in small quantities. And his elements obtain vigour proportionately. Among the things received from God for (the purposes of) life, mostly for the improvement of the soul, is wisdom, whereby the powers of the soul become like unto things that apply remedies to its sins and its impurities. Similarly, to keep the body in health and in right condition there are the elements as things to apply remedies, through wisdom, to its ailments and to death. Except wisdom, no other thing can annihilate the
53 danger (to life and body). It is because there is a physician of the soul that there is a physician of the body. And it is because there is a physician of the body that there is a physician of the soul: for, it is because of the fitness of the body that the teacher of the good religion, the physician of the soul, is successful in dispelling the diseases of the soul: And it is because of the suitableness of the soul that the physician learned in curing diseases of the body

ucceeds in dispelling diseases of the body. Physicians (of) oth (these descriptions), qualified by their abilities for heir posts and the due ordering of their work, ought to be ppointed by the king for dispelling the diseases pertaining to them. As regards this, the chief things to be done n removing diseases of the body are of the five kinds nentioned below: First, the setting right of the original *i. e.* the body) and of existence (*i. e.* the soul): Secondly, haking the elements work harmoniously: Thirdly, to set ight again parts of the body and the soul that have been njured: Fourthly, bringing up those that have been orn: Fifthly, keeping the bodily passions and disposi-ion in regulation (order). In the practice of physic, the 54
vork of dispelling the diseases of the body consists in rotecting from harm the four elements out of which the vorld has been created, and in taking out from the lements of the body increments and defects calculated o put an end to it, and in improving and preserving it y proper remedies. The work of dispelling the diseases of 55
he soul consists in keeping united, one with another, for he doing of good deeds, the four powers (faculties) of the oul,* in preserving the soul from the Sinful Enemy, nd keeping back the thoughts, the speech and the eeds of men from evil-thinking, evil-speaking and evil-oing, in giving splendour to their final condition and aving souls from hell by means of good thoughts, good vords and good deeds.

---

* The four powers or faculties are, Ján, Boe, Akho and Farohar.

1 **Exposition in the good religion regarding the duty (of man) to do in this world the work relating to the new life (in the invisible world) and to keep aloof from work that ought not to be done. (١٥٨).**

---

2 Be it known that, there are two ways (distinctions) a
regards what works (deeds) are to be done and what not t
be done. Of these, one is the way of doing deed
with knowledge (of the religion), and the other
the way of doing things without knowledge. As regard
these there are four modes of the way of doing thing
with knowledge; and there are eight modes of th
way of doing things without knowledge. And the expos
tion of each of them, according to the religion, is as follows :—
3 Thus, it is declared (in the religion) that whoever doe
righteous deeds and remains aloof from sin knowingly, he
according to the religion, is, by his deeds, as holy of perso
4 as the Yajads. (Secondly) whoever knowingly does sinfu
deeds and remains aloof from doing righteous (deeds), he
according to the religion, is as sinful of person as the Devs
5 (Thirdly) whoever knowingly does both righteous and sinfu
deeds, is, according to the religion, (a man) of this descriptio
that he obtains good reward by doing righteousness an
6 suffers punishment by doing sinful deeds. (Fourthly) a
regards him who notwithstanding that he knows (what i
right) does, of the two, neither righteous nor sinful deeds, i
is declared in the religion that, not committing sin, he, i
the way of justice, is without (free from) imprisonment an

rt doing the righteousness which was obligatory, is
eserving) of imprisonment. Again, of those men who act 7
vthout knowledge he wh›, without knowledge (but simply)
trough considerations of good behaviour, does righteous
eds and remains aloof from sin,—regarding such (a man)
is declared in the religion that he, being inclined towards
od, will acquire superior station by doing righteous deeds.
ut he who without seeing (*i. e.* making enquiries) does
ghteous deeds and remains aloof from sin will not thereby
quire greatness (in the coming world).* (Secondly) regard- 8
g him who, without knowledge (and) with (notwithstanding)
oughts of evil behaviour, does righteous deeds and remains
oof from sin, it is declared, in accordance with the religion, that
, notwithstanding thoughts of evil, will be exempted from
unishment. (Thirdly) as regards him, who without thoughts 9
rtaining to the religion does righteous deeds to obtain the
ward of heaven, and despises whatever sin he may have
mmitted and refrains from again committing the sinful
ed, it is declared in the religion that notwithstanding he is
clined towards good through thoughts of good behaviour,
ill, having committed sin, he will suffer punishment, and
ving remained aloof from righteousness, he will endure
prisonment. (Fourthly) regarding him, who without 10

---

* The meaning here is that if a man entrust to another the performance of
me deed of righteousness and furnish him with the necessary funds, but make
enquiries whether the deed has been done or not, and if the deed is not done,
e person who wished it to be done would not be entitled to any reward. For
stance, if in any particular place the condition of the Zoroastrians residing there
miserable, and if a Zoroastrian residing at Bombay supply one of the inhabi-
nts of the former place with the means of ameliorating the condition of the
roastrians there, but take no trouble to enquire whether his charitable in-
ntions have been carried out or not, he will get no reward for his intended
aritable act.

knowledge, (and) with thoughts of evil behaviour commits sin and remains aloof from righteousness, it is declared in the religion that being inclined to evil he, owing to commission of sin, will suffer much punishment, and owing to remaining aloof from righteousness, will endure rigorous im-
11 prisonment. (Fifthly) regarding him who without knowledge (and) with thoughts of good behaviour both does righteous deeds and commits sin, it is declared in the religion that, being inclined to good, he will, by doing righteous deeds, obtain greatness (exaltation): but if he should not have made enquiries about it (the righteous deed), he will not obtain liberation (from hell), and, having committed sin, will
12 be a prisoner. (Sixthly) as regards him who without knowledge (and) with thoughts of perverse behaviour both does righteous deeds and commits sin, it is ordered in the religion that, being inclined towards evil, he cannot be considered to be thankful (grateful) (to his Creator) by doing righteous deeds; and, doing the deed without enquiry, he is without liberation (from hell), and, committing sin, will suffer rigorous
13 imprisonment. (Seventhly) with reference to him who without knowledge (and) with thoughts of good behaviour, remains aloof from both (righteousness and sin), it is ordered in the religion that he, by remaining aloof from sin, will enjoy greatness, and, by remaining aloof from righteousness,
14 will be without imprisonment. (Eighthly) with regard to him who without knowledge (and) with thoughts of perverse behaviour remains aloof from both (righteousness and sin), it is ordered in the religion that he, owing to thoughts of perverse behaviour, being inclined to evil, will, notwithstanding his remaining aloof from sin, be without greatness, and owing to remaining aloof from righteousness, will be a prisoner.

Exposition in the good religion regarding those men who (in this world) make themselves walk in immortality, and under the partnership and all the time on the side of (Spento Mainius and Anghra Mainius). (109).

Be it known that, the man who keeps the Blemish-Giver away from within himself makes himself walk for immortality. And he, without taking (admitting) any portion of perverse intelligence in any of his movements, makes himself walk (guides himself) with fully intelligent habits. The tendency of each act of man has reference to the partnership (of the good and evil invisible principles). And the reason for that has been stated by the former heads of the religion to be that the income obtained by a man who guides himself through the good Mino (invisible principle) is helpful of the righteousness of purity. And the income obtained by a man who guides himself by the beguilements of the evil Mino is calculated for making him a prisoner through the sin of impurity. Hence, the Ḍáḍár has, through his omniscience given to all men, from the beginning of the creation, knowledge for conducting themselves so as to diminish the Ḍrujs. For, through the work of diminution of the Ḍrujs there is the acquisition of final liberation for final improvement, and the manifestation (*i. e.* the being born) at the time of the final judgment in happiness, full majesty (khoreh), and superior rank.

1 Exposition in the good religion as to how often the sun will shine from the highest place in the heavens in which it was created by the Dá dár in the beginning of the world. (19•).

---

2 Be it known that, the sun will shine four times from the highest place in the heavens where it was created by the Ḍáḍár in the beginning of the world. And the object in so (shining) is to impart knowledge of the religion. When the Ḍáḍár first created the world he had created the sun, stationary, in the highest part of the heavens. And it was brought down from the highest part by four stages, increasing in its face (disc) and appearing very powerful in each stage. And in that state it has been made to move that it may benefit the people and keep moving always till the time of Frashokant. Its perpetual motion is owing to the powerful design (purpose) of the Ḍáḍár, the creator of the whole world. And its return to the highest place of its first creation, where it was first created, is for (pointing out) the time of those who bring the commands that benefit the people (*i. e.* of the prophets). The continued motion of the sun till the time of Frashokant and the frequency of its returns to the highest place (in the heavens) are owing to the powerful design of its creator.

3 This design of power regarding the sun (*i. e.* its return to its original place and its renewed motion thence) has reference to (*i. e.* is a mark of) the renewed promulgation of the Mazḍiasnian religion proclaimed through the holy Zarṭosht.

4 And it has reference to the determination hereafter of the millennium of Zarṭosht (*i. e.* the period for which the religion promulgated by Zarṭosht will endure). At this time (the

un) will pause in the first mansion (place, stage) in the
eavens from which it shines, being one of the limits in re-
urning upwards from the top which is known by the name
f the first *andargáh* (stage). And it will remain in this
tage for 10 days and nights. At the end of the millen- 5
ium of Hoshedar (the sun) will return, with a more power-
ul design, into the second mansion (place, stage) in the
eavens from which it shines, being the second limit in
eturning upwards from the top which is known by the
ame of the second *andargáh* (stage). And it will remain
n much strength in this stage for 20 days and nights.
When the millennium of Hoshedar Máh comes to an end 6
the sun) will return, with much more powerful design,
nto the third mansion in the heavens from which
t shines, being the third limit in returning upwards from
he top which is known by the name of the third *andargáh*
stage). And it will remain in much more strength in this
tage for 30 days and nights. When the 57 years of 7
Sosiosh come to an end (the sun) will return, with extremely
owerful design, and will remain in the fourth mansion
n the heavens from which it shines, being the fourth
imit in returning upwards from the top which is known
y the name of the fourth *andargáh* (stage), where it was
irst created for conveying benefit to the people: And
vhere it was kept in the beginning without moving. At
his time when the sun will be shining in the highest stage
n the heavens those who belong to Ahereman will receive
arm, the resurrection will take place and the people will
e purified.

1 **(Exposition in the good religion) regarding the superior knowledge of the Mazdiasnian religion to be obtained in the three parts (of the Avestá). (141).**

---

2 Be it known that, the superior knowledge of the Mazdias-
nian religion given, through the three parts (of the Avestá)
in the good religion, by the first head of the religio
(Zarṭosht), is for the purpose (of pointing-out) that th
deeds pertaining to Hát Máthra * and Gáthá † (are done
by the help of Ḍát ‡; and that the deeds pertaining t
Ḍát and Gáthá are (done) by the help of Hát Máthra; an
similarly, that the deeds pertaining to Hát Máthra an
3 Ḍát are (done) by the help of Gáthá. The (easily) under-
stood explanation of this matter is this that in Ḍát is im-
parted superior knowledge as to how the people of thi
world ought to conduct themselves in this world. An
Hát Máthra and Gáthás are its (of Ḍát) means (instruments).
4 In the Gáthás is imparted superior knowledge regarding
the invisible world and the work of its inhabitants. An
5 Hát Máthra and Ḍát are its means. In Hát Máthra i
contained superior knowledge regarding the means fo
maintaining mutual relations between the people of Min
(the invisible world) and of Geṭi (this perishable world).
And Gáthá and Dát are its means. And in this manne

---

* Hát Máthra is that part of the Avestá which contains the scriptures fo
the worship and praise of the one holy God, and of the Yajads and Ameshás pand
possessing His attributes.

† Gáthá is that part of the Avestá which in the form of hymns teaches o
God and of His invisible world.

‡ Ḍát is that part of the Avestá which teaches what is to be done in thi
world and what not to be done.

ıpon this plan) has each of the prayers in the Avesṭá been omposed.* [That part of the Avesṭá which is called Ḍáṭ xplains how man ought, in this world, to live a life of irtue and holiness. The Gáthás contain information egarding the work relating to the invisible world and its nhabitants. Hence it is as incumbent upon men to know vhat they should do and what they should refrain from loing in this world, as to know the nature of the invisible vorld and how happiness or misery can be secured there: or, without a knowledge of both these descriptions it s impossible for man to regulate his conduct in this world r to render himself worthy of the happiness of the next. But this is not enough. Without the assistance of the nvisible Yajaḍs man is unable to act uniformly in bedience to the precepts of the religion or to improve n his moral nature; for he is drawn contrary ways by he good and evil influence of the two invisible powers, Spenṭo Mainius and Anghra Mainius: and, that he may not be drawn towards the evil power, but may remain on the side of the good power, it is necessary that he should by prayers and praises secure the assistance, the friendship and the influence of the invisible Yajaḍs and Ameshás-

* In all the prayers composed by our prophet Zarṭosht, Ḍáṭ, Háṭ Máthra and Gáthá have been introduced for recitation one with another. Thus, in the Vandiḍáḍ, Háṭ Máthra, Gáthá, and Ḍáṭ have to be recited one after the other, and if the Sarosbáj be carefully examined Avesṭà of all these three kinds will be found therein. In the same way, it will be found that all our prayers have portions which answer to Avesṭá of these three descriptions. Prayers like these composed by the prophet Zarṭosht with his divine knowledge of the religion ought to be considered by all Zarṭoshtis as true and as approved of by God. And let it be borne in mind that it is only by saying these prayers in sincere faith that the road to happiness and salvation in the coming world will become open; and that those Zarṭoshtis, who have broken all bounds and who are at present endeavouring to substitute for the prayers composed in the Avesṭá others composed by themselves, are deceiving themselves, offending their God, and securing the imprecations of the holy prophet Zarṭosht.

pands. And the Máthra Avestá are a means to this end a recitation of them obtains for man the love of th Yajads and Amesháspands, whose assistance keeps hir aloof from the tendencies of Anghra Mainius.]

---

1 **Exposition in the good religion that the Dádár wil ward off the harm (stroke, blow) of Anghra Mainius which is for (the purpose of) overcoming the creation of Spento Mainius, and will continue it (the creation). (162).**

---

2 Be it known that, Anghra Mainius has created (made each of (his) dangers (harms) for the purpose of attacking the creation of Spento Mainius. These dangers Spento
3 Mainius always lessens (diminishes) from his creation. And in these (following) five ways Spento Mainius makes it (the creation) to prevail (literally, to walk) over the
4 dangers:—The first of these ways is to remove from a thing a particular kind of attack made upon it by the harm (proceeding) from Anghra Mainius. For, as an enemy, it is the business of Anghra Mainius to introduce cold into pure heat and dryness into pure water (moistness). And his object is, by putting an end to heat by cold and to moistness by dryness, to render lustreless the possessors of good life, to render the world useless and to prevent the
5 people from continuing (in the world). Spento Mainius is an arrester of the cold which injures moistness (and) which reaches, through hostility, against pure heat. And (he) is an arrester of the dryness which harms heat (and) which reaches against pure moistness. Where cold meets (unites)

ith moistness, and heat meets (unites) with dryness,
here is a stoppage (of respiration). (For) cold, which is
n enemy of heat, going (prevailing) over heat, no heat
emains within (the body); hence, cold with a due (uniform)
roportion of heat and moistness is a helper of the body.
imilarly, heat, which is an enemy of cold, going (prevail- 6
ig) over cold, no cold remains within (the body); hence,
ryness with a due (uniform) proportion of moistness and
eat is a helper of the body. And their connection is
alculated) for the bettering (improvement) of the body.
wing to the union within the body of heat and moisture
he body is improved, and thereby life aquires great
rength and vigour. And hence Anghra Mainius is dis- 7
ppointed in his intention of fabricating things (calculated)
arrest the creation of Ahurmazd. The second way 8
to assist the creation with good wishes against the
ractice obtaining in the creation of doing deeds that have
n them an admixture of Druj, and to make it profitable.
hus Spento Mainius is a helper of the creation, which has
nited within it any of the cold and dryness of Anghra
lainius, with the beneficial help of the union of bright-
ess-giving heat and of moisture. Again it is apparent 9
rom this that as the heat of Spento Mainius is driven out
rom within life-possessing beings by an increase, through
he Blemish-Giver, of cold, so moisture which is the com-
anion of heat is driven out by (an increase of) dryness
brought about by the Blemish-Giver). But through just
eeds men acquire again the benefits pertaining to them.
nd (he, Spento Mainius) causes great benefit to man,
hrough wisdom, in opposition to (as against) the vicious,
lemish-possessing and ruinous (harmful) deeds of the

10 Ḍrujs. The third way is (that which relates) to the cont
nuance of man and of his progeny (in this world) no
withstanding the great risk of his being brought int
a sinful state. These (dangers) fall upon the peopl
of the world at once, in one place and at one time
thus, it is obvious that Anghra Mainius throws ev
temptations and other vices pertaining to his tyranny
through (the instrumentality) of the One (*i. e.* of pervers
intelligence), upon all speakers of the truth, at all times
in all places and in all cities, (and that Spenṭo Mainius
puts these away from the people, and, keeping them withi
11 the law, renders them of good aspect. The fourth wa
(mode of procedure) (of Spenṭo Mainius) is to turn bac
upon the Ḍrujs the dangers (harm) caused by them fo
injuring the people. As the heads of enemies are broke
with their (own) battle-axes, so are the Ḍevs to be smitte
with their (instruments the) Ḍrujs: In like manner a
Afrásiáb, the doer of deeds in accordance with the wishe
12 of the Devs, was tormented by the Ḍrujs. And similarl
are the Kharafastras harmed by the fall of snow I
the same way, it is declared (in the religion) that at th
time when the Ḍáḍár will perform Frashokant (resurrection)
Anghra Mainius will turn back from the ambition to whic
he yielded and his office-bearers (work-doers) will b
13 swallowed up, harmed and saddened. The fifth and bes
way is that which has been mentioned in the good religio
regarding the guidance by the Ḍáḍár (of his creation) wit
consummate knowledge, and, the rendering lustreless, wit
adequate strength, in the time of the Frashokant, of al
the sinful strength of the Ḍarwand (*i. e.* the wicked one)
and, the becoming existence-less and ruined of the Source

sinful powers (Anghra Mainius), and, his non-restoration (non-improvement) a second time.

Exposition in the good religion regarding the duty (necessity) of men to respect the high pontiff and to accept his dicta. (۱۶۳).

Be it known that, it is incumbent upon men to obey believe in) the high pontiff, the expounder of the good eligion, and to consider him as the highest ruler rendering he assistance of the religion, as well as the highest emblem f the religion. Whoever among men is a servant of the Mazdiasnian religion ought to consider him as the high riest of his house, (his) street, (his) village, and (his) city. nd those among the servants of the Mazdiasnian religion ho are Athornans (priests) of the good religion ought to onsider him as their ornament and lustre. Those who are rthestars (warriors) ought to consider him as their war- ior's armour. Those who are Vástariosh (husbandmen) ught to deem him as the sufficing happiness of their agri- ulture (husbandry). And those who are (of the) Hutokhsh merchant and and artisan class) ought to look upon him as he dress they wear.* Those among Athornáns who receive

2 3 4

* The following are the qualifications of a high priest as enumerated by our rophet in the 14th Há of the Ijashne :—

i. e. "I call him the head of Athornáns who, with the best knowledge of the Mazdiasnian religion, imparts the highest instruction to Athornáns. And he who possesses the most profitable wisdom of the Amésháspands (i. e. who

and impart (religious) instruction are like unto the skin of th bodies of Athornáns. Those who are Mobeḍs (priests) an Ḍasturs (high priests) are like unto the bones and intellect the Athornáns. Those among Athornáns who are of mos excellent goodness are like unto the heart of Athornán And he among them who is superior in rank to the people-pro tecting king is like unto the marrow and joints of Athornán Accordingly they (the Mazḍiasnians) should treat th Athornáns of different ranks as superior in station. An (they) must understand that every good and evil that happen to them comes through them (the Athornáns).

1 Exposition in the good religion regarding the duty of men to accept (obey) the just commands of kings and to make themselves act (in accordance with them). (64 ۱۹۴).

2 Be it known that, the ruler over a man's soul is his own pure conscience (heart). And the ruler over his conscience is his intellect which distinguishes good from evil. And (associated with both these is the religion of Ahurmazḍ which keeps (men) completely prosperous. Supreme over each of these

receives inspiriation from the Yajaḍs and Amésháspanḍs), who is most truthful speaking, who receives most help and imparts most wisdom, him do I consider as the highest strength (that which gives courage) and the head priest of the Athornán, the Arthesṭár, and of the prosperity-giving Vástariosh, and honour him accordingly".

It appears from the above Avesṭá that our holy prophet has reckoned a high priests persons possessed of qualifications of two kinds. Whoever is learned in the doctrines of the religion and teaches those doctrines to others is placed at the head of the Athornáns (priests). But the high priest who, in addition to a knowledge of the doctrines of the religion, holds communion with the Yajaḍs and Amesháspanḍs and receives secret inspiriation from them,—such a marvel-working priest is considered as of higher rank than the other. With the exception of Aḍarbáḍ Máráshpanḍ and Arḍáéviráf, no other high priests are known to us as included in the latter class.

ree superior (things) are the commands of the people-
rotecting king. Therefore, (Mazdiasnians) ought to keep
eir souls, bodies and every (description) of this world's
ealth in his service and under his control (order). And
hey) must be careful to walk in (the paths of) virtue. And
l men ought to keep themselves imprisoned (*i. e.* within
ounds) because of every sin; and do all strength-giving,
oble, deeds of righteousness.

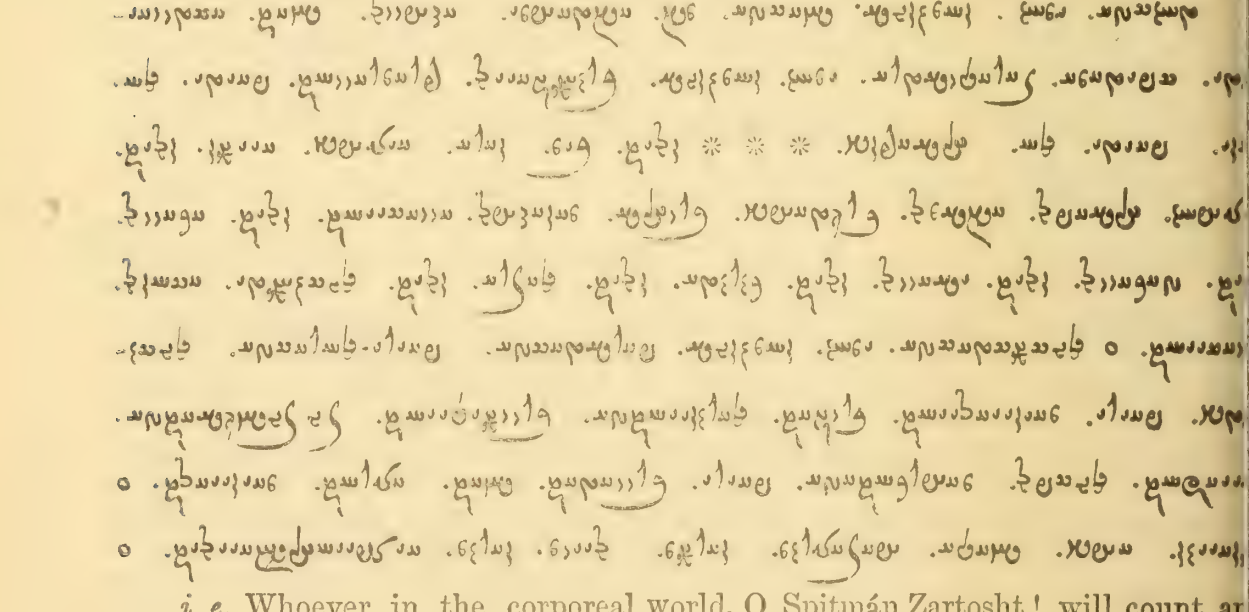
xposition in the good religion that the three descrip- 1
tions of Avestá of the Mazdiasnian religion make known co-related matters (190).

Be it kown that, the (proper) understanding of the utter- 2
nces in the Gáthás is dependent upon Hát Máthra and
át. And the (proper) understanding of Hát Máthra and
át depends on the utternaces in the Gáthás. And the reason
r it is this that there are made known in Hát Máthra and
át many directions and many suitable punishments for those
ho entertain evil thoughts regarding the holy Self-Existent
nd who break the Lord's commandments; and the reason
ereof is thus given in the Avestá composed in the form of
he Gáthás: The Lord of Goodness is the bestower of supe-
or rewards on those masters of the world who remain in
bedience to His commands and who keep all men like unto
im, as also on those who are the servants and subjects of
uch masters, for their desires (wishes) of this kind. And
hose who are disobedient to and who entertain evil thoughts
garding those rulers (owners) who, remaining in obedience
o the holy Self-Existent, keep the persons of the people of
he world and their riches in comformity with the commands

of the holy Self-Existent, they, owing to their deeds, wi
not obtain justice or gift of any kind in (both) the world
but, as a reward (for their deeds) will have to endu
hardships at the hands of the people of (both) the world
The promulgation of Hát Máthra and of Ḍát was for th
sake of the Gáthas. And in the proportioned (metrical
Avestá of the Gáthás it is made known to this effect tha
whoever walks truthfully (rightly), to him no evil will reac
in the time to come. The reason for the origin of Há
Máthra is thus mentioned (in the religion) that, just as a
army in thousands helps its truthful master (owner) in pro
portion to his truthfulness, and preserves him from harn
and thereby no harm reaches his person, so does Há
Máthra help a person of the true religion.* And just a
(man) becomes freed from (without) danger, (arising) fro

---

* In the Ahurmazd Yasht the holy Ahurmazd has given a promise t
our prophet that He will drive away the afflictions of all those who constantl
remember Him. It is there said that :—

i. e. Whoever in the corporeal world, O Spitmán Zartosht! will count ar
recite day and night these names, [*i. e* of Ahurmazd] to that man, during tho
days and nights, will the evil thoughts of evil Hesham do no injury. To hi
will happen no harm from scissors, sling, arrow, sword, man or stone, fo
as a thousand men keep guard over one man, so will these my names preserv
that man from all the injurious wickedness proceeding from invisible Dru
of perverted intellect, from revenge-bearing Ahereman and from Anghr
Mainius".

ins having the blemishes of Him of Evil Thoughts, owing to he punishment pertaining to them, and thus no harm happens to him, so is there a turning back of the punishment of sinners by the Máthra.* Again, the Gáthás, owing to their containing a knowlege of the invisible (world) are of superior rank to the Máthra which concern the interspace (that betweeu this world and the invisible world) and the Ḍáṭ which have reference to (which possess) the wisdom of Geṭi (this world). Hence, it is apparent that the recitation of the Gáthás in (with) Ḍáṭ and Háṭ Máthra and of Háṭ Máthra and Ḍáṭ in (with) the Gáthás is for the reason that (man) may be without hardship.

Exposition in the good religion regarding the best and the worst times of the world and the four products (outcomes) of each. (1 ११) 1

Be it known that, the consideration in the world of 2
times as best, depends upon the dispositions of all men being rendered most good through the wisdom of the servants of the religion. And the fruit of the times, improved and reformed by means of that wisdom, consists in every virtue, goodness, prosperity and righteousness. And all these ways have reference to the goodness and happiness of this world as also of the invisible world. And 3
the consideration of times as the worst is owing to the punishment-deserving sinful dispositions of all men derived from the Yáhudi religion. And the fruit of it has reference to the time of destruction and of the utmost

* According to the precepts of our religion sins of various kinds are wiped out by the penitential recitation of certain appointed prayers.

wickedness. And owing to the evil intelligence and othe
vices (blemishes) (of that religion) each (income or acquis
tion) of the men of this world has reference to evil conduct
wickedness, misery, and sin. And thereby there is pai
and hardship in the invisible world.

---

1 **Exposition in the good religion regarding the declaration (in the religion) for the diminution of evil in all places where it may be prevalent. (۱۹۷).**

---

2 Be it known that, evil has been introduced by the Ḍru
(Anghra Mainius) into the creation of Ahurmazḍ to cause i
harm. Hence, from the beginning of the creation to (its
end Ḍáḍár Ahurmazḍ will render his creation victoriou
over the Druj that causes it harm: and will improve
(regenerate) all from evil. For, the Lord is himself aware
through his foreknowledge that at the time of the End th
power of the Ḍruj will be destroyed by the creation posses
sed of the good stength. But the Ḍruj will be unaware
in the beginning and the intermediate time, of his destruc
tion at the End. But near the time of the End, when a
great many of his evil powers will be destroyed, he wil
understand that his time will be completed (brought to an
end). And at that time he will be seen striving, through
despair, with all his hard-set strength. (But) when (their)
time is over all the strivings of enemies are in vain. For,
that will be the time for believing, virtuous persons to be
(endowed), through connection with fiery strength, with
3 more highly shining strength. After the time for the
diminution of the highly wicked strength of the Ḍruj (*i. e.*
after such time shall have elapsed), his evil strength will
not be again running and all his powers growing oppres-

ive as they did in the beginning, nor will he be as highly owerful as he was in the intermediate time.

Exposition in the good religion regarding the thorough non-remaining (disappearance) in man of the good disposition (habit) to make good invokations (of Yajads) owing to a cessation in him of the faculty of thought on which the practice (path), in man, of constant good remembrance (invokation, of yajads) depends (۱۹۸). 1

Be it known that, there abide in man always thoughts 2
f pure virtue (goodness). When thoughts of (leading to) arm make their residence there, then the thoughts of ood remembrances (invokations) which are always in him o not stay in him at all. And thereby the man remains lways without goodness (and liable to be) harmed. erverse thoughts having made an abode in him, good emembrances do not stay in him at all. The man who 3
s without the harm pertaining to him (to which he is iable) and has with him all goodness is one possessed of destined for) the dwelling-place of high (noble) paradise. And the man who, without goodness, is possessed of ll harm, is possessed of (destined for) the worst hell. Between these two abodes is Geti (this world). The man n it (this world) who has thoughts of darkness will have o descend (put-up) into the abode of servitude (hell). If a 4
guest (stranger) is desirous, in accordance with the nature f his original ideas, to take birth in that abode which is vithout happiness and most harm-causing, he goes there. And the guest whose thoughts have reference to the profi- 5
able deeds that take birth in accordance with the nature f the ideas of his conscience and to similar other matters,

goes to a place which is not luestre-less or most harm-causing,—to the shining mansion of paradise; which mansion, free from harm, is mostly (intended) for the constant remembrance of God. And it is not a lustre-less and most harmful abode, but, on the contrary, is the place where he
6 originally was born. The man in whose thoughts there is the path of the wisdom of the religion and who has (in him) Ahurmazd's thoughts, will secure the shining and harmless abode. Again, the man who has thoughts the reverse of betaking himself to his birth-place, such a person, being defective in regard to his birth-place, will have his abode in the place which is without happiness and full of much harm.

---

1 **Exposition in the good religion regarding actions which are fit to be approved, of good ceremonial (and) religious; and opposite actions which are of evil ceremonial, and pertaing to wickedness and sorcery: and (regarding) the means for averting (the consequences of) them (the latter). (199).**

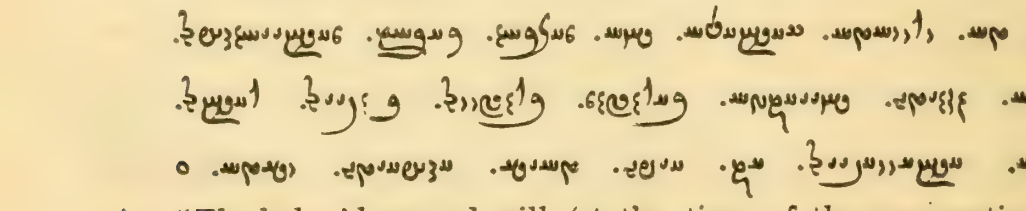
---

2 Be it known that, religious deeds (works) are fit to be approvedand of good ceremonial: and the reverse of them are deeds of evil ceremonial, wickedness and sorcery: and the averting (of the consequences) thereof (*i.e.* of the latter) is in this wise. Whoever, remaining firm on the commandments of Ḍádár Ahurmazd and the king, performs deeds enjoined by the religion, his dwelling-place, body, and vestments are, in accordance with the precepts of the religion, free from uncleanliness of every kind, and redolent with the victorious fragrance that covers up (destroys) evil smells and smites down (breaks down) the Ḍrujs. And into that dwelling-place, good people performing Yajashne (an offering with

rayers) to God, carry many shining (light-bearing), pure
id fragrant things, in order to perform their good deeds,
ull of renown, relating to the good religion, to Athor-
ánship (priesthood), to thinking with a mind filled with
xcellence, and to speaking the truth. Religious and holy
ersons should always remain aloof from evil. And they
hould not praise harm-causing Ahereman with sorcery
f evil rites, pertaining to the ways of the Ḍevs, and
ith wicked deeds. And should keep away from their
welling-places, bodies, and apparel, uncleanliness that
eaches up imperceptibly and bad odour. For, the
ajaḍs become sad and the Ḍevs rejoice at men who
refer *naso* (things pertaining to dead bodies) and *Aher*
luid and dry matter pertaining to dead bodies). Because
f the evil religion for the worship of Ḍevs and the
erverse-minded thoughts for speaking untruth and
he doing of perverse deeds men put faith in Ḍev-
orship and remember the Ḍevs, name by name, in
luring) their actions. And thereby they acquire evil
enown. The man who prefers *naso* and all other things
ertaining to Ḍevs for the purposes of sorcery is the chief
f sorcerers. The recognition of each of these (two des- 3
riptions of men) is (effected) by means of the intellect.
nd it is done in this way :—Of the two, he who be-
ngs to the religion is unlike what is said of those who
re workers in hot (burning) fire, those who walk in molten
rass. (For), there is no burning of his tongue with
hat fiery thing, and of his feet with that fiery pyre.
ut, feeling not the flames of the fire, the fiery pyre is to
im like unto a lustre-giving thing. Again if it (the fiery
yre) is capable of punishing and inflicting pain on the

body of that person, then that serves as his liberation from (the consequences of) speaking untruth. And those persons who, through their tongue and movements, are possessed of purity, for them, there is no imprisonment of any kind. Again those persons who knowingly worship (invoke) Ḍrujs and Ḍevs have marks of their infidelity visible on their breasts, tongues and feet. And owing to this arrangement (for passing through molten metal) people belonging to both these religions (the holy and the unholy) will become, through the working of divine power, like unto stars in appearance. Of these (two descriptions of people) one will be punished by the fiery religious ceremony their original sin will be dismissed (cast off) by the burning
4 pain. The others, who are persons who speak the truth will be picked (winnowed) out of the speakers of falsehood and doers of false deeds, and high rank will be bestowed upon them. And thereby will they be known as separated from those who are to suffer pain. Again, he whose life has been in accordance with the law and who has passed his life in sufficient abstinence,—his body (person) will be exempted from burning in fire and becoming useless. But he whose life has not been passed in abstinence, his body (person) will be rendered useless by means of fire. And thereby he will learn that Ahereman had made him a great deceiver.*

* The testimony as to men being compelled to walk through molten metal at the time of the resurrection is contained in the 3rd Há of the Ahunvaṭ Gáthá towards the end ; and is as follows in the words of our prophet :—

i. e. "The holy Ahurmazd will (at the time of the resurrection) throw both these kinds of men (the good and the evil) into molten metal in order to make

xposition in the good religion regarding the duty of a father to love his child from its infancy up to adolescence. (IV•). 1

Be it known that, it is a commandment of the good 2
eligion that parents should love their children very much
om the time they are born up to the time when they
ecome 7 years of age or more* And within these limits
he child should for two or three years be reared on a milk
iet. And it should not be punished for any sins it may
ommit from childhood up to seven years of age, for, sin
oes not (at that age) touch it. But all subsequent sins
hould, while bearing affection to the child, be checked
iminished) according to its age. In order to make his 3
hild of superior rank the father should give him due
nstruction to live (remain) in obedience. And the father
hould as far as he is able instruct the child in superior (and)
erfect knowledge and raise him to a high station. For,
is the duty of a father to raise the child while young
rom an inferior to a superior station. And it is the duty
f the child to be obedient and respectful to its father and
o secure his love and keep him pleased. When the
nvisible power of thinking takes its birth in the child the

hem understand (the nature of) their respective faiths. Then the good will
main permanent (unharmed) and the sinners will suffer pain. And thereby
he good will in the end be benefited."

Further references to the same subject are to be met with in the 4th and 5th.
Iás of the Ahunvaṭ Gáthá.

* The Mazdiasnian Zarṭoshṭi religion enjoins it as the duty of every
arṭoshṭi to protect orphans until they are 7 years of age and the pups of dogs
ntil they are 6 months old. The following is the commandment referred to :—

o. ꞏꞏꞏ

base Ḍevs give it base advice to become evil. Therefore to check evil thoughts in the man and to enable him alway to do long-lived deeds, and to keep his person holy adequate knowledge of the Mazḍiasnian religion should as early as possible, be imparted to him in order to driv away the Ḍrujs from within him; and he should be mad a religious person.

---

1 Exposition in the good religion regarding the rewards and punishments of the pious and the punishments and rewards of the sinners. (IVI).

---

2 Be it known that, according to the precepts of th good religion the income of righteousness is its reward And the pains of sin must be considered its punishment In the invisible world no man has any inducement at all fo righteousness or sin. But there reward is obtained fo
3 righteousness and punishment is endured for sin. Th rewards to be obtained by Ḍarwanḍs (sinful men), will b (so obtained) because of the remission of the punishmen for their sins which (punishment) consists in the endurance (of the pains) of hell till the time of the Frashokant. And the changing (remission) of the punishment of sin beforehand depends upon the doing of righteous deeds in this world as a
4 remedy for it. The punishment for sin that there is f holy men has reference to the non-adoption of remedia measures by them in respect of the sins attaching to them in this world. And alteration in (remission of) that punishment beforehand issues out of the rewards for their righteousness. In the investigation as to How much more righteousness than sin has the soul of the good man done, (if after deducting

ıe sin), he remain pure, the good man will go to the good
excellent) place. And good men like these will obtain
verlasting paradise as a reward for righteousness. It is
eclared in the Mazdiasnian religion that the people of the
vorld are the source of every germ (root) of righteousness
hat is rewarded and of sin that is punished. Hence, this
vorld is a place for acquiring the gifts (blessings) of the
nvisible world. It is owing to their public acknowledg- 5
ıent in this world of their offences and remembrance
f those things which procure them the reward of righteous-
ıess in the invisible world and their remaining contented
vhile not receiving several blessings in this world that the
unishment for the sins of good men is altered (turned
way). That sinners are (obliged) to bear, although 6
nwillingly, the punishment for (their) sins is because,
ıotwithstanding they have the power for the removal of
inful deeds, to do deeds of righteousness, and to make such
leeds grow, they do not do so and do not bear in mind the
eward of goodness and the thankfulness for it. Damage
o the invisible abode is due to man's own desires.

Exposition in the good religion as to whether harm will reach the Dádár from any place or from any thing. (IVI). 1

Be it known that, the Ḍáḍár desires every man to have 2
faith in the good religion and gives commands regarding

it. For, if men, in this world, put faith in the good religion they will be able to diminish the Blemish-Giver. And if they be not connected with the good religion they will not be able to live (in this world), without (being exposed to) danger, in purity and with every happiness. Superior to those who make enquiries regarding religion with pleasure are those persons who, having a knowledge of the good religion, live with sincere faith in it. Men go against the commands of the Ḍáḍár and against His wishes through the sinful man who causes pain and harm among men owing to much sin connected with the Blemish-Giver. And that is the very cause of harm reaching to the Creator.

3 The religion of those religious teachers who are doers of any harm to the things belonging to the Ḍáḍár is connected with death and drowns the wishes and the commands of the Ḍáḍár. The sinful (man) who commits no sinful deed in this world deserves neither the reward of righteousness nor the punishment of sin. But if he should have no desire to annul the commands of the Ḍáḍár, (and) on the contrary does deeds connected with the wishes and the commands (of the Ḍáḍár), he will obtain the reward for righteousness notwithstanding that he is (of a) sinful (religion). And he is not deserving of the punishment of sin. If a (man of a) sinful (religion) do not annul (set aside) the commands of the Ḍáḍár by his own wishes—it is said of him in the religion that that man in his desires is a co-helper in the commands of the Ḍáḍár. For, the religion which is said to be (to proceed) from decietful man is considered to be no religion.

Exposition in the good religion that roots are (proceed) from fruits and fruits from roots. (١٧٣). 1

Be it known that, the manifestation of the existence of 2
roots is owing to fruits. And according as the root is so
are its proper fruits possessed of honesty. And they are, in
their kind, good-looking or ill-looking, good-smelling or
evil-smelling, in eating of good taste or bad taste, in vigour
healthful or feeble of aspect according as are their roots.
They whose lives pertain to Darkness (Anghra Mainius) 3
have a nature like its (nature). And by the fruit that per-
tains to it harm is caused to the life of every thing. The
nature of the fruit resembles that of its root. And those
who belong to the Dark Root,—these, in this world, owing to
the union of his evil intelligence, are of evil understand-
ing; and owing to the connection with (his) sinful state,
are known as sinners. And those who belong to the root,
Ahurmazd, these owing to the connection of His wisdom,
are wise, and owing to the connection of his righteousness,
are righteous. Hence, those who belong to the Yáhudi
religion cannot become possessed of relations with the one
proper Root (Source). For, wisdom and evil-understanding
are not one in body (person, nature). Hence, should one
by nature wise, appear possessed of evil-understanding,
that is owing to the Root of evil-understanding. For, He
of the evil understanding is the cause of the sin pertaining
to him. Hence, the nature (personality) that is a doer of
sinful deeds does not at all belong to the pure Spento
Mainius, but it surely must belong to Anghra Mainius.

1 **Exposition in the good religion as to who is possessed of the desire to obtain liberation; and what his name is (as given) in the Avestá; and who it is who makes (men) possessed of a desire for liberation; and what is the reason for making (men) possessed of a desire for liberation; and why is (a man) possessed of a desire for liberation not inclined to have a liking for the ways of his enemy and from whom and why are benefit and harm (to come) to him; and what great benefit is to be derived by the people thereby. (۱۷۴).**

---

2 Be it known that, that which is possessed of a desire to obtain liberation (from hell) is man in this world. And in the Avestá he is styled *Ahue ast humanand*, which means "the owner (master) of the body, the lord of thought." It is in the power (within the rule) of man, possessed of a desire for liberation, to guide himself towards the wishes of the soul and to do the superior work relating thereto. No other (portion of the) creation in this world (except man), thus rules as it pleases. When one among the Yajads is the lord (owner) of man, why should not man walk in the direction of that lord? It is the duty of man to make himself walk in the direction of the Self-Existent because it is through the Lord that he has taken birth in this world. It is by having within himself the invisible Yajads that man is enabled, owing to the invisible Yajads to keep himself possessed of the body of (for) this world.

3 He who makes (man) possessed of the desire for liberation is the creator Ahurmazd. Rule, for man, depends upon having a desire for liberation. Men become possessed of superior desires by approving righteousness and dis-

pproving sin. The aim of the Ḍáḍár has reference to the esire for liberation. The eye of conscience keeps man eeing. And it is by means of its rule (authority) that an makes himself worthy. And it is by its rule that trength from the Ḍáḍár is obtained. Further, it is because f this power (conscience) that man is a holder of the ighest strength for driving out the whole army of Ḍrujs. t is also a darkener of every Ḍruj that reaches to cause arm to the creation of Ahurmazḍ. And as its helper, is ivine understanding, which instructs in the morality of he good religion. As the enemies of *A'sne Kherad* 4
divine understanding), are perverse understanding and the eachings of evil intelligence, which are (things) that come thwart the intellect and help the evil religion of the Drujs. It is through the Spenamino that righteousness is pproved, thought, spoken, and done; and sin is dis-pproved, not thought, not spoken and not done. It is in pposition to Him that man, through Anghra Mainius, pproves sinful deeds, thinks about them, speaks about hem and acts for them; and disapproves beneficial deeds f righteousness, thinks not, speaks not and acts not for hem. It is by disapproving, not thinking, not speaking 5
nd not doing deeds of sin; and approving, thinking, peaking and doing deeds of sin that man becomes possess-d himself of rule (power) for liberating himself (from ell). In the same way he through the power of Yajḍan God), is a deliverer of other people of this world from the arm done by Drujs. And it is by approving, thinking, 6
speaking and committing sin; and disapproving, not hinking, not speaking, and not doing righteousness that man through his own rule (power) makes himself a prisoner

(in hell): And in the same manner he renders others, through the powers of the Ḍrujs pertaining to them, prisoners
7 (in hell). The accruing of great benefit to the people of the world depends upon their desire to obtain liberation. And it is owing to having no liking for the wishes of the Ḍrujs and for the evil religion that all men become possessed of rule (power) for themselves. Man improves himself by having a high liking for the desires pertaining to the good religion of the Ḍáḍár. And it is by disapproving, not thinking, not speaking and not doing deeds of sin; and, approving, thinking, speaking and doing deeds of righteousness that (man) keeps (his) soul in the proper manner in accordance with the wishes of the Ḍáḍár And thereby there is a diminution of Anghra Mainius who has risen up as the enemy of the world; and the people of the world remain aloof from its enemy, Anghra Mainius, for (the sake
8 of) immortality, purity and ever-lasting happiness. Those religious teachers who are excessively desirous of liberating man by approving, thinking, speaking and doing deeds of sin; and by disapproving, not thinking, not speaking and not doing deeds of righteousness, will in the end be of hell for ever. And they will on no account be liberated from hell. Their religion is (alleged to be) for the liberation of man through religious desires, but not only is it not for the benefit of man, but it is calculated to cause much pain to the holy Yajaḍs and to do final evil and harm to all the people of this world. And not only will it not give deliverance (from hell) but will ruin the people of that religion. It ought to be called not a moral but a sinful religion.

દીનકર્દ કેતાબનાં ચોથાં દફ્તરના અગતજોગ લોગતોની શબ્દકોષ.

GLOSSARY OF SELECT TERMS.

ـــ — ـــ

ચશ્મ=ચશ્મ નાં. આંખ, ચશમ. Heb. עין *the eye*. Arb. عين *n.* The eye.

ચશ્મેદાર=ચશ્મીદાર નાં. અને. વ૦ તત્વો; અવયવો. બદનને લગતા ભાગો. અવ૦ ـــــ તાબેદાર; ઉપરથી. *n.* Elements, parts, members, limbs.

દીન ચસ્તેદાર=દીન-ચસ્તીદાર નાં. અને વ૦ દીનના તાબેદારો. દીન ચુસ્તો. *n.* Servants of the religion, believers in the religion, the faithful.

યાદગારીલાયક=દાદગીરીલાયક વી. યાદને લગતું, યાદ કરવા જોગ. ક્રિ. યાદ કરવી. અવ૦ દાદગીરીલાયક; ફા૦ يادگاري *a.* Pertaining to the memory, worthy of being remembered. *v.* To remember.

ઇજ્હાર=ઇઝ્હારાત નાં. ખોલાસો. વી૦ એલકાપ ધરાવનાર; (જુઓ બીજાં દફ્તરની શબ્દકોષ.) *n.* Explanation, exposition, meaning. *a.* Holder of a title, man of rank. (Vide Glossary to Vol. II.).

વખ્ત=વક્ત નાં. વખત, હીગામ. (અવ૦ ـــــ+ـــــ ફા૦ وقت) ૨. લોક, બલકત. *n.* Time, season. 2. The people, the world, mankind.

દુનિયાવખ્ત=દુન્યા-વક્ત નાં. બળકત, લોક. જમાઅત. (અવ૦ ـــــ ભુ. ક્રિ. હયાતી પામેલું. ફા૦ هستي) *n.* The people, the world, mankind.

ફાલતુ=ફાલ્તુ વી. રદ થએલું, નકામું, કામમાં નહી આવે તેવું. *a.* That rejected, useless, cancelled.

બદી=બદ્દી નાં. બદી, બુરાઈ, બુરાશ. (અવ૦ ـــ અથવા ـــ બુરું.) *n.* Wickedness, evil, vice.

ફરેબકાર=ફરેબ્કાર વી. મકાન મેળવનાર. (અવ૦ ـــ+ـــ

ઉપરથી ખ્વ+ાહો નો સંક્ષેપ આકાર.) *a.* One who obtains a dwelling-place or a mansion.

ખ્વખ્વખ્વ=ખ્વખ્વકુખ્વ ના. નાપાકી. (જુઓ પેહેલાં દફ્તરની ફરહંગમાં.) *n.* Impurity, uncleanliness, that which is unclean. (Vide Glossary to Vol. I.).

કુખ્વ=ોખ્વજુખ્વ નાં. મથાલું, માથું, સેરાનું. વિ૦ ચહડતે દરજ્જેનું. (અવ૦ ખ્વોખ્વ૫) *n.* The top, the head. *a.*

ખ્વગ્વાકુખ્વ=ખ્વદ્રકુોખ્વજુખ્વ નાં. બેઇમાની. (અવ૦ દ્રાહ્ to choose. ફા૦ گزیدن) *n.* Infidelity, faithlessness.

ાહ્રકુખ્વ=દ્રખ્વતકુોખ્વ ના. બુરો દરજ. *n.* An evil or wicked Druj.

કુદ્રજુખ્વખ્વ=કુખ્વહ્વ ખ્વ-કુખ્વ વી. અનીતીવગરનું, નીતીવાન, પ્રમાણીક. (૫+ાદ્રજ્વ) *a.* Moral, honest, consciencious.

ગ્વાા૫=જુખ્વખ્વકુખ્વ ક્રિ. વી. વગર શરમે; ચકુનમ વગર. વી. શરમ વગરનું, બેમરવત. ફા૦ بیشرم. *ad.* Shamelessly, heedlessly, without taking warning. *a.* Shameless, ungrateful.

ાજ્વકુગ્વખ્વ=દ્રકુગ્વકુખ્વજુખ્વ ખ્વ-કુખ્વ વી. નહી વેમ્માંતમાં આવે તેવું; સમજાઇ શકે નહી એવું. માલુમ નહી પડે તેવું. (૫+કુજ્વ૫) *a.* Incomprehensible, that cannot be understood, imperceptible.

ખ્વગ્વ-ગ્વાખ્વ=ખ્વખ્વખ્વખ્વકુખ્વ નાં. અણઘટતું સંભલાણ; ક્રિ. અણઘટતું સાંભલવું. (૫+ખ્વાા) *n.* Improper or unworthy hearing. *v.* To hear or listen to what is improper or unworthy.

ાજ્વજ્વ૫=દ્રખ્વાજુખ્વજુખ્વ ના. હદ, તખકો; મકાન. *n.* Bound, limit, stage, dwelling-place, mansion.

ખ્વગ્વકુખ્વ=ખ્વખ્વગ્વકુખ્વજુખ્વ ના. શુરજમુખી, શુરજનો આકાર, શુરીઅરૂપ. *n.* Having the face or figure of the sun.

ખ્વખ્વકુખ્વ-ખ્વખ્વજુખ્વકુખ્વજુખ્વ } ના. જગા તથા
ખ્વખ્વકુખ્વ-ખ્વખ્વજુખ્વકુખ્વજુખ્વ } વખતની

વચેની હદ અથવા અરસો; *n.* Space, interval between local points or points of time.

ાજ્વગ્વ૫=દ્રજુખ્વગ્વજુખ્વ નાં. નસીહત. ૨. હોકમ; ફરમાન. ૩. સમજાવ. *n.* Advice, admonition. 2. Precept, command. 3. Explanation, elucidation, interpretation.

ાા૦ ખ્વખ્વકુ૫=કુખ્વહ્વ-ખ્વકુખ્વજુખ્વકુખ્વ ના. શરીરના ભાગ, બદનના અવયો. (પે૦ કુખ્વ૫, ફા૦ اندام નું સંક્ષેપ આકાર); *n.* Parts of the body, bodily members.

ગ્વજ્વખ્વ=દ્રખ્વખ્વજુખ્વજુખ્વ ક્રિ. વી. પ્રમાણે, રીતે. વી૦ પ્રકારનું, તરેહનું, માફકનું, જેવું. ના. બળ, કુવ્વત. *ad.* Accordingly, in the manner,

in the way. *a.* Of kind, of sort, of variety, like, similar, of the same kind. *n.* Strength, power, vigour.

૪૬૬૪=૬૬૬૪ ક્રિ. વી. વખત પુરો થવાએ, વખત નહી રેહવાએ. *ad.* Time being over, there being no time left.

૧૪૧૪=૧૬૧૪ અથવા ૪૪૧૪ =૨૧૬૧૪ નાં. દોલત, માલમતા. ૨. સકતી. વી. સકતીવાન. ૨. દોલતમંદ. (જુઓ દફતર પેહલ્લું ૧૬૪ બોલ.) *n.* Wealth, riches, property. 2. ability, capability. *a* Capable. 2 rich, wealthy—(Vide Glossary, Vol. I. under ૧૬૪).

૧૬૪૩૧૪=૬૪૪૭-૬૪૬૪ વી. ધરમ વગરનું; અધરમી. (આએ એમલો ૪૪+૧૬૪ ઉપરથી ખરાબ થાઇને બનેલો બારેઆમાં આવેછે.) *a.* Without religion, irreligious. (probably a corrupian of ૪૪+૧૬૪).

૭-૩૧૬૪૪=૬૪૭૬૪૪૪ વી૦ બાહેર નહી નીકલી આવેલું, બેમાલુમ. *a.* That does not come out, imperceptible.

૧૬૧૪=૧૪૬૧૬૪ ક્રિ. ખરાબ થવું, ખરાબ કરવું; ૪૧૪ ખરાબી. *v.* To do harm, to suffer harm, to deteriorate, to destroy.

૧૬૧૪૭૩૪=૧૪૬૧૬૪૪૬૧૬૪ } ક્રિ.
૧૬૧૪૭૩૪=૪૬૧૬૪૧૬૪ }
ગરમીનું જતું રેહવું, આતશનું સરદ થવું અથવા બુજાવું. (અવ૦ ૬૪૪+ ૪૬૧૬૪ થંડું થાએલું; ફા૦ خسردن) ; *v.* The disappearance of heat, the wetting or extinguishment of fire.

૭૪૬૪=૪૪૧૬૪ ના. બુરો તરીકો, બુરો મારગ. *n.* The wicked way or path.

૭૩૬૪=૪૬૭૬૪૬૪ વી૦ નહી કરવાજોગ. ના. ઉલટું કામ. *a.* Not fit or worthy to be done. *n.* A perverse deed.

૬૬૪=૭૪૬૪૪ વી૦ સંબંધ વગરનું, જુદાઈ વાલું. (અવ૦ ૪+૪૭૬૪ ફા૦ ٤٥). *a.* Being without relation, unconnected, separate.

૧૬૧૬૬૬૪=૧૪૬૧૬૧૬૪૪ ક્રિ. દુર રેહવું, એહલાએદુ રેહવું, વગર સંબંધે રેહવું. *v.* To remain aloof, to be separate, to be unconnected, to keep at a distance.

૭૩૧૬૪=૪૪૧૪૧૬૬૬૪૪ ક્રિ. પવીતરાઈ અથવા સચાઇને હાંણી પોહચાડવી. *V.* To cause damage or harm to purity or truth.

— અ —

અંકાર = અંકાર ના. તરીકો, માર્ગ. *n.* Way, path, course of conduct.

અંકારવંત = અંકારવંત વી. છુટકારો મેળવવાની ઇચ્છાવાળું. *a.* Possessed of a desire for liberation, wishing to be liberated.

અંકાસ = અંકાસ આતશની આહ; આતશની ભઠી. (અંકાર ને બદલે.) *n.* A pyre, a furnace, a pile of fuel in a state of combustion.

અંકાસ = અંકાસ ના. આતશ, અગની. *n.* fire, any thing in a state of combustion.

અંકાસ = અંકાસ ના. આતશ. (અવ૦ કેળ૦ આતશ); *n.* fire.

અંકાસિયું = અંકાસિયું ભુ. ક્રિ. પેદા થએલું, જનમ પામેલું. *v.* That which is born, that which has taken birth.

અંકિયો = અંકિયો ના. કેળવણી આપનાર, શીખવનાર, ઉસ્તાદ, આલિમ. અંકિયાઈ કેળવણી. *n.* A teacher, tutor, instructor, master.

અંકિરત = અંકિરત ના. ઉનસર; તત્વ. *n.* Elements, first principles of things.

અંકિલાસ = અંકિલાસ ના. નજીસી, અપવીતરાઇ, આલુદગી. *n.* Impurity, uncleanliness.

અંકિલાસિયું = અંકિલાસિયું વી. સહેમજ ધરાવનાર, તેજ જેહનવાલું. *a.* One who understands, one possessed of a keen understanding, clever, sharp.

અંકિવવું = અંકિવવું ક્રિ. લાવવું. ૨. પેદા કરવું. *v.* To bring. 2. To create, to produce.

અંકિસવવું = અંકિસવવું ક્રિ. પ્રતાપ મેલવવો; પ્રતાપી થવું. *V.* To acquire fame or glory, to be famous, to become celebrated.

અંકિસ = અંકિસ ના. પ્રકાશ, પ્રતાપ, નુર, ઓરેહ. *n.* Lustre, glory, light, majesty, splendour.

અંકીઆઈ = અંકીઆઈ અથવા અંકીઆઈ = અંકીઆઈ ના. આથરવન, અથોરનાન, મોબેદ, ધરમઆચારી. અને વ૦ બ૦ અંકીઆઈઓ અથોરનાનો. *n.* An Athornan, a priest, a clergyman, an ecclesiastic. *pl.* Athornans.

અંકુસાઈ = અંકુસાઈ ના. સુખ, આસુદગી, તરપ્ત અવસ્થા, સુખી હાલત. *n.* Happiness, ease, a state of satisfaction.

અંકુસાઈ = અંકુસાઈ ના. જાત, ખુદ, જાતી. *n.* Body, person.

અંકોસવવું = અંકોસવવું ક્રિ. કંટા-

લવું, કંટાલો આવો. *v.* To become wearied or disgusted.

ઝમઝ=ઙ્ઘઞઝઞ ના. શોક, આહેશ, ઇચ્છા. *n.* Desire, liking, wish.

૭—૭

ાઞઙ્ઘ૭=ાઙ્ઘઞઙઞઝઞ૭ દરએક, દરકોઇ. *a.* Each, every, any.

ાાઞાાઙ્ઘા=ાઞઞાઙ્ઘઞઞા ક્રિ૦ સાંભારવું, યાદ કરવી. (જુઓ એ બોલ દફતર બીજાની ફરંગમાં.) *v.* To invoke, to remember. (Vide Glossary, Vol. II.)

ઝઞઝ=ઞાઞઞઞઝ ના. કુશેશ, હીલચાલ. *n.* Effort, endeavour, movement.

ાઝ=ાઞઙઞ વી. ઇચ્છા મુજબ કામ કરનાર. ફતેહમંદ, જે ભરેલું, જિકાર. *a.* Successful, victorious.

ઞા=ઞાઞ અથવા ઞાાઞ ના૦ અકલ, બુદ્ધી. ૨. હયાતી, જીવ. (Heb. אוֹר to *Glow, to burn*; אֻרִים *a. fire-hearth*; Syr. ܐܘܪ, Arab. نور, نار, كير; *a. furnace, hearth*). *n.* Intellect, understanding. 2. Existence, life.

ઝઞ=ઞાઞઞઞ ક્રિ. લડાઇ કરવી, જબડો કરવો, કજીઓ કરવો. ૨. હાંણી પોંહચાડવી, ઇજા કરવી. *v.* To fight, to quarrel. 2. To injure, to hurt.

ાાઙ્ઘ=ાઞઙઞઞ કુશેશ કરવી, હીલચાલ કરવી. *v.* To make an effort, to attempt, to endeavour.

ાઞ=ાઞઞ અથવા ાઞઞાઞ ના. ધરમગુરૂ, ધરમને મદદ કરનાર, ધરમને યારી આપનાર. (અવ૦ ઞઙ્ઘઞઞ+ાઞ) *n.* A religious teacher, one who gives help to the religion.

ઞાાઙ્ઘઞ = ઞાાઞઞઞ ક્રિ૦ માલુમ પડવું, જણાવું. (જુઓ દફતર પેહલ્લું ાાઙ્ઘાઙ્ઘઞ). *v.* To become known or manifest, to be perceptible. (Vide Glossary, Vol. I. ાાઙ્ઘાઙ્ઘઞ).

ાાઙ્ઘાઙ્ઘઞ=ાઞઙ્ઘાઞઞાઞઞ ક્રિ૦ પીછાણવું, ઓલખવું. (જુઓ દફતર પેહલ્લું.) *v.* To know, to distinguish, to recognize. (Vide Glossary Vol. I.).

ાઞાાઞ=ાઞઙ્ઘાઞઞાઞઞ ના. આતમાની સકતીઓ. *n.* The powers of the soul, the spiritual powers or faculties.

ઞઞ / ઞઞ =ઞાાઞઞઞ વિ૦ તાજગી આપનારૂં, તરાવતવાળું. *a.* That which refreshes, that which nourishes.

૩૫૭૫=૮૭૩૫ ના૦ વાંક, તકસીર, ચુક. (ફા૦ خامی) *n.* Fault, offence, mistake.

૩૭૫૩=૩૩૭૭૩ ક્રિ. વિ. ખુદ, જાતે. *ad.* Personally, in one's own person.

૩૬-૭૫૩=૩૩૬-૭૭૩ વી૦ જાતે (દરદીનો) એલાજ કરનાર. *a.* One who personally attends upon and applies remedies (to a patient).

૭૫૩=૭૭૩ વી૦ શારૂં, ક્રિ૦ વી. સારી રીતે. (અવ૦ ૭૭ સારૂં; સં૦ સુ. ફા૦ خوب) *a.* Good. *ad* In a good manner, well.

૩૭૭૩=૩૬૩૩૭૭૩ ક્રિ. કબુલ કરવું, એકરાર કરવો. ૨. રાજી રેહવું, સંતોશ રાખ્યો. *v.* To promise, to agree. 2. To be pleased, to be contented or satisfied.

૭૭૬-૭૫૩=૭૩૭૮૫૭૭૩ ક્રિ૦ શુકાવું, શુકાઈ જવું. ૨. ખરાબ થવું, હાણ પામવી, હાણી પોહચવી. (અવ૦ ૭૭૭૭૭ શુકું; ફા૦ خشک) *v.* To become dry. 2. To spoil, to get bad, to be damaged or hurt.

૧૫૭૩૫=૬૫૭૩૫૭૭૧૩૩ નાં. પીનું, પીવાની વસ્તુ. (જુઓ દફતર પેહલ્લું ૧૫૭૩૫) *n* A drink, anything that is drunk. (Vide Glossary Vol. I. ૧૫૭૩૫)

૬૫૭૭૫૫=૬૭૭૭૫૧૩૩ વી. જોઈતું, ખપતું, પસંદ પડતું. (અવ૦ ૭૭૬ ચાહવું; ઉપરથી.) *a.* Requisite, necessary, that which is liked.

૩—૭

૬૭૭૭૭૭ ૧૫૭ =૭૭૭૭૭

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭-𐬀𐬵𐬌𐬎 વી. જીવ દેનારી બક્ષીશ કરનાર, નોકસાનકારક અથવા સખ્તી ઉપજાવનારો આપ આપનાર. *n.* The giver of gifts that harm, the bestower of hurtful income or profit.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬌𐬎 નાં. કેદી, બંદીવાન. (અવ૦ 𐬀𐬵𐬌𐬎 પકડવું, ઉપરથી.) *n.* A prisoner, one who is in confinement.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬌𐬎 ક્રિ. પકડવું. ૨. કામ કરવું. *v.* To hold, to seize. 2. To do, to act, to perform.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎 નાં. માટી, ખાક, ધુળ. *n.* Dust.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎 નાં. ખાકી તત્વ, ખાકી ઉનસર. *n.* The element earth, earthy element.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬌𐬎 નાં. એ અવસ્તામાં જણાવેલાં 𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀 નામના એક જાડનું નામછે. આએ જાડથી દુનીઆંનાં સરવે જાડોની દાદાર અહુરમજદે પ્રથમ ઉતપન્તી કરી હતી. *n.* The name of a tree spoken of in the Avesta under the name 𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀 Out of this tree all the other trees in the world were having been first created by God.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬌𐬎 નાં. વાચા, બોલવાની સકતી. (અવ૦ 𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎, ફા૦ گویش) *n.* Speech, the power of speaking.

ર્—૩૮

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬌𐬎 નાં. હોનરમંદી, હીકમત, બનાવટ. *n.* Skill, contrivance, design.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎 વી. ભપકાદાર, દેખાવરૂં, જોબદાર. *a.* Splendid, majestic, good-looking.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎 ક્રિ. ગરદન હીલવવી, ડોકીનો લેહકો કરવો. *v.* To shake or move the neck, to nod.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎 નાં. ચીજ, વસ્તુ. (અવ૦ 𐬵𐬀, પા૦ 𐬵𐬀; ફા૦ چیز) *n.* A thing, matter.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎 નાં. ગરદન, ડોક. (Chal. ضور, Syr. ضورو;) *n.* The neck.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎 નાં૦ કારણ, મતલબ. ૨. ઉપાએ, એલાજ. ક્રિ. વિ. કેમ, કેવી રીતે. *n.* Object, purpose, reason. 2. Remedy, means. *ad.* How, in what manner.

𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬀=𐬵𐬀𐬭𐬌𐬎𐬀𐬭𐬌𐬎 વી. ફતેહ કરનાર, ફતેહ મેલવનાર. *a.* Victorious, successful.

ق—ذ—ر

ق ذ ر = ژ ر ذ ق ક્રિ. ધ્રુજાવવું, હીલવવું. (અવ૦ ژ ر ذ ق ; ફા૦ جنبیدن) *v.* To shake, to make to tremble, to agitate.

ق ذ ر = ژ ر ذ ق ક્રિ. પોહચવું. (અવ. ژ ر ذ ق to *reach.*) *v.* To reach.

ژ ر ق = ژ ر ق નાં. (આતશની) ભઠી, ચાહ, (એ બોલ ژ ر ق, ژ ر ق, એતી; અને ژ ر ق પુત; પુતલું; ઇત્યાદી નામોની સાથે જોડાઇને આવેછે. ફા૦ زار). *n.* A furnace, a pyre.

ژ ر ق = ژ ر ق નાં. ઇચ્છા, આહેશ, ઉલટ. (અ૦ ژ ر ق) *n.* Wish, desire.

ق ذ ر = ژ ر ذ ق નાં. હીલચાલ, ક્રિ. હીલવવું. *n.* Movement. *v.* To move.

ق ذ ر = ژ ر ذ ق ક્રિ. લુટવું, લુટી લેવું. (Heb. נָזַל (גָּזַל) *to pluck away, to take* (as a pledge from the orphan); *to rob, take possession of,* (by violence) Ar. جزل (એ બોલના એમલા વીસે જુઓ હમારાં બનાવેલાં પેહલવી વ્યાકરંણને સફે ૪૧૮ મે.) *v.* To plunder, to rob. Vide the Translators Pehlwi Grammer p. 418.

ک—ک

ک ر ذ ق ر = ک ر ذ ق ر ذ નાં. આબરૂની હાંણી. વી. આબરૂને હાંણી પોહચાડનાર. *n.* Loss of reputation, dishonour. *a.* One who causes loss of reputation.

ک ر ذ ق ر = ک ر ذ ق ر ذ વી. ઉલટા વીચારને તોડનાર, ઉલટી સહમજને મારનાર. *a.* A breaker of perverse thought, one who corrects misguidedness.

ک ر ذ ق = ک ر ذ ق નાં૦ ઓલખ, સહમજ. (અવ૦ ک ر ذ ق) *n.* Recognition, perception, the act of knowing or understanding.

ک ر ذ ق ر ذ = ک ر ذ ق ر ذ દશતુરાંન દશતુર, સરવેથી વડો (દશતુર. અવ૦ ک ر ذ ق ر ذ ; ک ر ذ ق ر ذ દશતુરાંન દશતુરનો ઓહ્દો, અથવા વડા દશતુરની પદવી. *n.* The priest of priests, the high priest.

ک ر ذ ق = ک ر ذ ق નાં. જહેરી, બુઢાપો. (અવ૦ ک ر ذ ق) *n.* Old age.

ک ر ذ ق = ک ر ذ ق નાં૦ ઉનસર, તત્વ. ک ر ذ ق ઉનસરો. *n.* An element or a first principle or constituent of things. *pl.* ک ر ذ ق.

ک ر ذ ق = ک ر ذ ق ક્રિ૦ પ્રકાશવું, રોશની આપવી. (Heb. זָהַב (זָהַר) *to shine,* to *glitter,* particularly of the color of gold. Ar. ذهب

org. ﻧﻮﺭ Syr. ﻧﻮﺭﺍ ;) *v.* To ine, to give out light.

ચગાડ=ચર્ચવું અથવા ચગાડ ચર્ચવું નાં૦ કાલજી, ઉલટ, શોક, મરજી. (અવ૦ ચર્ચ; ફા૦ ﺷﻮﻕ ;) *n.* Concern, anxiety, eagerness, enthusiasm, desire, wish.

૮—૮

૮૫ અથવા ૮૫=૮૫ નાં૦ ઓલાદ, ખુનીઆદ, નસલ. અસલ, જાત, બદન. *n.* Offsring, discendants, progeny. That which is original, ody.

૮૫=૮૫ અથવા ૮૫ નાં૦ ન, કાયા, જાત. ૨, જણ, લોક. (અવ૦ ફા૦ ﺗﻦ) *n.* Body, the frame material substance of an imal. 2. People.

૮૫-૮૫=૮૫-૮૫ બદનો અવયવ અથવા ભાગ. *n.* Memer or part of the body.

૮૫-૮૫=૮૫-૮૫ ૦ તાબેમે રહેવું, ફરમાંનબરદારી કરવી. To remain in obedience, to bey commands.

૮૫-૮૫=૮૫-૮૫ ૦ બદનને લગતો વૈદ. *n.* The hysician of the body.

૮૫-૮૫=૮૫-૮૫ બદનો અવયવ, તનનો ભાગ. *n.* Mmber or part of the body.

૮૫-૮૫=૮૫-૮૫ ક્રિ. ળ થવી. *v.* To be punished.

૮૫-૮૫=૮૫-૮૫ વી૦ બરાબ, દુખી, નાસવનતું, બીસમાર થએલું. (ફા૦ ﺑﺮﺑﺎﺩ) *a.* Bad, distressful, injurious, ruined, destroyed.

૮૫=૮૫ નાં૦ ધીકાર, તુચ્છકાર, (અવ૦ ૮૫-૮૫) *n.* Contempt, scorn.

૮૫-૮૫-૮૫=૮૫-૮૫-૮૫ વી. તોડનાર, ભાંજનાર. (અવ૦ ૮૫). *a.* A breaker, one who breaks.

૮૫-૮૫=૮૫-૮૫ વી૦ જતવાલું, બનાવતવાલું. (અવ૦ ૮૫ to model ફા૦ ﺗﺸﻜﻴﻞ) *a.* Possessing a body, corporeal, that which is made or modelled.

૮૫-૮૫=૮૫-૮૫ વી૦ સકતીવાન, જોરાવર, બલવન્ત. (અ૦ ૮૫) *a.* Strong, powerful.

૮૫=૮૫ નાં૦ છત, સકતી, (અવ૦ ૮૫, ફા૦ ﺗﻮﺍﻥ ;) *n.* Ability, capacity.

૮૫-૮૫-૮૫ ૮૫-૮૫=૮૫-૮૫ ક્રિ૦ વી૦ જેમ બને તેમ. *ad.* As far as possible, so far as could be done.

אדמה=אדמה નાં૦ મીઠી, ધુલ, આક. ૨. આકીતત્વ. (Aram. אדם def אדמא clay; Syr. ܐܕܡܐ, Ar. طين, Heb. אדם Forg. דמם,) *n.* Dust, earth, loam. 2. the element earth.

טמא=אמאה વી૦ અશ નઠારું, જઆુત, ખદ, અરાખ. (Heb א (טמא) in the widest sense: *desecrate, profane, to make u clean* (spiritually or leviticall *what before was holy, adj. n* טמאה (טמא) *f.* טמאה (טמאת *unclean, a.* Evil, wicked, bad

---

ו-ד-ו

אופן=אופן નાં૦ આદત, અવાસ, ટેપ. ૨. નીશાન, ઇધાણી. (અવ૦ אופן) *n.* Habit, disposition, nature. 2. Sign, t aken, index.

אופן=אופן ક્રિ૦ આદત પાડવી, ટેપ પાડવી. *v.* To habituate, to accustom, to cause to be of a certain habit or disposition.

אונש=אונש નાં. સજા, ઇજા, (અવ૦ אונש; ફા૦ خستہ, ધા ૫૭;). *n.* Punishment, chastisement, hurt.

אסי=אסיא નાં. તેજાબ, કેઆસ્ટીલ, દરદને બાલી નાંખનારી દવા૬. (અવ૦ ૫૭ બાલવું.) *n.* An essence, an acid, any medicine that acts as a caustic and destroys disease.

אוי=אויה ક્રિ૦ ડાહજવું, ડાહજી જવું. (અવ૦ ૫૭ ઉપરથી). *v,* To be burned, to be scorched, to be scalded.

אוון=אוון નાં૦ વખત, વેલ (અવ૦ אוון;). *n.* Time.

אומר=אומר (ખુરૂ માણસ ઇચ્છા ખુરા આતમાનું બોલવું. (અવ૦ ૧૭ કેહવું, બોલવુ ઉપરથી). *n.* Utterance or speec (of wicked man or spirit).

אנס=אנסה નાં. સખ્ત ઇજા. ક્રિ૦ સખ્તી ગુજારવી, ઇજા દેવ *n.* Hardship, hurt, injury *v.* To cause hardship, to in jure, to hurt.

אופן-אסי=אסיא-אופן ક્રિ૦ એલાજ કરવો, ઉપાએ કરવો. To remedy, to adopt means o measures.

אשר=אשרה વી૦ સલ મત, દરસ્ત, સાબેત. (અવ૦ אשר ફા૦ درست) *a.* Safe, secure, en tire, well.

אשר=אשרה નાં હાડવઇડું. ૨. સલાંમતી, દરસ્તી. ક્રિ હાડને સાંધવાં, હાડને દરસ્ત કરવાં. ૨

લામત રેહવું. જલવાઈ રેહવું. *n.* urgery, the practice of sur- ery. 2. Safety, security, the tate of being proper or well. To set bones, to set frac- ires, to set broken bones. 2. o be safe to be secure, to be reserved.

ખ્રુદાયદાર=ખ્રુદાયદાર-દ્રુસ્તદાર} નાં૦ સલામતી ભરેલી હાલતમાં રાખનારો ગુરૂ અથવા માલિક. *n.* The teacher or master who keeps safe.

ખુશ્ક=ખુશ્ક નાં૦ ચોરી ક્રિ૦ ચોરી કરવી, (અવ૦ خشک, ફા૦ خشک) *n.* Theft, robbery. *v.* To steal, to rob.

।—।

ખુરાયદાર=ખુરાયદાર-કુસ્તદાર} ૦ વી૦ નવેસરથી, *ad.* Anew, fresh, over again.

।।ખ્તકુ=।।મ્ત્ચ્દમ} ક્રિ૦ તપા- ીને જોવું, તપાસવું. (જુવો દફ્તર ૧ લું. ુ-।ચ્દમ ખોલ. ફા૦ جستجو) *v.* To xamine, to view carefully. vide Vol. I., Glossary, under ુ-।ચ્દમ).

।।ખ્તકુ=દ્યમ્ચ્દમ} નાં. તપાસ, ોધ, ખોલ. *n.* Examination, in- estigation, search.

।ખ્યક્ડ=।મ્ખ્દકુમ} વી૦ ઘણું મતલગનું, ઘણી નજદીકીવાલું, અતલ- નું સગું. ૨. ઘણું સારું, ઘણું અગ- નું. *a.* Very close, intimate, losely connected. 2. Very ood, very important.

।ખ્ચ્ચ્દા=દ્ગમ્ચ્દમ} ભુ૦ ક્રિ૦ ખ્યાણ કરેલું, લેખ થએલો. નાં. છુપી ાખ્યત, ભેદ. *p. p.* Written, re- luced to writing. *n.* A secret, mystery.

ખ્ચ્ચ્દા=ખ્ચ્ચ્દમ} વી૦ શુધ અવસ્તા પઢનાર, *a.* A cor- rect reciter of the Avestá.

ખ્ચ્દા=ખ્ચ્દમ} નાં૦ લખ્યાં- ણની યાદ રાખનાર. *n.* One who remembers what is written.

।ખ્ચ્ચ્દા=।મ્ચ્ચ્દમ} નાં૦ પેદાનો કરનાર, ખોદાએતાલા. (જુઓ હમારાં ખ- નાવેલાં પેહલવી વ્યાકરણને સફે ૪૪૫ મે). *n.* The Creator, the Self-Exis- tent. (Vide the Translator's Pehlwi Grammar p. 445).

ખ્ચ્ચ્દા=ખ્ચ્ચ્દમ} અથવા ખ્ચ્ચ્દમ} નાં૦ નવી સગા- ઈ, નવી ઓશાવંદી. ક્રિ૦ પારકાઓને પોતાની (ઈમાને આપણીમજદીઅસની જરતોશતી) દીનમાં લાવવું. *n.* New relation- ship, new kinship. *v.* To bring strangers into one's own religion, to make converts to ones own religion.

ખ્ચ્દ=ખ્ચ્દમ} નાં. તરાવત, ભીનાસ. *n.* Moisture, dampness.

૭૬૫ = ૮૬૫ નાં. આપીઉનસર, આપીતત્વ. *n.* Water as an element, the watery element.

૫૫૭૬૫=૫૫૬૬-૮૬૫ નાં. તાબેદારીવાલું મકાન. ૨. દોજખ, દોજખનું બંદીખાનું. (અવ૦ ૬૬૫+૫૫૬૬). *n.* The house of bondage, the place of servitude. 2. Hell, the prison of hell.

૫૫૫૭-૮૫=૬૫૮૫૬૭૮૫ નાં૦ નાસ, નોકસાન. (Heb נזק *to pierce, to cut into a thing, to cut off* hence *to bite*, of the serpent.) *n.* Distruction, ruin, harm.

૯૯ ૮૫=૯૮૮૫ વી૦ નીચું, હલકું. (ફા૦ نشیب ;) *a.* Mean, base, low.

૮૮૫=૬૮૫૫૮૫ વી૦ નાસકારક, હાંણી પોહચાડનાર. (અવ૦ ૫૫ નાસ કરવો,) *a.* Hurtful, injurious, harm-causing.

૬૫૮૮૫=૬૫૮૬૮૫ ક્રિ૦ ઓલ્લું કરવું. *v.* To make clear.

૫૫૫૫=૫૮૬૫ વી. કુમલ, નાજુક (ફા૦ نازک) *a.* Delicate, slender

૫૫૮૫=૫૮૮૫-૮૬૮૮ ઓ ૬૮૮ ક્રિ૦ વી૦ છુપી રીતે, અંદ આંતેથી. ૨-દેલથી, અંતકરંણથી. *ad* Secretly, internally. 2. Heart ily, cordially.

૮૮૮૫=૬૮૮ અ૦ ૬૬૮૮ નાં૦ ઓલાસો, વીસ્તાર. વી૦ બતલાવ નાર, ઓલાસો કરનાર. *n.* Explana tion, exposition, discription *v.* One who shows, explains expounds.

૬૫૫=૬૫૬૬ નાં. નકશ, ચીતાર નકશો. (ફા૦ نگار ;) *n.* A picture a painting, a sketch.

૮૫૮૫=૮૫૫૮૮૬૬ નાં૦ ગુનાહ પાપ. વી૦ છુપીઉં. *n.* Sin, un righteousness. A. Secret hidden.

૭—૭

૮૫૮-૮ ૫૬૭=૮૫૫૫૮૬૬૬-૬૮૮૬૭ નાં૦ બદલો મેલવવાને લગતું, આએપત મેલવવાને લગતું (મકાન); *n.* That pertaining to obtaining reward, that has relation to income or profit.

૮૬૬૭=૮૫૫૬૮૭૮૭ ક્રિ૦ પડી ભાગવું, પડભસ્ટ થવું. *v.* To tumble down, to be ruined, to lose rank or station.

૮૬૬૬૭=૮૫૫૬૮૭૮૮૬૭ નાં૦ પુજા, પ્રસ્તેશ, માનતા, (અવ૦

[illegible]+[illegible] ઉપરથી). *n.* Worship, adoration.

[illegible] = [illegible] વી૦ ચાકરી કરનાર, ખેદતમગાર. *a.* One who serves, a servant.

[illegible]=[illegible] વી૦ કઉઅતદાર, જોરાવર. (અવ૦ [illegible]+[illegible] 'જોરાવર,' ઉપરથી). *a.* Powerful, strong, vigorous.

[illegible]=[illegible] ક્રિ૦ દાખેલ થવું, અંદર ઉતરવું. (અવ૦ [illegible] to fall) *v.* To enter, to go in.

[illegible]=[illegible] અ૦ [illegible] બાહેર નીકલી આવેલું, જાંણઇતું, પારખી સકાએ એવું (દરદ.) (અવ૦ [illegible]+[illegible] ઉપરથી ;) *a.* Jutting out, that has come out, recognisable, known.

[illegible]=[illegible] નાં૦ સંબંધ, ૨. પ્રમાણ, કાએદો, નીઅમ, *n.* Relation, connection. 2. Proportion, rule, regulation.

[illegible] [illegible]=[illegible] ભુ૦ ક્રિ૦ શુંધારેલું, પાછું સમારેલું, ક્રિ૦ વી૦ શુધારીને, પાછું સમારીને (અવ૦ [illegible]+[illegible] સમારવું; ઉપરથી.) *p. p.* Improved, reformed, repaired. *ad.* having improved, reformed.

[illegible]=[illegible] નાં૦ હથીઆર, આલાત, ઓજાર. *n.* Instrument, implement.

[illegible]=[illegible] નાં૦ પાએમાલી, હાંણી, અરાખી. *n.* Destruction, ruin, damage.

[illegible]=[illegible] અ૦ [illegible] [illegible] નાં૦ લોક, રઇઅત. માંણસો. (જુએ દફતર ૧ લાંમાં [illegible] બોલ.) *n.* The people, subjects. (Vide Glossary, Vol. I under. [illegible]).

[illegible]=[illegible] વી૦ ઉતરતી પદવીનું, હલકા દરજ્જાનું. *a.* Of inferior rank, of low station.

[illegible]=[illegible] નાં૦ ચીજ, વસ્તુ. *n.* Thing, matter.

[illegible] [illegible]=[illegible] અથવા [illegible] નાં૦ ઘરનો અસ બાબ, ઘરનો સામાંન, ફરનીચર. *n.* Household articles, furniture.

[illegible]=[illegible] વી૦ નીચ, ઉલટું, હલકું, નીચ વીચારવાલું. (અવ૦ [illegible]; ફા૦ [illegible]) *a.* Mean, perverse, low, of base thoughts.

[illegible]=[illegible] નાં૦ સજા, ગુનાહનો બદલો. ક્રિ૦ સજા થવી, ગુનાહનો બદલો મલવો. *n.* Punishment, the reward or wages of sin *v.* To be punished, to obtain the reward of sin.

[illegible]=[illegible] વી૦ સજા થવાજોગ, સજાને લાએકનું. ૨. સજા કરનાર, ગુનાહની શીક્ષા આપનાર. *a.* Deserving of punishment. 2. One who punishes, a punisher.

૭૭૫૭૫૧૭=કોહાટ, સડો; (અવ૦ ૭૫૧૭ ; ફા૦ كوڑى) *n.* Decay, putrefaction, putridity.

૭૫૭૧૭=ધનધો, ઉદ્યોગ, કામ. *n* Profession, vocation, calling.

૧૯૭૭૧૭=જડેલું, મઢેલું. (અવ૦ ૬૭૭૫૭૫૭૭ ; ઉપરથી). *a.* Adorned, embellished. 2. Set, fixed, as a diamond.

૭૫૭૫૭૫૧૭=નેકીનો બદલો. (અવ૦ ૭૫૭૭ + ૫૭૭૭, ફા૦ داش). *n.* The reward of virtue.

૭૫૭૭૭૭૭=હકુમત, પાદશાહી. ૨. સકતી, બલ. (ફા૦ پادشاهی અવ૦ ૭૫૭૭ + ૫૭૭૭૭ 'પાયેદાર રાખનારો પાદશાહ' ઉપરથી.) *n.* Rule, Sovereignty. 2 Power, strength.

૭—ે

૧૫૭૧૭=ઉતરવું, ઉતરતે દરજ્જેનું, હલકું, નીચું. (અવ૦ ૬૫૭૧ ; ફા૦ فرود). *a.* Inferior in rank or station, mean, low.

૫૫૭=ઉધારવું, પાલવું, પાલીને મોટું કરવું. (અવ૦ ૫૭૧ અથવા ૫૭૧ ; ફા૦ پروردن). *v.* To bring up, to rear, to foster.

૭૭૫૭૭=વધારો, જીઆદતી. *n.* Increase, addition.

૧૯૧૫૫૭૧૭=અનીતીવાલું, હદની બાહેર ગએલું, બેકાયદે. *a.* Immoral, vicious, that has gone beyond bounds, irregular.

૭૭૫૭૫૭૧૭=ફરાગત, સગવડ, સેહલાઈ, (અવ૦ ૭૭૭૭૫૭૧૭, ફા૦ فراخی). *n.* Ease, convenience, accomodation.

૭૫૭૭૧૭=આવતી કાલ, ક્રિ૦ વી૦ બીજે દાહાડે, આવતી કાલે. (ફા૦ فردا) *n.* Tomorrow. *ad.* On the next day, on the coming day.

૬૭૭૭૧૭=ફિકર વી૦ મુતલક, બીલકુલ. (અવ૦ ૭૭૭૭૧૭ ફા૦ فردم) *ad* Entirely, wholly.

૧૯૭૫૭૭૧૭=ઘણું વધારે, અતીશય. (અવ૦ ૬૭૭૭૭૭૧૭ ;) *a.* Much, more, excessive.

ચોરાયું = ચોરાયેલું નાં० કેદખાનું, બંદીખાનું, જેલ. *n.* A prison, a gaol.

ચોરાયું = ચોરાયેલું અથવા ચોરાયેલું નાં० તાબેદાર, તાબેદારમાં રહેનાર, હોકમ પરમાણે ચાલનાર; ૨. બંદીવાન, કેદી. *n.* One who remains in obedience, one who acts as he is bid. 2. A prisoner.

ભાગ = ભાગ નાં० ભાગ, હીસ્સો, વાટો. *n.* Share, portion.

બાંધનાર = બાંધનાર વી० બાંધનાર, કેદ કરનાર. *a.* One who binds, one who imprisons or confines.

રીતભાત = રીતભાત નાં. રીભાગ. ૨. તરીકો, કાએદો, રીત, નીયમ. n. *n.* Subdivision. 2. Way, manner, rule, regulation.

ચોરાયું = ચોરાયેલું નાં० હકીમું, વઇદું, તબાબત. ક્રિ० દુઃખનું નીવારંણ કરવું. *n.* The practice of physic, the profession of a physician. *v.* To relieve, avert or remove pain or disease. ચોરાયું આતમાને લગતાં દુઃખનું (ઈઆને પાપનું) નીવારંણ કરવું. *v.* To relieve, avert or remove the diseases of the soul. ચોરાયું શરીરના રોગનું નીવારંણ કરવું. (અવ० ચોરાયું 'આજારને મારવું' 'દુઃખનું નીવારંણ કરવું'.) *v.* To remove, avert or relieve the diseases of the body.

ચોરાયું = ચોરાયેલું ભુ० ક્રિ० કેદ થાએલું, બંદીવાંન બનેલું. *p. p.* Imprisoned, confined interned.

ફલ = ફલ નાં० ફલ, આએપત. ૨. બદન, જાત, સરીર. *n.* Fruit, gain, income. 2. Body, the bodily frame.

ચોરાયું = ચોરાયેલું ક્રિ० દુર કરવું, વેગલું કરવું. *v.* To put apart, to sunder, to separate.

સંબંધ = સંબંધ સંબંધ કરનાર, ગરોબો રાખનાર, મલતો રેહનાર. *n.* One who keeps up relations, one who is intimate.

ચોરાયું = ચોરાયેલું વી० ઉલટું, ભુ० ક્રિ० લઈ લવાએલું, ચોરાએલું. *a.* Perverse, the opposite. *p. p.* that has been taken or seized, that has been stolen or robbed.

મુદત = મુદત નાં० મુદત, હદ. *n.* Period, term.

ચીંતા = ચીંતા નાં० ચીનતા, ગમ. *n.* Anxiety, grief.

૬—૬

ઇમાનદારી = ઇમાન + તારી ૬૬૮૬ નાં૦ એતેકાદ, ઇમાન, વીસવાસ. (Heb. אמן (אמן) *to be clear, pure ;* Figur. *to be lovely, innocent.* אמן (אמן) *to swear, to make clear, manifest, certain ;* Tor. אמן Syr. ܐܡܢ, Arab. ايمان) *n.* Belief, faith.

ઇસ્તેસાર ૧૯૬ = -ઇમા-ઇસ્તેસાર ક્રિ૦ પેવસ થવું, દાખેલ થવું. *v.* To enter, to be introduced, to permeate.

ઇસ્તેસાલ ૬૬ = ઇસ્તેસાલ ક્રિ૦ ઉંચારવું, પાલીને મોહટું કરવું. *v.* To rear up, to foster.

ઇસ્તેસાલ ૬૬ = -ઇસ્તેસાલ ક્રિ૦ ગાલેપ થવું, ફાવવું. *v.* To overcome, to prevail.

ગણતરી ૬૬ = ગણ૬ નાં૦ સંખીઆ, ગણુતરી. (અવ૦ ગણ ગણવું, ઉપરથી). *n.* Number, computation, calculation.

પાદશાહ ૬૬ = પાદશાહ નાં૦ પાદશાહ, શાહ, રાજા. (Heb. Chald. מלך *a king, ruler* ; the use of this word to denote the highest counsellor, judge, leader, hero, king &c. Ar. ملك Syr. ܡܠܟ (king) ; Tor. מלך ;) *n.* King, ruler, emperor.

દાનાઇવાલુ = દાન + વાલુ ૧૯૬ નાં૦ ૨. પેહલ્લે દરજ્જેનું, મુખ્ય. નાં૦ માદ્દો, પે. ૨. સીનગાર, જીનત. *a.* Possesse of wisdom, wise. 2. Of th first rank, chief. *n.* The stomach the bowels. 2. Adornment ornament, embellishment.

દાનાઇ = દાન + વાલુ નાં૦ સહમ દાનાઇ. વી૦ તરેહ તરેહનું, ભાંતભાંતનું ક્રિ૦ વી૦ વીગતે, ઓલાસાવાર. Understanding, wisdom. *a.* O various kinds. *ad.* In detail with particulars.

સફાઇ ૬૬ = સફ + વાલુ નાં૦ સફાઇ ૨. લાગણી. (અવ૦ સફ મસલવું, સા કરવું; ઉપરથી. ફા૦ صاف) *n* Clearness. 2. A feeling, the ac or sense of feeling.

પ્રકારનું ૬૬ = પ્રકાર ૬ વી૦ પ્રકારનું, તરે હનું. *a.* Of a kind, of a variety

સ્વાદ ૬૬ = સ્વાદ ૬ અથવા સ્વાદ નાં૦ લેજજત, સવાદ. (ફા૦ مزه). *n* Taste.

ગેબી ૬૬ = ગેબ + વાલુ વી૦ ગેબી, અનદી નાં૦ આવતી જેહાંન, મીનોઇ જેહાં *a.* Invisible, that cannot be seen *n.* The coming world, the in visible world.

આતમાનેજોનાર ૧૯૬ = આતમા + નાર-ગેબ + વાલુ વી૦ આતમાને જોનાર, ગેબી ચીજોન

સહમજ ધરાવનાર. *a.* One who sees the soul or spirit, one who understands invisible things.

કારણ=કારણ નાં૦ સબબ, કારંણુ. *n.* Reason, cause, ground.

કષ્ટ=કષ્ટ નાં૦ મેહનતનો અવેજ. (અવ૦ કષ્ટ ફા૦ ઝ્મ્) *n.* The reward of virtue, wages of labour.

૧—૪—૫૭

કારણ=કારણ નાં૦ આરધના, યાદ. (અવ૦ કારણ યાદ કરવું, આરાધવું, ઉપરથી). *n.* Worship, invocation, remembrance.

કારણ=કારણ નાં૦ યાહુદી. (Heb. יְהוּדִי abridged from יְהוּדָה the name of Jewish Palestine, Judea; Syr. ܝܗܘܕ, Ar. يهود;) *n.* A Hebrew, a jew.

કારણ=કારણ નાં૦ આએપત, આંમદાંની, હાસેલ. *n.* Income, profit, outcome.

કારણ=કારણ નાં૦ દાહડો, રોજ, તારીખ. ૨. વખત, વેલા. (Heb. יוֹם *the day, the time,* or *duration of a day,* Ar. يوم) *n.* A day, the day of the month. 2. Time.

૧—૧

૧=૧, નાં૦ ૨૦. (આએ ૨૦ ના આંકડાને સારૂ ઉર્દૂ ના કાએદામાં ૦ ક, આવેલોછે, તેનો આકાર પેહલવી ૧ ને મલતો હોવાથી, ١ ક-ને બદલે, તે ١ ૨, થંઆએલોછે.) *n.* The number twenty.

૧૧=૧૧ ક્રિ૦ વી૦ દુર, વેગલું, એહલાએદું. (જુએો દફતર ૧ લાંની ફરહંગને ૪૦ મે સફે ૧૧-૧૧ બોલ.) *ad.* Distant, apart, aloof (vide Glossary, Vol. I. p. 40).

૧૦૦૦=૧૦૦૦ નાં૦ ૧૦૦૦) હજાર. (આએ આંકડાને સારૂ ઉર્દૂ ના કાએદામાં, ૧૦૦૦ આવેલોછે, માંટે આએ એમલામાં આવેલા ૧૦૦૦ ગ, ને ૧૦૦૦) ના અરથને સારૂ ગણુવો, અને ١ ૨, ના એમલાને ઉપસર્ગ ઈઆ વધારાના હરફ તરીકે ગણુવો. જેમકે ١١, ٥١١, ١١١ ઈતીઆદીમાં ١ આવેલોછે તેમ). The number one thousand.

١٠٠=١٠٠ નાં૦ ૧૦૦) શો. (આએ આંકડાને સારૂ ઉર્દૂ ના કાએદામાં ق આવેલોછે, તેનો હીબરૂ આકાર ק ના જેવોછે, તે ઉપરથી પેહલવીમાં ١٠ બનેલો ધારેઆમાં આવેછે). The number one hundred.

ગુમડું=દુઃખદાયી નાં૦ ગડ-ગુમડાંને લગતું દરદ. *n.* A boil, a tumour, the state of disease caused by boils.

પહોંચવું=પહોંચવું ક્રિ૦ પોહ-ચવું, જાતે જવું. ૨. એલાજ અથવા ઉપાએ કરવો. (અવ૦ પહુચ પોહચવું, ઉપરથી; ફા૦ رسيدن,) *v.* To reach, to arrive, to go in person. 2. To remedy, to apply a remedy.

પહોંચનાર=પહોંચનાર વી૦ પોહચનાર, ૨. એલાજ અથવા ઉપાએ કરનાર. *a.* One who or that reaches or arrives. 2. One who or that applies a remedy.

પહોંચવું=પહોંચવું ક્રિ૦ છુટવું, છુટકારો પામવો. (ફા૦ رستن) *v.* To be liberated, to be freed.

ભેદભરેલું=ભેદભરેલું વી૦ ભેદ ભરેલું, ભરંમવાલું. ૨. જુદી તરે-હનું, જુદી જાતનું. *a.* Mysterious, of secret import. 2. Of a different kind.

ખુશી=ખુશી ક્રિ૦ ખુશી થવું, મગણ થવું. (અવ૦ خشی ખુશી, ફા૦ خشنودی અથવા خوش) *v*, To rejoice, to be glad, to be pleased.

રસ્તો=રસ્તો નાં૦ રસતો, રાહ, મારગ. (અવ૦ رهڵ નીતી, કાએદો, ફા૦ ره) *n.* Road, path.

દીનનું-દુનિયાનું=દીનનું-દુનિયાનું દીનને લગતી દાનાઈ, ધરમને લગતી સહમજ *n.* The wisdom of the religion a knowledgeof the religion.

ચલાવવું=ચલાવવું ક્રિ૦ ચાલવું, ૨. ચલાવવું. (ફા૦ رفتار). *v.* To act, to behave 2. To cause to act or move.

નીચ=નીચ વી૦ નીચ બનેલું, નીચું, હલકું, આબરૂ વગરનું. *a.* Low, base, mean.

ફળ=ફળ નાં૦ ફળ, ઝાડનો મેવો, ઉગણી. (અવ૦ پهل ઉગવું, ફા૦ رستن ;). *n.* Fruit growth.

સ્વભાવ=સ્વભાવ નાં૦ ખ્યાસ, સ્વભાવ. *n.* Disposition, temper, nature.

વલાંણ=વલાંણ નાં. વલાંણુ, વોરંણુ, ૨. તરફ, ગમ. *n.* Inclination, bent. 2. Di. rection, hither or thitherward.

શોક=શોક ક્રિ૦ શોક રાખ્યો *v.* To be fond of, to desire.

પુરતું=પુરતું વી૦ પુરતું, કામેલ, પુરું. *a.* Sufficient, complete, sufficing.

કાંસું=કાંસું નાં૦ કાંસું (ફા૦ برنج) *n.* Bronze, yellow-metal.

૧—ઙ

૧૫૩ ઽઉ૧=૬૫૩૩૩ઙ૩ઙ

૦ પ્રકાશ, રોશની, તેજ. *n.* Lustre, ght, shine.

ઉ૬૩ ૩૩૧=૭૩૩૬૧૭-૩ઙ૩ઙ

૦ ઉપદ્રવ કરનાર, ઉતપન કરનાર, પેદા-શનો વધારો કરનાર. *a* The crea-r, the maker, the increaser of e creation.

૧૬૭૬૧=૧૩૭૨૧૨૩ઙ અથવા

૭૨૧૨૬૩ઙ ક્રિ૦ પસંદ કરવું, ચુંટી ડવું. ૨. મુકરર કરવું, નેમનુક કરવી, થવા નેમનુક થવી. *v.* To select, choose, to approve. 2. To t, to appoint, to be appointed.

૧૩૭૬૧=૧૩૭૨૬૩ઙ વી૦ સહ-જનાર, ઓલખનાર, પીછાંણનાર. *a.* he who understands, distin-ishes or knows.

૧૬૧=૧૨૬૩ઙ વી૦ તપાસ કરેલું, ચુંટી કાહડેલું. *a.* Tried, that s been examined. 2. Selected, osen.

૧૭૬૧=૧૩૭૧૨૬૩ઙ વી૦ બદલો વનાર, નેમનો અવેજ મેલવનાર. *a.* he who obtains reward, one o is rewarded for virtue.

૧૩૩૬૧=૬૩૭૬૬-૬૩ઙ નાં૦ રી, અસવારી, સવાર થાઇને જવાની ડી ઇચ્છા ઘોડો. ૨. પસંદ કરવાજોગ. A riding, the act of riding, horse or carriage for riding. Fit to be chosen or selected.

૧૬૭૬૧=૧૩૭૨૧૩૩૬૩ઙ ક્રિ૦ પીછાંણવું. ૨. ચુંટી કાહડવું. *v.* To know, to distinguish. 2. To select, to chooses.

૨૬૧=૧૬૬૩ઙ નાં૦ ફતવો, હોકમ. ૨. મતલબ, સહમજ. *n.* An award, a command, an authoritative declaration. 2. The purport, the meaning.

૧૧૧=૧૩ઙ વી૦ હાંણી પોહચાડનાર, જીઆંન કરનાર. (અવ૦ ૧૩ઙ હાંણી પોહ-ચાડવી). ૨. વગર પાતરાંવાલું (સુખડના જેવું) જાડ. *a.* One who causes harm, the injurer. 2. A leafless tree (like the sandal tree).

૭૬૧૩૬૨૧૧=૭૩૭૬૧૩ઙ ૭૩૭૩૭૬૬૩ વી૦ હાંણ કરનાર, સંકટ આપનાર. ૨. નાં૦ દરદ, પીડા, દુઃખ. *n.* An injurer, one who causes difficulties or dangers. 2. Disease, pain.

૩૧૧૧=૭૬૧૩ઙ વી૦ હાંણી આપનાર, હાંણી પોહચાડનારૂં કામ કરનાર. *a.* Injurer, one who does the work of imjuring.

૭૬૩૧=૬૭૩૬૩ઙ ભુ૦ ક્રિ૦ હાંણી પામેલું. *p. p.* Injured, that has received harm.

૧૬૧=૬૬૭૩ઙ નાં૦ કામ, ઉદીઓગ, ધનધો. ૨. કરનાર. *n.* Work, calling. 2. One who does work.

કરવી = કરવું ક્રિ૦ કરવું. નાં૦ કામ. *v.* To do, to perform. *n.* work.

કેડો = કેડો નાં૦ રસ્તો, મારગ. *n.* Path, road.

ફેરવવું = ફેરવવું ક્રિ૦ ફેરવવું. *v.* To turn, to alter.

ફેરફાર ૧ = ફેરફાર નાં૦ ઉલટું કામ, કાયદાથી ઉલટી કરણી. ૨. ફેરફાર. *n.* Perverse deed or work, conduct opposed to rule. 2. Alteration, change.

ફરવું, ફરી જવું ક્રિ૦ ફરવું, ફરી જવું. ૨. ફેરવવું. *v.* To turn, to alter. 2. To cause to turn.

ફેરવવું = ફેરવવું ક્રિ૦ ફેરવવું. *v.* To change, to turn, to alter.

ફેરવનાર = ફેરવનાર વી૦ ફેરવનાર, ઉલટું અથવા આડું બનાવનાર. One who changes, alters or turns.

બુદ્ધિ = બુદ્ધિ નાં૦ ઉલટી અકલ, ઉલટો વીચાર, ખરાબ બુદ્ધી. *n.* Perverse in telligence, evil-mindedness.

ઈમાન = ઈમાન નાં૦ ઈમાન, એતકાદ. (અ૦ ઈમાન પસંદ કરવું, ફા૦ گزیدش). *n.* Faith, belief.

વરસાદથી = વરસાદ નાં૦ વરસાદથી દરેક થનારું દરદ, વરસાદથી નાબુદ થનારું દુ:ખ. A disease or malad that disappears on the settin in of the rains.

નાશ, ખરાબી. *n.* Destruction, rui

પાડનાર = પાડનાર વી૦ પા નાંખનાર, પરદો કરનાર. *a.* One wh screens or veils, one who throw a curtain.

પોશાક = પોશાક નાં૦ કપ પોશાક. *n.* Dress, vestment apparel.

ખરાબ કરવું = ખરાબ કરવું ખરાબ કરવું, પરાગંદે કરવું. *v.* destroy, to rout, to disperse.

મત = મત નાં૦ મત, વોટ. Opinion, vote.

કાઢવું = કાઢવું ક્રિ૦ કા કાઢવું. ટાલવું, દુરકરવું. *v.* drive away, to avert, to disp

વીસવાસ રાખવો = વીસવાસ રાખવો ક્રિ૦ વીસવાસ રાખવો, ઈમ લાવવું, વીસવાસુ રેહવું. (અ૦ ઈમા ઉપરથી.) *v.* To put faith into, believe, to confide in.

આંખનો ઓ = આંખનો ઓ વી૦ આંખને ઓ કરનાર, ઓલ્લી આંખે જોનાર. One who renders capable seeing with the open eye, o who gives a clear vision, o who sees with the open e one who has a clear vision.

אנש = אנש}ש નાં૦ જંણુ, શખ્સ, માણસ. *n.* A person, an individual.

אנשות = אנשות}ש નાં૦ સહમજ, ગણેઆણુ, દાનાઈ. *n.* Understanding, knowledge, wisdom.

ש—ת—ת

אסתר = אסתר}ש નાં૦ છરી, નશતર. (Heb. אזמל (شكين) *a knife*, Arm. אזמל (سكين) Arab. سكين, سكينة) *n.* A knife, a lancet.

ת-ש = ת-ש, નાં૦ ૫૦, પચાસ. (જોકે આએ એમલો, ת-ש ના ઉચ્ચારથી વંચાએછે, પંણ તપાસથી જોતાં આપણને જણાએછે કે, હીબરૂ અને ચેઆલડી ભાષામાં ם સ, અને מ મ, નો આકાર એકબીજાને મલતો હોવાથી, પેહલવીમાં ם મ, ને બદલે ס સ, થએએોછે; અને ת એ ઈ ના ઉચ્ચારથી પેહલવીમાં વંચાવાને બદલે 'ת ક' થી વાચેઆમાં આવેએોછે. તેથી વાજબી રીતે, એ એમલો ת-ק મી, એટલેજે ם મ, અને ת ઈ, ના ઉચ્ચારથી વંચાવો જોઈએછે; કેમકે હીબરૂ તથા ચેઆલડી ફરંગમાં લખેછે કે, מ As a numeral *mem*, being the fourth in the series of tens, signifies 40; એજ પરમાંણે ઉપલી કેતાબોમાં י ઈ, ને વીસે લખેછે કે, as numeral י ઈ, being the tenth letter of the alphabet denotes 10) *n.* The figure 50.

אמרה = אמרה}ש નાં૦ વાચા સકતી, ૨. નામ, એલકાબ. *n.* Speech, the power of utteranee. 2. Name, designation.

אמתי = אמתי}ש વી૦ માફકસરનું, લાએક, ઘટતું. *a.* Suitable, fit, appropriate.

אתרחש } ક્રિ૦
אתרחש } אתרחש

બનવું, થવું. *v.* To happen, to occur.

אתרחשות = אתרחשות}ש નાં૦ ગુમરાહી, પરદો, અંધાપો. *n.* Darkness, blindness, a screen, a curtain.

אתקר = אתקר}ש વી૦ થંકું, સરદ, (અર૦ ثلج ફા૦ برف) *a.* Cold.

אתקרקר = אתקרקר}ש ક્રિ૦ પુરૂં થવું, પુરવાવું, પુરવાઈ રેહવું. *v*, To be complete, to be filled up.

אתר } વી૦ સાજજું,
אתר } אתר}ש

સલામત, તનદરસ્ત. *a.* Safe, wholesome, healthy.

אתרנגול = אתרנגול}ש નાં૦ બનાવટને ઈચ્છા બનાવેલી ચીજને જલવી રાખનાર, અને સાચવનાર. *n.* A preser-

ver or protector of created things, one who protects.

ખવડાવવાનું—ન [illegible] ન૦ આરામ, રાહત, કરાર. *n* Ease, relief, comfort.

ખાંખણ=ખાંખણ ન૦ કઉ-અત, બલ. ૨. અસબાબ, સામંત. *n*, Strength, power. 2. Materials, baggage, kit.

ખરસ=ખરસ ન૦ વરસ, સાલ. (અવ૦ ખહ્રીઅ ફા૦ سال,) *n*. Year.

ખચ=ખ્રચ ન૦ દુઃખ, પીડા, દરદ. (અવ૦ ખ્રઅઅઙ). *n*. Pain, disease, malady.

ખાવાનું=ન [illegible] ન૦ સવારીનું જનવર, જે ચોપગાં જનવર ઉપર બેસીને સવારી કરી સકાએ તે. *n*. Animals used for riding.

ખસર=અઅઅખ્રીતખ્રઅ ન૦ અસર, લાગણી. ક્રિ૦ અસર થવી, લાગવું, લાગુ પડવું. *n*. Effect, influence. *v*. To influence, to produce an effect, to be efficacious.

ખખ=ખ્રૈચ ન૦ ભુખ. ખખ-અઅખ્રૈચ ભુખાપણું, ભુખની હાલત. (અવ૦ ખહ્રૈચ ફા૦ بوک). *n*. Hnnger.

ખ—ખ

ખબાવનાર=અઅખચીતખ્રખ વી૦ કેદી બનાવનાર, બંદીવાન કરનાર. (જુઓ પેહલ્લાં દફતરની ફરંગમાં ખબાવેખ.) *a*. One who takes a prisoner, One who imprisons. (Vide Glossary, Vol I. under ખબાવેખ).

ખપાવવું=ખપચાવવું ક્રિ૦ પોંહચાડવું, મોકલાવવું. (જુઓ પેહલ્લાં દફતરની ફરહંગને ૪૬ મે સફે.) *v*. To carry or convey to a destination, to forward, to send. (Vide Glossary, Vol. I. p. 46).

ખખ=ખ્રતખ્રખ ક્રિ૦ ટુટવું, ૨. ફાટવું. (જુઓ તરીજાં દફતરની ફરહંગમાં ખખખ). *v*. To break, to snap. 2. To split, to crack. (Vide ખખખ, Glossary, Vol. III).

ખખખ=ખચ-ચતખ્રખ ન૦ દેવની દીન, *n*. The religion of Ḍevs.

ખખખ=ખચખ્રખતખ્રખ વી૦ બુરું, એબવાલું, દેવને લગતું. *a*. Evil, full of blemishes or defects, pertainnig to Ḍevs.

ખ્રખ=ચઙખ્રખ ક્રિ૦ વી૦ નામ બનાંમ, વીગતે. (જુઓ દફતર બીજાંની ફરહંગમાં ખ્રખ બોલ). *ad*. Name after name, with particulars, in detail (Vide ખ્રખ Glossary, Vol. I).

ખખ=ઇખ્રખ ન૦ ઓરેહ, નુર, ચલકાટ. *n*. Khoreh, lustre, majesty.

અ—ઔ

અજમ=ઇસ્તકબાલ નાં૦ ટોલ, ંખ્ય, (મનસકતીને લગતો.) *n.* The ct of weighing (mentally), the ct of pondering.

અજમેર=ખયાલ અથવા ુમ=ફિક્ર નાં૦ વીચાર, રણા. (જુએ દફતર બીજાંમાં ાજમ,) Thought, intention. (Vide જમ, Glossary, Vol. II.)

અજમ=જિસ્મ નાં૦ બદન, રીર, કાયા. (જુએ દફતર પેહલ્લાની હંગમાં મ ાજમ બોલ.) *n.* Body, e bodily frame. (Vide મજમ Glossary Vol. I.)

ાજમેર=ફહમ અજમેર વી૦ રખી સકાએ તેવું, પીછાંણી સકવાજોગ *a.* istinguishable, recognizable.

અજમ=ખતમ ક્રિ૦ વખત ુ થવો, વખતનો છેડો આવવો, વખ- ું તમામ થવું. *v.* The ending time, the finishing of time.

અજમ=ખર્ચ ક્રિ૦ થે રેહવું. *v.* To live with, to company,

ાજમેર=અજમેર નાં૦ બદનના અવયવો, શરીરના ભાગો, તત્વો, ઉતસરો. *n.* The bodily embers, the parts of the body The elements.

જમેર=ખયાલ ક્રિ૦ વી૦ ાશાં, સદા. ૨. નાં૦ પંતીઆલું, શરાકત. *v.* Always, perpetually. 2. Partnership, coparcenery.

અજમ=બકવાસ નાં૦ બોહુદું બોલવું, ભલતી વાતચીત. *n.* Nonsense, random talk.

ાજમેર=ખયાલ વી૦ સાથે મલેલું, સાથે ગુથાએલું. *a.* united, intertwined.

ાજમ=મદદગાર નાં૦ મદદ- ગાર, એકબીજાને મદદ કરનાર, સાથી. *n.* A helper, a comrade.

ાજમ=ઇદમ દર્સ સર્વ નાં૦ આએ, એ. *pro* This.

ાજમ=ચંદન નાં૦ શુખડ, સંદલ. (અવ૦ ચંદન-ાજમ, ઉપરથી.) *n.* Sandalwood.

ાજમ=જબાન નાં૦ જબાન, જીભ, ૨. ભાષા, બોલી. (અવસ્તા ાજમ, ફા૦ زبان) *n.* The tongue. 2. Language, speech.

અજમ=બદબોય નાં૦ ખુશ- બોઇ, સારી સુગંધી. (અવ૦ બદ્ બોય ફા૦ خوشبوي,) *n.* Perfume, fragrance.

ાજમેર=હવસ નાં૦ ભુખ, ૨. શોક, ઉલટ, જોસ્સો, *n.* Hunger 2. Fondness, eagerness, enthusiasm.

ાજમ-અજમ=ખરાબ ક્રિ૦ ઘજા ભોગવવી, દુખી થવું. ૨. મોહત આવવુ, મોતમંદ થવું. *v.* To suffer pain, to be afflicted- 2. To die, to perish.

આએ પુસ્તક ચોથાંને છપાતાં થાએલી ભુલને લગતું જંદ શુદ્ધી પત્રક.

સફેા.	સતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧૮૮	૧૫	.. .. ..

ಮಾಡಿದ-ರ. ಕೊಟ್ಟಳು. ಕೊ-ಳು. ಪ್ರ. ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಪ್ರ. ತಿಳಿಸಿದಳು. ಪ್ರ. ತಿಳಿಸಿದಳು. ಪ್ರ. ಕೊಟ್ಟಳು. ಕೊ-ಳು. ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಮಾ-ಳು. ತಿಳಿಸಿದಳು. ತಿ-ಳು

ـتحدث. ٣٣٠٠ ٨. ٨٠٠ ٨٠٠٠ ٨٠٠٠

ভাষাস্তরে। ভাষান্তরে। ভাষান্তরিত। ভাষান্তরিত। ভাষান্তরিত

ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದ ಶಿಲಾ. ಪ್ರಸಿ. ಸ (ಶ) ಚಿತ್ರ. ಲಿಸ್-ಸಂಸ್ಥಾಪನಾ.
ಚಿತ್ರಾಲಯ. ಸಂಸ್ಕೃ. ಕಾಲಯನ. ಲಿಸ. ಸಭಾಸದ. ಚಿತ್ರ. ಲಿ. ಎಂ.
ಚಿತ್ರಾಲಯ. ಸಂಸ್ಕೃ. ಕಾಲಯನ. ಲಿಸ. ಸಭಾಸದ. ಚಿತ್ರ. ಲಿ. ಎಂ.
ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿದ

ಕೊಡುವನು. ಸೇವಿಸುವನು ☆

{1 1} (۱۷۲) ಅಂದು. ಬಂದವರನ್ನು-ರ. ಕಾಲ. ಪೀಡೆ. ಅಲ್ಲಿ. ಪಾಪ. ಕಾಡುವ. ಅಲ್ಲಿ.

(۱۷۱) ۞ ઝાલવણ. જેઠીવ-ર. મન વેરીએ. મરણ-વસ્યા. 1 } 1

ઠાકર. જા. ઇન્દ્રમન-ર. વિમળ-ભા ૞

---

(૫) ૮૦૧. જેઠીવ. વિમલવાસવદા. જા. ઉજાવે. વિન. ઠા૦૨. વિમલ-ઠાકર. 2 } 2
-ચંદ્રાવતીવિમલવાસ. મહેતા. વિમલ-ર. ઉદયસાગરશિષ્ય. ૧૬૦૧. જિન-
-સાગર. વિન. જા. વિમલ-ભા. ઇન્દ્રમન. ૧૬૦૧. ઠાકર. મ-
-ન્ત્રીશ્વર. વિમલવાસ. ઉજાવે. વિન. વિમલ-ઠાકર. ઉદયસાગરશિષ્ય. 3 } 3
-વિમલવાસવિમલ. વિન. જેઠીવ-જેઠીવ. વિમલ-ઠાકર. ૧૬૦૧. ઝાલવણ.
-વિમલવાસ. વિન. ઠાકર. વિમલ-ઠાકર. વિન. વિમલવાસવિમલ.
-વિમલવાસ. વિન. ઠાકર. વિમલ-ઠાકર. વિન. વિમલવાસવિમલ.
-વિમલવાસ. વિન. ઠાકર. વિમલ-ઠાકર. વિન. વિમલવાસવિમલ. 4 } 4
-વિમલવાસ. વિન. ઠાકર. વિમલ-ઠાકર. વિન. વિમલવાસવિમલ.
-વિમલવાસ. વિન. ઠાકર. વિમલ-ઠાકર. વિન. વિમલવાસવિમલ.
-વિમલવાસ. વિન. ઠાકર. વિમલ-ઠાકર. વિન. વિમલવાસવિમલ. 5 } 5
-વિમલવાસ. વિન. ઠાકર. વિમલ-ઠાકર. વિન. વિમલવાસવિમલ.
-વિમલવાસ. વિન. ઠાકર. વિમલ-ઠાકર. વિન. વિમલવાસવિમલ.
-વિમલવાસ. વિન. ઠાકર. વિમલ-ઠાકર. વિન. વિમલવાસવિમલ. 6 } 6
-વિમલવાસ. વિન. ઠાકર. વિમલ-ઠાકર. વિન. વિમલવાસવિમલ.

ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಅಂಥವರಿಗೆ ಭಗವಂತನು ಸಂತೋಷಪಡುವನು. ಅಂಥವರ ಸಹವಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವುದು. ಕೆಟ್ಟವರ ಸಹವಾಸ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಡ

ಅಂಗಾರಕ. ಕುಜ. ಭೌಮ. ಮಂಗಳ. ಅಂಗಾರಕನು. ಕುಜನು. ಭೌಮನು. ಮಂಗಳನು. ಅಂಗಾರಕನಿಂದ. ಕುಜನಿಂದ. ಭೌಮನಿಂದ. ಮಂಗಳನಿಂದ. ಅಂಗಾರಕನಿಗೆ. ಕುಜನಿಗೆ. ಭೌಮನಿಗೆ. ಮಂಗಳನಿಗೆ. ಅಂಗಾರಕನನ್ನು. ಕುಜನನ್ನು. ಭೌಮನನ್ನು. ಮಂಗಳನನ್ನು. ಅಂಗಾರಕನೇ. ಕುಜನೇ. ಭೌಮನೇ. ಮಂಗಳನೇ. ಅಂಗಾರಕನಲ್ಲಿ. ಕುಜನಲ್ಲಿ. ಭೌಮನಲ್ಲಿ. ಮಂಗಳನಲ್ಲಿ. ಅಂಗಾರಕನಿಗೆ. ಕುಜನಿಗೆ. ಭೌಮನಿಗೆ. ಮಂಗಳನಿಗೆ. ಅಂಗಾರಕನೆ. ಕುಜನೆ. ಭೌಮನೆ. ಮಂಗಳನೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆ. ಕುಜನೆಲೆ. ಭೌಮನೆಲೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯ. ಕುಜನೆಲೆಯ. ಭೌಮನೆಲೆಯ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯಲ್ಲಿ. ಕುಜನೆಲೆಯಲ್ಲಿ. ಭೌಮನೆಲೆಯಲ್ಲಿ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯಿಂದ. ಕುಜನೆಲೆಯಿಂದ. ಭೌಮನೆಲೆಯಿಂದ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯಿಂದ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯಿಂದಲೆ. ಕುಜನೆಲೆಯಿಂದಲೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯಿಂದಲೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯಿಂದಲೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯಿಗೆ. ಕುಜನೆಲೆಯಿಗೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯಿಗೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯಿಗೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯಿಗೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯಿಗೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯಿಗೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯಿಗೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯಿಂದ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯಿಂದ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯಿಂದ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯಿಂದ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯಿಗೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯಿಗೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯಿಗೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯಿಗೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಮಂಗಳನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಂದಲೆ. ಅಂಗಾರಕನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಕುಜನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಭೌಮನೆಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯಿಗೆ. ಮಂ

ಅಂಗಡಿಯವರು-ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು. ಕಿರ್ಕಿಸು. ಅಂಗಡಿಯವರು. ಅಂಗಡಿ-ಸಾಮಾನು. ಕಿರ್ಕಿಸಿ. ಕಿರ್ಕಿಸುವವರು. ಕಿರ್ಕಿಸುವವನು. ಕಿರ್ಕಿಸುವವಳು

ـــــــ

{1 (۱۶۸) ۞ ಅನಾಥ. ಸೌಖ್ಯ-ದ. ಸಮಸ್ತಜನ. ಪೂಜ್ಯಳು. ಶ್ರೀಮಂತ. ಶ್ರೀಮಂತ-
ದ. ಸಂಪತ್ತು. ಅಂ-ದಾದ ಸಂಪತ್ತು. ಅಂ-ದ. ಕೀರ್ತಿವಂತ-ದ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ-
ವಾದ. ಅಂಜಿಕೆ. ಭಯ. ಕಷ್ಟ. ಸಂಕಟ. ಕಳವಳ. ಶ್ರೀಮಂತ-ದ. ಸಂಪತ್ತು.
ಅಂ-ದ. ಕೀರ್ತಿವಂತ-ದ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ-ವಾದ. ಅಂಜಿಕೆ. ಭಯ. ಕಷ್ಟ. ಸಂಕಟ.
ಕಳವಳ. ಅಂ-ದ. ಕೀರ್ತಿವಂತ-ದ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ-ವಾದ. ಅಂಜಿಕೆ. ಭಯ. ಕಷ್ಟ.
ಸಂಕಟ. ಕಳವಳ. ಅಂ-ದ. ಕೀರ್ತಿವಂತ-ದ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ-ವಾದ. ಅಂಜಿಕೆ. ಭಯ.
ಕಷ್ಟ. ಸಂಕಟ. ಕಳವಳ. ಅಂ-ದ. ಕೀರ್ತಿವಂತ-ದ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ-ವಾದ. ಅಂಜಿಕೆ.
ಭಯ. ಕಷ್ಟ. ಸಂಕಟ. ಕಳವಳ. ಅಂ-ದ. ಕೀರ್ತಿವಂತ-ದ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ-ವಾದ.
ಅಂಜಿಕೆ. ಭಯ. ಕಷ್ಟ. ಸಂಕಟ. ಕಳವಳ. ಅಂ-ದ. ಕೀರ್ತಿವಂತ-ದ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ-
ವಾದ. ಅಂಜಿಕೆ. ಭಯ. ಕಷ್ಟ. ಸಂಕಟ. ಕಳವಳ. ಅಂ-ದ. ಕೀರ್ತಿವಂತ-ದ.
ಪ್ರಸಿದ್ಧ-ವಾದ. ಅಂಜಿಕೆ. ಭಯ. ಕಷ್ಟ. ಸಂಕಟ. ಕಳವಳ. ಅಂ-ದ. ಕೀರ್ತಿವಂತ-
ದ.

{ ۱۶۷) ۱ } ۞ ... ...

ಗೀತಾ ಬೆಟ್ಟ. ಅಪಾಟ. ಅಪಾಟಿ. ಅಪಾಟಿಯ. ಅಪಾಟಿಯರು. ಗುಡ್ಡ. ಗುಡ್ಡದ. ಗುಡ್ಡದವರು. ಗುಡ್ಡದವರ

(۱۶۵) ۞ ... ...

ಕಾಲ್ಪನಿಕ-ಕಥೆ. ಪುಸ್ತಕ. ಅಂಗಡಿ. ಅಂಗಡಿಯವನು. ಅಂಗಡಿಯವಳು. ಅಂಗಡಿಯವರು. ಅಂಗಡಿಯವರ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಗೆ. ಅಂಗಡಿಯವರನ್ನು. ಅಂಗಡಿಯವರಿಂದ. ಅಂಗಡಿಯವರಲ್ಲಿ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಗಾಗಿ. ಅಂಗಡಿಯವರೊಂದಿಗೆ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದೆ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದೇ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಂತೆ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವಂತೆ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದು. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೆ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೇ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯೆ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯೇ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯೂ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೂ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರು. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೂ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆಯೆ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆಯೇ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆಯೂ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆಯಾದರೂ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆಯಾದರು. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆಯಾದರೆ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆಯಾದರೂ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆಯಾದರೆಯೆ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆಯಾದರೆಯೇ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆಯಾದರೆಯೂ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೂ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರು. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೂ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೆ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆಯಾದರೆಯಾದರೆಯೇ. ಅಂಗಡಿಯವರಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಾಗಿಯಾದರೆ

{13 / 14} ...ار. ...ملاسلاس. ...ملاس. ...ملاس. ...مل

ومن اجلها. ومن هذا. ومن هذا. ومن هذا

{ ٤٥ } -ಪಲಿಸುವಂತಾಗಲಿ. ಅಂತೆಯೇ ಆಗಲಿ. ಆಮೆನ್. ಆಮೆನ್. ಆಮೆನ್

{ 4
5 } ಬಣ್ಣನೆ. ಸಂಸಾರ-ತಾಪತ್ರಯ. ಕೃ. ಕೃಷ್ಣ. ಸ್ತವನ ☞ ಕೃ. ಅಪರಾ
ಧಿ-ಕ್ಷಮಾಪಣ-ಸ್ತೋತ್ರ. ಸಂಸಾರ-ತಾಪತ್ರಯ. ಕೃ. ಕೃಷ್ಣ. ಸ್ತವನ. ಪರಮಾತ್ಮ-
ಸ್ವರೂಪ-ನಿರೂಪಣ. ಸಂಸಾರ-ತಾಪತ್ರಯ. ಕೃ. ಕೃಷ್ಣ. ಸ್ತವನ. ಸಂಸಾರ-ತಾ
ಪತ್ರಯ. ಕೃ. ಕೃಷ್ಣ. ಸ್ತವನ. ಸಂಸಾರ-ತಾಪತ್ರಯ. ಕೃ. ಕೃಷ್ಣ. ಸ್ತವನ ☞

{ 6
1 } (۱۶۲) ಸ್ತವನ. ಅಭೀಷ್ಟ-ಪ್ರದ. ರಾಮ-ಸ್ತವ. ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಸೀ. ಕೃ೭. ಪರಿಷ್ಕಾರ-ಸ್ತವ. ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ. ಪಾರ್ವತಿ. ಕೃ.
ಪಾರ್ವತಿ-ಪರಮೇಶ್ವರ. ಸಂಪತ್ಕಾಲ. ಸ್ತವನ. ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ-

ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಘವೇಂದ್ರ. ಶ್ರೀ. ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ. ಲೇಖನ-ರೀ ☞

{ 2
2 } ಸಂಸಾರ(ಸ್ಯ)ತಾಪ. ಲೇಖನ. ಸ್ತವನ. ಪರಮಾತ್ಮ. ಸ್ತವ. ಸ್ತೋತ್ರ. ಸ್ತವ
ಪರಮಾತ್ಮ. ಕೃ೭. ಪರಿಷ್ಕಾರ-ಸ್ತವ. ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ. ಪಾರ್ವತಿ. ಅಭೀಷ್ಟ-ಪ್ರದ. ಸಂಸಾ
ರ್ಯ. ಕೃ೭. ಸ್ತವ. ಸ್ತೋತ್ರ. ಪರಮಾತ್ಮ. ಸ್ತವನ. ಸಂಸಾರ-ತಾಪತ್ರಯ. ಕೃ.
{ 3
3 } ಕೃಷ್ಣ-ಸ್ತವ. ಸಂಸಾರ-ತಾಪತ್ರಯ ☞ ಪಾರ್ವತಿ-ಪರಮೇಶ್ವರ. ಸಂಪತ್ಕಾಲ
{ 4
4 } ಪ್ರಾರ್ಥನೆ-ರೀ. ಪರಮಾತ್ಮ. ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಸಂಸಾರ-ತಾಪತ್ರಯ
ಪರಮಾತ್ಮ. ಸಂಸಾರ-ತಾಪತ್ರಯ. ಕೃ. ಕೃಷ್ಣ. ಸ್ತವನ. ಸಂಸಾರ-ತಾಪತ್ರಯ. ಕೃ.

ಮಾಡಿಸಿದ. ಸಮಾಧಿಯನ್ನು. ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನ್ನು. ಮಾಡಿಸಿದ. ಶಾಸನ. ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ-

ه‌ه‌ل‌ه‌ن‌ه‌ك‌ه‌ن‌ه‌ك‌ه‌ن‌ه‌ك

ـدة. وبالـــمكوررة. اسـ فـ الـمكـ. كـمرة الـمكـ. ٥٤٥. وبالـــمكوررة. ٤٤ }

ـاة ۞ فـ. ٥٤٥. ٥٤. وسلاسـ. فـمرة الـ ـمكـررة. ٤٤ }

ـاة الـمكـررة. ٥٤. الـ الـمكـ. وبالـ. فـ الـمكـ ۞ فـ. ٥٤٥. الـمكـ. فـمرة

ـاة ۞ فـ. ٥٤٥. ٥٤. وسلاسـ. فـمرة الـ ـمكـررة. ٤٤ }

---

(١٦٠) ۞ وسوة. ٥٤٥ـ. ٥٤٥. الـمكـ. ٥٤٥. الـمكـ. ٥٤٥. ٥٤. ٥٤. ٥٤ }

فـمرة الـ. فـ. ٥٤٥. الـمكـ. الـمكـ. ٥٤٥. ٥٤. ٥٤. ٥٤.

٥٤٥ـ. ٥٤٥. ٥٤. الـمكـ. ٥٤٥. ٥٤. ٥٤. ٥٤

ಮಾಡಿಸಿದ. ಕಾಲಿಗೆ. ಕಾಲಿಗೆ. ಕಾಲಿಗೆ

ಕಾಲಕ್ಕೆ. ಸಮಸ್ತ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ. ಸಂತೋಷ. ಸಮಾಧಾನ. ಸಮೃದ್ಧಿ. ಸಂಪತ್ತು. ಸಮೃದ್ಧಿಯಾದ

ચારસોવીસ. ઓગણ. ત્રીસ. ઓગણ. ચાલીસ. બેતાલીસ. ચુમ. બાવન. ઓગણ-
ચાલીસ. ત્રીસમાં. ચાલીસમાં. બેતાલીસમાં. ચુમમાં. બાવનમાં. ઓગણ-
ચાલીસમું. ત્રીસમું. ચાલીસમું. બેતાલીસમું. ચુમમું. બાવનમું

ಕಾಮಾಕ್ಷಿ. ಅಗಸ್ತ. ಗುರು. ಶುಕ್ರ. ಶನಿ. ಮಲ. ಧನಿಷ್ಠ. ಶತಭಿಷ. ಪೂರ್ವಾಭಾದ್ರ. ಉತ್ತರಾಭಾದ್ರ. ರೇವತಿ. ಅಶ್ವಿನಿ. ಭರಣಿ. ಕೃತ್ತಿಕ. ರೋಹಿಣಿ. ಮೃಗಶಿರ. ಆರ್ದ್ರ. ಪುನರ್ವಸು. ಪುಷ್ಯ. ಆಶ್ಲೇಷ. ಮಘ. ಪೂರ್ವಾಫಲ್ಗುನಿ. ಉತ್ತರಾಫಲ್ಗುನಿ. ಹಸ್ತ. ಚಿತ್ತ. ಸ್ವಾತಿ. ವಿಶಾಖ. ಅನುರಾಧ. ಜ್ಯೇಷ್ಠ. ಮೂಲ. ಪೂರ್ವಾಷಾಢ. ಉತ್ತರಾಷಾಢ. ಶ್ರವಣ

{49
51} ورنہ ۞ کرو۔ ہوا۔ اپنےمنکہ۔ ۱۱۱۱۔ ہوا۔ ۱۱۱۱۔ اپنےہوئے۔ کہ
اپنےہوئے۔ ہوئےمنکہ۔ ۱۱۱۱۔ ہوا۔ کرو۔ ۞ ورنہ۔ اپنےکہ
{42
52} ۱۱۱۱۔ ہوئےہوئے۔ ۞ کہ ہوئے۔ ۱۱۱۱۔ ہوا۔ ہوا۔ کرو۔ کہ
اپنےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ کرو۔ کہ
ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ کرو۔ کہ
ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ کرو۔ کہ
ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ کرو۔ کہ
ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ کرو۔ کہ
ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ کرو۔ کہ
ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ کرو۔ کہ
ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ کرو۔ کہ
ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ کرو۔ کہ
ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ کرو۔ کہ
ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ ہوئےہوئے۔ ہوا۔ ہوا۔ کرو۔ کہ

ಅಗ್ನಿ. ಅಗ್ನಿಪರ್ವತ. ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಕಾರ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿ. ಅಗ್ನಿಪ್ರಾಣಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗಿಕಾಂಗ

49 ۲۸

ಕಾಲಿಕ. ಅಪಾಯ. ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದ. ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದ. ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದ

ಅಲ್ಲಿ. ಪ್ರಾರ್ಥನಾಮಂದಿರ. ಗ್ರಾ. ಜನ-ದೇವರಿಗೆಸಲ್ಲಿದ್ದ. ೦ ಗ್ರಾ. ಮಾಲೆ
ಹಾಕಿ. ಗ್ರಾ. ಅಲಂಕಾರ. ಗ್ರಾ. ಜನ. ಪೂಜಿಸು. ಆಸ್ಥಾನ-ಪೂಜಾರಿ. ಪೂಜೆ.
ಗ್ರಾ. ಅಲಂಕಾರ. ಪೂಜಾರಿ. ಜನ-ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವ. ಪೂಜಿಸುವ. ಪೂಜಾರಿ.
ಪೂಜಾರಿಸು. ಪೂಜಾರಿಸುವ. ಪೂಜಾರಿಸುವವ. ಪೂಜಾರಿಸುವವಳು. ಪೂಜಾರಿಸುವವರು.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೇಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೇಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೇಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೇಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ. ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೆಯೇಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆಯೆ.
ಪೂಜಾರಿಸುವಿಕೆಯಿಂದಲೇಯೇ

ـعدد. عدد. عدد. ع

٣٤
٣٦ } وسو ۞ ولم. ما-سوءلمنا-وسولمنا. سوءلمنا. وءلمنا. ولم. ما-سوءلمنا-وسولمنا. ولم-
ولمنا. وءلمنا. ولم. ولمنا. ولم. ولمنا. ولم. ولمنا. ولم. ولمنا. ولم. ولمنا. ولم. ولمنا. ولم.
ول

32 } ...ران. ۴م. ...ه‌ل‌ه‌ل‌ه‌ل‌ه‌ل ۞ ق‌ر. ...ر‌ه‌ل‌ه‌ل‌ه‌ل

ಸಂಸ್ಕೃತ. ಸಾ-ಸಾಧ್ಯ. ಸಾಮ. ಸಾಮಸ್ಯ-ಮಿಷ್ಟಾನ್ನ. ಸಾಲ್ವ-ದ. ಸಿಂಹಾಸನ. ಸಿಂಹಿಕೆ. ಸಿಂಹಿಕಾ-ಸುತ. ಸಿಕತೆ. ಸಾಧ್ಯ-ದ. ಸಾಧ್ಯ-ಸಿದ್ಧಸಾಧ್ಯರು. ಸುಖ. ಸಾಧ್ಯಸಾಧ್ಯ. ಸಿಂಹಾಸನಾ-ರೂಢ. ಸಿಂಹಿಕಾ-ಸುತ. ಸಿಂಹಿಕಾ-ಸುತ. ಸಿಂಹಿಕಾ-ಸುತ

20 ۞ ۞ ۞

ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಪ್ರಾಚೀನ-ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸ. ಭಾರತೀಯ-ದರ್ಶನ. ಭಾರತೀಯ-ಸಂಸ್ಕೃತಿ

۱۴ 14 } ۱۴. ۱۴ ۱۴ ۱۴

ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಸಾಹಿತ್ಯ. ಪ್ರಸ್ತುತ. ಮತ್ತು. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ. ಕನ್ನಡ. ಸಾಹಿತ್ಯ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ. ಕನ್ನಡ. ಸಾಹಿತ್ಯ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ಅಂಗ. ಅಧಿಕ-ಅಗಿ. ಅಕ್ಷಿಕ. ೨೩. ನಿಷ್ಪಾಪ-ಅಧಿಕಪ್ರಮಾಣ. ಅಪರಾ-
ಧಿಗಳಾದವರು-ಇ. ಪ್ರಮಾಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಸಾಕ್ಷಿಯು. ಅಗಿ. ನಿಷ್ಕಾಳಜಿ. ೨
೩೯ } ಅಧಿಕಾರಿ-ಅಗಿ. ಅಕ್ಷಿಕ-ಇ. ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯು ಅಲ್ಲ. ಅ-
ರಾಷ್ಟ್ರ. ನಿಷ್ಕಾಳಜಿ-ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ. ೨೦೨. ಅಸ್ಪಷ್ಟ. ಅ-ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ. ೨
ಅಧಿಕಾರಿಯಾದವನು-ಇ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅ-
ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅ-
ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅ-
ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅ-
ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅ-
ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅ-
ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅ-
ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲಿ. ಅ-

ಕಾಸ್ಯಪ. ಕೃಷ್ಣಾತ್ರೇಯ. ಶಾಂ. ಭಾರದ್ವಾಜ-ಕೌಂಡಿನ್ಯ. ಕೃಷ್ಣಾತ್ರೇಯ. ಕಾಶ್ಯಪ. ಕೌಂಡಿನ್ಯ. ಶಾಂ

{ ۱ / ۱ } (۱۵۶) ❀ ಅಂಗಸ್ತ. ಲಿಂಗಾಂಗಸಾಮರಸ್ಯ. ಲಿಂ. ಪ್ರಾಣಲಿಂ-
ಗಸಾಮರಸ್ಯ. ಲಿಂ-ಲಿ. ಲಿಂ-ಲಿ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ-
ಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ-ಲಿ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ-ಲಿ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ.

{ ۲ / ۲ } ಅಂಗ(ಸ) ಕ. ಪ್ರಾ. ಲಿಂ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ-ಲಿ. ಲಿಂಗಾಂಗಸಾಮರಸ್ಯ. ಲಿಂ-
ಲಿಂ-ಲಿ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ-ಲಿ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ-
ಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ-ಲಿ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ-ಲಿ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ.

{ ۳ / ۳ } ಅನುಭಾವ. ಲಿಂಗಾಂಗ ❀ ಲಿಂಗಾಂಗ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ-
ಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ-ಲಿ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ-ಲಿ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ.
ಲಿಂಗಾಂಗ. ಲಿಂ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ. ಲಿಂಗಾಂಗ. ಲಿಂಗಾಂಗಸಾಮರಸ್ಯ. ಲಿಂ-
ಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ-ಲಿ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ-ಲಿ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ.

{ ۱ / ۱ } (۱۵۷) ❀ ಅಂಗಸ್ತ. ಲಿಂಗಾಂಗಸಾಮರಸ್ಯ. ಲಿಂ. ಲಿಂ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ-
ಲಿಂ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ. ಲಿಂ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ.
ಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ-ಲಿ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ. ಲಿಂ-ಲಿ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಾನುಭಾವ.

(١٥١) ۞ ٥٤٥٥٥

ಹೆ. ಕೆಂಪು. ನೆಲಹೆ. ಬಿಳಿ. ನೆಲ್ಲ-ಕಾಲುಮೇಲಾದ. ಬಾಲದ ಕೆಳಗಿನ ಕೂದಲು. ಬಾಲ. ನೆಲ್ಲಹೆ. ಬಿಳಿ. ಬಾಲದ ಕೆಳಗಿನ ಕೂದಲು. ಬಾಲ. ಕಾಲು

{ ٢ / 2 } ಅಂಗಡಿ (ಸ) ಬ. ಅಂಗಡಿಗಳು. ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಂಗಡಿಗಳು. ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಂಗಡಿಗಳು. ಅಂಗಡಿಯವರು. ಅಂಗಡಿಯವರು. ಅಂಗಡಿಯವರ

ಅನುಸರಣೆಯಾಗಿ ಈ
ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ. ಕ್ರಮವು. ಸ್ವಲ್ಪ. ಬೇರೆಯಾಗಿ. ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಾಲಿದಾಸನು. ಶಾಕುಂತಲ
ನಾಟಕದಲ್ಲಿ. ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ. ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಶ್ಲೋಕದ. ಮೊದಲನೆಯ
ಪಾದವು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ. ಸ್ವಲ್ಪ. ಬೇರೆಯಾಗಿ. ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಪಾದದ
ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ. ಇರುವ. ಪದಗಳು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ. ಪಾದವು.
ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ. ಬೇರೆಯಾಗಿ. ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ. ಇದರ. ಕೊನೆಯ
ಪದವು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯ. ಪಾದವು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ. ಕಾಣುವಂತೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ.
ಇಲ್ಲ. ಕೊನೆಯ. ಪಾದವು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ. ಕಾಣುವಂತೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲ. ಈ ಶ್ಲೋಕದ.
ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ. ಇರುವ. ಪದಗಳು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲ. ಈ ಶ್ಲೋಕವು. ಸಂಸ್ಕೃತ
ದಲ್ಲಿ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲ. ಈ ಶ್ಲೋಕವು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ. ಕಾಣುವಂತೆ.
ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲ. ಈ ಶ್ಲೋಕವು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ. ಕಾಣುವಂತೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲ. ಈ
ಶ್ಲೋಕವು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ. ಕಾಣುವಂತೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲ. ಈ ಶ್ಲೋಕವು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ.
ಕಾಣುವಂತೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲ. ಈ ಶ್ಲೋಕವು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ. ಕಾಣುವಂತೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ. ಇಲ್ಲ.
ಈ

{ ٩٤ ٤٤ ٤٤ ٤

ಕೊಳ್ಳಲು. ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದ್ದರು. ಇಂತಿ ಸಂಗತಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ಕೇಳಿರಿ. ಅಂತಿರಲು ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಾಹುಕಾರನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಸರು ಸಾಹುಕಾರ ಮಗ. ಅವನು ಬಹಳ ಸುಂದರನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಒಂದು ದಿವಸ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಸವಾರಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಅವನು ಹೋಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕನು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿಯು ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಸರು ಸಿದ್ಧಪುರುಷ. ಅವನು ಸಾಹುಕಾರ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆದು ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಸಾಹುಕಾರ ಮಗನು ಕಲಿತುಕೊಂಡನು. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಕುದುರೆಯು ಹುಟ್ಟಿತು. ಅದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಬಹಳ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಬಹಳ ಜಿಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಬಹಳ ಹಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಬಹಳ ಈಜುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಬಹಳ ಕಾಲ ಬದುಕಿತ್ತು. ಅದು ಬಹಳ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕುದುರೆಯಾಗ

ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ಸಾಮಾನ್ಯ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೆಂದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೆಂಬ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೆಂಬುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೆಂಬುದೂ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೆಂಬುದೇ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೆಂಬುದೊಂದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೆಂಬುದೊಂದೇ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೆಂಬುದೊಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೆಂಬುದೊಂದೇ ಅಲ್ಲದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೆಂಬುದೊಂದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೆಂಬುದೊಂದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಇದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೆಂಬುದೊಂದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಇದೆಯೆಂದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೆಂಬುದೊಂದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಇದೆಯೆಂದು ಅವರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೆಂಬುದೊಂದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಇದೆಯೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ

{1 1} (١٤٩) ۞ ٥٧٥٤٥. ٥٢٤. ٥٧٤. ٥٢٤٥٥٥. ٤٧٥. ٥٧٥٤٥٥٤٧٤٥٤٥٥٤٧٤٥٤٥٥٤٧٤

ಸಾಲು. ಸಂಗ್ರಹ ◎ ಸಾಲು. ಸಂ. ಸಂಗ್ರಹ. ಸಾಲು.

ಸಾಲುಗಳು. ಸಾಂಗತ್ಯ. ಪಾಲಿಸು-ಅಪೇಕ್ಷಿಸು. ಅಭಿಮಾನ. ಪ್ರಾಣ. ಪ್ರಾಣಿ. ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳು. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂ. ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಯವುಗಳೆಲ್ಲವೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳೂಗಳ

۱۱ } ۱۲ } ...ا. ...ع. ...ت. ...ت. ...ت

ಕೆಳ. ಕಾ...ಗ. ಗಾಳಿಯಾಡುವಿಕೆ. ಕಣಜಿಯಾಡುವಿಕೆ. ಗಳಿಸುವಿಕೆ. ಪ್ರಕಾಶ. ಪ್ರಕಾ-
ಶಕ. ಕಾ...ಗ. ಪ್ರಕಾಶಕ. ಪ್ರಕಾಶಕತ್ವ. ಕಾ. ಕಾಗದ. ಕಾಗದದ ಕಾರ್ಖಾನೆ. ಕಾಗದ-
ದಂತೆ. ಕಾ...ಗ. ಪ್ರಕಾಶಕರು. ಪ್ರಕಾಶಕರ. ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗೆ. ಪ್ರಕಾಶಕರಿಂದ. ಪ್ರಕಾ-
ಶಕರಿಗೆ. ಪ್ರಕಾಶಕರಿಂದ. ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗೆ. ಪ್ರಕಾಶಕರಿಂದ. ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗೆ. ಪ್ರಕಾ-
ಶಕರಿಂದ. ಪ್ರಕಾಶಕರಿಗೆ. ಪ್ರಕಾಶಕರಿಂದ

(۱۴۴) ۞ ۹ مقدم. ۵ مساوات. ۴ ت. ۶ مساوات. ۹۱
۳۱. ۲ مخالف ت-۲. ۴ مقابل ۞

---

۲۲ ۵ مساوات (س) ۲. ۴ مقابل. ۳ مخالف ت-۲. ۴ مقابل ۲ت۰۰. ۲ مساوات.
۲ت۰۰. ۴ مقابل. ۴ مقابل ت-۲. ۲ت۰۰. ۲ مخالف. ۲ت۰۰. ۲ مخالف. ۲ت۰۰. ۲ مخالف.
۲ت۰۰. ۲ مخالف

{ ١ (١٤٣) ۞ ٱنقرة. ٱنقلوبة. ٱنكبوت. ٱنملة. ٱنملية. ٱنملية.
ٱنملية. ٱنملية. ٱنملية. ٱنملية. ٱنملية. ٱنملية

ಅಂಗಾಂಗ. ಅಂಗಾಂಗಭಾವ ಅಂ. ಒಂದು ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಗ ಇರುವುದು. ಅಂಗಿ. ಚರ್ಮ. ಅಂಗಿಯಂತೆ ಆವರಿಸಿರುವುದು. ಅಂಗಿ

ಅಭಾವ. ಅಮೃತಶಿಲೆ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ. ಅಸಂಗತ. ಅಸಂಗತಿ. ಅಸಂಗತವಾದ. ಅಸಂಗತವಾಗಿ. ಅಸಂಗತವಾಗಿರು. ಅಸಂಗತವಾಗಿರುವ. ಅಸಂಗತವಾಗಿರುವಂತೆ. ಅಸಂಗತವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ. ಅಸಂಗತವಾಗಿರುವುದು. ಅಸಂಗತವಾಗಿರುವುದೂ. ಅಸಂಗತವಾಗಿರುವುದೇ. ಅಸಂಗತವಾಗಿರುವುದೇನೂ. ಅಸಂಗತವಾಗಿರುವುದೇನೋ. ಅಸಂಗತವಾಗಿರುವುದೇನೋ ಅಸಂಗತವಾಗಿರುವುದೇನೋ. ಅಸಂಗತವಾಗಿರುವುದೇನೋ ಅಸಂಗತವಾಗಿರುವುದೇನೋ ಅಸಂಗತವಾಗಿರುವುದೇನೋ

(۱۴۲) ۞ ۶۸۱. ۶۱ } ۶۸۱. ۶۱ } ۶۸۱. ۶۱ }

{1 (١٤١) ۞ ٱلْحَمْدُ لِلّٰهِ ٱلَّذِي خَلَقَ ٱلْأَرْضَ وَٱلسَّمَاوَاتِ وَجَعَلَ ٱلظُّلُمَاتِ
وَٱلنُّورَ ثُمَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۞

{2 هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ
أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ۞ وَهُوَ ٱللّٰهُ فِي ٱلسَّمَاوَاتِ وَفِي ٱلْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ۞ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ
إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۞ فَقَدْ كَذَّبُوا بِٱلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ
يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۞ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ

{3 قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي ٱلْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا
ٱلسَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا ٱلْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ۞

ಕೊಂ. ಇಂದಿನಂತಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂದು ಜನರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಚಿಂತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು

ಕಾಲ್ಪನಿಕ. ಕಾಲ್ಪನಿಕತೆ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾದ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರು-
ವಂತೆ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವಂತೆ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ
ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಇರುವ. ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಇರುವ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ
ಇರುವ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಇರುವ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಇರುವ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರು-
ವಂತೆಯೂ ಇರುವ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಇರುವ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಇರುವ

(١٣٨) ۞ ૐ નમઃ શ્રી. ચિન્તામણિપાર્શ્વનાથાય નમઃ. ૐ ह्रीं श्रीं ક્લીં
ब्लूं. ગમનાગમને. ચૈત્યવન્દને. પ્રતિક્રમણે. પૌષધે. પ્રતિલેખને. પ્રમાર્જને.
ઉચ્ચારે. પ્રસ્રવણે. ખેલે. જલ્લે. સિઙ્ઘાણે. પરિષ્ઠાપનિકાયાં. સર્વત્ર. સર્વદા.
સર્વકાલં. રક્ષ રક્ષ. મમ. સર્વોપદ્રવેભ્યઃ. સ્વાહા. ૐ ह्रीं श्रीं ક્લીં ब्लूं
ચિન્તામણિપાર્શ્વનાથાય નમઃ. ૐ ह्रीं श्रीं ક્લીં ब्लूं ચિન્તામણિપાર્શ્વનાથાય
નમઃ સ્વાહા. ૐ ह्रीं श्रीं ક્લીં ब्लूं ચિન્તામણિપાર્શ્વનાથાય નમઃ સ્વાહા.
ૐ ह्रीं श्रीं ક્લીં ब्लूं ચિન્તામણિપાર્શ્વનાથાય નમઃ સ્વાહા. ૐ ह्रीं श्रीं ક્લીં
ब्लूं ચિન્તામણિપાર્શ્વનાથાય નમઃ સ્વાહા. ૐ ह्रीं श्रीं ક્લીં ब्लूं
ચિન્તામણિપાર્શ્વનાથાય નમઃ સ્વાહા

૧૬	૧૫	૧૪	૧૩	૧૨	૧૧	૧૦	૯	૮	૭	૬	૫	૪	૩	૨	૧
૧૬.	૧૫.	૧૪.	૧૩.	૧૨.	૧૧.	૧૦.	૯.	૮.	૭.	૬.	૫.	૪.	૩.	૨.	૧.

૧ , ૧૧ ૬૧૭૫ . ૧૮૬૩ . ૧૨૪૭ . ૧૧ ,

૧-૧૬૪૬૧૭૫૬૬૬ ૧૧

૧૪-૧૫૪૭૬૬૬ . ૧૬-૧૭૪૭૬૬૬ . ૧૬૪૬૧૭૫૬૬૬ . ૧૬૪૬૧૭૫૬૬૬ .

ಸಂಸ್ಥಾ. ಕಾ॥ಗ॥. ಶಾಸ್ತ್ರಿ-ಪಾಟೀಸಾರರು. ಸಂಶೋಧಕರು. ಪೀ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ-
ಮಹಾಸಭೆಯ. ಸಭಾಪತಿಗಳು ಪೀ. ಪಂಡಿತ. ಸಂ-ಕೃತಪಾಠಶಾಲೆಯ. ಗು॥
ಪ್ರಧಾನೋಪಾಧ್ಯಾಯರು. ಕಾ॥ಗ॥. ಶಾಸ್ತ್ರಿ-ಪೀ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು. ಶಾಸ್ತ್ರಿ. ಪೀ.
ಪೀಸಾಗರದ. ಕಾ॥ಗ॥. ಪಂಡಿತ. ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ. ಕಾ॥ಗ॥ಯವರು. ಸಂ-
ಸ್ಕೃತ. ಪಂ॥ಗ॥. ಪಂಡಿತ. ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ. ಕಾ॥ಗ॥ಯವರು. ಸಂಸ್ಕೃತ.
ಪಂ॥ಗ॥. ಪಂಡಿತ. ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ. ಕಾ॥ಗ॥ಯವರು. ಸಂಸ್ಕೃತ. ಪಂ॥ಗ॥.
ಪಂಡಿತ. ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ. ಕಾ॥ಗ॥ಯವರು. ಸಂಸ್ಕೃತ. ಪಂ॥ಗ॥. ಪಂಡಿತ.
ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ. ಕಾ॥ಗ॥ಯವರು. ಸಂಸ್ಕೃತ. ಪಂ॥ಗ॥. ಪಂಡಿತ. ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ.
ಕಾ॥ಗ॥ಯವರು. ಸಂಸ್ಕೃತ. ಪಂ॥ಗ॥. ಪಂಡಿತ. ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ. ಕಾ॥ಗ॥ಯವರು.
ಸಂ

٩ } ٥٨٤٤. ٤٤٤٤ ٥ ٤٤٤٤٤. ٤٤٤٤٤

❁ ઇન્દ્રિય-નિરૂ૰. ક્રિયા-નિરૂ૰.

---

૧ } ૩૬ } સમુદ્ઘા૰. ❁ પુદ્ગલા૰૰સમત્ત. સમ્મ. ક્રિ૰. ૪મ્મ. ઞેઞ્ઞા૰. સમ્મત્ત-સમુદ્ઘા૰. ૩૬-
ઞ્ઞા૰૰સમત્ત. ૩૭૦મા. મા-સમ્મત્ત. ક્રિ૰૰મા. ૩૬૬. ૪મુ-સમુદ્ઘા૰. ક્રિ૰૰મા. ૩૬૬. ૪મુ-
ત્તરા૰. ૩૭૦મા. ક્રિ૰૰મા. ૩૬૬. ૪મુદ્ઘા૰. ક્રિ૰૰મા. ૩૬૬. ૪મુદ્ઘા૰. ક્રિ૰૰મા. ૩૬૬.
૪મુદ્ઘા૰

આએ પુસ્તક ચોથાંને છપાતાં થાએલી ભુલને લગતું પેહલવી શુદ્ધી પત્રક.

સફો.	સતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧૬૩	૧૬	.. .. ખબખબ	.. .. ખબખબ
૧૬૪	૪	.. .. ૧૩૦	.. .. ૧૮
..	૧૨	.. .. ૯૧૭	.. .. ૭૯૧
..	૧૩	.. .. .. ૧૯૨ ૧૧૩૫૯	.. .. ૧૯૨૧૧૩૫૯
૧૬૫	૨	.. .. .. ૧૯૨ ૧૧૩૫૯	.. .. ૧૯૨૧૧૩૫૯
૧૬૭	૧૦	.. .. ૧૩૦૬	.. .. ૧૩૦૬૬
૧૬૮	૨૦	.. .. ૧૩૦૭૭	.. .. ૧૩૦૭૭
..	૨૨	.. .. ૬૬૨	.. .. ૬૬૨ ૭ / ૪
૧૭૨	૫	.. .. ૪૬૩	.. .. ૪૬૩
૧૭૦	૧૪	.. .. ૧૩૩૭૭૧	.. .. ૧૩૩૭૭
..	૧૬	.. .. ૧૩૩૭૭	.. .. ૧૩૩૭
૧૭૧	૧૭	.. .. ૭૭૭	.. .. ૭૭૭૭
..	૨૦	.. .. ૧૩૦૭	.. .. ૧૩૦૭
૧૭૨	૫	.. .. ૭૭૭૭	.. .. ૭૭૭૭
..	૧૧	.. .. ૭૭૭	.. .. ૭૭૭૭
૧૭૩	૧૭	.. .. ૮૧	.. .. ૧૧૭
૧૭૪	૧૫	.. .. .. ૧૩૦૩	.. .. ૬૨૭૩ ૧૩૦૩
..	૨૧	.. .. ૧૬ / 16	.. .. ૧૬ ૧૭ ૧૮ / 16 17 18
૧૭૬	૧૫	.. .. ૬૬૭૭	.. .. ૬૬૭૭
૧૭૭	૭	.. .. .. ૧૩૦૩૧	.. .. ૧૧૭૭૭૭
..	૧૪	૩૭૭૭૭૭૭	.. .. ૭૭૭૭૭૭
૧૯૨	૪	.. .. ૭૭૭	.. .. ૭૭૭૭
..	૨૦	.. .. .. ૧૭૭૭૭	.. .. ૧૭૭૭૭
૧૯૩	૬	.. .. .. ૧૩૭૭૭	.. .. ૭૭૭૭૭
..	૧૩	.. .. ૧૩૭૨૧	.. .. ૧૩૭૭
૧૯૫	૧૭	૭૭૭૭૭૭૭	.. .. .. ૧૩૭૧૧ ૭૭૭૭૭૭૭
૧૯૯	૧૪	.. .. ૧૧૩૧૧૭	.. .. ૧૧૩૧૧૭
૨૦૦	૧૬	.. .. ૭૭૭૭	.. .. ૭૭૭૭
૨૦૯	૯	.. .. ૭૧૨	.. .. ૭૧૨
..	૧૨	.. .. ૧૧	.. .. ૧૩૭૭૭
..	૨૧	.. .. .. ૧૨૮૭	.. .. ૧૨૮૭

ومن الله التوفيق ۞

وقد ذكرنا في الجزء الثاني من كتابنا هذا ما يجب على المكلف من معرفة الله تعالى وصفاته وما يجوز عليه وما لا يجوز عليه وما يجب لرسله وما يجوز في حقهم وما لا يجوز في حقهم وما يجب لكتبه وما يجوز في حقها وما لا يجوز في حقها وما يجب لملائكته وما يجوز في حقهم وما لا يجوز في حقهم وما يجب لأنبيائه وما يجوز في حقهم وما لا يجوز في حقهم وما يجب لأوليائه وما يجوز في حقهم وما لا يجوز في حقهم وما يجب لعباده وما يجوز في حقهم وما لا يجوز في حقهم وما يجب لخلقه وما يجوز في حقهم وما لا يجوز في حقهم وما يجب لدينه وما يجوز في حقه وما لا يجوز في حقه وما يجب لشرعه وما يجوز في حقه وما لا يجوز في حقه وما يجب لكتابه وما يجوز في حقه وما لا يجوز في حقه وما يجب لنبيه وما يجوز في حقه وما لا يجوز في حقه وما يجب لأصحاب

૧ ૧ (૧૭૧) ૐ નમઃ સિદ્ધાય નમઃ ગુરુભ્યો જ્ઞાનાય નમઃ
નમઃ શ્રીમદ્ વીર જિનેન્દ્રાય નમઃ ગણધરેભ્યો નમઃ
સર્વસિદ્ધાન્તવિદ્ભ્યો નમઃ શ્રુતદેવતાયૈ નમઃ
૧ ૨ સર્વજ્ઞોક્તસિદ્ધાન્તોદ્ધારકેભ્યો નમઃ શ્રીગુરુભ્યો નમઃ
ૐ નમઃ સર્વસાધુભ્યઃ ૐ ઐં હ્રીં શ્રીં અર્હં નમઃ
૧ ૩ ૐ નમો અરિહંતાણં ૐ નમો સિદ્ધાણં ૐ નમો આયરિયાણં
ૐ નમો ઉવજ્ઝાયાણં ૐ નમો લોએ સવ્વસાહૂણં
ૐ નમો નાણસ્સ ૐ નમો દંસણસ્સ ૐ નમો ચરિત્તસ્સ
ૐ નમો તવસ્સ ૐ નમો સંજમસ્સ ૐ નમો અભિનવસ્સ
૧ ૪ પોત્થયસ્સ ૐ નમો સુયદેવયાએ ભગવઈએ
૧ ૫ ૐ નમો ભગવઈએ સુયદેવયાએ સરસ્વતીએ
મહાવિજ્જાએ સિદ્ધિં ગહણં કરણં ૐ સ્વાહા ૐ નમો
૧ ૬ ૐ નમો ભગવઈએ સુયદેવયાએ સરસ્વતીએ
મહાવિજ્જાએ સિદ્ધિં ગહણં કરણં ૐ સ્વાહા ૐ નમો
૧ ૭ ૐ નમો ભગવઈએ સુયદેવયાએ સરસ્વતીએ
મહાવિજ્જાએ સિદ્ધિં ગહણં કરણં ૐ સ્વાહા ૐ નમો
૧ ૮ ૐ નમો ભગવઈએ સુયદેવયાએ સરસ્વતીએ
મહાવિજ્જાએ સિદ્ધિં ગહણં કરણં ૐ સ્વાહા ૐ નમો
૧ ૯ ૐ નમો ભગવઈએ સુયદેવયાએ સરસ્વતીએ
મહાવિજ્જાએ સિદ્ધિં ગહણં કરણં ૐ સ્વાહા ૐ નમો
૧ ૧૦ ૐ નમો ભગવઈએ સુયદેવયાએ સરસ્વતીએ
મહાવિજ્જાએ સિદ્ધિં ગહણં કરણં ૐ સ્વાહા ૐ નમો
૧ ૧૧ ૐ નમો ભગવઈએ સુયદેવયાએ સરસ્વતીએ
મહાવિજ્જાએ સિદ્ધિં ગહણં કરણં ૐ સ્વાહા ૐ નમો
૧ ૧૨ ૐ નમો ભગવઈએ સુયદેવયાએ સરસ્વતીએ
મહાવિજ્જાએ સિદ્ધિં ગહણં કરણં ૐ સ્વાહા ૐ નમો
૧ ૧૩ ૐ નમો ભગવઈએ સુયદેવયાએ સરસ્વતીએ
મહાવિજ્જાએ સિદ્ધિં ગહણં કરણં ૐ સ્વાહા ૐ નમો
૧ ૧૪ ૐ નમો ભગવઈએ સુયદેવયાએ સરસ્વતીએ
મહાવિજ્જાએ સિદ્ધિં ગહણં કરણં ૐ સ્વાહા ૐ નમો
૧ ૧૫ ૐ નમો ભગવઈએ સુયદેવયાએ સરસ્વતીએ
મહાવિજ્જાએ સિદ્ધિં ગહણં કરણં ૐ સ્વાહા ૐ નમો
૧ ૧૬ ૐ નમો ભગવઈએ સુયદેવયાએ સરસ્વતીએ
મહાવિજ્જાએ સિદ્ધિં ગહણં કરણં ૐ સ્વાહા ૐ નમો
૧ ૧૭ ૐ નમો ભગવઈએ સુયદેવયાએ સરસ્વતીએ
મહાવિજ્જાએ સિદ્ધિં ગહણં કરણં ૐ સ્વાહા ૐ નમો
૧ ૧૮ ૐ નમો ભગવઈએ સુયદેવયાએ સરસ્વતીએ
મહાવિજ્જાએ સિદ્ધિં ગહણં કરણં ૐ સ્વાહા ૐ નમો
૧ ૧૯ ૐ નમો ભગવઈએ સુયદેવયાએ સરસ્વતીએ
મહાવિજ્જાએ સિદ્ધિં ગહણં કરણં ૐ સ્વાહા ૐ નમો
૧ ૨૦ ૐ નમો ભગવઈએ સુયદેવયાએ સરસ્વતીએ
મહાવિજ્જાએ સિદ્ધિં ગહણં કરણં ૐ સ્વાહા ૐ નમો

૨. ૧) મધ્યની નકલમાં ઐંહ્રીં શ્રીં મળે છે.
૩. ૧) મધ્યની નકલમાં ૐ૩ ૐ કરીને લખાણ કરેલું છે.

ાન્ય અને અપરાધ મુખ્યત્વે ૐ

ાનુષ્ઠાન આદિ વિહિત કર્મોનો ત્યાગ કરવો તે સંન્યાસ કહેવાય છે. તેમાં ફળની આશાનો ત્યાગ કરવો તે ત્યાગ કહેવાય છે. આ બન્ને વચ્ચે ભેદ એ છે કે સંન્યાસ એ સમગ્ર કર્મોનો ત્યાગ છે જ્યારે ત્યાગ એ કર્મોનો નહિ પણ કર્મોના ફળનો ત્યાગ છે. આ ત્યાગ કર્મયોગીને માટે અનિવાર્ય છે. કર્મયોગી કર્મોનો ત્યાગ કરતો નથી પણ કર્મોના ફળનો ત્યાગ કરે

૩૩ } ૐ ઓ-ઉ-ઓ-ઓ ૫ા ૧૧ ઓ-ઓ-ઓ-

ﷺ ابن عباس رضي الله عنهما قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا يزني الزاني حين يزني وهو مؤمن ولا يسرق السارق حين يسرق وهو مؤمن ولا يشرب الخمر حين يشربها وهو مؤمن ولا ينتهب نهبة ذات شرف يرفع الناس إليه أبصارهم حين ينتهبها وهو مؤمن ولا يقتل أحدكم حين يقتل وهو مؤمن ولا يغل أحدكم حين يغل وهو مؤمن فلا تغلوا ولا تقتلوا ولا تنتهبوا ولا تشربوا ولا تزنوا ولا تسرقوا ولا ترجعوا بعدي كفارا يضرب بعضكم رقاب بعض ﷺ

---

(١٧١) ﷺ عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا يزني الزاني حين يزني وهو مؤمن ولا يشرب الخمر حين يشربها وهو مؤمن ولا يسرق السارق حين يسرق وهو مؤمن ولا ينتهب نهبة يرفع الناس إليه أبصارهم حين ينتهبها وهو مؤمن ولا يقتل أحدكم حين يقتل وهو مؤمن ولا يغل أحدكم حين يغل وهو مؤمن فلا تغلوا ولا تقتلوا ولا تنتهبوا ولا تشربوا ولا تزنوا ولا تسرقوا ولا ترجعوا بعدي كفارا يضرب بعضكم رقاب بعض ﷺ

ﷺ عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

ચમત્કારમય ભાવ પ્રગટ કરવાને માટે જુદાજુદા જે ૧૫ પ્રકારો કહ્યા છે તે પ્રમાણે જ્યાં ચમત્કારમય ભાવ પ્રગટ થતો હોય ત્યાં તે તે પ્રકારનો અલંકાર ગણવો જોઈએ. પરંતુ જ્યાં ચમત્કારમય ભાવ પ્રગટ થતો ન હોય ત્યાં તે તે પ્રકારનો અલંકાર ગણવો જોઈએ નહિ. ચમત્કારમય ભાવ પ્રગટ થતો હોય ત્યાં તે તે પ્રકારનો અલંકાર ગણવો જોઈએ. ચમત્કારમય ભાવ પ્રગટ થતો ન હોય ત્યાં તે તે પ્રકારનો અલંકાર ગણવો જોઈએ નહિ. ચમત્કારમય ભાવ પ્રગટ થતો હોય ત્યાં તે તે પ્રકારનો અલંકાર ગણવો જોઈએ. ચમત્કારમય ભાવ પ્રગટ થતો ન હોય ત્યાં તે તે પ્રકારનો અલંકાર ગણવો જોઈએ નહિ.

૨. ૧) અધલી નકલમાં સ્ સ્ છે. પણ અવસ્તાને રૂએ સ્ સ્ જોઈએ. તેથી આપ્યે એમલો હમોએ શુધારેઓછે.

૧ } (૧૭૦) ☸ અને તમારા સ્ત્રી પ્રત્યે કરવા ને બોલવા

૨ } ☸ ૧૭૬ ☸

---

૨ } ☸ ૧૭૭ ☸ ૧૭૮ ☸ ૧૭૯ ☸ ૧૮૦ ☸ ૧૮૧ ☸ ૧૮૨ ☸ ૧૮૩ ☸ ૧૮૪ ☸ ૧૮૫ ☸ ૧૮૬ ☸ ૧૮૭ ☸ ૧૮૮ ☸ ૧૮૯ ☸ ૧૯૦ ☸ ૧૯૧ ☸ ૧૯૨ ☸ ૧૯૩ ☸ ૧૯૪ ☸ ૧૯૫ ☸ ૧૯૬ ☸ ૧૯૭ ☸ ૧૯૮ ☸ ૧૯૯ ☸ ૨૦૦ ☸ ૨૦૧ ☸ ૨૦૨ ☸ ૨૦૩ ☸ ૨૦૪ ☸ ૨૦૫ ☸ ૨૦૬ ☸ ૨૦૭ ☸ ૨૦૮ ☸ ૨૦૯ ☸ ૨૧૦ ☸ ૨૧૧ ☸ ૨૧૨ ☸ ૨૧૩ ☸ ૨૧૪ ☸ ૨૧૫ ☸ ૨૧૬ ☸ ૨૧૭ ☸ ૨૧૮ ☸ ૨૧૯ ☸ ૨૨૦ ☸ ૨૨૧ ☸ ૨૨૨ ☸ ૨૨૩ ☸ ૨૨૪ ☸ ૨૨૫ ☸ ૨૨૬ ☸ ૨૨૭ ☸ ૨૨૮ ☸ ૨૨૯ ☸ ૨૩૦ ☸ ૨૩૧ ☸ ૨૩૨ ☸ ૨૩૩ ☸ ૨૩૪ ☸ ૨૩૫ ☸ ૨૩૬ ☸ ૨૩૭ ☸ ૨૩૮ ☸ ૨૩૯ ☸ ૨૪૦ ☸ ૨૪૧ ☸ ૨૪૨ ☸ ૨૪૩ ☸ ૨૪૪ ☸ ૨૪૫ ☸ ૨૪૬ ☸ ૨૪૭ ☸ ૨૪૮ ☸ ૨૪૯ ☸ ૨૫૦ ☸ ૨૫૧ ☸ ૨૫૨ ☸ ૨૫૩ ☸ ૨૫૪ ☸ ૨૫૫ ☸ ૨૫૬ ☸ ૨૫૭ ☸ ૨૫૮ ☸ ૨૫૯ ☸ ૨૬૦ ☸ ૨૬૧ ☸ ૨૬૨ ☸ ૨૬૩ ☸ ૨૬૪ ☸ ૨૬૫ ☸ ૨૬૬ ☸ ૨૬૭ ☸ ૨૬૮ ☸ ૨૬૯ ☸ ૨૭૦ ☸ ૨૭૧ ☸ ૨૭૨ ☸ ૨૭૩ ☸ ૨૭૪ ☸ ૨૭૫ ☸ ૨૭૬ ☸ ૨૭૭ ☸ ૨૭૮ ☸ ૨૭૯ ☸ ૨૮૦ ☸ ૨૮૧ ☸ ૨૮૨ ☸ ૨૮૩ ☸ ૨૮૪ ☸ ૨૮૫ ☸ ૨૮૬ ☸ ૨૮૭ ☸ ૨૮૮ ☸ ૨૮૯ ☸ ૨૯૦ ☸ ૨૯૧ ☸ ૨૯૨ ☸ ૨૯૩ ☸ ૨૯૪ ☸ ૨૯૫ ☸ ૨૯૬ ☸ ૨૯૭ ☸ ૨૯૮ ☸ ૨૯૯ ☸ ૩૦૦ ☸ ૩૦૧ ☸ ૩૦૨ ☸ ૩૦૩ ☸ ૩૦૪ ☸ ૩૦૫ ☸ ૩૦૬ ☸ ૩૦૭ ☸ ૩૦૮ ☸ ૩૦૯ ☸ ૩૧૦ ☸ ૩૧૧ ☸ ૩૧૨ ☸ ૩૧૩ ☸ ૩૧૪ ☸ ૩૧૫ ☸ ૩૧૬ ☸ ૩૧૭ ☸ ૩૧૮ ☸ ૩૧૯ ☸ ૩૨૦ ☸ ૩૨૧ ☸ ૩૨૨ ☸ ૩૨૩ ☸ ૩૨૪ ☸ ૩૨૫ ☸ ૩૨૬ ☸ ૩૨૭ ☸ ૩૨૮ ☸ ૩૨૯ ☸ ૩૩૦ ☸ ૩૩૧ ☸ ૩૩૨ ☸ ૩૩૩ ☸ ૩૩૪ ☸ ૩૩૫ ☸ ૩૩૬ ☸ ૩૩૭ ☸ ૩૩૮ ☸ ૩૩૯ ☸ ૩૪૦ ☸ ૩૪૧ ☸ ૩૪૨ ☸ ૩૪૩ ☸ ૩૪૪ ☸ ૩૪૫ ☸ ૩૪૬ ☸ ૩૪૭ ☸ ૩૪૮ ☸ ૩૪૯ ☸ ૩૫૦ ☸ ૩૫૧ ☸ ૩૫૨ ☸ ૩૫૩ ☸ ૩૫૪ ☸ ૩૫૫ ☸ ૩૫૬ ☸ ૩૫૭ ☸ ૩૫૮ ☸ ૩૫૯ ☸ ૩૬૦ ☸ ૩૬૧ ☸ ૩૬૨ ☸ ૩૬૩ ☸ ૩૬૪ ☸ ૩૬૫ ☸ ૩૬૬ ☸ ૩૬૭ ☸ ૩૬૮ ☸ ૩૬૯ ☸ ૩૭૦ ☸ ૩૭૧ ☸ ૩૭૨ ☸ ૩૭૩ ☸ ૩૭૪ ☸ ૩૭૫ ☸ ૩૭૬ ☸ ૩૭૭ ☸ ૩૭૮ ☸ ૩૭૯ ☸ ૩૮૦ ☸ ૩૮૧ ☸ ૩૮૨ ☸ ૩૮૩ ☸ ૩૮૪ ☸ ૩૮૫ ☸ ૩૮૬ ☸ ૩૮૭ ☸ ૩૮૮ ☸ ૩૮૯ ☸ ૩૯૦ ☸ ૩૯૧ ☸ ૩૯૨ ☸ ૩૯૩ ☸ ૩૯૪ ☸ ૩૯૫ ☸ ૩૯૬ ☸ ૩૯૭ ☸ ૩૯૮ ☸ ૩૯૯ ☸ ૪૦૦ ☸ ૪૦૧ ☸ ૪૦૨ ☸ ૪૦૩ ☸ ૪૦૪ ☸ ૪૦૫ ☸ ૪૦૬ ☸ ૪૦૭ ☸ ૪૦૮ ☸ ૪૦૯ ☸ ૪૧૦ ☸ ૪૧૧ ☸ ૪૧૨ ☸ ૪૧૩ ☸ ૪૧૪ ☸ ૪૧૫ ☸ ૪૧૬ ☸ ૪૧૭ ☸ ૪૧૮ ☸ ૪૧૯ ☸ ૪૨૦ ☸ ૪૨૧ ☸ ૪૨૨ ☸ ૪૨૩ ☸ ૪૨૪ ☸ ૪૨૫ ☸ ૪૨૬ ☸ ૪૨૭ ☸ ૪૨૮ ☸ ૪૨૯ ☸ ૪૩૦ ☸ ૪૩૧ ☸ ૪૩૨ ☸ ૪૩૩ ☸ ૪૩૪ ☸ ૪૩૫ ☸ ૪૩૬ ☸ ૪૩૭ ☸ ૪૩૮ ☸ ૪૩૯ ☸ ૪૪૦ ☸ ૪૪૧ ☸ ૪૪૨ ☸ ૪૪૩ ☸ ૪૪૪ ☸ ૪૪૫ ☸ ૪૪૬ ☸ ૪૪૭ ☸ ૪૪૮ ☸ ૪૪૯ ☸ ૪૫૦ ☸ ૪૫૧ ☸ ૪૫૨ ☸ ૪૫૩ ☸ ૪૫૪ ☸ ૪૫૫ ☸ ૪૫૬ ☸ ૪૫૭ ☸ ૪૫૮ ☸ ૪૫૯ ☸ ૪૬૦ ☸ ૪૬૧ ☸ ૪૬૨ ☸ ૪૬૩ ☸ ૪૬૪ ☸ ૪૬૫ ☸ ૪૬૬ ☸ ૪૬૭ ☸ ૪૬૮ ☸ ૪૬૯ ☸ ૪૭૦ ☸ ૪૭૧ ☸ ૪૭૨ ☸ ૪૭૩ ☸ ૪૭૪ ☸ ૪૭૫ ☸ ૪૭૬ ☸ ૪૭૭ ☸ ૪૭૮ ☸ ૪૭૯ ☸ ૪૮૦ ☸ ૪૮૧ ☸ ૪૮૨ ☸ ૪૮૩ ☸ ૪૮૪ ☸ ૪૮૫ ☸ ૪૮૬ ☸ ૪૮૭ ☸ ૪૮૮ ☸ ૪૮૯ ☸ ૪૯૦ ☸ ૪૯૧ ☸ ૪૯૨ ☸ ૪૯૩ ☸ ૪૯૪ ☸ ૪૯૫ ☸ ૪૯૬ ☸ ૪૯૭ ☸ ૪૯૮ ☸ ૪૯૯ ☸ ૫૦૦ ☸ ૫૦૧ ☸ ૫૦૨ ☸ ૫૦૩ ☸ ૫૦૪ ☸ ૫૦૫ ☸ ૫૦૬ ☸ ૫૦૭ ☸ ૫૦૮ ☸ ૫૦૯ ☸ ૫૧૦ ☸ ૫૧૧ ☸ ૫૧૨ ☸ ૫૧૩ ☸ ૫૧૪ ☸ ૫૧૫ ☸ ૫૧૬ ☸ ૫૧૭ ☸ ૫૧૮ ☸ ૫૧૯ ☸ ૫૨૦ ☸ ૫૨૧ ☸ ૫૨૨ ☸ ૫૨૩ ☸ ૫૨૪ ☸ ૫૨૫ ☸ ૫૨૬ ☸ ૫૨૭ ☸ ૫૨૮ ☸ ૫૨૯ ☸ ૫૩૦ ☸ ૫૩૧ ☸ ૫૩૨ ☸ ૫૩૩ ☸ ૫૩૪ ☸ ૫૩૫ ☸ ૫૩૬ ☸ ૫૩૭ ☸ ૫૩૮ ☸ ૫૩૯ ☸ ૫૪૦ ☸ ૫૪૧ ☸ ૫૪૨ ☸ ૫૪૩ ☸ ૫૪૪ ☸ ૫૪૫ ☸ ૫૪૬ ☸ ૫૪૭ ☸ ૫૪૮ ☸ ૫૪૯ ☸ ૫૫૦ ☸ ૫૫૧ ☸ ૫૫૨ ☸ ૫૫૩ ☸ ૫૫૪ ☸ ૫૫૫ ☸ ૫૫૬ ☸ ૫૫૭ ☸ ૫૫૮ ☸ ૫૫૯ ☸ ૫૬૦ ☸ ૫૬૧ ☸ ૫૬૨ ☸ ૫૬૩ ☸ ૫૬૪ ☸ ૫૬૫ ☸ ૫૬૬ ☸ ૫૬૭ ☸ ૫૬૮ ☸ ૫૬૯ ☸ ૫૭૦ ☸ ૫૭૧ ☸ ૫૭૨ ☸ ૫૭૩ ☸ ૫૭૪ ☸ ૫૭૫ ☸ ૫૭૬ ☸ ૫૭૭ ☸ ૫૭૮ ☸ ૫૭૯ ☸ ૫૮૦ ☸ ૫૮૧ ☸ ૫૮૨ ☸ ૫૮૩ ☸ ૫૮૪ ☸ ૫૮૫ ☸ ૫૮૬ ☸ ૫૮૭ ☸ ૫૮૮ ☸ ૫૮૯ ☸ ૫૯૦ ☸ ૫૯૧ ☸ ૫૯૨ ☸ ૫૯૩ ☸ ૫૯૪ ☸ ૫૯૫ ☸ ૫૯૬ ☸ ૫૯૭ ☸ ૫૯૮ ☸ ૫૯૯ ☸ ૬૦૦ ☸ ૬૦૧ ☸ ૬૦૨ ☸ ૬૦૩ ☸ ૬૦૪ ☸ ૬૦૫ ☸ ૬૦૬ ☸ ૬૦૭ ☸ ૬૦૮ ☸ ૬૦૯ ☸ ૬૧૦ ☸ ૬૧૧ ☸ ૬૧૨ ☸ ૬૧૩ ☸ ૬૧૪ ☸ ૬૧૫ ☸ ૬૧૬ ☸ ૬૧૭ ☸ ૬૧૮ ☸ ૬૧૯ ☸ ૬૨૦ ☸ ૬૨૧ ☸ ૬૨૨ ☸ ૬૨૩ ☸ ૬૨૪ ☸ ૬૨૫ ☸ ૬૨૬ ☸ ૬૨૭ ☸ ૬૨૮ ☸ ૬૨૯ ☸ ૬૩૦ ☸ ૬૩૧ ☸ ૬૩૨ ☸ ૬૩૩ ☸ ૬૩૪ ☸ ૬૩૫ ☸ ૬૩૬ ☸ ૬૩૭ ☸ ૬૩૮ ☸ ૬૩૯ ☸ ૬૪૦ ☸ ૬૪૧ ☸ ૬૪૨ ☸ ૬૪૩ ☸ ૬૪૪ ☸ ૬૪૫ ☸ ૬૪૬ ☸ ૬૪૭ ☸ ૬૪૮ ☸ ૬૪૯ ☸ ૬૫૦ ☸ ૬૫૧ ☸ ૬૫૨ ☸ ૬૫૩ ☸ ૬૫૪ ☸ ૬૫૫ ☸ ૬૫૬ ☸ ૬૫૭ ☸ ૬૫૮ ☸ ૬૫૯ ☸ ૬૬૦ ☸ ૬૬૧ ☸ ૬૬૨ ☸ ૬૬૩ ☸ ૬૬૪ ☸ ૬૬૫ ☸ ૬૬૬ ☸ ૬૬૭ ☸ ૬૬૮ ☸ ૬૬૯ ☸ ૬૭૦ ☸ ૬૭૧ ☸ ૬૭૨ ☸ ૬૭૩ ☸ ૬૭૪ ☸ ૬૭૫ ☸ ૬૭૬ ☸ ૬૭૭ ☸ ૬૭૮ ☸ ૬૭૯ ☸ ૬૮૦ ☸ ૬૮૧ ☸ ૬૮૨ ☸ ૬૮૩ ☸ ૬૮૪ ☸ ૬૮૫ ☸ ૬૮૬ ☸ ૬૮૭ ☸ ૬૮૮ ☸ ૬૮૯ ☸ ૬૯૦ ☸ ૬૯૧ ☸ ૬૯૨ ☸ ૬૯૩ ☸ ૬૯૪ ☸ ૬૯૫ ☸ ૬૯૬ ☸ ૬૯૭ ☸ ૬૯૮ ☸ ૬૯૯ ☸ ૭૦૦ ☸ ૭૦૧ ☸ ૭૦૨ ☸ ૭૦૩ ☸ ૭૦૪ ☸ ૭૦૫ ☸ ૭૦૬ ☸ ૭૦૭ ☸ ૭૦૮ ☸ ૭૦૯ ☸ ૭૧૦ ☸ ૭૧૧ ☸ ૭૧૨ ☸ ૭૧૩ ☸ ૭૧૪ ☸ ૭૧૫ ☸ ૭૧૬ ☸ ૭૧૭ ☸ ૭૧૮ ☸ ૭૧૯ ☸ ૭૨૦ ☸ ૭૨૧ ☸ ૭૨૨ ☸ ૭૨૩ ☸ ૭૨૪ ☸ ૭૨૫ ☸ ૭૨૬ ☸ ૭૨૭ ☸ ૭૨૮ ☸ ૭૨૯ ☸ ૭૩૦ ☸ ૭૩૧ ☸ ૭૩૨ ☸ ૭૩૩ ☸ ૭૩૪ ☸ ૭૩૫ ☸ ૭૩૬ ☸ ૭૩૭ ☸ ૭૩૮ ☸ ૭૩૯ ☸ ૭૪૦ ☸ ૭૪૧ ☸ ૭૪૨ ☸ ૭૪૩ ☸ ૭૪૪ ☸ ૭૪૫ ☸ ૭૪૬ ☸ ૭૪૭ ☸ ૭૪૮ ☸ ૭૪૯ ☸ ૭૫૦ ☸ ૭૫૧ ☸ ૭૫૨ ☸ ૭૫૩ ☸ ૭૫૪ ☸ ૭૫૫ ☸ ૭૫૬ ☸ ૭૫૭ ☸ ૭૫૮ ☸ ૭૫૯ ☸ ૭૬૦ ☸ ૭૬૧ ☸ ૭૬૨ ☸ ૭૬૩ ☸ ૭૬૪ ☸ ૭૬૫ ☸ ૭૬૬ ☸ ૭૬૭ ☸ ૭૬૮ ☸ ૭૬૯ ☸ ૭૭૦ ☸ ૭૭૧ ☸ ૭૭૨ ☸ ૭૭૩ ☸ ૭૭૪ ☸ ૭૭૫ ☸ ૭૭૬ ☸ ૭૭૭ ☸ ૭૭૮ ☸ ૭૭૯ ☸ ૭૮૦ ☸ ૭૮૧ ☸ ૭૮૨ ☸ ૭૮૩ ☸ ૭૮૪ ☸ ૭૮૫ ☸ ૭૮૬ ☸ ૭૮૭ ☸ ૭૮૮ ☸ ૭૮૯ ☸ ૭૯૦ ☸ ૭૯૧ ☸ ૭૯૨ ☸ ૭૯૩ ☸ ૭૯૪ ☸ ૭૯૫ ☸ ૭૯૬ ☸ ૭૯૭ ☸ ૭૯૮ ☸ ૭૯૯ ☸ ૮૦૦ ☸ ૮૦૧ ☸ ૮૦૨ ☸ ૮૦૩ ☸ ૮૦૪ ☸ ૮૦૫ ☸ ૮૦૬ ☸ ૮૦૭ ☸ ૮૦૮ ☸ ૮૦૯ ☸ ૮૧૦ ☸ ૮૧૧ ☸ ૮૧૨ ☸ ૮૧૩ ☸ ૮૧૪ ☸ ૮૧૫ ☸ ૮૧૬ ☸ ૮૧૭ ☸ ૮૧૮ ☸ ૮૧૯ ☸ ૮૨૦ ☸ ૮૨૧ ☸ ૮૨૨ ☸ ૮૨૩ ☸ ૮૨૪ ☸ ૮૨૫ ☸ ૮૨૬ ☸ ૮૨૭ ☸ ૮૨૮ ☸ ૮૨૯ ☸ ૮૩૦ ☸ ૮૩૧ ☸ ૮૩૨ ☸ ૮૩૩ ☸ ૮૩૪ ☸ ૮૩૫ ☸ ૮૩૬ ☸ ૮૩૭ ☸ ૮૩૮ ☸ ૮૩૯ ☸ ૮૪૦ ☸ ૮૪૧ ☸ ૮૪૨ ☸ ૮૪૩ ☸ ૮૪૪ ☸ ૮૪૫ ☸ ૮૪૬ ☸ ૮૪૭ ☸ ૮૪૮ ☸ ૮૪૯ ☸ ૮૫૦ ☸ ૮૫૧ ☸ ૮૫૨ ☸ ૮૫૩ ☸ ૮૫૪ ☸ ૮૫૫ ☸ ૮૫૬ ☸ ૮૫૭ ☸ ૮૫૮ ☸ ૮૫૯ ☸ ૮૬૦ ☸ ૮૬૧ ☸ ૮૬૨ ☸ ૮૬૩ ☸ ૮૬૪ ☸ ૮૬૫ ☸ ૮૬૬ ☸ ૮૬૭ ☸ ૮૬૮ ☸ ૮૬૯ ☸ ૮૭૦ ☸ ૮૭૧ ☸ ૮૭૨ ☸ ૮૭૩ ☸ ૮૭૪ ☸ ૮૭૫ ☸ ૮૭૬ ☸ ૮૭૭ ☸ ૮૭૮ ☸ ૮૭૯ ☸ ૮૮૦ ☸ ૮૮૧ ☸ ૮૮૨ ☸ ૮૮૩ ☸ ૮૮૪ ☸ ૮૮૫ ☸ ૮૮૬ ☸ ૮૮૭ ☸ ૮૮૮ ☸ ૮૮૯ ☸ ૮૯૦ ☸ ૮૯૧ ☸ ૮૯૨ ☸ ૮૯૩ ☸ ૮૯૪ ☸ ૮૯૫ ☸ ૮૯૬ ☸ ૮૯૭ ☸ ૮૯૮ ☸ ૮૯૯ ☸ ૯૦૦ ☸ ૯૦૧ ☸ ૯૦૨ ☸ ૯૦૩ ☸ ૯૦૪ ☸ ૯૦૫ ☸ ૯૦૬ ☸ ૯૦૭ ☸ ૯૦૮ ☸ ૯૦૯ ☸ ૯૧૦ ☸ ૯૧૧ ☸ ૯૧૨ ☸ ૯૧૩ ☸ ૯૧૪ ☸ ૯૧૫ ☸ ૯૧૬ ☸ ૯૧૭ ☸ ૯૧૮ ☸ ૯૧૯ ☸ ૯૨૦ ☸ ૯૨૧ ☸ ૯૨૨ ☸ ૯૨૩ ☸ ૯૨૪ ☸ ૯૨૫ ☸ ૯૨૬ ☸ ૯૨૭ ☸ ૯૨૮ ☸ ૯૨૯ ☸ ૯૩૦ ☸ ૯૩૧ ☸ ૯૩૨ ☸ ૯૩૩ ☸ ૯૩૪ ☸ ૯૩૫ ☸ ૯૩૬ ☸ ૯૩૭ ☸ ૯૩૮ ☸ ૯૩૯ ☸ ૯૪૦ ☸ ૯૪૧ ☸ ૯૪૨ ☸ ૯૪૩ ☸ ૯૪૪ ☸ ૯૪૫ ☸ ૯૪૬ ☸ ૯૪૭ ☸ ૯૪૮ ☸ ૯૪૯ ☸ ૯૫૦ ☸ ૯૫૧ ☸ ૯૫૨ ☸ ૯૫૩ ☸ ૯૫૪ ☸ ૯૫૫ ☸ ૯૫૬ ☸ ૯૫૭ ☸ ૯૫૮ ☸ ૯૫૯ ☸ ૯૬૦ ☸ ૯૬૧ ☸ ૯૬૨ ☸ ૯૬૩ ☸ ૯૬૪ ☸ ૯૬૫ ☸ ૯૬૬ ☸ ૯૬૭ ☸ ૯૬૮ ☸ ૯૬૯ ☸ ૯૭૦ ☸ ૯૭૧ ☸ ૯૭૨ ☸ ૯૭૩ ☸ ૯૭૪ ☸ ૯૭૫ ☸ ૯૭૬ ☸ ૯૭૭ ☸ ૯૭૮ ☸ ૯૭૯ ☸ ૯૮૦ ☸ ૯૮૧ ☸ ૯૮૨ ☸ ૯૮૩ ☸ ૯૮૪ ☸ ૯૮૫ ☸ ૯૮૬ ☸ ૯૮૭ ☸ ૯૮૮ ☸ ૯૮૯ ☸ ૯૯૦ ☸ ૯૯૧ ☸ ૯૯૨ ☸ ૯૯૩ ☸ ૯૯૪ ☸ ૯૯૫ ☸ ૯૯૬ ☸ ૯૯૭ ☸ ૯૯૮ ☸ ૯૯૯ ☸ ૧૦૦૦ ☸

(૧૬૧) ॐ ઋ ક્રોક્ષ-ભાર મણ્ડલ સ્થાપન કરવા દરેક {1 1

ઉપરના બીજા કોષ્ટકમાં ઉપર પ્રમાણેના અક્ષર {2 2
મૂકવા ક્રોક્ષ-ભાર મણ્ડલ સ્થાપી દરેક કોષ્ટક ઉપર
ઉભા રહેવું અને પ્રથમ ૐ ક્રોં ક્રોક્ષ-ભાર મણ્ડલ
ઉપર ઉભા રહી ૐ ક્રોં ક્રોક્ષ-ભાર મણ્ડલ સ્થાપન
કરવા ૐ ક્રોં ક્રોક્ષ-ભાર મણ્ડલ સ્થાપન કરવા {3 3
ઉપર ઉભા રહી ૐ ક્રોં ક્રોક્ષ-ભાર મણ્ડલ સ્થાપન
કરવા ૐ ક્રોં ક્રોક્ષ-ભાર મણ્ડલ સ્થાપન કરવા

{૧૬૮} ૐ નમો અરિહંતાણં નમો સિદ્ધાણં નમો આયરિયાણં નમો
ઉવજ્ઝાયાણં નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચનમુક્કારો સવ્વ
પાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં પઢમં હવઇ મંગલં ૐ

{૧} ૐ નમો અરિહંતાણં ૐ નમો સિદ્ધાણં ૐ નમો આયરિયાણં ૐ નમો
ઉવજ્ઝાયાણં ૐ નમો લોએ સવ્વસાહૂણં ૐ એસો પંચનમુક્કારો સવ્વ
પાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં પઢમં હવઇ મંગલં ૐ

{૨} મંગલા સવ્વસાહૂ ચત્તારિ મંગલં અરિહંતા મંગલં સિદ્ધા મંગલં
સાહૂ મંગલં કેવલિપન્નત્તો ધમ્મો મંગલં ચત્તારિ લોગુત્તમા અરિહંતા
લોગુત્તમા સિદ્ધા લોગુત્તમા સાહૂ લોગુત્તમા કેવલિપન્નત્તો ધમ્મો

{૩} સરણં પવ્વજ્જામિ અરિહંતે સરણં પવ્વજ્જામિ ૐ સિદ્ધે સરણં
પવ્વજ્જામિ સાહૂ સરણં પવ્વજ્જામિ કેવલિપન્નત્તં ધમ્મં સરણં
પવ્વજ્જામિ અરિહંતે સરણં પવ્વજ્જામિ સિદ્ધે સરણં પવ્વજ્જામિ
સાહૂ સરણં પવ્વજ્જામિ કેવલિપન્નત્તં ધમ્મં સરણં પવ્વજ્જામિ

{૪} ૐ સિદ્ધા સિદ્ધિં મમ દિસંતુ સાહૂ સંતિં મમ દિસંતુ ઉવજ્ઝાયા
સુયં મમ દિસંતુ આયરિયા બોહિં મમ દિસંતુ ૐ અરિહંતા
મંગલં મમ દિસંતુ સિદ્ધા સિદ્ધિં મમ દિસંતુ સાહૂ સંતિં મમ
દિસંતુ ઉવજ્ઝાયા સુયં મમ દિસંતુ આયરિયા બોહિં મમ દિસંતુ

{૫} ૐ સવ્વે અરિહંતા મમ મંગલં કરંતુ સવ્વે સિદ્ધા મમ મંગલં
કરંતુ સવ્વે સાહૂ મમ મંગલં કરંતુ સવ્વે ઉવજ્ઝાયા મમ મંગલં
કરંતુ સવ્વે આયરિયા મમ મંગલં કરંતુ સવ્વે પવયણદેવયા મમ
મંગલં કરંતુ સવ્વે નાણદેવયા મમ મંગલં કરંતુ સવ્વે સંતિદેવયા
મમ મંગલં કરંતુ ૐ

---

૪. ૧) સંઘવી નકલમાં નમામ છે. ૫. ૧) સંઘવી નકલમાં ૐ નથી મળતો.

{1 ૧} -ત્ર્ય ત્રિ ત્ર્યમ્બ ત્ર્યક્ષ દક્ષિત્ર ક્ષ ાદ્યાાિત્રા ાત્રમા ત્ર્ય ક્ષ્ય ાિ ૐ (૧૬૧)

{2 ૨} ાત્ર ત્રત્રત્રમ્બા ાત્રમા ત્ર્ય ક્ષ્ય ાિ ૐ ાદ્યાાિત્રા ાત્રમા ત્ર્ય ક્ષ્ય ાિ ૐ
ત્ર્યક્ષ દક્ષિત્ર ક્ષ ાદ્યાાિત્રા ાત્રમા ત્ર્ય ક્ષ્ય ાિ ૐ ાદ્યાાિત્રા ાત્રમા ત્ર્ય ક્ષ્ય
ત્રિ ત્ર્યમ્બ ત્ર્યક્ષ દક્ષિત્ર ક્ષ ાદ્યાાિત્રા ાત્રમા ત્ર્ય ક્ષ્ય ાિ ૐ ાદ્યાાિત્રા
ાત્રમા ત્ર્ય ક્ષ્ય ાિ ૐ ાદ્યાાિત્રા ાત્રમા ત્ર્ય ક્ષ્ય ાિ ૐ ાદ્યાાિત્રા ાત્રમા
ત્ર્ય ક્ષ્ય ાિ ૐ ાદ્યાાિત્રા ાત્રમા ત્ર્ય ક્ષ્ય ાિ ૐ ાદ્યાાિત્રા ાત્રમા ત્ર્ય
ક્ષ્ય ાિ ૐ ાદ્યાાિત્રા ાત્રમા ત્ર્ય ક્ષ્ય ાિ ૐ ાદ્યાાિત્રા ાત્રમા ત્ર્ય ક્ષ્ય
ાિ ૐ ાદ્યાાિત્રા ાત્રમા ત્ર્ય ક્ષ્ય ાિ ૐ ાદ્યાાિત્રા ાત્રમા ત્ર્ય ક્ષ્ય ાિ ૐ
ાદ્યાાિત્રા ાત્રમા ત્ર્ય ક્ષ્ય ાિ ૐ

ઉપરના ઉદાહરણમાં ઘાત ત્રીજાથી ઓછા અને ત્રણ ચલ ૪ ૪ ૪

ایدو ه-مدن ملوای اهما ۞ اسما ۱۶۱ (۵۶۱) ۞ مد ۵۷ مله ۵۷ ۵۷ ۵۷

٢ } مسلم ان ظن ان عليه حدا فاقام عليه حد القذف ثم قذف رجلا آخر فاقام عليه حد القذف ثم قذف رجلا آخر فاقام عليه حد القذف ثم قذف رجلا آخر

۱۲-۱۱ ۞ ...

...ما ...ا ...ا ...ا

{٦ ١} (١٦٢) ۞ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ

{٩ ٦} تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ
السُّجُودِ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ
فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۞ سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدَنِيَّةٌ

{٥ ٩} آيَاتُهَا ١٨ وَرُكُوعَاتُهَا ٢ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ
رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

{٣ ٤} ۞ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۞ وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا
حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ

{٢ ٢} جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَإٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ

ભાવાર્થ ।। ૦ ।।

ગોપીએ બોલનાર પ્રત્યે પ્રત્યુત્તર આપતાં કહ્યું કે હે ઉદ્ધવ ! તમે
પ્રેમરૂપ નથી જાણતા તેથી એમ કહો છો કે કૃષ્ણ પ્રત્યે પ્રીતિ ન કરવી
જોઈએ. તો હે ઉદ્ધવ ! એ પ્રીતિ કોણે કરી ? તે કહો. ।। ૧ ।। હે
ઉદ્ધવ ! પ્રીતિ કરવાનું કામ તો અમારું છે. પણ તે પ્રીતિ કરવી કે ન
કરવી એ તો કૃષ્ણના હાથની વાત છે. ।। ૨ ।। હે ઉદ્ધવ ! પ્રીતિ કરવી
એ તો અમારા હાથની વાત છે. પણ પ્રીતિ કરવી કે ન કરવી એ તો
કૃષ્ણના હાથની વાત છે. ।। ૩ ।। હે ઉદ્ધવ ! પ્રીતિ કરવી એ તો
અમારા હાથની વાત છે. પણ પ્રીતિ કરવી કે ન કરવી એ તો કૃષ્ણના
હાથની વાત છે. ।। ૪ ।। હે ઉદ્ધવ ! પ્રીતિ કરવી એ તો અમારા
હાથની વાત છે. પણ પ્રીતિ કરવી કે ન કરવી એ તો કૃષ્ણના હાથની
વાત છે. ।। ૫ ।। હે ઉદ્ધવ ! પ્રીતિ કરવી એ તો અમારા હાથની
વાત છે. પણ પ્રીતિ કરવી કે ન કરવી એ તો કૃષ્ણના હાથની વાત
છે. ।। ૬ ।। હે ઉદ્ધવ ! પ્રીતિ કરવી એ તો અમારા હાથની વાત
છે. પણ પ્રીતિ કરવી કે ન કરવી એ તો કૃષ્ણના હાથની વાત છે.
।। ૭ ।।

---

(૧૯૧) ।। એ પ્રેમ પ્રેમ પ્રેમ-પ્રેમ ના પ્રેમ ! ભક્તિ કરવા ના ।। ૧

પ્રેમ પ્રેમ પ્રેમ પ્રેમ-પ્રેમ ના પ્રેમ ભક્તિ કરવા ના ।। ૨

ભાવાર્થ ।। ૦ ।।

ગોપીએ બોલનાર પ્રત્યે પ્રત્યુત્તર આપતાં કહ્યું કે હે ઉદ્ધવ ! તમે
પ્રેમરૂપ નથી જાણતા તેથી એમ કહો છો કે કૃષ્ણ પ્રત્યે પ્રીતિ ન કરવી
જોઈએ. તો હે ઉદ્ધવ ! એ પ્રીતિ કોણે કરી ? તે કહો. ।। ૧ ।। હે
ઉદ્ધવ ! પ્રીતિ કરવાનું કામ તો અમારું છે. પણ તે પ્રીતિ કરવી કે ન
કરવી એ તો કૃષ્ણના હાથની વાત છે. ।। ૨ ।। હે ઉદ્ધવ ! પ્રીતિ કરવી
એ તો અમારા હાથની વાત છે. પણ પ્રીતિ કરવી કે ન કરવી એ તો
કૃષ્ણના હાથની વાત છે. ।। ૩ ।। હે ઉદ્ધવ ! પ્રીતિ કરવી એ તો
અમારા હાથની વાત છે. પણ પ્રીતિ કરવી કે ન કરવી એ તો કૃષ્ણના
હાથની વાત છે. ।। ૪ ।। હે ઉદ્ધવ ! પ્રીતિ કરવી એ તો અમારા
હાથની વાત છે. પણ પ્રીતિ કરવી કે ન કરવી એ તો કૃષ્ણના હાથની
વાત છે. ।। ૫ ।। હે ઉદ્ધવ ! પ્રીતિ કરવી એ તો અમારા હાથની
વાત છે. પણ પ્રીતિ કરવી કે ન કરવી એ તો કૃષ્ણના હાથની વાત
છે. ।। ૬ ।। હે ઉદ્ધવ ! પ્રીતિ કરવી એ તો અમારા હાથની વાત
છે. પણ પ્રીતિ કરવી કે ન કરવી એ તો કૃષ્ણના હાથની વાત છે.
।। ૭ ।।

---

૧. ૧) સઘળી નકલમાં ત્રુટિ છે. ૫. ૧) સઘળી નકલમાં ઘણા ઘણા મળેછે.

{١ ٩} (١٩٠) ۞ ولما ان كان من امر الله ما كان من خبر
الحجاج مع ابن الاشعث وما كان من امر
ابن الاشعث مع عبد الملك بن مروان
وما كان من امر الحجاج مع عبد الرحمن
ابن الاشعث وما كان من امر عبد الرحمن
مع عبد الملك بن مروان وما كان من
امر عبد الرحمن مع الحجاج وما كان
من امر الحجاج مع عبد الرحمن بعد
ان ظفر به وما كان من امر عبد الرحمن
مع عبد الملك بن مروان بعد ان
{٢ ٢} ظفر به وما كان من امر الحجاج
مع عبد الرحمن بعد ان ظفر به

{١ ٦} ۞ ولما ان كان من امر الله ما كان من خبر
الحجاج مع ابن الاشعث وما كان من
امر ابن الاشعث مع عبد الملك بن
مروان وما كان من امر الحجاج مع
عبد الرحمن ابن الاشعث وما كان
من امر عبد الرحمن مع عبد الملك
بن مروان وما كان من امر عبد
الرحمن مع الحجاج وما كان من
امر الحجاج مع عبد الرحمن بعد
{٤ ٤} ان ظفر به ۞ وما كان من امر
{٣ ٣} عبد الرحمن بعد ان ظفر به
وما كان من امر عبد الرحمن
مع عبد الملك بن مروان
وما كان من امر عبد الرحمن
مع الحجاج وما كان من
امر الحجاج مع عبد
الرحمن بعد ان
ظفر به

૧૨. ૧) આએ જગોએ નકલ કરનારની ભુલથી ૧૧ મા ફકરામાની એબારત એવરાએલી હતી, અને તે સઘલી નકલમાં લખાએલી હતી, પણ હમોએ તે એવરાલી એબારતને અતરેથી કાહાડી નાંખીને ૧૨ મા ફકરો શુધારેલો છે.

૧૨ ૧૨ ૨-૩૦-૦ દક્ષિણેશ્વર ૦ ૨૩૩૨૨ ૩૨૧ ૩૨૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮
૧૧ ૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮ ૧૨૮૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮ ૧૨૮૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮
૧૦ ૧૦ ૨-૩૦-૦ ૨૩૩૨૨ ૩૨૧ ૩૨૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮ ૧૨૮૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮
૯ ૯ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮ ૧૨૮૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮ ૧૨૮૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮
૮ ૪ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮ ૧૨૮૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮ ૧૨૮૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮
૫ ૫ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮ ૧૨૮૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮ ૧૨૮૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮
૪ ૪ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮ ૧૨૮૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮ ૧૨૮૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮
૩ ૩ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮ ૧૨૮૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮ ૧૨૮૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮
૨ ૨ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮ ૧૨૮૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮ ૧૨૮૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮
૧ ૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮ ૧૨૮૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮ ૧૨૮૧૧ ૨૮૩૦-૦ ૧૨૮

---

૧૦. ૧) સાંચલી નકલમાં ૧૧૭ તથા ૧૧૫ મળેછે.

૧૨. ૧) સાંચલી નકલમાં ૨૭૭૨૧ ૫ છે.

ચોપાઈ ૪ ચાલ્યા ચતુરંગ દલ સાથ ૪ ઘોડા હાથી રથ પાયદલ
ઘણા ઘણા ઘણ ઘોર ઘમંડ ૪ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘંટ ૩
ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘોર ૪ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘોર ૨
ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘોર ૪ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘોર ૧

ચોપાઈ ૪ ચાલ્યા ચતુરંગ દલ સાથ ૪ ઘોડા હાથી રથ પાયદલ
ઘણા ઘણા ઘણ ઘોર ઘમંડ ૪ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘંટ ૩
ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘોર ૪ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘોર ૨
ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘોર ૪ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘોર ૧

(૧૯૪) ૪ ચોપાઈ ૪ ચાલ્યા ચતુરંગ દલ સાથ ૪ ઘોડા હાથી રથ પાયદલ
ઘણા ઘણા ઘણ ઘોર ઘમંડ ૪ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘંટ ૩
ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘોર ૪ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘોર ૨
ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘોર ૪ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘણ ઘોર ૧

૪૩. ૧) સાથી નકલમાં ઋણ છે. ૨) સાથી નકલમાં ાણ્યા છે.

પરમાત્મા ઉપર (૧૧ ઉપર) ૧૫ ઉપર ૧૫ ઉપર ૧૫ ઉપર

૫૦. ૧) આખી નકલમાં ૫૬૭૫ મળેછે.

ولكن لا يمكن أن يكون الحق واحدا في نفسه ولا يكون واحدا في نفسه ولكن يكون

૪૨. ૧) સઘળી નકલમાં ૨૪૬ ના જેવો એમલોછે તે ૨૪૭ ને બદલે એવડા એલો ધારેઆમાં આવેછે.

૪૩. ૧) સઘળી નકલમાં ।।।

૪૧ } ૨૯૮૨ ॥ ૧૫૫૫ ૧૫૫૫ ૧૫૫૫

وَلَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ الْمُرَادُ بِالْمَوْتِ الْمَوْتَ الْحَقِيقِيَّ لِأَنَّ
الْمَيِّتَ لَا يَتَكَلَّمُ وَلَا يَعْقِلُ وَلَا يَتَأَلَّمُ وَلَا يَتَلَذَّذُ وَلَا
يَتَحَرَّكُ وَلَا يَتَنَفَّسُ وَلَا يَتَغَيَّرُ وَلَا يَتَعَفَّنُ وَلَا يَتَفَسَّخُ
وَلَا يَتَفَتَّتُ وَلَا يَتَرَابُ وَلَا يَتَبَدَّدُ وَلَا يَتَمَزَّقُ وَلَا يَتَقَطَّعُ
وَلَا يَتَفَرَّقُ وَلَا يَتَجَزَّأُ وَلَا يَتَبَعَّضُ وَلَا يَتَشَتَّتُ وَلَا
يَتَلَاشَى وَلَا يَتَهَافَتُ وَلَا يَتَسَاقَطُ وَلَا يَتَنَاثَرُ وَلَا يَتَطَايَرُ
وَلَا يَتَذَرَّى وَلَا يَتَفَرَّقُ وَلَا يَتَجَزَّأُ وَلَا يَتَبَعَّضُ وَلَا
يَتَشَتَّتُ وَلَا يَتَلَاشَى وَلَا يَتَهَافَتُ وَلَا يَتَسَاقَطُ وَلَا يَتَنَاثَرُ
وَلَا يَتَطَايَرُ وَلَا يَتَذَرَّى وَلَا يَتَفَرَّقُ وَلَا يَتَجَزَّأُ وَلَا
يَتَبَعَّضُ وَلَا يَتَشَتَّتُ وَلَا يَتَلَاشَى وَلَا يَتَهَافَتُ وَلَا يَتَسَاقَطُ
وَلَا يَتَنَاثَرُ وَلَا يَتَطَايَرُ وَلَا يَتَذَرَّى وَلَا يَتَفَرَّقُ وَلَا
يَتَجَزَّأُ وَلَا يَتَبَعَّضُ وَلَا يَتَشَتَّتُ وَلَا يَتَلَاشَى وَلَا يَتَهَافَتُ
وَلَا يَتَسَاقَطُ وَلَا يَتَنَاثَرُ وَلَا يَتَطَايَرُ وَلَا يَتَذَرَّى وَلَا
يَتَفَرَّقُ وَلَا يَتَجَزَّأُ وَلَا يَتَبَعَّضُ وَلَا يَتَشَتَّتُ وَلَا يَتَلَاشَى
وَلَا يَتَهَافَتُ وَلَا يَتَسَاقَطُ وَلَا يَتَنَاثَرُ وَلَا يَتَطَايَرُ وَلَا
يَتَذَرَّى وَلَا يَتَفَرَّقُ وَلَا يَتَجَزَّأُ وَلَا يَتَبَعَّضُ وَلَا يَتَشَتَّتُ
وَلَا يَتَلَاشَى وَلَا يَتَهَافَتُ وَلَا يَتَسَاقَطُ وَلَا يَتَنَاثَرُ وَلَا
يَتَطَايَرُ وَلَا يَتَذَرَّى وَلَا يَتَفَرَّقُ وَلَا يَتَجَزَّأُ وَلَا يَتَبَعَّضُ
وَلَا يَتَشَتَّتُ وَلَا يَتَلَاشَى وَلَا يَتَهَافَتُ وَلَا يَتَسَاقَطُ وَلَا
يَتَنَاثَرُ وَلَا يَتَطَايَرُ وَلَا يَتَذَرَّى وَلَا يَتَفَرَّقُ وَلَا يَتَجَزَّأُ
وَلَا يَتَبَعَّضُ وَلَا يَتَشَتَّتُ وَلَا يَتَلَاشَى وَلَا يَتَهَافَتُ وَلَا
يَتَسَاقَطُ وَلَا يَتَنَاثَرُ وَلَا يَتَطَايَرُ وَلَا يَتَذَرَّى وَلَا يَتَفَرَّقُ
وَلَا يَتَجَزَّأُ وَلَا يَتَبَعَّضُ وَلَا يَتَشَتَّتُ وَلَا يَتَلَاشَى وَلَا
يَتَهَافَتُ وَلَا يَتَسَاقَطُ وَلَا يَتَنَاثَرُ وَلَا يَتَطَايَرُ وَلَا يَتَذَرَّى

ومن لم يعمل بالعزيمة ولم يقبل الرخصة فإنه
يوشك أن لا يقوم لله بشيء من أمره ثم قال
لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك
وله الحمد يحيي ويميت وهو على كل شيء
قدير عشر مرات كان له بكل واحدة منهن
عشر حسنات ومحي عنه عشر سيئات ورفع
له عشر درجات وكن له عدل عتق أربع رقاب
وكن له حرسا من الشيطان حتى يمسي وإن
قالها حين يمسي كن له مثل ذلك حتى يصبح
ومن قال حين يصبح وحين يمسي سبحان الله
وبحمده مائة مرة لم يأت أحد يوم القيامة
بأفضل مما جاء به إلا أحد قال مثل ما قال
أو زاد عليه ومن قال في يوم مائة مرة حطت
خطاياه وإن كانت مثل زبد البحر ومن قال
لا إله إلا الله وحده لا شريك له له الملك
وله الحمد وهو على كل شيء قدير في يوم
مائة مرة كانت له عدل عشر رقاب وكتبت له
مائة حسنة ومحيت عنه مائة سيئة وكانت له
حرزا من الشيطان يومه ذلك حتى يمسي ولم
يأت أحد بأفضل مما جاء به إلا رجل عمل
أكثر من ذلك ومن قال سبحان الله وبحمده
في يوم مائة مرة حطت خطاياه وإن كانت
مثل زبد البحر ومن قال لا إله إلا الله وحده
لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على
كل شيء قدير عشر مرات كان خيرا له من
عشر رقاب يعتقهن ومن قال سبحان الله
وبحمده مائة مرة كانت خيرا له من مائة
فرس مسرجة ملجمة يحمل عليها في سبيل
الله ومن قال لا إله إلا الله وحده لا شريك
له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء
قدير مائة مرة كانت خيرا له من عتق مائة
رقبة من ولد إسماعيل ومن قال سبحان الله
وبحمده مائة مرة لم يأت يوم القيامة أحد
بأفضل مما جاء به إلا أحد قال مثل ما قال
أو زاد عليه ومن قال لا إله إلا الله وحده
لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على
كل شيء قدير في يوم مائة مرة كانت له
حرزا من الشيطان يومه ذلك حتى يمسي ولم
يأت أحد بأفضل مما جاء به إلا رجل عمل
أكثر من ذلك ومن قال سبحان الله وبحمده
في يوم مائة مرة حطت خطاياه وإن كانت
مثل زبد البحر ومن قال لا إله إلا الله وحده
لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على
كل شيء قدير عشر مرات كان خيرا له من
عشر رقاب يعتقهن ومن قال سبحان الله
وبحمده مائة مرة كانت خيرا له من مائة
فرس مسرجة ملجمة يحمل عليها في سبيل
الله ومن قال لا إله إلا الله وحده لا شريك
له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء
قدير مائة مرة كانت خيرا له من عتق مائة
رقبة من ولد إسماعيل ومن قال سبحان الله
وبحمده مائة مرة لم يأت يوم القيامة أحد
بأفضل مما جاء به إلا أحد قال مثل ما قال
أو زاد عليه ومن قال

[illegible]

૧૯ } 19 [illegible]

[illegible]

૨૦ } 20 [illegible]

૨૧ } 21 [illegible]

૨૨ } 22 [illegible]

૨૩ } 23 [illegible]

---

૧૯. ૧) અતરે ૧૬ પછીના ફેકરા ઉપર ૧૯ મો આંક ગુજરાતી તરજુમા સાથે તે ફકરાને મેલવવા સારૂ મેલિઆમાં આવેલોછે. ૨) સઘલી નકલમાં [illegible] છે. ૩) સઘલી નકલમાં [illegible] છે. ૪) દશતુર એ૦ વાલી નકલ સેવાએ બીજીમાં [illegible] છે. ૫) સઘલી નકલમાં [illegible] છે. ૬) સઘલી નકલમાં [illegible] છે.

૨૦. ૧) સઘલી નકલમાં [illegible] છે.

૧૨૫. ૧) સાંચલી નકલમાં ૬ મળે છે. ૨) સાંચલી નકલમાં ૭૦૭ મળે છે. ૩) સાંચલી નકલમાં ૭૦૭૦ છે. ૪) સાંચલી નકલમાં ૭૭૬૭૩ છે. ૫) સાંચલી નકલમાં ૭૭૧ છે.

ઉદ્ધરિત-ઉદ્ધરિત શ્રી ૧૦૮ પરમઋષિણ પરમ ૐ
ભક્ત ૧૯૬ પરમઋષિણ ૫૫ ૫ પરમ પ્રસાદિત પરમ
ઉદ્ધરિત ૫૫ પરમ ૧૯૬ પરમ પરમઋષિણ ૫૫ શ્રી ૧૦૮
પ્રભુ ૧૯૬ ૧૯૬ પરમ પરમઋષિણ ૫ પરમ પ્રસાદિત
ઉદ્ધરિત-ઉદ્ધરિત શ્રી ૧૦૮ પરમઋષિણ પરમ ૐ
૫૫ ૫ પ્રભુ પરમ ૫ પરમ ૧૫૫ ૫ પરમ પ્રસાદિત
શ્રી ૧૯૬ ૧૯૬ ૫ પ્રભુ ઉદ્ધરિત-ઉદ્ધરિત શ્રી ૧૦૮ પરમઋષિણ
પરમ ૐ ૫૫ ૫ પરમ પરમ ૫ પરમ પ્રસાદિત
પરમઋષિણ પરમ ૫૫ ૫ પરમ પરમ ૫ પરમ પરમ
પરમ પરમ પરમ પરમ પરમ પરમ પરમ

ومن ثم فإن الحكم بما هو الراجح هو استحباب
تحريمه، كما هو مذهب جماعة من المحققين
وقد تحرمه أمة أخرى تحريمه، وهو مذهب
المالكية تحريمه، أما تحريم تحريمه
وجه فهو الراجح من المذهب في هذه
المسألة، وهو مذهب الحنفية تحريمه
في هذا الوجه، وهو مذهب الشافعية
وجه تحريمه، وهو مذهب الحنابلة
تحريمه، وهو الراجح من المذهب
تحريمه، وهو مذهب الحنفية
وجه تحريمه، وهو مذهب الشافعية

ન-ભમા ૧૧ પ્રમાણે ૫ા ૨ાવણ-ભદ્રવાળ ત્રિભવનવીર ન ધર્મ-
નાથ-ભગવ-ભવ-ભવ-ભ

૬૪૨૬૪૬૪૬૪

ચાલ્યા ગયા હતા ત્યારે જાણે ઘરમાં કંઈ ન હોય એવું ૧૭૬૧
લાગ્યું. ઘરમાં ચારે બાજુ ફરી વળ્યા પણ કંઈ ન જડ્યું. ૪
ત્યારે તેમણે ઘરની બહાર જઈને ચારે બાજુ તપાસ કરી ૪
પણ કંઈ પત્તો ન લાગ્યો. ૩ પછી તેમણે પોતાના ૩
ઘરની પાછળ જઈને જોયું તો ત્યાં ૨ મોટા ચોર ૨
ખોદેલું જોયું. ત્યારે તેમણે જાણ્યું કે ચોરો ઘરમાં ૧
આવ્યા હતા અને તેમણે ઘરમાંથી ઘણું ધન ચોરી ૫
લીધું. ૫ પછી તેમણે ઘરમાં જોયું તો ચોરોએ ૪
ઘરમાંથી ઘણું ધન ચોરી લીધું હતું. ૪ પછી ૩
તેમણે ઘરમાં જોયું તો ચોરોએ ઘરમાંથી ૩
ઘણું ધન ચોરી લીધું હતું. ૩ પછી ૨
તેમણે ઘરમાં જોયું તો ચોરોએ ૨
ઘરમાંથી ઘણું ધન ચોરી ૧
લીધું હતું. ૫

---

૨. ૧) સાથળી નકલમાં ૪ મળેછે.

૩. ૧) સાથળી નકલમાં ૧૭૭૭ છે.

પછી તેમણે ઘરમાં ચારે બાજુ ફરી વળ્યા પણ ૧૭૬૧
કંઈ ન જડ્યું. ૩ પછી તેમણે ઘરની બહાર ૩
જઈને ચારે બાજુ તપાસ કરી પણ ૩
કંઈ પત્તો ન લાગ્યો. ૩ પછી ૩
તેમણે ઘરની પાછળ જઈને ૩
જોયું તો ત્યાં ૨ મોટા ૨
ચોર ખોદેલું જોયું. ૨
ત્યારે તેમણે જાણ્યું ૨
કે ચોરો ઘરમાં ૧
આવ્યા હતા અને ૫
તેમણે ઘરમાંથી ૫
ઘણું ધન ચોરી ૪
લીધું હતું. ૪ પછી ૩
તેમણે ઘરમાં જોયું ૩
તો ચોરોએ ઘરમાંથી ૩
ઘણું ધન ચોરી ૨
લીધું હતું. ૨

{ ૧ } (૧૫૩) ◎ ઝ્યાર મહમદ ૧૧ દરજ્જો ૧૧ ખિતાબ ઉપર
{ ૨ } ઉપરાંત ૧૧ ઇનામ ૧૧ ◎

{ ૧ } (૧૫૪) ◎ ઝ્યાર બહા ઉદ્દીન ૧૧ બહાદુર ૧૧
{ ૨ } ઉપરાંત ૧૧ ઇનામ ૧૧ ◎

◎ ૧૧૭૧ ૧૧૭૨ ૧૧ ૧૧૭૩ ૧૧ ◎
ખાનદેશ ૧૧ સરદારોને ૧૧ ખિતાબ ૧૧ ઇનામ
૧૧૧૫ ૧૧ ૧૧૭૨ ૧૧ ◎

{ ૧ } (૧૫૫) ◎ ઝ્યાર મહમદ ૧૧ બહાદુર ખાન
{ ૨ } ઉપરાંત ૧૧ ઇનામ ૧૧ ◎

{ ૧ } (૧૫૬) ◎ ઝ્યાર મહમદ ૧૧ બહાદુર ખાન
{ ૨ } ઉપરાંત ૧૧ ઇનામ ૧૧ ◎

◎ ૧૧૭૧ ૧૧૭૨ ૧૧ ૧૧૭૩ ૧૧ ◎
ખાનદેશ ૧૧ સરદારોને ૧૧ ખિતાબ ૧૧ ઇનામ
૧૧૧૫ ૧૧ ૧૧૭૨ ૧૧ ◎

---

૨. ૧) સુધરી નકલમાં ખબરદાર મળે છે.

٣٣ } ٣٣ ﴿ ٣٣ ﴾ ٣٣ ﴿ ٣٣ ﴾ ٣٣ ﴿ ٣٣ ﴾

દાદાએ કે મરે જ ઘણાં ઘરનાં ૐ
(١٥١) ૐ મરે જ દાદાએ અને જ બધાં ઘણાં ઘરનાં
૧ ૧

૨ ૨ મધ્યમ ઘણાં જાણે જાણે ના બધાં કે રહેનારા તો મરે ઘરનાં
૩ ૩ ઘરનાં જાણીતાં ના ઘણાં ઘણાં ૐ તે મરે
૪ ૪ ના બધાંનાં ઘરેલાં તે ૐ મરે ના બધાંનાં
૫ ૫ ઘરે ! નાનાંએલાં ૐ મરે ના બધાંનાં નાનાંએ ઘરે તે
ને ઘણાં જાણ બધાંનાં નાનાંએ ૧૯૨૯ તે એ તે મરે ઘરનાં
કરનાર કે રહેનારા ના મોટા બધાંનાં ઘરનાં કે જાણે ઘરનાં
નાનાં બધાંનાં નાનાંએલાં ના ઘરે ઘરે ૐ ઘણાં
૬ ૭ મોટા જાણે જાણે જાણે ૐ ઘણાં બધાંનાં ઘરે ૧૯૨૯ તે
ઘરનાં ના ઘરે ઘરે ૧૯૨૯ ઘરે ૧૯૨૯ ઘરે ૧૯૨૯ ઘરે
ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં
ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં
૯ ૧ જાણે બધાંનાં ૧૯૨૯ ઘરનાંએ તે ના ઘરેલાં ઘરેલાંએ
બધાંનાંના રહેનારા ૐ ના ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં
ઘરનાં ના જાણે ના બધાં બધાંનાં ઘરનાં કે જાણે ઘરનાં
ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં
ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં
ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં ઘરનાં

૬. ૧) મધ્યની નકલોમાં લુપ્ત છે.

(૧૦૧) ॐ નમો અરિહંતાણં (૧૧) નમો સિદ્ધાણં {1
૧૨ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

૧૩ નમો અરિહંતાણં ॐ (૧૪) નમો સિદ્ધાણં {2
નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૧૫ નમો અરિહંતાણં ॐ (૧૬) નમો સિદ્ધાણં {3
૧૭ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

૧૮ નમો અરિહંતાણં ॐ (૧૯) નમો સિદ્ધાણં {4
૨૦ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૨૧ નમો અરિહંતાણં ॐ (૨૨) નમો સિદ્ધાણં {5
૨૩ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૨૪ નમો અરિહંતાણં ॐ (૨૫) નમો સિદ્ધાણં {6
૨૬ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૨૭ નમો અરિહંતાણં ॐ (૨૮) નમો સિદ્ધાણં {7
૨૯ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૩૦ નમો અરિહંતાણં ॐ (૩૧) નમો સિદ્ધાણં {8
૩૨ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૩૩ નમો અરિહંતાણં ॐ (૩૪) નમો સિદ્ધાણં {9
૩૫ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૩૬ નમો અરિહંતાણં ॐ (૩૭) નમો સિદ્ધાણં {10
૩૮ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૩૯ નમો અરિહંતાણં ॐ (૪૦) નમો સિદ્ધાણં {11
૪૧ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૪૨ નમો અરિહંતાણં ॐ (૪૩) નમો સિદ્ધાણં {12
૪૪ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૪૫ નમો અરિહંતાણં ॐ (૪૬) નમો સિદ્ધાણં {13
૪૭ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૪૮ નમો અરિહંતાણં ॐ (૪૯) નમો સિદ્ધાણં {14
૫૦ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૫૧ નમો અરિહંતાણં ॐ (૫૨) નમો સિદ્ધાણં {15
૫૩ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૫૪ નમો અરિહંતાણં ॐ (૫૫) નમો સિદ્ધાણં {16
૫૬ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૫૭ નમો અરિહંતાણં ॐ (૫૮) નમો સિદ્ધાણં {17
૫૯ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૬૦ નમો અરિહંતાણં ॐ (૬૧) નમો સિદ્ધાણં {18
૬૨ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૬૩ નમો અરિહંતાણં ॐ (૬૪) નમો સિદ્ધાણં {19
૬૫ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૬૬ નમો અરિહંતાણં ॐ (૬૭) નમો સિદ્ધાણં {20
૬૮ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૬૯ નમો અરિહંતાણં ॐ (૭૦) નમો સિદ્ધાણં {21
૭૧ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૭૨ નમો અરિહંતાણં ॐ (૭૩) નમો સિદ્ધાણં {22
૭૪ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૭૫ નમો અરિહંતાણં ॐ (૭૬) નમો સિદ્ધાણં {23
૭૭ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૭૮ નમો અરિહંતાણં ॐ (૭૯) નમો સિદ્ધાણં {24
૮૦ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૮૧ નમો અરિહંતાણં ॐ (૮૨) નમો સિદ્ધાણં {25
૮૩ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૮૪ નમો અરિહંતાણં ॐ (૮૫) નમો સિદ્ધાણં {26
૮૬ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૮૭ નમો અરિહંતાણં ॐ (૮૮) નમો સિદ્ધાણં {27
૮૯ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૯૦ નમો અરિહંતાણં ॐ (૯૧) નમો સિદ્ધાણં {28
૯૨ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૯૩ નમો અરિહંતાણં ॐ (૯૪) નમો સિદ્ધાણં {29
૯૫ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૯૬ નમો અરિહંતાણં ॐ (૯૭) નમો સિદ્ધાણં {30
૯૮ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૯૯ નમો અરિહંતાણં ॐ (૧૦૦) નમો સિદ્ધાણં {31
૧૦૧ નમો આયરિયાણં નમો ઉવજ્ઝાયાણં
નમો લોએ સવ્વસાહૂણં એસો પંચ નમુક્કારો
સવ્વપાવપ્પણાસણો મંગલાણં ચ સવ્વેસિં
પઢમં હવઇ મંગલં ॐ

---

૨. ૧) સઘળી નકલમાં ૧૦૯ મળેછે. ૨) સઘળી નકલમાં ૧૧૭ મળેછે.
૩. ૧) સઘળી નકલોમાં ક્રમાંક છે.

ભાષાંતર કે દષ્ટાંત ઃ

સમાન ધર્મવાળા બે પદાર્થોમાંથી એકને જોઈને બીજાનું સ્મરણ થવું તે ઉપમાન પ્રમાણ કહેવાય છે. ૧૨ 12

જેમ ગાય જેવો ગવય હોય છે. ૧૧ 11

ગવય જોઈને ગાયનું સ્મરણ થવું તે ઉપમાન પ્રમાણ કહેવાય છે. ૧૦ 10

ગાય જોઈને ગવયનું સ્મરણ થવું તે ઉપમાન પ્રમાણ કહેવાય છે. ૯ 9

ગવય જોઈને ગાયનું સ્મરણ થવું તે ઉપમાન પ્રમાણ કહેવાય છે. ૮ 8

ગાય જોઈને ગવયનું સ્મરણ થવું તે ઉપમાન પ્રમાણ કહેવાય છે. ૭ 7

ગવય જોઈને ગાયનું સ્મરણ થવું તે ઉપમાન પ્રમાણ કહેવાય છે. ૬ 6

ગાય જોઈને ગવયનું સ્મરણ થવું તે ઉપમાન પ્રમાણ કહેવાય છે. ૫ 5

ગવય જોઈને ગાયનું સ્મરણ થવું તે ઉપમાન પ્રમાણ કહેવાય છે. ૪ 4

ઉપમાન પ્રમાણ જોઈને ઉપમેય પદાર્થનું જ્ઞાન થવું તે ઉપમિતિ પ્રમાણ કહેવાય છે. ૩ 3

ઉપમિતિ પ્રમાણ ઃ જેમ ગાય જેવો ગવય હોય છે. ૨ 2

ઉપમાન પ્રમાણનો ભાષાંતરકાર ઃ

(૧૬૯) ઃ જેમ ગાય જેવો ગવય હોય છે. ૧ 1

ﷺ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِن كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿٥٥﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿٥٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَن يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ﴿٥٧﴾ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُم بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَل لَّهُم مَّوْعِدٌ لَّن يَجِدُوا مِن دُونِهِ مَوْئِلًا ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا ﴿٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿٦١﴾ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِن سَفَرِنَا هَٰذَا نَصَبًا ﴿٦٢﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَانِيهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿٦٣﴾ قَالَ ذَٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿٦٤﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿٦٥﴾ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَن تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿٦٦﴾ قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٦٧﴾ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ﴿٦٨﴾ قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ﴿٦٩﴾ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَن شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿٧٠﴾ فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ﴿٧١﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٢﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ﴿٧٣﴾ فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّكْرًا ﴿٧٤﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿٧٥﴾ قَالَ إِن سَأَلْتُكَ عَن شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِن لَّدُنِّي عُذْرًا ﴿٧٦﴾ فَانطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَن يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَن يَنقَضَّ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴿٧٧﴾ قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْطِع عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٧٨﴾ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدتُّ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُم مَّلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴿٧٩﴾ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَن يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ﴿٨٠﴾ فَأَرَدْنَا أَن يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨١﴾ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنزٌ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَن يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنزَهُمَا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِع عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٢﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُم مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٣﴾ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِن كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿٨٤﴾ فَأَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٥﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِندَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَن تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَن تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾ قَالَ أَمَّا مَن ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨٧﴾ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَل لَّهُم مِّن دُونِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِن دُونِهِمَا قَوْمًا لَّا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَن تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾ فَمَا اسْطَاعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾ قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾ قُل لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

سُورَةُ مَرْيَمَ مَكِّيَّةٌ

(١٤٨) ﷺ كٓهيعٓصٓ ﴿١﴾ ذِكْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِن وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَل لَّهُ مِن قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾ قَالَ كَذَٰلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِن قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ﴿٩﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَل لِّي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾ يَا يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٢﴾ وَحَنَانًا مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِن دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَٰنِ مِنكَ إِن كُنتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ قَالَتْ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ قَالَ كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَكُنتُ نَسْيًا مَّنسِيًّا ﴿٢٣﴾ فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾ وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾ فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنسِيًّا ﴿٢٦﴾ فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَا أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَن كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدتُّ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَن يَتَّخِذَ مِن وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِن بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِن مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٤١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ عَصِيًّا ﴿٤٤﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَن يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾ قَالَ أَرَاغِبٌ أَنتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ﴿٤٦﴾ قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ﴿٤٧﴾ وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ﴿٤٨﴾ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾ وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥١﴾ وَنَادَيْنَاهُ مِن جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ مِن رَّحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا ﴿٥٤﴾ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِندَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا ﴿٥٦﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ فَخَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾ إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ﴿٦١﴾ لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿٦٢﴾ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَن كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾ وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾ رَّبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ وَيَقُولُ الْإِنسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِن قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٧﴾ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنزِعَنَّ مِن كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَٰنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾ وَإِن مِّنكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوا وَّنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِئْيًا ﴿٧٤﴾ قُلْ مَن كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَٰنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا ﴿٧٥﴾ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِندَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونَ لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ﴿٨٣﴾ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ﴿٨٥﴾ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿٨٦﴾ لَّا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِندَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَّقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿٩٠﴾ أَن دَعَوْا لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾ وَمَا يَنبَغِي لِلرَّحْمَٰنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾ إِن كُلُّ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَٰنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَّقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَٰنُ وُدًّا ﴿٩٦﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُم مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

سُورَةُ طٰهٰ مَكِّيَّةٌ

(١٤٩) ﷺ طٰهٰ ﴿١﴾ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ ﴿٢﴾ إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ﴿٣﴾ تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾ الرَّحْمَٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَىٰ ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ ﴿٦﴾ وَإِن تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ﴿٨﴾ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ ﴿٩﴾ إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْ

{૧ 1} (૧૪૭) ૐ ઽઽઽઽ૮ ૬૪ ૧૬૬૦ ૬૪ ૧૬૬૦ ૮ ૧૬૬૦ ૬૪ ૧૬૬૦ ૐ ૧૬૬૦ ૧૬૬૦

{૨ 2} ૧૬૬૦ ૮ ૬૪ ૧૬૬૦ ૬૪ ૧૬૬૦ ૬૪ ૧૬૬૦

ન્ન-ન્ન ૦૦૦૦૦ ૦૦૦૦૦ ૦૦૦૦૦

ضمان ما يجب على الغاصب من الأجرة بعد الغصب وقبل الرد
وبعد الرد وقبل القبض وبعد القبض وقبل التسليم وبعد التسليم
وبعد الرد على المالك وبعد الرد على الوكيل وبعد الرد على
الوارث وبعد الرد على الوصي وبعد الرد على الأمين وبعد
الرد على المودع وبعد الرد على المستعير وبعد الرد على
المستأجر وبعد الرد على المرتهن وبعد الرد على المستبضع
وبعد الرد على الشريك وبعد الرد على المضارب وبعد الرد
على المستودع وبعد الرد على المستأجر وبعد الرد على
المرتهن وبعد الرد على المستبضع وبعد الرد على الشريك
وبعد الرد على المضارب وبعد الرد على المستودع وبعد
الرد على المستأجر وبعد الرد على المرتهن وبعد الرد على
المستبضع وبعد الرد على الشريك وبعد الرد على المضارب
وبعد الرد على المستودع وبعد الرد على المستأجر وبعد
الرد على المرتهن وبعد الرد على المستبضع وبعد الرد على
الشريك وبعد الرد على المضارب وبعد الرد على المستودع
وبعد الرد على المستأجر وبعد الرد على المرتهن وبعد الرد
على المستبضع وبعد الرد على الشريك وبعد الرد على
المضارب وبعد الرد على المستودع وبعد الرد على المستأجر
وبعد الرد على المرتهن وبعد الرد على المستبضع وبعد الرد
على الشريك وبعد الرد على المضارب وبعد الرد على
المستودع وبعد الرد على المستأجر وبعد الرد على المرتهن
وبعد الرد على المستبضع وبعد الرد على الشريك وبعد الرد
على المضارب وبعد الرد على المستودع

ઇતિશ્રી ગોપીચંદ્રનો રાસ સંપૂર્ણ. ૐ

(૧૪૩) ૐ શ્રી ઋષભદેવ કેસરીમલ સ્મારક ગ્રંથમાલા તરફથી પ્રકાશિત થનારા ગ્રંથોની યાદી

૧-૨ આ ગ્રંથમાલાના ૧૬ ગ્રંથો પૈકી ૧૫ ગ્રંથો છપાઈ ગયા છે અને ૧ ગ્રંથ છપાય છે.

૩-૪ આ ગ્રંથમાલાના ૧૭ ગ્રંથો પૈકી ૧૬ ગ્રંથો છપાઈ ગયા છે અને ૧ ગ્રંથ છપાય છે.

૫-૬ આ ગ્રંથમાલાના ૧૮ ગ્રંથો પૈકી ૧૭ ગ્રંથો છપાઈ ગયા છે અને ૧ ગ્રંથ છપાય છે.

૫. ૧) મથુરી નકલમાં બબબ છે.

ચાલ્યા ત્યારે ત્યાં ઉભા રહી ગયા. ૩૩ પછી તેઓ પોતાના પગ-
માંના ધૂળ ખંખેરી નાખવા તે સમયે તેમણે તેમની સામે
સાક્ષીરૂપ થવા માટે આ પ્રમાણે કર્યું. ૩૪ પણ તેઓ ત્યાંથી
નીકળી બેથશેમેશ ગયા. ત્યાં યહોવાહના કોશમાં જોવાને
લીધે બેથશેમેશના લોકોમાંના પચાસ માણસોને તેમણે
મારી નાખ્યા. યહોવાહે લોકોને મોટો માર માર્યો, કારણ
કે તેમણે તે ઘણો મોટો કર્યો હતો. ૩૫ યહોવાહના આ
પવિત્ર કોશની પાસે કોણ ઊભું રહી શકે? અને તે અમારી
પાસેથી કોની પાસે જશે? ૩૬ તેમણે કિર્યાથ-યારીમના
રહેવાસીઓને સંદેશો મોકલ્યો કે, પલિસ્તીઓએ યહોવાહનો
કોશ પાછો આપ્યો છે; તમે નીચે આવો અને તે તમારી
પાસે લઈ જાઓ.

---

(૧૪૨) ૧ પછી કિર્યાથ-યારીમના માણસો આવ્યા અને

---

૨ યહોવાહનો કોશ લઈ ગયા અને તેને ટેકરી પરના અબીનાદાબના
ઘરમાં લાવ્યા અને તેના પુત્ર એલાઝારને યહોવાહના કોશની
સંભાળ રાખવા માટે પવિત્ર કર્યો.

---

૩ પછી તેઓ યહોવાહના કોશને ગાડા પર મૂકીને અબીનાદાબના
ઘરમાંથી ટેકરી પરથી લાવ્યા અને અબીનાદાબના પુત્રો ઉઝ્ઝા
અને અહ્યો ગાડાને હાંકતા હતા. ૪ તેઓ તેને ટેકરી પરથી
અબીનાદાબના ઘરમાંથી ઈશ્વરના કોશ સાથે લાવ્યા અને અહ્યો
કોશની આગળ ચાલતો હતો. ૫ દાઉદ અને ઇઝરાયલનું
આખું કુટુંબ યહોવાહની આગળ સરૂના લાકડાનાં સારંગી,
વીણા, ખંજરી, ઝાંઝ અને કરતાલ વગાડતા હતા.

૩. ૧) સંઘની નકલમાં ૫૦૭૦ છે. ૩. ૨) સંઘની નકલમાં ૫ મળે છે.

૬ ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦ ૧૦૧ ૧૦૨ ૧૦૩ ૧૦૪ ૧૦૫ ૧૦૬ ૧૦૭ ૧૦૮ ૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨ ૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫ ૧૧૬ ૧૧૭ ૧૧૮ ૧૧૯ ૧૨૦ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦ ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦ ૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦ ૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦ ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦ ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦ ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦ ૨૦૧ ૨૦૨ ૨૦૩ ૨૦૪ ૨૦૫ ૨૦૬ ૨૦૭ ૨૦૮ ૨૦૯ ૨૧૦ ૨૧૧ ૨૧૨ ૨૧૩ ૨૧૪ ૨૧૫ ૨૧૬ ૨૧૭ ૨૧૮ ૨૧૯ ૨૨૦ ૨૨૧ ૨૨૨ ૨૨૩ ૨૨૪ ૨૨૫ ૨૨૬ ૨૨૭ ૨૨૮ ૨૨૯ ૨૩૦ ૨૩૧ ૨૩૨ ૨૩૩ ૨૩૪ ૨૩૫ ૨૩૬ ૨૩૭ ૨૩૮ ૨૩૯ ૨૪૦ ૨૪૧ ૨૪૨ ૨૪૩ ૨૪૪ ૨૪૫ ૨૪૬ ૨૪૭ ૨૪૮ ૨૪૯ ૨૫૦ ૨૫૧ ૨૫૨ ૨૫૩ ૨૫૪ ૨૫૫ ૨૫૬ ૨૫૭ ૨૫૮ ૨૫૯ ૨૬૦ ૨૬૧ ૨૬૨ ૨૬૩ ૨૬૪ ૨૬૫ ૨૬૬ ૨૬૭ ૨૬૮ ૨૬૯ ૨૭૦ ૨૭૧ ૨૭૨ ૨૭૩ ૨૭૪ ૨૭૫ ૨૭૬ ૨૭૭ ૨૭૮ ૨૭૯ ૨૮૦ ૨૮૧ ૨૮૨ ૨૮૩ ૨૮૪ ૨૮૫ ૨૮૬ ૨૮૭ ૨૮૮ ૨૮૯ ૨૯૦ ૨૯૧ ૨૯૨ ૨૯૩ ૨૯૪ ૨૯૫ ૨૯૬ ૨૯૭ ૨૯૮ ૨૯૯ ૩૦૦ ૩૦૧ ૩૦૨ ૩૦૩ ૩૦૪ ૩૦૫ ૩૦૬ ૩૦૭ ૩૦૮ ૩૦૯ ૩૧૦ ૩૧૧ ૩૧૨ ૩૧૩ ૩૧૪ ૩૧૫ ૩૧૬ ૩૧૭ ૩૧૮ ૩૧૯ ૩૨૦ ૩૨૧ ૩૨૨ ૩૨૩ ૩૨૪ ૩૨૫ ૩૨૬ ૩૨૭ ૩૨૮ ૩૨૯ ૩૩૦ ૩૩૧ ૩૩૨ ૩૩૩ ૩૩૪ ૩૩૫ ૩૩૬ ૩૩૭ ૩૩૮ ૩૩૯ ૩૪૦ ૩૪૧ ૩૪૨ ૩૪૩ ૩૪૪ ૩૪૫ ૩૪૬ ૩૪૭ ૩૪૮ ૩૪૯ ૩૫૦ ૩૫૧ ૩૫૨ ૩૫૩ ૩૫૪ ૩૫૫ ૩૫૬ ૩૫૭ ૩૫૮ ૩૫૯ ૩૬૦ ૩૬૧ ૩૬૨ ૩૬૩ ૩૬૪ ૩૬૫ ૩૬૬ ૩૬૭ ૩૬૮ ૩૬૯ ૩૭૦ ૩૭૧ ૩૭૨ ૩૭૩ ૩૭૪ ૩૭૫ ૩૭૬ ૩૭૭ ૩૭૮ ૩૭૯ ૩૮૦ ૩૮૧ ૩૮૨ ૩૮૩ ૩૮૪ ૩૮૫ ૩૮૬ ૩૮૭ ૩૮૮ ૩૮૯ ૩૯૦ ૩૯૧ ૩૯૨ ૩૯૩ ૩૯૪ ૩૯૫ ૩૯૬ ૩૯૭ ૩૯૮ ૩૯૯ ૪૦૦ ૪૦૧ ૪૦૨ ૪૦૩ ૪૦૪ ૪૦૫ ૪૦૬ ૪૦૭ ૪૦૮ ૪૦૯ ૪૧૦ ૪૧૧ ૪૧૨ ૪૧૩ ૪૧૪ ૪૧૫ ૪૧૬ ૪૧૭ ૪૧૮ ૪૧૯ ૪૨૦ ૪૨૧ ૪૨૨ ૪૨૩ ૪૨૪ ૪૨૫ ૪૨૬ ૪૨૭ ૪૨૮ ૪૨૯ ૪૩૦ ૪૩૧ ૪૩૨ ૪૩૩ ૪૩૪ ૪૩૫ ૪૩૬ ૪૩૭ ૪૩૮ ૪૩૯ ૪૪૦ ૪૪૧ ૪૪૨ ૪૪૩ ૪૪૪ ૪૪૫ ૪૪૬ ૪૪૭ ૪૪૮ ૪૪૯ ૪૫૦ ૪૫૧ ૪૫૨ ૪૫૩ ૪૫૪ ૪૫૫ ૪૫૬ ૪૫૭ ૪૫૮ ૪૫૯ ૪૬૦ ૪૬૧ ૪૬૨ ૪૬૩ ૪૬૪ ૪૬૫ ૪૬૬ ૪૬૭ ૪૬૮ ૪૬૯ ૪૭૦ ૪૭૧ ૪૭૨ ૪૭૩ ૪૭૪ ૪૭૫ ૪૭૬ ૪૭૭ ૪૭૮ ૪૭૯ ૪૮૦ ૪૮૧ ૪૮૨ ૪૮૩ ૪૮૪ ૪૮૫ ૪૮૬ ૪૮૭ ૪૮૮ ૪૮૯ ૪૯૦ ૪૯૧ ૪૯૨ ૪૯૩ ૪૯૪ ૪૯૫ ૪૯૬ ૪૯૭ ૪૯૮ ૪૯૯ ૫૦૦ ૫૦૧ ૫૦૨ ૫૦૩ ૫૦૪ ૫૦૫ ૫૦૬ ૫૦૭ ૫૦૮ ૫૦૯ ૫૧૦ ૫૧૧ ૫૧૨ ૫૧૩ ૫૧૪ ૫૧૫ ૫૧૬ ૫૧૭ ૫૧૮ ૫૧૯ ૫૨૦ ૫૨૧ ૫૨૨ ૫૨૩ ૫૨૪ ૫૨૫ ૫૨૬ ૫૨૭ ૫૨૮ ૫૨૯ ૫૩૦ ૫૩૧ ૫૩૨ ૫૩૩ ૫૩૪ ૫૩૫ ૫૩૬ ૫૩૭ ૫૩૮ ૫૩૯ ૫૪૦ ૫૪૧ ૫૪૨ ૫૪૩ ૫૪૪ ૫૪૫ ૫૪૬ ૫૪૭ ૫૪૮ ૫૪૯ ૫૫૦ ૫૫૧ ૫૫૨ ૫૫૩ ૫૫૪ ૫૫૫ ૫૫૬ ૫૫૭ ૫૫૮ ૫૫૯ ૫૬૦ ૫૬૧ ૫૬૨ ૫૬૩ ૫૬૪ ૫૬૫ ૫૬૬ ૫૬૭ ૫૬૮ ૫૬૯ ૫૭૦ ૫૭૧ ૫૭૨ ૫૭૩ ૫૭૪ ૫૭૫ ૫૭૬ ૫૭૭ ૫૭૮ ૫૭૯ ૫૮૦ ૫૮૧ ૫૮૨ ૫૮૩ ૫૮૪ ૫૮૫ ૫૮૬ ૫૮૭ ૫૮૮ ૫૮૯ ૫૯૦ ૫૯૧ ૫૯૨ ૫૯૩ ૫૯૪ ૫૯૫ ૫૯૬ ૫૯૭ ૫૯૮ ૫૯૯ ૬૦૦ ૬૦૧ ૬૦૨ ૬૦૩ ૬૦૪ ૬૦૫ ૬૦૬ ૬૦૭ ૬૦૮ ૬૦૯ ૬૧૦ ૬૧૧ ૬૧૨ ૬૧૩ ૬૧૪ ૬૧૫ ૬૧૬ ૬૧૭ ૬૧૮ ૬૧૯ ૬૨૦ ૬૨૧ ૬૨૨ ૬૨૩ ૬૨૪ ૬૨૫ ૬૨૬ ૬૨૭ ૬૨૮ ૬૨૯ ૬૩૦ ૬૩૧ ૬૩૨ ૬૩૩ ૬૩૪ ૬૩૫ ૬૩૬ ૬૩૭ ૬૩૮ ૬૩૯ ૬૪૦ ૬૪૧ ૬૪૨ ૬૪૩ ૬૪૪ ૬૪૫ ૬૪૬ ૬૪૭ ૬૪૮ ૬૪૯ ૬૫૦ ૬૫૧ ૬૫૨ ૬૫૩ ૬૫૪ ૬૫૫ ૬૫૬ ૬૫૭ ૬૫૮ ૬૫૯ ૬૬૦ ૬૬૧ ૬૬૨ ૬૬૩ ૬૬૪ ૬૬૫ ૬૬૬ ૬૬૭ ૬૬૮ ૬૬૯ ૬૭૦ ૬૭૧ ૬૭૨ ૬૭૩ ૬૭૪ ૬૭૫ ૬૭૬ ૬૭૭ ૬૭૮ ૬૭૯ ૬૮૦ ૬૮૧ ૬૮૨ ૬૮૩ ૬૮૪ ૬૮૫ ૬૮૬ ૬૮૭ ૬૮૮ ૬૮૯ ૬૯૦ ૬૯૧ ૬૯૨ ૬૯૩ ૬૯૪ ૬૯૫ ૬૯૬ ૬૯૭ ૬૯૮ ૬૯૯ ૭૦૦ ૭૦૧ ૭૦૨ ૭૦૩ ૭૦૪ ૭૦૫ ૭૦૬ ૭૦૭ ૭૦૮ ૭૦૯ ૭૧૦ ૭૧૧ ૭૧૨ ૭૧૩ ૭૧૪ ૭૧૫ ૭૧૬ ૭૧૭ ૭૧૮ ૭૧૯ ૭૨૦ ૭૨૧ ૭૨૨ ૭૨૩ ૭૨૪ ૭૨૫ ૭૨૬ ૭૨૭ ૭૨૮ ૭૨૯ ૭૩૦ ૭૩૧ ૭૩૨ ૭૩૩ ૭૩૪ ૭૩૫ ૭૩૬ ૭૩૭ ૭૩૮ ૭૩૯ ૭૪૦ ૭૪૧ ૭૪૨ ૭૪૩ ૭૪૪ ૭૪૫ ૭૪૬ ૭૪૭ ૭૪૮ ૭૪૯ ૭૫૦ ૭૫૧ ૭૫૨ ૭૫૩ ૭૫૪ ૭૫૫ ૭૫૬ ૭૫૭ ૭૫૮ ૭૫૯ ૭૬૦ ૭૬૧ ૭૬૨ ૭૬૩ ૭૬૪ ૭૬૫ ૭૬૬ ૭૬૭ ૭૬૮ ૭૬૯ ૭૭૦ ૭૭૧ ૭૭૨ ૭૭૩ ૭૭૪ ૭૭૫ ૭૭૬ ૭૭૭ ૭૭૮ ૭૭૯ ૭૮૦ ૭૮૧ ૭૮૨ ૭૮૩ ૭૮૪ ૭૮૫ ૭૮૬ ૭૮૭ ૭૮૮ ૭૮૯ ૭૯૦ ૭૯૧ ૭૯૨ ૭૯૩ ૭૯૪ ૭૯૫ ૭૯૬ ૭૯૭ ૭૯૮ ૭૯૯ ૮૦૦ ૮૦૧ ૮૦૨ ૮૦૩ ૮૦૪ ૮૦૫ ૮૦૬ ૮૦૭ ૮૦૮ ૮૦૯ ૮૧૦ ૮૧૧ ૮૧૨ ૮૧૩ ૮૧૪ ૮૧૫ ૮૧૬ ૮૧૭ ૮૧૮ ૮૧૯ ૮૨૦ ૮૨૧ ૮૨૨ ૮૨૩ ૮૨૪ ૮૨૫ ૮૨૬ ૮૨૭ ૮૨૮ ૮૨૯ ૮૩૦ ૮૩૧ ૮૩૨ ૮૩૩ ૮૩૪ ૮૩૫ ૮૩૬ ૮૩૭ ૮૩૮ ૮૩૯ ૮૪૦ ૮૪૧ ૮૪૨ ૮૪૩ ૮૪૪ ૮૪૫ ૮૪૬ ૮૪૭ ૮૪૮ ૮૪૯ ૮૫૦ ૮૫૧ ૮૫૨ ૮૫૩ ૮૫૪ ૮૫૫ ૮૫૬ ૮૫૭ ૮૫૮ ૮૫૯ ૮૬૦ ૮૬૧ ૮૬૨ ૮૬૩ ૮૬૪ ૮૬૫ ૮૬૬ ૮૬૭ ૮૬૮ ૮૬૯ ૮૭૦ ૮૭૧ ૮૭૨ ૮૭૩ ૮૭૪ ૮૭૫ ૮૭૬ ૮૭૭ ૮૭૮ ૮૭૯ ૮૮૦ ૮૮૧ ૮૮૨ ૮૮૩ ૮૮૪ ૮૮૫ ૮૮૬ ૮૮૭ ૮૮૮ ૮૮૯ ૮૯૦ ૮૯૧ ૮૯૨ ૮૯૩ ૮૯૪ ૮૯૫ ૮૯૬ ૮૯૭ ૮૯૮ ૮૯૯ ૯૦૦ ૯૦૧ ૯૦૨ ૯૦૩ ૯૦૪ ૯૦૫ ૯૦૬ ૯૦૭ ૯૦૮ ૯૦૯ ૯૧૦ ૯૧૧ ૯૧૨ ૯૧૩ ૯૧૪ ૯૧૫ ૯૧૬ ૯૧૭ ૯૧૮ ૯૧૯ ૯૨૦ ૯૨૧ ૯૨૨ ૯૨૩ ૯૨૪ ૯૨૫ ૯૨૬ ૯૨૭ ૯૨૮ ૯૨૯ ૯૩૦ ૯૩૧ ૯૩૨ ૯૩૩ ૯૩૪ ૯૩૫ ૯૩૬ ૯૩૭ ૯૩૮ ૯૩૯ ૯૪૦ ૯૪૧ ૯૪૨ ૯૪૩ ૯૪૪ ૯૪૫ ૯૪૬ ૯૪૭ ૯૪૮ ૯૪૯ ૯૫૦ ૯૫૧ ૯૫૨ ૯૫૩ ૯૫૪ ૯૫૫ ૯૫૬ ૯૫૭ ૯૫૮ ૯૫૯ ૯૬૦ ૯૬૧ ૯૬૨ ૯૬૩ ૯૬૪ ૯૬૫ ૯૬૬ ૯૬૭ ૯૬૮ ૯૬૯ ૯૭૦ ૯૭૧ ૯૭૨ ૯૭૩ ૯૭૪ ૯૭૫ ૯૭૬ ૯૭૭ ૯૭૮ ૯૭૯ ૯૮૦ ૯૮૧ ૯૮૨ ૯૮૩ ૯૮૪ ૯૮૫ ૯૮૬ ૯૮૭ ૯૮૮ ૯૮૯ ૯૯૦ ૯૯૧ ૯૯૨ ૯૯૩ ૯૯૪ ૯૯૫ ૯૯૬ ૯૯૭ ૯૯૮ ૯૯૯ ૧૦૦૦

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦ ૧૦૧ ૧૦૨ ૧૦૩ ૧૦૪ ૧૦૫ ૧૦૬ ૧૦૭ ૧૦૮ ૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨ ૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫ ૧૧૬ ૧૧૭ ૧૧૮ ૧૧૯ ૧૨૦ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦ ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦ ૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦ ૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦ ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦ ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦ ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦ ૨૦૧ ૨૦૨ ૨૦૩ ૨૦૪ ૨૦૫ ૨૦૬ ૨૦૭ ૨૦૮ ૨૦૯ ૨૧૦ ૨૧૧ ૨૧૨ ૨૧૩ ૨૧૪ ૨૧૫ ૨૧૬ ૨૧૭ ૨૧૮ ૨૧૯ ૨૨૦ ૨૨૧ ૨૨૨ ૨૨૩ ૨૨૪ ૨૨૫ ૨૨૬ ૨૨૭ ૨૨૮ ૨૨૯ ૨૩૦ ૨૩૧ ૨૩૨ ૨૩૩ ૨૩૪ ૨૩૫ ૨૩૬ ૨૩૭ ૨૩૮ ૨૩૯ ૨૪૦ ૨૪૧ ૨૪૨ ૨૪૩ ૨૪૪ ૨૪૫ ૨૪૬ ૨૪૭ ૨૪૮ ૨૪૯ ૨૫૦ ૨૫૧ ૨૫૨ ૨૫૩ ૨૫૪ ૨૫૫ ૨૫૬ ૨૫૭ ૨૫૮ ૨૫૯ ૨૬૦ ૨૬૧ ૨૬૨ ૨૬૩ ૨૬૪ ૨૬૫ ૨૬૬ ૨૬૭ ૨૬૮ ૨૬૯ ૨૭૦ ૨૭૧ ૨૭૨ ૨૭૩ ૨૭૪ ૨૭૫ ૨૭૬ ૨૭૭ ૨૭૮ ૨૭૯ ૨૮૦ ૨૮૧ ૨૮૨ ૨૮૩ ૨૮૪ ૨૮૫ ૨૮૬ ૨૮૭ ૨૮૮ ૨૮૯ ૨૯૦ ૨૯૧ ૨૯૨ ૨૯૩ ૨૯૪ ૨૯૫ ૨૯૬ ૨૯૭ ૨૯૮ ૨૯૯ ૩૦૦ ૩૦૧ ૩૦૨ ૩૦૩ ૩૦૪ ૩૦૫ ૩૦૬ ૩૦૭ ૩૦૮ ૩૦૯ ૩૧૦ ૩૧૧ ૩૧૨ ૩૧૩ ૩૧૪ ૩૧૫ ૩૧૬ ૩૧૭ ૩૧૮ ૩૧૯ ૩૨૦ ૩૨૧ ૩૨૨ ૩૨૩ ૩૨૪ ૩૨૫ ૩૨૬ ૩૨૭ ૩૨૮ ૩૨૯ ૩૩૦ ૩૩૧ ૩૩૨ ૩૩૩ ૩૩૪ ૩૩૫ ૩૩૬ ૩૩૭ ૩૩૮ ૩૩૯ ૩૪૦ ૩૪૧ ૩૪૨ ૩૪૩ ૩૪૪ ૩૪૫ ૩૪૬ ૩૪૭ ૩૪૮ ૩૪૯ ૩૫૦ ૩૫૧ ૩૫૨ ૩૫૩ ૩૫૪ ૩૫૫ ૩૫૬ ૩૫૭ ૩૫૮ ૩૫૯ ૩૬૦ ૩૬૧ ૩૬૨ ૩૬૩ ૩૬૪ ૩૬૫ ૩૬૬ ૩૬૭ ૩૬૮ ૩૬૯ ૩૭૦ ૩૭૧ ૩૭૨ ૩૭૩ ૩૭૪ ૩૭૫ ૩૭૬ ૩૭૭ ૩૭૮ ૩૭૯ ૩૮૦ ૩૮૧ ૩૮૨ ૩૮૩ ૩૮૪ ૩૮૫ ૩૮૬ ૩૮૭ ૩૮૮ ૩૮૯ ૩૯૦ ૩૯૧ ૩૯૨ ૩૯૩ ૩૯૪ ૩૯૫ ૩૯૬ ૩૯૭ ૩૯૮ ૩૯૯ ૪૦૦ ૪૦૧ ૪૦૨ ૪૦૩ ૪૦૪ ૪૦૫ ૪૦૬ ૪૦૭ ૪૦૮ ૪૦૯ ૪૧૦ ૪૧૧ ૪૧૨ ૪૧૩ ૪૧૪ ૪૧૫ ૪૧૬ ૪૧૭ ૪૧૮ ૪૧૯ ૪૨૦ ૪૨૧ ૪૨૨ ૪૨૩ ૪૨૪ ૪૨૫ ૪૨૬ ૪૨૭ ૪૨૮ ૪૨૯ ૪૩૦ ૪૩૧ ૪૩૨ ૪૩૩ ૪૩૪ ૪૩૫ ૪૩૬ ૪૩૭ ૪૩૮ ૪૩૯ ૪૪૦ ૪૪૧ ૪૪૨ ૪૪૩ ૪૪૪ ૪૪૫ ૪૪૬ ૪૪૭ ૪૪૮ ૪૪૯ ૪૫૦ ૪૫૧ ૪૫૨ ૪૫૩ ૪૫૪ ૪૫૫ ૪૫૬ ૪૫૭ ૪૫૮ ૪૫૯ ૪૬૦ ૪૬૧ ૪૬૨ ૪૬૩ ૪૬૪ ૪૬૫ ૪૬૬ ૪૬૭ ૪૬૮ ૪૬૯ ૪૭૦ ૪૭૧ ૪૭૨ ૪૭૩ ૪૭૪ ૪૭૫ ૪૭૬ ૪૭૭ ૪૭૮ ૪૭૯ ૪૮૦ ૪૮૧ ૪૮૨ ૪૮૩ ૪૮૪ ૪૮૫ ૪૮૬ ૪૮૭ ૪૮૮ ૪૮૯ ૪૯૦ ૪૯૧ ૪૯૨ ૪૯૩ ૪૯૪ ૪૯૫ ૪૯૬ ૪૯૭ ૪૯૮ ૪૯૯ ૫૦૦ ૫૦૧ ૫૦૨ ૫૦૩ ૫૦૪ ૫૦૫ ૫૦૬ ૫૦૭ ૫૦૮ ૫૦૯ ૫૧૦ ૫૧૧ ૫૧૨ ૫૧૩ ૫૧૪ ૫૧૫ ૫૧૬ ૫૧૭ ૫૧૮ ૫૧૯ ૫૨૦ ૫૨૧ ૫૨૨ ૫૨૩ ૫૨૪ ૫૨૫ ૫૨૬ ૫૨૭ ૫૨૮ ૫૨૯ ૫૩૦ ૫૩૧ ૫૩૨ ૫૩૩ ૫૩૪ ૫૩૫ ૫૩૬ ૫૩૭ ૫૩૮ ૫૩૯ ૫૪૦ ૫૪૧ ૫૪૨ ૫૪૩ ૫૪૪ ૫૪૫ ૫૪૬ ૫૪૭ ૫૪૮ ૫૪૯ ૫૫૦ ૫૫૧ ૫૫૨ ૫૫૩ ૫૫૪ ૫૫૫ ૫૫૬ ૫૫૭ ૫૫૮ ૫૫૯ ૫૬૦ ૫૬૧ ૫૬૨ ૫૬૩ ૫૬૪ ૫૬૫ ૫૬૬ ૫૬૭ ૫૬૮ ૫૬૯ ૫૭૦ ૫૭૧ ૫૭૨ ૫૭૩ ૫૭૪ ૫૭૫ ૫૭૬ ૫૭૭ ૫૭૮ ૫૭૯ ૫૮૦ ૫૮૧ ૫૮૨ ૫૮૩ ૫૮૪ ૫૮૫ ૫૮૬ ૫૮૭ ૫૮૮ ૫૮૯ ૫૯૦ ૫૯૧ ૫૯૨ ૫૯૩ ૫૯૪ ૫૯૫ ૫૯૬ ૫૯૭ ૫૯૮ ૫૯૯ ૬૦૦ ૬૦૧ ૬૦૨ ૬૦૩ ૬૦૪ ૬૦૫ ૬૦૬ ૬૦૭ ૬૦૮ ૬૦૯ ૬૧૦ ૬૧૧ ૬૧૨ ૬૧૩ ૬૧૪ ૬૧૫ ૬૧૬ ૬૧૭ ૬૧૮ ૬૧૯ ૬૨૦ ૬૨૧ ૬૨૨ ૬૨૩ ૬૨૪ ૬૨૫ ૬૨૬ ૬૨૭ ૬૨૮ ૬૨૯ ૬૩૦ ૬૩૧ ૬૩૨ ૬૩૩ ૬૩૪ ૬૩૫ ૬૩૬ ૬૩૭ ૬૩૮ ૬૩૯ ૬૪૦ ૬૪૧ ૬૪૨ ૬૪૩ ૬૪૪ ૬૪૫ ૬૪૬ ૬૪૭ ૬૪૮ ૬૪૯ ૬૫૦ ૬૫૧ ૬૫૨ ૬૫૩ ૬૫૪ ૬૫૫ ૬૫૬ ૬૫૭ ૬૫૮ ૬૫૯ ૬૬૦ ૬૬૧ ૬૬૨ ૬૬૩ ૬૬૪ ૬૬૫ ૬૬૬ ૬૬૭ ૬૬૮ ૬૬૯ ૬૭૦ ૬૭૧ ૬૭૨ ૬૭૩ ૬૭૪ ૬૭૫ ૬૭૬ ૬૭૭ ૬૭૮ ૬૭૯ ૬૮૦ ૬૮૧ ૬૮૨ ૬૮૩ ૬૮૪ ૬૮૫ ૬૮૬ ૬૮૭ ૬૮૮ ૬૮૯ ૬૯૦ ૬૯૧ ૬૯૨ ૬૯૩ ૬૯૪ ૬૯૫ ૬૯૬ ૬૯૭ ૬૯૮ ૬૯૯ ૭૦૦ ૭૦૧ ૭૦૨ ૭૦૩ ૭૦૪ ૭૦૫ ૭૦૬ ૭૦૭ ૭૦૮ ૭૦૯ ૭૧૦ ૭૧૧ ૭૧૨ ૭૧૩ ૭૧૪ ૭૧૫ ૭૧૬ ૭૧૭ ૭૧૮ ૭૧૯ ૭૨૦ ૭૨૧ ૭૨૨ ૭૨૩ ૭૨૪ ૭૨૫ ૭૨૬ ૭૨૭ ૭૨૮ ૭૨૯ ૭૩૦ ૭૩૧ ૭૩૨ ૭૩૩ ૭૩૪ ૭૩૫ ૭૩૬ ૭૩૭ ૭૩૮ ૭૩૯ ૭૪૦ ૭૪૧ ૭૪૨ ૭૪૩ ૭૪૪ ૭૪૫ ૭૪૬ ૭૪૭ ૭૪૮ ૭૪૯ ૭૫૦ ૭૫૧ ૭૫૨ ૭૫૩ ૭૫૪ ૭૫૫ ૭૫૬ ૭૫૭ ૭૫૮ ૭૫૯ ૭૬૦ ૭૬૧ ૭૬૨ ૭૬૩ ૭૬૪ ૭૬૫ ૭૬૬ ૭૬૭ ૭૬૮ ૭૬૯ ૭૭૦ ૭૭૧ ૭૭૨ ૭૭૩ ૭૭૪ ૭૭૫ ૭૭૬ ૭૭૭ ૭૭૮ ૭૭૯ ૭૮૦ ૭૮૧ ૭૮૨ ૭૮૩ ૭૮૪ ૭૮૫ ૭૮૬ ૭૮૭ ૭૮૮ ૭૮૯ ૭૯૦ ૭૯૧ ૭૯૨ ૭૯૩ ૭૯૪ ૭૯૫ ૭૯૬ ૭૯૭ ૭૯૮ ૭૯૯ ૮૦૦ ૮૦૧ ૮૦૨ ૮૦૩ ૮૦૪ ૮૦૫ ૮૦૬ ૮૦૭ ૮૦૮ ૮૦૯ ૮૧૦ ૮૧૧ ૮૧૨ ૮૧૩ ૮૧૪ ૮૧૫ ૮૧૬ ૮૧૭ ૮૧૮ ૮૧૯ ૮૨૦ ૮૨૧ ૮૨૨ ૮૨૩ ૮૨૪ ૮૨૫ ૮૨૬ ૮૨૭ ૮૨૮ ૮૨૯ ૮૩૦ ૮૩૧ ૮૩૨ ૮૩૩ ૮૩૪ ૮૩૫ ૮૩૬ ૮૩૭ ૮૩૮ ૮૩૯ ૮૪૦ ૮૪૧ ૮૪૨ ૮૪૩ ૮૪૪ ૮૪૫ ૮૪૬ ૮૪૭ ૮૪૮ ૮૪૯ ૮૫૦ ૮૫૧ ૮૫૨ ૮૫૩ ૮૫૪ ૮૫૫ ૮૫૬ ૮૫૭ ૮૫૮ ૮૫૯ ૮૬૦ ૮૬૧ ૮૬૨ ૮૬૩ ૮૬૪ ૮૬૫ ૮૬૬ ૮૬૭ ૮૬૮ ૮૬૯ ૮૭૦ ૮૭૧ ૮૭૨ ૮૭૩ ૮૭૪ ૮૭૫ ૮૭૬ ૮૭૭ ૮૭૮ ૮૭૯ ૮૮૦ ૮૮૧ ૮૮૨ ૮૮૩ ૮૮૪ ૮૮૫ ૮૮૬ ૮૮૭ ૮૮૮ ૮૮૯ ૮૯૦ ૮૯૧ ૮૯૨ ૮૯૩ ૮૯૪ ૮૯૫ ૮૯૬ ૮૯૭ ૮૯૮ ૮૯૯ ૯૦૦ ૯૦૧ ૯૦૨ ૯૦૩ ૯૦૪ ૯૦૫ ૯૦૬ ૯૦૭ ૯૦૮ ૯૦૯ ૯૧૦ ૯૧૧ ૯૧૨ ૯૧૩ ૯૧૪ ૯૧૫ ૯૧૬ ૯૧૭ ૯૧૮ ૯૧૯ ૯૨૦ ૯૨૧ ૯૨૨ ૯૨૩ ૯૨૪ ૯૨૫ ૯૨૬ ૯૨૭ ૯૨૮ ૯૨૯ ૯૩૦ ૯૩૧ ૯૩૨ ૯૩૩ ૯૩૪ ૯૩૫ ૯૩૬ ૯૩૭ ૯૩૮ ૯૩૯ ૯૪૦ ૯૪૧ ૯૪૨ ૯૪૩ ૯૪૪ ૯૪૫ ૯૪૬ ૯૪૭ ૯૪૮ ૯૪૯ ૯૫૦ ૯૫૧ ૯૫૨ ૯૫૩ ૯૫૪ ૯૫૫ ૯૫૬ ૯૫૭ ૯૫૮ ૯૫૯ ૯૬૦ ૯૬૧ ૯૬૨ ૯૬૩ ૯૬૪ ૯૬૫ ૯૬૬ ૯૬૭ ૯૬૮ ૯૬૯ ૯૭૦ ૯૭૧ ૯૭૨ ૯૭૩ ૯૭૪ ૯૭૫ ૯૭૬ ૯૭૭ ૯૭૮ ૯૭૯ ૯૮૦ ૯૮૧ ૯૮૨ ૯૮૩ ૯૮૪ ૯૮૫ ૯૮૬ ૯૮૭ ૯૮૮ ૯૮૯ ૯૯૦ ૯૯૧ ૯૯૨ ૯૯૩ ૯૯૪ ૯૯૫ ૯૯૬ ૯૯૭ ૯૯૮ ૯૯૯ ૧૦૦૦

૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬

ત્યારા મૂલ્યવાન જીવનનું પોષણ કરે છે અને જીવનને ઉજ્જવળ
બનાવે છે. ૭) તારા કુટુંબનાં૧ અને૨ સગાંવહાલાંનાં૧ અને૨ તારા
પોતાનાં૧ અને૨ તારા ઘરનાં૧ અને૨ તારા ખેતરનાં૧ અને૨
તારા ઢોરનાં૧ અને૨ તારા ઘરમાં રહેનાર પરદેશીનાં૧ અને૨
તારા નોકરોનાં૧ અને૨ તારી દાસીઓનાં૧ અને૨ તારી પાસે
રહેનાર લેવીનાં૧ અને૨ તારા વચ્ચે રહેનાર પરદેશીનાં૧ અને૨
તારી પાસે આવનાર અનાથોનાં૧ અને૨ વિધવાઓનાં૧ અને૨
તારી પાસે રહેનાર કોઈ પણ માણસનાં૧ અને૨ તારા ઘરમાં
રહેનાર કોઈ પણ માણસનાં૧ અને૨ તારા ઢોરનાં૧ અને૨
તારા ઘરમાં રહેનાર પરદેશીનાં૧ અને૨ તારા ઢોરનાં૧ અને૨
તારા ખેતરમાં પાકતી કોઈ પણ વસ્તુનાં૧ અને૨ તારા
ખેતરમાંની કોઈ પણ વસ્તુનાં૧ અને૨ તારા ઢોરનાં૧ અને૨
તારા ખેતરમાંની કોઈ પણ વસ્તુનાં૧ અને૨ તારા ઢોરનાં૧ અને૨
તારા ખેતરમાંની કોઈ પણ વસ્તુનાં૧ અને૨ તારા ઢોરનાં૧ અને૨

---

૧. ૧) સઘળી નકલમાં બગાડ મળેછે. ૨) સઘળી નકલમાં બગાડ્યા છે.
૭. ૧) સઘળી નકલમાં ૫૫ છે. ૨) સઘળી નકલમાં બગાડ્યા મળેછે.

---

(૧૩૯) ૧ તારા દુશ્મનો પર તું વિજય પામે ત્યારે તારા ૨-૩ હાથ
તારા દુશ્મનોની ગરદન પર હશે; તારા ભાઈઓ તારી આગળ
નમશે. ૪-૫ પછી તું તારા ઈશ્વર યહોવાહ૧ ને૨ જે દેશ આપે
તેમાં તારા દિવસો લાંબા થાય માટે તારા પિતાઓ૧ ને૨ આપવા
સોગન ખાધા હતા તે દેશમાં તું ઘણા દિવસ રહે. ૬ તારા
ઈશ્વર યહોવાહ૧ ને૨ તારા પૂરા હૃદયથી૧ અને૨ પૂરા જીવથી૧
અને૨ પૂરા મનથી૧ અને૨ પૂરા બળથી૧ અને૨ પ્રેમ કર. ૭
તારા ઈશ્વર યહોવાહ૧ ને૨ તારા પૂરા હૃદયથી૧ અને૨ પૂરા

૧	(૧૩૮) ૐ ભવતુ નઃ સમાયુધી ૧ અને ૧૯૫૨ ના ફાગણ સુદ ૧૫
૨	ગુરુવારે ઉત્તરાષાઢા નક્ષત્રમાં ચંદ્ર ધનરાશિનો હતો ત્યારે
૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ

૧	ૐ , ૐ ૧૯૫૨ ના ફાગણ સુદ ૧૫ , ૐ
૨	ગુરુવારે
૩	ઉત્તરાષાઢા નક્ષત્રમાં
૪	ધનરાશિનો
૫	ચંદ્ર
૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૩૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૩૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૩૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૩૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૩૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૩૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૩૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૩૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૩૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૩૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૪૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૪૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૪૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૪૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૪૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૪૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૪૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૪૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૪૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૪૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૫૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૫૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૫૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૫૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૫૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૫૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૫૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૫૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૫૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૫૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૬૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૬૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૬૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૬૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૬૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૬૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૬૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૬૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૬૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૬૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૭૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૭૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૭૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૭૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૭૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૭૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૭૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૭૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૭૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૭૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૮૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૮૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૮૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૮૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૮૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૮૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૮૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૮૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૮૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૮૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૯૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૯૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૯૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૯૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૯૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૯૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૯૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૯૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૯૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૯૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૦૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૦૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૦૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૦૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૦૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૦૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૦૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૦૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૦૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૦૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૧૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૧૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૧૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૧૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૧૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૧૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૧૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૧૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૧૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૧૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૨૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૨૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૨૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૨૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૨૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૨૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૨૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૨૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૨૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૨૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૩૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૩૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૩૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૩૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૩૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૩૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૩૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૩૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૩૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૩૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૪૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૪૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૪૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૪૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૪૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૪૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૪૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૪૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૪૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૪૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૫૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૫૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૫૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૫૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૫૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૫૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૫૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૫૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૫૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૫૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૬૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૬૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૬૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૬૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૬૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૬૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૬૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૬૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૬૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૬૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૭૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૭૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૭૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૭૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૭૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૭૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૭૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૭૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૭૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૭૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૮૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૮૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૮૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૮૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૮૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૮૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૮૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૮૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૮૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૮૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૯૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૯૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૯૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૯૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૯૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૯૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૧૯૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૧૯૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૧૯૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૧૯૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૦૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૦૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૦૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૦૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૦૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૦૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૦૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૦૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૦૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૦૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૧૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૧૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૧૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૧૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૧૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૧૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૧૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૧૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૧૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૧૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૨૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૨૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૨૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૨૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૨૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૨૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૨૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૨૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૨૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૨૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૩૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૩૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૩૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૩૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૩૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૩૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૩૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૩૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૩૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૩૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૪૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૪૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૪૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૪૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૪૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૪૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૪૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૪૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૪૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૪૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૫૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૫૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૫૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૫૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૫૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૫૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૫૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૫૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૫૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૫૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૬૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૬૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૬૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૬૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૬૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૬૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૬૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૬૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૬૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૬૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૭૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૭૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૭૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૭૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૭૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૭૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૭૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૭૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૭૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૭૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૮૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૮૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૮૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૮૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૮૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૮૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૮૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૮૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૮૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૮૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૯૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૯૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૯૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૯૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૯૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૯૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૨૯૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૨૯૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૨૯૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૨૯૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૩૦૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૩૦૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૩૦૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૩૦૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૩૦૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૩૦૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૩૦૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૩૦૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૩૦૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૩૦૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૩૧૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૩૧૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૩૧૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૩૧૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૩૧૪	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૩૧૫	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૩૧૬	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૩૧૭	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૩૧૮	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૩૧૯	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસૂરિ ગુરુ
૩૨૦	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયદેવસૂરિ ગુરુ
૩૨૧	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયસિંહસૂરિ ગુરુ
૩૨૨	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ ગુરુ
૩૨૩	ૐ ૧૦૮ શ્રી વિજયક્ષમાસ

૨૦. ૧) સઘળી નકલમાં એકસરખી રીતે [illegible] કરીને લખાણ મલેછે.

૨૨. ૧) સઘળી નકલમાં [illegible] છે. ૨) સઘળી નકલમાં [illegible] છે.

૨૩. ૧) સઘળી નકલમાં [illegible] છે. ૨) દરએક નકલમાં [illegible] છે.

{૧
1} (૧૩૭) ◎ ૫૪ ૨૧૫૬ ૨૧૬૩ ૨૧૬૫ ૨૧૬૬ ૨૧૬૭ ૨૧૬૮ ૨૧૬૯ ૨૧૭૦ ૨૧૭૧ ૨૧૭૨ ૨૧૭૩ ૨૧૭૪ ૨૧૭૫ ૨૧૭૬ ૨૧૭૭ ૨૧૭૮ ૨૧૭૯ ૨૧૮૦ ૨૧૮૧ ૨૧૮૨ ૨૧૮૩ ૨૧૮૪ ૨૧૮૫ ૨૧૮૬ ૨૧૮૭ ૨૧૮૮ ૨૧૮૯ ૨૧૯૦ ૨૧૯૧ ૨૧૯૨ ૨૧૯૩ ૨૧૯૪ ૨૧૯૫ ૨૧૯૬ ૨૧૯૭ ૨૧૯૮ ૨૧૯૯ ૨૨૦૦ ૨૨૦૧ ૨૨૦૨ ૨૨૦૩ ૨૨૦૪ ૨૨૦૫ ૨૨૦૬ ૨૨૦૭ ૨૨૦૮ ૨૨૦૯ ૨૨૧૦ ૨૨૧૧ ૨૨૧૨ ૨૨૧૩ ૨૨૧૪ ૨૨૧૫ ૨૨૧૬ ૨૨૧૭ ૨૨૧૮ ૨૨૧૯ ૨૨૨૦ ૨૨૨૧ ૨૨૨૨ ૨૨૨૩ ૨૨૨૪ ૨૨૨૫ ૨૨૨૬ ૨૨૨૭ ૨૨૨૮ ૨૨૨૯ ૨૨૩૦ ૨૨૩૧ ૨૨૩૨ ૨૨૩૩ ૨૨૩૪ ૨૨૩૫ ૨૨૩૬ ૨૨૩૭ ૨૨૩૮ ૨૨૩૯ ૨૨૪૦ ૨૨૪૧ ૨૨૪૨ ૨૨૪૩ ૨૨૪૪ ૨૨૪૫ ૨૨૪૬ ૨૨૪૭ ૨૨૪૮ ૨૨૪૯ ૨૨૫૦ ૨૨૫૧ ૨૨૫૨ ૨૨૫૩ ૨૨૫૪ ૨૨૫૫ ૨૨૫૬ ૨૨૫૭ ૨૨૫૮ ૨૨૫૯ ૨૨૬૦ ૨૨૬૧ ૨૨૬૨ ૨૨૬૩ ૨૨૬૪ ૨૨૬૫ ૨૨૬૬ ૨૨૬૭ ૨૨૬૮ ૨૨૬૯ ૨૨૭૦ ૨૨૭૧ ૨૨૭૨ ૨૨૭૩ ૨૨૭૪ ૨૨૭૫ ૨૨૭૬ ૨૨૭૭ ૨૨૭૮ ૨૨૭૯ ૨૨૮૦ ૨૨૮૧ ૨૨૮૨ ૨૨૮૩ ૨૨૮૪ ૨૨૮૫ ૨૨૮૬ ૨૨૮૭ ૨૨૮૮ ૨૨૮૯ ૨૨૯૦ ૨૨૯૧ ૨૨૯૨ ૨૨૯૩ ૨૨૯૪ ૨૨૯૫ ૨૨૯૬ ૨૨૯૭ ૨૨૯૮ ૨૨૯૯ ૨૩૦૦ ૨૩૦૧ ૨૩૦૨ ૨૩૦૩ ૨૩૦૪ ૨૩૦૫ ૨૩૦૬ ૨૩૦૭ ૨૩૦૮ ૨૩૦૯ ૨૩૧૦ ૨૩૧૧ ૨૩૧૨ ૨૩૧૩ ૨૩૧૪ ૨૩૧૫ ૨૩૧૬ ૨૩૧૭ ૨૩૧૮ ૨૩૧૯ ૨૩૨૦ ૨૩૨૧ ૨૩૨૨ ૨૩૨૩ ૨૩૨૪ ૨૩૨૫ ૨૩૨૬ ૨૩૨૭ ૨૩૨૮ ૨૩૨૯ ૨૩૩૦ ૨૩૩૧ ૨૩૩૨ ૨૩૩૩ ૨૩૩૪ ૨૩૩૫ ૨૩૩૬ ૨૩૩૭ ૨૩૩૮ ૨૩૩૯ ૨૩૪૦ ૨૩૪૧ ૨૩૪૨ ૨૩૪૩ ૨૩૪૪ ૨૩૪૫ ૨૩૪૬ ૨૩૪૭ ૨૩૪૮ ૨૩૪૯ ૨૩૫૦ ૨૩૫૧ ૨૩૫૨ ૨૩૫૩ ૨૩૫૪ ૨૩૫૫ ૨૩૫૬ ૨૩૫૭ ૨૩૫૮ ૨૩૫૯ ૨૩૬૦ ૨૩૬૧ ૨૩૬૨ ૨૩૬૩ ૨૩૬૪ ૨૩૬૫ ૨૩૬૬ ૨૩૬૭ ૨૩૬૮ ૨૩૬૯ ૨૩૭૦ ૨૩૭૧ ૨૩૭૨ ૨૩૭૩ ૨૩૭૪ ૨૩૭૫ ૨૩૭૬ ૨૩૭૭ ૨૩૭૮ ૨૩૭૯ ૨૩૮૦ ૨૩૮૧ ૨૩૮૨ ૨૩૮૩ ૨૩૮૪ ૨૩૮૫ ૨૩૮૬ ૨૩૮૭ ૨૩૮૮ ૨૩૮૯ ૨૩૯૦ ૨૩૯૧ ૨૩૯૨ ૨૩૯૩ ૨૩૯૪ ૨૩૯૫ ૨૩૯૬ ૨૩૯૭ ૨૩૯૮ ૨૩૯૯ ૨૪૦૦ ૨૪૦૧ ૨૪૦૨ ૨૪૦૩ ૨૪૦૪ ૨૪૦૫ ૨૪૦૬ ૨૪૦૭ ૨૪૦૮ ૨૪૦૯ ૨૪૧૦ ૨૪૧૧ ૨૪૧૨ ૨૪૧૩ ૨૪૧૪ ૨૪૧૫ ૨૪૧૬ ૨૪૧૭ ૨૪૧૮ ૨૪૧૯ ૨૪૨૦ ૨૪૨૧ ૨૪૨૨ ૨૪૨૩ ૨૪૨૪ ૨૪૨૫ ૨૪૨૬ ૨૪૨૭ ૨૪૨૮ ૨૪૨૯ ૨૪૩૦ ૨૪૩૧ ૨૪૩૨ ૨૪૩૩ ૨૪૩૪ ૨૪૩૫ ૨૪૩૬ ૨૪૩૭ ૨૪૩૮ ૨૪૩૯ ૨૪૪૦ ૨૪૪૧ ૨૪૪૨ ૨૪૪૩ ૨૪૪૪ ૨૪૪૫ ૨૪૪૬ ૨૪૪૭ ૨૪૪૮ ૨૪૪૯ ૨૪૫૦ ૨૪૫૧ ૨૪૫૨ ૨૪૫૩ ૨૪૫૪ ૨૪૫૫ ૨૪૫૬ ૨૪૫૭ ૨૪૫૮ ૨૪૫૯ ૨૪૬૦ ૨૪૬૧ ૨૪૬૨ ૨૪૬૩ ૨૪૬૪ ૨૪૬૫ ૨૪૬૬ ૨૪૬૭ ૨૪૬૮ ૨૪૬૯ ૨૪૭૦ ૨૪૭૧ ૨૪૭૨ ૨૪૭૩ ૨૪૭૪ ૨૪૭૫ ૨૪૭૬ ૨૪૭૭ ૨૪૭૮ ૨૪૭૯ ૨૪૮૦ ૨૪૮૧ ૨૪૮૨ ૨૪૮૩ ૨૪૮૪ ૨૪૮૫ ૨૪૮૬ ૨૪૮૭ ૨૪૮૮ ૨૪૮૯ ૨૪૯૦ ૨૪૯૧ ૨૪૯૨ ૨૪૯૩ ૨૪૯૪ ૨૪૯૫ ૨૪૯૬ ૨૪૯૭ ૨૪૯૮ ૨૪૯૯ ૨૫૦૦ ૨૫૦૧ ૨૫૦૨ ૨૫૦૩ ૨૫૦૪ ૨૫૦૫ ૨૫૦૬ ૨૫૦૭ ૨૫૦૮ ૨૫૦૯ ૨૫૧૦ ૨૫૧૧ ૨૫૧૨ ૨૫૧૩ ૨૫૧૪ ૨૫૧૫ ૨૫૧૬ ૨૫૧૭ ૨૫૧૮ ૨૫૧૯ ૨૫૨૦ ૨૫૨૧ ૨૫૨૨ ૨૫૨૩ ૨૫૨૪ ૨૫૨૫ ૨૫૨૬ ૨૫૨૭ ૨૫૨૮ ૨૫૨૯ ૨૫૩૦ ૨૫૩૧ ૨૫૩૨ ૨૫૩૩ ૨૫૩૪ ૨૫૩૫ ૨૫૩૬ ૨૫૩૭ ૨૫૩૮ ૨૫૩૯ ૨૫૪૦ ૨૫૪૧ ૨૫૪૨ ૨૫૪૩ ૨૫૪૪ ૨૫૪૫ ૨૫૪૬ ૨૫૪૭ ૨૫૪૮ ૨૫૪૯ ૨૫૫૦ ૨૫૫૧ ૨૫૫૨ ૨૫૫૩ ૨૫૫૪ ૨૫૫૫ ૨૫૫૬ ૨૫૫૭ ૨૫૫૮ ૨૫૫૯ ૨૫૬૦ ૨૫૬૧ ૨૫૬૨ ૨૫૬૩ ૨૫૬૪ ૨૫૬૫ ૨૫૬૬ ૨૫૬૭ ૨૫૬૮ ૨૫૬૯ ૨૫૭૦ ૨૫૭૧ ૨૫૭૨ ૨૫૭૩ ૨૫૭૪ ૨૫૭૫ ૨૫૭૬ ૨૫૭૭ ૨૫૭૮ ૨૫૭૯ ૨૫૮૦ ૨૫૮૧ ૨૫૮૨ ૨૫૮૩ ૨૫૮૪ ૨૫૮૫ ૨૫૮૬ ૨૫૮૭ ૨૫૮૮ ૨૫૮૯ ૨૫૯૦ ૨૫૯૧ ૨૫૯૨ ૨૫૯૩ ૨૫૯૪ ૨૫૯૫ ૨૫૯૬ ૨૫૯૭ ૨૫૯૮ ૨૫૯૯ ૨૬૦૦ ૨૬૦૧ ૨૬૦૨ ૨૬૦૩ ૨૬૦૪ ૨૬૦૫ ૨૬૦૬ ૨૬૦૭ ૨૬૦૮ ૨૬૦૯ ૨૬૧૦ ૨૬૧૧ ૨૬૧૨ ૨૬૧૩ ૨૬૧૪ ૨૬૧૫ ૨૬૧૬ ૨૬૧૭ ૨૬૧૮ ૨૬૧૯ ૨૬૨૦ ૨૬૨૧ ૨૬૨૨ ૨૬૨૩ ૨૬૨૪ ૨૬૨૫ ૨૬૨૬ ૨૬૨૭ ૨૬૨૮ ૨૬૨૯ ૨૬૩૦ ૨૬૩૧ ૨૬૩૨ ૨૬૩૩ ૨૬૩૪ ૨૬૩૫ ૨૬૩૬ ૨૬૩૭ ૨૬૩૮ ૨૬૩૯ ૨૬૪૦ ૨૬૪૧ ૨૬૪૨ ૨૬૪૩ ૨૬૪૪ ૨૬૪૫ ૨૬૪૬ ૨૬૪૭ ૨૬૪૮ ૨૬૪૯ ૨૬૫૦ ૨૬૫૧ ૨૬૫૨ ૨૬૫૩ ૨૬૫૪ ૨૬૫૫ ૨૬૫૬ ૨૬૫૭ ૨૬૫૮ ૨૬૫૯ ૨૬૬૦ ૨૬૬૧ ૨૬૬૨ ૨૬૬૩ ૨૬૬૪ ૨૬૬૫ ૨૬૬૬ ૨૬૬૭ ૨૬૬૮ ૨૬૬૯ ૨૬૭૦ ૨૬૭૧ ૨૬૭૨ ૨૬૭૩ ૨૬૭૪ ૨૬૭૫ ૨૬૭૬ ૨૬૭૭ ૨૬૭૮ ૨૬૭૯ ૨૬૮૦ ૨૬૮૧ ૨૬૮૨ ૨૬૮૩ ૨૬૮૪ ૨૬૮૫ ૨૬૮૬ ૨૬૮૭ ૨૬૮૮ ૨૬૮૯ ૨૬૯૦ ૨૬૯૧ ૨૬૯૨ ૨૬૯૩ ૨૬૯૪ ૨૬૯૫ ૨૬૯૬ ૨૬૯૭ ૨૬૯૮ ૨૬૯૯ ૨૭૦૦ ૨૭૦૧ ૨૭૦૨ ૨૭૦૩ ૨૭૦૪ ૨૭૦૫ ૨૭૦૬ ૨૭૦૭ ૨૭૦૮ ૨૭૦૯ ૨૭૧૦ ૨૭૧૧ ૨૭૧૨ ૨૭૧૩ ૨૭૧૪ ૨૭૧૫ ૨૭૧૬ ૨૭૧૭ ૨૭૧૮ ૨૭૧૯ ૨૭૨૦ ૨૭૨૧ ૨૭૨૨ ૨૭૨૩ ૨૭૨૪ ૨૭૨૫ ૨૭૨૬ ૨૭૨૭ ૨૭૨૮ ૨૭૨૯ ૨૭૩૦ ૨૭૩૧ ૨૭૩૨ ૨૭૩૩ ૨૭૩૪ ૨૭૩૫ ૨૭૩૬ ૨૭૩૭ ૨૭૩૮ ૨૭૩૯ ૨૭૪૦ ૨૭૪૧ ૨૭૪૨ ૨૭૪૩ ૨૭૪૪ ૨૭૪૫ ૨૭૪૬ ૨૭૪૭ ૨૭૪૮ ૨૭૪૯ ૨૭૫૦ ૨૭૫૧ ૨૭૫૨ ૨૭૫૩ ૨૭૫૪ ૨૭૫૫ ૨૭૫૬ ૨૭૫૭ ૨૭૫૮ ૨૭૫૯ ૨૭૬૦ ૨૭૬૧ ૨૭૬૨ ૨૭૬૩ ૨૭૬૪ ૨૭૬૫ ૨૭૬૬ ૨૭૬૭ ૨૭૬૮ ૨૭૬૯ ૨૭૭૦ ૨૭૭૧ ૨૭૭૨ ૨૭૭૩ ૨૭૭૪ ૨૭૭૫ ૨૭૭૬ ૨૭૭૭ ૨૭૭૮ ૨૭૭૯ ૨૭૮૦ ૨૭૮૧ ૨૭૮૨ ૨૭૮૩ ૨૭૮૪ ૨૭૮૫ ૨૭૮૬ ૨૭૮૭ ૨૭૮૮ ૨૭૮૯ ૨૭૯૦ ૨૭૯૧ ૨૭૯૨ ૨૭૯૩ ૨૭૯૪ ૨૭૯૫ ૨૭૯૬ ૨૭૯૭ ૨૭૯૮ ૨૭૯૯ ૨૮૦૦ ૨૮૦૧ ૨૮૦૨ ૨૮૦૩ ૨૮૦૪ ૨૮૦૫ ૨૮૦૬ ૨૮૦૭ ૨૮૦૮ ૨૮૦૯ ૨૮૧૦ ૨૮૧૧ ૨૮૧૨ ૨૮૧૩ ૨૮૧૪ ૨૮૧૫ ૨૮૧૬ ૨૮૧૭ ૨૮૧૮ ૨૮૧૯ ૨૮૨૦ ૨૮૨૧ ૨૮૨૨ ૨૮૨૩ ૨૮૨૪ ૨૮૨૫ ૨૮૨૬ ૨૮૨૭ ૨૮૨૮ ૨૮૨૯ ૨૮૩૦ ૨૮૩૧ ૨૮૩૨ ૨૮૩૩ ૨૮૩૪ ૨૮૩૫ ૨૮૩૬ ૨૮૩૭ ૨૮૩૮ ૨૮૩૯ ૨૮૪૦ ૨૮૪૧ ૨૮૪૨ ૨૮૪૩ ૨૮૪૪ ૨૮૪૫ ૨૮૪૬ ૨૮૪૭ ૨૮૪૮ ૨૮૪૯ ૨૮૫૦ ૨૮૫૧ ૨૮૫૨ ૨૮૫૩ ૨૮૫૪ ૨૮૫૫ ૨૮૫૬ ૨૮૫૭ ૨૮૫૮ ૨૮૫૯ ૨૮૬૦ ૨૮૬૧ ૨૮૬૨ ૨૮૬૩ ૨૮૬૪ ૨૮૬૫ ૨૮૬૬ ૨૮૬૭ ૨૮૬૮ ૨૮૬૯ ૨૮૭૦ ૨૮૭૧ ૨૮૭૨ ૨૮૭૩ ૨૮૭૪ ૨૮૭૫ ૨૮૭૬ ૨૮૭૭ ૨૮૭૮ ૨૮૭૯ ૨૮૮૦ ૨૮૮૧ ૨૮૮૨ ૨૮૮૩ ૨૮૮૪ ૨૮૮૫ ૨૮૮૬ ૨૮૮૭ ૨૮૮૮ ૨૮૮૯ ૨૮૯૦ ૨૮૯૧ ૨૮૯૨ ૨૮૯૩ ૨૮૯૪ ૨૮૯૫ ૨૮૯૬ ૨૮૯૭ ૨૮૯૮ ૨૮૯૯ ૨૯૦૦ ૨૯૦૧ ૨૯૦૨ ૨૯૦૩ ૨૯૦૪ ૨૯૦૫ ૨૯૦૬ ૨૯૦૭ ૨૯૦૮ ૨૯૦૯ ૨૯૧૦ ૨૯૧૧ ૨૯૧૨ ૨૯૧૩ ૨૯૧૪ ૨૯૧૫ ૨૯૧૬ ૨૯૧૭ ૨૯૧૮ ૨૯૧૯ ૨૯૨૦ ૨૯૨૧ ૨૯૨૨ ૨૯૨૩ ૨૯૨૪ ૨૯૨૫ ૨૯૨૬ ૨૯૨૭ ૨૯૨૮ ૨૯૨૯ ૨૯૩૦ ૨૯૩૧ ૨૯૩૨ ૨૯૩૩ ૨૯૩૪ ૨૯૩૫ ૨૯૩૬ ૨૯૩૭ ૨૯૩૮ ૨૯૩૯ ૨૯૪૦ ૨૯૪૧ ૨૯૪૨ ૨૯૪૩ ૨૯૪૪ ૨૯૪૫ ૨૯૪૬ ૨૯૪૭ ૨૯૪૮ ૨૯૪૯ ૨૯૫૦ ૨૯૫૧ ૨૯૫૨ ૨૯૫૩ ૨૯૫૪ ૨૯૫૫ ૨૯૫૬ ૨૯૫૭ ૨૯૫૮ ૨૯૫૯ ૨૯૬૦ ૨૯૬૧ ૨૯૬૨ ૨૯૬૩ ૨૯૬૪ ૨૯૬૫ ૨૯૬૬ ૨૯૬૭ ૨૯૬૮ ૨૯૬૯ ૨૯૭૦ ૨૯૭૧ ૨૯૭૨ ૨૯૭૩ ૨૯૭૪ ૨૯૭૫ ૨૯૭૬ ૨૯૭૭ ૨૯૭૮ ૨૯૭૯ ૨૯૮૦ ૨૯૮૧ ૨૯૮૨ ૨૯૮૩ ૨૯૮૪ ૨૯૮૫ ૨૯૮૬ ૨૯૮૭ ૨૯૮૮ ૨૯૮૯ ૨૯૯૦ ૨૯૯૧ ૨૯૯૨ ૨૯૯૩ ૨૯૯૪ ૨૯૯૫ ૨૯૯૬ ૨૯૯૭ ૨૯૯૮ ૨૯૯૯ ૩૦૦૦ ૩૦૦૧ ૩૦૦૨ ૩૦૦૩ ૩૦૦૪ ૩૦૦૫ ૩૦૦૬ ૩૦૦૭ ૩૦૦૮ ૩૦૦૯ ૩૦૧૦ ૩૦૧૧ ૩૦૧૨ ૩૦૧૩ ૩૦૧૪ ૩૦૧૫ ૩૦૧૬ ૩૦૧૭ ૩૦૧૮ ૩૦૧૯ ૩૦૨૦ ૩૦૨૧ ૩૦૨૨ ૩૦૨૩ ૩૦૨૪ ૩૦૨૫ ૩૦૨૬ ૩૦૨૭ ૩૦૨૮ ૩૦૨૯ ૩૦૩૦ ૩૦૩૧ ૩૦૩૨ ૩૦૩૩ ૩૦૩૪ ૩૦૩૫ ૩૦૩૬ ૩૦૩૭ ૩૦૩૮ ૩૦૩૯ ૩૦૪૦ ૩૦૪૧ ૩૦૪૨ ૩૦૪૩ ૩૦૪૪ ૩૦૪૫ ૩૦૪૬ ૩૦૪૭ ૩૦૪૮ ૩૦૪૯ ૩૦૫૦ ૩૦૫૧ ૩૦૫૨ ૩૦૫૩ ૩૦૫૪ ૩૦૫૫ ૩૦૫૬ ૩૦૫૭ ૩૦૫૮ ૩૦૫૯ ૩૦૬૦ ૩૦૬૧ ૩૦૬૨ ૩૦૬૩ ૩૦૬૪ ૩૦૬૫ ૩૦૬૬ ૩૦૬૭ ૩૦૬૮ ૩૦૬૯ ૩૦૭૦ ૩૦૭૧ ૩૦૭૨ ૩૦૭૩ ૩૦૭૪ ૩૦૭૫ ૩૦૭૬ ૩૦૭૭ ૩૦૭૮ ૩૦૭૯ ૩૦૮૦ ૩૦૮૧ ૩૦૮૨ ૩૦૮૩ ૩૦૮૪ ૩૦૮૫ ૩૦૮૬ ૩૦૮૭ ૩૦૮૮ ૩૦૮૯ ૩૦૯૦ ૩૦૯૧ ૩૦૯૨ ૩૦૯૩ ૩૦૯૪ ૩૦૯૫ ૩૦૯૬ ૩૦૯૭ ૩૦૯૮ ૩૦૯૯ ૩૧૦૦ ૩૧૦૧ ૩૧૦૨ ૩૧૦૩ ૩૧૦૪ ૩૧૦૫ ૩૧૦૬ ૩૧૦૭ ૩૧૦૮ ૩૧૦૯ ૩૧૧૦ ૩૧૧૧ ૩૧૧૨ ૩૧૧૩ ૩૧૧૪ ૩૧૧૫ ૩૧૧૬ ૩૧૧૭ ૩૧૧૮ ૩૧૧૯ ૩૧૨૦ ૩૧૨૧ ૩૧૨૨ ૩૧૨૩ ૩૧૨૪ ૩૧૨૫ ૩૧૨૬ ૩૧૨૭ ૩૧૨૮ ૩૧૨૯ ૩૧૩૦ ૩૧૩૧ ૩૧૩૨ ૩૧૩૩ ૩૧૩૪ ૩૧૩૫ ૩૧૩૬ ૩૧૩૭ ૩૧૩૮ ૩૧૩૯ ૩૧૪૦ ૩૧૪૧ ૩૧૪૨ ૩૧૪૩ ૩૧૪૪ ૩૧૪૫ ૩૧૪૬ ૩૧૪૭ ૩૧૪૮ ૩૧૪૯ ૩૧૫૦ ૩૧૫૧ ૩૧૫૨ ૩૧૫૩ ૩૧૫૪ ૩૧૫૫ ૩૧૫૬ ૩૧૫૭ ૩૧૫૮ ૩૧૫૯ ૩૧૬૦ ૩૧૬૧ ૩૧૬૨ ૩૧૬૩ ૩૧૬૪ ૩૧૬૫ ૩૧૬૬ ૩૧૬૭ ૩૧૬૮ ૩૧૬૯ ૩૧૭૦ ૩૧૭૧ ૩૧૭૨ ૩૧૭૩ ૩૧૭૪ ૩૧૭૫ ૩૧૭૬ ૩૧૭૭ ૩૧૭૮ ૩૧૭૯ ૩૧૮૦ ૩૧૮૧ ૩૧૮૨ ૩૧૮૩ ૩૧૮૪ ૩૧૮૫ ૩૧૮૬ ૩૧૮૭ ૩૧૮૮ ૩૧૮૯ ૩૧૯૦ ૩૧૯૧ ૩૧૯૨ ૩૧૯૩ ૩૧૯૪ ૩૧૯૫ ૩૧૯૬ ૩૧૯૭ ૩૧૯૮ ૩૧૯૯ ૩૨૦૦ ૩૨૦૧ ૩૨૦૨ ૩૨૦૩ ૩૨૦૪ ૩૨૦૫ ૩૨૦૬ ૩૨૦૭ ૩૨૦૮ ૩૨૦૯ ૩૨૧૦ ૩૨૧૧ ૩૨૧૨ ૩૨૧૩ ૩૨૧૪ ૩૨૧૫ ૩૨૧૬ ૩૨૧૭ ૩૨૧૮ ૩૨૧૯ ૩૨૨૦ ૩૨૨૧ ૩૨૨૨ ૩૨૨૩ ૩૨૨૪ ૩૨૨૫ ૩૨૨૬ ૩૨૨૭ ૩૨૨૮ ૩૨૨૯ ૩૨૩૦ ૩૨૩૧ ૩૨૩૨ ૩૨૩૩ ૩૨૩૪ ૩૨૩૫ ૩૨૩૬ ૩૨૩૭ ૩૨૩૮ ૩૨૩૯ ૩૨૪૦ ૩૨૪૧ ૩૨૪૨ ૩૨૪૩ ૩૨૪૪ ૩૨૪૫ ૩૨૪૬ ૩૨૪૭ ૩૨૪૮ ૩૨૪૯ ૩૨૫૦ ૩૨૫૧ ૩૨૫૨ ૩૨૫૩ ૩૨૫૪ ૩૨૫૫ ૩૨૫૬ ૩૨૫૭ ૩૨૫૮ ૩૨૫૯ ૩૨૬૦ ૩૨૬૧ ૩૨૬૨ ૩૨૬૩ ૩૨૬૪ ૩૨૬૫ ૩૨૬૬ ૩૨૬૭ ૩૨૬૮ ૩૨૬૯ ૩૨૭૦ ૩૨૭૧ ૩૨૭૨ ૩૨૭૩ ૩૨૭૪ ૩૨૭૫ ૩૨૭૬ ૩૨૭૭ ૩૨૭૮ ૩૨૭૯ ૩૨૮૦ ૩૨૮૧ ૩૨૮૨ ૩૨૮૩ ૩૨૮૪ ૩૨૮૫ ૩૨૮૬ ૩૨૮૭ ૩૨૮૮ ૩૨૮૯ ૩૨૯૦ ૩૨૯૧ ૩૨૯૨ ૩૨૯૩ ૩૨૯૪ ૩૨૯૫ ૩૨૯૬ ૩૨૯૭ ૩૨૯૮ ૩૨૯૯ ૩૩૦૦ ૩૩૦૧ ૩૩૦૨ ૩૩૦૩ ૩૩૦૪ ૩૩૦૫ ૩૩૦૬ ૩૩૦૭ ૩૩૦૮ ૩૩૦૯ ૩૩૧૦ ૩૩૧૧ ૩૩૧૨ ૩૩૧૩ ૩૩૧૪ ૩૩૧૫ ૩૩૧૬ ૩૩૧૭ ૩૩૧૮ ૩૩૧૯ ૩૩૨૦ ૩૩૨૧ ૩૩૨૨ ૩૩૨૩ ૩૩૨૪ ૩૩૨૫ ૩૩૨૬ ૩૩૨૭ ૩૩૨૮ ૩૩૨૯ ૩૩૩૦ ૩૩૩૧ ૩૩૩૨ ૩૩૩૩ ૩૩૩૪ ૩૩૩૫ ૩૩૩૬ ૩૩૩૭ ૩૩૩૮ ૩૩૩૯ ૩૩૪૦ ૩૩૪૧ ૩૩૪૨ ૩૩૪૩ ૩૩૪૪ ૩૩૪૫ ૩૩૪૬ ૩૩૪૭ ૩૩૪૮ ૩૩૪૯ ૩૩૫૦ ૩૩૫૧ ૩૩૫૨ ૩૩૫૩ ૩૩૫૪ ૩૩૫૫ ૩૩૫૬ ૩૩૫૭ ૩૩૫૮ ૩૩૫૯ ૩૩૬૦ ૩૩૬૧ ૩૩૬૨ ૩૩૬૩ ૩૩૬૪ ૩૩૬૫ ૩૩૬૬ ૩૩૬૭ ૩૩૬૮ ૩૩૬૯ ૩૩૭૦ ૩૩૭૧ ૩૩૭૨ ૩૩૭૩ ૩૩૭૪ ૩૩૭૫ ૩૩૭૬ ૩૩૭૭ ૩૩૭૮ ૩૩૭૯ ૩૩૮૦ ૩૩૮૧ ૩૩૮૨ ૩૩૮૩ ૩૩૮૪ ૩૩૮૫ ૩૩૮૬ ૩૩૮૭ ૩૩૮૮ ૩૩૮૯ ૩૩૯૦ ૩૩૯૧ ૩૩૯૨ ૩૩૯૩ ૩૩૯૪ ૩૩૯૫ ૩૩૯૬ ૩૩૯૭ ૩૩૯૮ ૩૩૯૯ ૩૪૦૦ ૩૪૦૧ ૩૪૦૨ ૩૪૦૩ ૩૪૦૪ ૩૪૦૫ ૩૪૦૬ ૩૪૦૭ ૩૪૦૮ ૩૪૦૯ ૩૪૧૦ ૩૪૧૧ ૩૪૧૨ ૩૪૧૩ ૩૪૧૪ ૩૪૧૫ ૩૪૧૬ ૩૪૧૭ ૩૪૧૮ ૩૪૧૯ ૩૪૨૦ ૩૪૨૧ ૩૪૨૨ ૩૪૨૩ ૩૪૨૪ ૩૪૨૫ ૩૪૨૬ ૩૪૨૭ ૩૪૨૮ ૩૪૨૯ ૩૪૩૦ ૩૪૩૧ ૩૪૩૨ ૩૪૩૩ ૩૪૩૪ ૩૪૩૫ ૩૪૩૬ ૩૪૩૭ ૩૪૩૮ ૩૪૩૯ ૩૪૪૦ ૩૪૪૧ ૩૪૪૨ ૩૪૪૩ ૩૪૪૪ ૩૪૪૫ ૩૪૪૬ ૩૪૪૭ ૩૪૪૮ ૩૪૪૯ ૩૪૫૦ ૩૪૫૧ ૩૪૫૨ ૩૪૫૩ ૩૪૫૪ ૩૪૫૫ ૩૪૫૬ ૩૪૫૭ ૩૪૫૮ ૩૪૫૯ ૩૪૬૦ ૩૪૬૧ ૩૪૬૨ ૩૪૬૩ ૩૪૬૪ ૩૪૬૫ ૩૪૬૬ ૩૪૬૭ ૩૪૬૮ ૩૪૬૯ ૩૪૭૦ ૩૪૭૧ ૩૪૭૨ ૩૪૭૩ ૩૪૭૪ ૩૪૭૫ ૩૪૭૬ ૩૪૭૭ ૩૪૭૮ ૩૪૭૯ ૩૪૮૦ ૩૪૮૧ ૩૪૮૨ ૩૪૮૩ ૩૪૮૪ ૩૪૮૫ ૩૪૮૬ ૩૪૮૭ ૩૪૮૮ ૩૪૮૯ ૩૪૯૦ ૩૪૯૧ ૩૪૯૨ ૩૪૯૩ ૩૪૯૪ ૩૪૯૫ ૩૪૯૬ ૩૪૯૭ ૩૪૯૮ ૩૪૯૯ ૩૫૦૦ ૩૫૦૧ ૩૫૦૨ ૩૫૦૩ ૩૫૦૪ ૩૫૦૫ ૩૫૦૬ ૩૫૦૭ ૩૫૦૮ ૩૫૦૯ ૩૫૧૦ ૩૫૧૧ ૩૫૧૨ ૩૫૧૩ ૩૫૧૪ ૩૫૧૫ ૩૫૧૬ ૩૫૧૭ ૩૫૧૮ ૩૫૧૯ ૩૫૨૦ ૩૫૨૧ ૩૫૨૨ ૩૫૨૩ ૩૫૨૪ ૩૫૨૫ ૩૫૨૬ ૩૫૨૭ ૩૫૨૮ ૩૫૨૯ ૩૫૩૦ ૩૫૩૧ ૩૫૩૨ ૩૫૩૩ ૩૫૩૪ ૩૫૩૫ ૩૫૩૬ ૩૫૩૭ ૩૫૩૮ ૩૫૩૯ ૩૫૪૦ ૩૫૪૧ ૩૫૪૨ ૩૫૪૩ ૩૫૪૪ ૩૫૪૫ ૩૫૪૬ ૩૫૪૭ ૩૫૪૮ ૩૫૪૯ ૩૫૫૦ ૩૫૫૧ ૩૫૫૨ ૩૫૫૩ ૩૫૫૪ ૩૫૫૫ ૩૫૫૬ ૩૫૫૭ ૩૫૫૮ ૩૫૫૯ ૩૫૬૦ ૩૫૬૧ ૩૫૬૨ ૩૫૬૩ ૩૫૬૪ ૩૫૬૫ ૩૫૬૬ ૩૫૬૭ ૩૫૬૮ ૩૫૬૯ ૩૫૭૦ ૩૫૭૧ ૩૫૭૨ ૩૫૭૩ ૩૫૭૪ ૩૫૭૫ ૩૫૭૬ ૩૫૭૭ ૩૫૭૮ ૩૫૭૯ ૩૫૮૦ ૩૫૮૧ ૩૫૮૨ ૩૫૮૩ ૩૫૮૪ ૩૫૮૫ ૩૫૮૬ ૩૫૮૭ ૩૫૮૮ ૩૫૮૯ ૩૫૯૦ ૩૫૯૧ ૩૫૯૨ ૩૫૯૩ ૩૫૯૪ ૩૫૯૫ ૩૫૯૬ ૩૫૯૭ ૩૫૯૮ ૩૫૯૯ ૩૬૦૦ ૩૬૦૧ ૩૬૦૨ ૩૬૦૩ ૩૬૦૪ ૩૬૦૫ ૩૬૦૬ ૩૬૦૭ ૩૬૦૮ ૩૬૦૯ ૩૬૧૦ ૩૬૧૧ ૩૬૧૨ ૩૬૧૩ ૩૬૧૪ ૩૬૧૫ ૩૬૧૬ ૩૬૧૭ ૩૬૧૮ ૩૬૧૯ ૩૬૨૦ ૩૬૨૧ ૩૬૨૨ ૩૬૨૩ ૩૬૨૪ ૩૬૨૫ ૩૬૨૬ ૩૬૨૭ ૩૬૨૮ ૩૬૨૯ ૩૬૩૦ ૩૬૩૧ ૩૬૩૨ ૩૬૩૩ ૩૬૩૪ ૩૬૩૫ ૩૬૩૬ ૩૬૩૭ ૩૬૩૮ ૩૬૩૯ ૩૬૪૦ ૩૬૪૧ ૩૬૪૨ ૩૬૪૩ ૩૬૪૪ ૩૬૪૫ ૩૬૪૬ ૩૬૪૭ ૩૬૪૮ ૩૬૪૯ ૩૬૫૦ ૩૬૫૧ ૩૬૫૨ ૩૬૫૩ ૩૬૫૪ ૩૬૫૫ ૩૬૫૬ ૩૬૫૭ ૩૬૫૮ ૩૬૫૯ ૩૬૬૦ ૩૬૬૧ ૩૬૬૨ ૩૬૬૩ ૩૬૬૪ ૩૬૬૫ ૩૬૬૬ ૩૬૬૭ ૩૬૬૮ ૩૬૬૯ ૩૬૭૦ ૩૬૭૧ ૩૬૭૨ ૩૬૭૩ ૩૬૭૪ ૩૬૭૫ ૩૬૭૬ ૩૬૭૭ ૩૬૭૮ ૩૬૭૯ ૩૬૮૦ ૩૬૮૧ ૩૬૮૨ ૩૬૮૩ ૩૬૮૪ ૩૬૮૫ ૩૬૮૬ ૩૬૮૭ ૩૬૮૮ ૩૬૮૯ ૩૬૯૦ ૩૬૯૧ ૩૬૯૨ ૩૬૯૩ ૩૬૯૪ ૩૬૯૫ ૩૬૯૬ ૩૬૯૭ ૩૬૯૮ ૩૬૯૯ ૩૭૦૦ ૩૭૦૧ ૩૭૦૨ ૩૭૦૩ ૩૭૦૪ ૩૭૦૫ ૩૭૦૬ ૩૭૦૭ ૩૭૦૮ ૩૭૦૯ ૩૭૧૦ ૩૭૧૧ ૩૭૧૨ ૩૭૧૩ ૩૭૧૪ ૩૭૧૫ ૩૭૧૬ ૩૭૧૭ ૩૭૧૮ ૩૭૧૯ ૩૭૨૦ ૩૭૨૧ ૩૭૨૨ ૩૭૨૩ ૩૭૨૪ ૩૭૨૫ ૩૭૨૬ ૩૭૨૭ ૩૭૨૮ ૩૭૨૯ ૩૭૩૦ ૩૭૩૧ ૩૭૩૨ ૩૭૩૩ ૩૭૩૪ ૩૭૩૫ ૩૭૩૬ ૩૭૩૭ ૩૭૩૮ ૩૭૩૯ ૩૭૪૦ ૩૭૪૧ ૩૭૪૨ ૩૭૪૩ ૩૭૪૪ ૩૭૪૫ ૩૭૪૬ ૩૭૪૭ ૩૭૪૮ ૩૭૪૯ ૩૭૫૦ ૩૭૫૧ ૩૭૫૨ ૩૭૫૩ ૩૭૫૪ ૩૭૫૫ ૩૭૫૬

૧ 1 ૠૠૠ ૠૠૠૠ ૧ ૠૠૠૠ ૠ ૠૠૠૠ ૠૠ ❁ ૠૠૠ ૠૠૠૠ ૠૠ ૠૠૠૠ ૠૠૠ ૠૠૠૠ ૠૠૠૠ ૠ

211 Marie (cf p.24; S.315)

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

Los Angeles

This book is DUE on the last date stamped below.

ORION
LD/URL APR 10'89

OCT 06 2008

REC'D LD-URL MAY 01 1989

REC'D LD-URL"
APR 19 1993
MAR 24 1993

JAN 20 1994

Form L9–Series 4939

PK6197. D616 1874 4

University of California, Los Angeles

L 005 240 559 4